

எனது பார்வையில்...

[அனைவரின்துறைகள்]

தொடுத்தி - 1

டாக்டர் வா. செ. குழுந்தைசாமி

அணிந்துறைகள்

தொகுதி 1

அணிந்துரைகள் தொகுதி 1

டாக்டர் வா.செ. குழந்தைசாமி

என்னை வளர்த்தாரின்,
இரவு பகலாகத்
தன்னை அழித்தெனக்குத்
தடம் சமைத்த தந்தையரின்
அன்னை எனும் பெயரின்
அழியாத காவியத்தின்
பொன்னை நிகர்த்த பதம்
போற்றிப் படைக்கின்றேன்.

வினாக்கள்

அணிந்துரைகள் தொகுதி -1

1.	பத்தாண்டுத் தமிழ்க் கவிதைகள்	1986	1
2.	தொலைக்காட்சியும் கல்வியும்	1993	10
3.	கல்லணை	1994	15
4.	சமயமும் தமிழும்	1995	19
5.	கால மேலாண்மை	1996	30
6.	அணிந்துரை-இறையன்பு	1996	37
7.	நீதிவானில் ஒரு நிலா	1997	44
8.	அறிவுப் பேரோளி	1997	53
9.	திருவள்ளுவம் மலர்க	1997	59
10.	நீல. பத்மநாபனின் கவிதைகள்	1998	66
11.	அருளதிகாரம் - முன்னுரை	1998	81
12.	ஒரு பாட்டருவி	1998	98
13.	பணித்துளிக்குள் ஒரு பாற்கடல்	1998	107
14.	புதிய மனிதன்: புதிய உலகம்	1999	118
15.	கணினிக் கலைச் சொல் களஞ்சிய அகராதி	1999	127

16.	வள்ளுவரும் இயங்கியல் தத்துவ ஞானக் கூறுகளும்	1999	132
17.	புரியாத புதிர்கள்	2000	142
18.	முனைவர் முத்து கண்ணப்பரின் வாழக்கை வரலாறு	2000	155
19.	பிரபலமானவர்கள் மனத்தைத் தொட்டதும் சுட்டதும்	2000	161
20.	ஒலியும் , வரியும் , மொழியும்	2001	164
21.	ஏழைகள் வாழும் பணக்கார நாடு	2002	172

இறவா தீருப்பதெனில்
ஏற்பேன்; இறந்தால்யான்
பிறவா தீருத்தல்
பெறல்வேண்டேன். வையகத்தீன்

காட்சிகளீற் கோடியின்பம்
காண்பவன்யான். மானுடர்தம்
ஆட்சியினைப் போற்றுபவன்.
அளவிறந்த செல்வமொடு

விண்ணீன் வெளியிலென்முன்
வீடுவந்து நீண்றாலும்
மண்ணீன் கனவுகளீல்
மனமிழுந்து நீற்பவன்யான்.

மீண்டும் ஹப்பேன்; இம்
மேதீனியின் யாத்தீரயில்
யாண்டும் நடப்பேன்; எம்
யாத்தீரயைக் காவியமாய்ப்

பாடுவதீல் யாமடையும்
பரவசத்தை யாரறிவார்
-குலேகத்துக்கன் கவிஞருகள்: (பக்.164-165)

முன்னுகர

டெக்டர் வர. சி. குழந்தைசாமி

இந்நால் நான் 1986 முதல் 2002 வரை அவ்வப்பொழுது எழுதிய அணிந்துரைகளின் முதல் தொகுப்பு. அணிந்துரைகள், இலக்கியமாகுமா என்ற கேள்வி எழுலாம். அணிந்துரைகளைக் கொண்ட தொகுப்புகள் அதிகமில்லை. எனினும் ஆங்காங்கு அவை நூல் வடிவம் பெற்று இருக்கின்றன. இக்கேள்விக்குச் சுருக்கமாகப் பதில் சொல்வதானால் எழுத்து வடிவம் பெற்ற எதுவுமே இலக்கியம் ஆகலாம்; எழுதப்பட்டதன் தரம் தான் அதற்கு உரைகல். இந்நாலில் 22 அணிந்துரைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இத்தொகுப்பைப் படிப்பது, இதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நூல்கள் அணைத்திற்கும் அறிமுகம் பெறுவதும், அவற்றின் உள்ளடக்கத்தின் சாரத்தை அறிந்து கொள்ள வாய்ப்புப் பெறுவதுமாகும்.

நான் பொதுவாக அணிந்துரை அல்லது முன்னுரை எழுதும் பொறுப்பை ஏற்பதில்லை. நேரமின்மை அடிப்படைக் காரணம். முன்னுரை

அல்லது அணிந்துரை, அடிப்படையில் இரண்டு வகையாக அமையலாம். மேலெழுந்தவாரியாகப் படித்து விட்டு ஒரிரு பக்கங்களில் எழுதப்படும் அணிந்துரை, முழுமையாகப் படித்துவிட்டு, விரிவாக எழுதப்படும் அணிந்துரை. என்னென் பொருத்தவரை, அணிந்துரை இரண்டாவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டி ரூப்பது போல் அமைய வேண்டும் என்பதுதான். அணிந்துரை ஏற்தாழ ஒரு நாலுக்கு அறிமுகவரையாக அமைய வேண்டும். அப்படியானால் அதற்கான நேரம் செலவிடப்பட வேண்டும். இரண்டாவதாக, நாலைப் பற்றிய, அதன் தூத்தைப் பற்றிய கருத்து ஓரளவாவது இடம் பெற வேண்டும்.

அணிந்துரை விமர்சன நூல் அன்று; அதே சமயத்தில் ஒரு பாராட்டு உரையும் அன்று. ஆழ்ந்த கருத்து வேற்றுமை இருக்கும் பொழுது அணிந்துரை எழுதுபவர், நூலின் உள்ளடக்கத்தை முழுமையாக ஆதரிப்பவர் என்பது போன்ற தோற்றும் ஏற்படாத அளவுக்கு ஆங்காங்கு சில கருத்துகள் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும். சில சமயங்களில் அணிந்துரை எழுதுவது சற்றுச் சங்கடமானதாகவும் அமைந்துவிடக் கூடும்.

நான் அணிந்துரை எழுதுவதைத் தவிர்ப்பவன் என்று முதலில் கூறினேன். அவ்வாறு தவிர்க்காது ஏற்க வேண்டிய சூழ்நிலைகள் உருவாகின்றன. சில சமயங்களில் நூலின் முக்கியத்துவம்; இன்னும் சில சமயங்களில் நூலை எழுதியவருடன் உள்ள தொடர்பு, சில சமயங்களில் இவை இரண்டும். சான்றாக டாக்டர் தமிழ்க்குடிமகன் அவர்களின் ‘பத்தாண்டுத் தமிழ்க் கவிதைகள்’; இது ஒர் அரிய படைப்பு: 1967 முதல் 1976 வரை வெளிவந்த தமிழ்க் கவிதைகள் பற்றிய சிறந்த ஆய்வு. அனைத்துத் தலைப்புகளிலும் அமைந்த கவிதைகளை எடுத்துக் கொண்டு, 600-க்கு மேற்பட்ட கவிதை நூல்களைப் படித்து, ஒவ்வொன்றின் கருப்பொருள் பற்றிச் சிந்தித்து எழுதப்பட்ட நூல். அசாதாரணமான உழைப்பைத் தன்னுள் கொண்டது. மேலும் டாக்டர் தமிழ்க்குடிமகன் அவர்களை நான் மதுரை காமராசர்

பஸ்கலைக்கழகத் துணை வேந்தராக இருந்த காலம் முதல் நெருக்கமாக அறிந்தவன். அதைப் போலவே, அருளாளர் திரு. RMV அவர்களின் ‘சமயமும் தமிழும்’ என்ற நூல் ஒரு நீண்ட காலப் பகுத்தறிவுவாதியின் பார்வையில் ஏற்பட்டுள்ள திருப்பத்தின் பதிவு. சங்க காலத்துக்குப் பின்னர், தமிழ் இலக்கியமும், சமயமும் பிரிக்க முடியாத அளவுக்கு இணைந்தே இருக்கின்றன. பாரதிதாசன் காலம் வரை நிலைமை அதுதான். பகுத்தறிவுவாதிகள் பெரும்பாலும் நம்பிக்கைகளின் அடிப்படையில் அமைந்த நிகழ்வுகளைக் கொண்ட நூல்களை, அவை முடநம்பிக்கைகளை வளர்க்கும் பொருண்மை கொண்டவை ஆயின், கண்டனம் செய்பவர்கள் ஆவர். இது ஓளவு புரிந்து கொள்ளக் கூடிய அனுகுமுறையே.

ஹோமர் கிரேக்க இலக்கியத்தின் தலைமகன்; ஜோப்பிய இலக்கியத்திற்கே முன்னோடியாக அமைந்தவர். அவருடைய நூல்களில் கடவுளின் செயல்கள் பல, ஏற்கத்தக்கவையாக இல்லாத கதைகளைக் கொண்டுள்ளன. அப்படிப்பட்ட இலக்கியம் மக்களைத் திசைதிருப்புவதாகவும், கடவுள்களைப் பற்றித் தவறான கருத்துகளை உருவாக்கும் தன்மைக் கொண்டனவாகவும் அமைந்திருப்பதால் ஃபினேட்டோ, ஹோமர் போன்ற காவியத் தலைமகனின் படைப்புகளையே தனது இலட்சியக் குடியரசில் அனுமதிக்கக் கூடாது என்கிறார். தமிழகத்தில் பகுத்தறிவு இயக்கத்தினர் தமிழில் உள்ள சிறந்த சில நூல்கள் பற்றி இப்படிப்பட்ட நிலைமை எடுத்ததுண்டு. ஆனால் அது தமிழின் வாழ்வுக்கும், அதன் வளத்திற்கும் எதிரானதாகும். எனவே அருளாளர் RMV அவர்கள் இரு சாராருக்கும் நடுவில் நின்று ஒரு பாதையை அமைத்துக் கொடுக்கிறார். அவருடைய அறிவுரை பின்வருமாறு:

“ஆகவே சமயத்தை வளர்க்க வேண்டும் என்று விரும்புகிற சங்கேர்கள் தமிழைக் காப்பாற்றுக்கள். தமிழ் வரை வேண்டும் என்று விரும்புகிற தமிழரினர்கள் சமயத்தோடு மேதீக் கௌள்ளதீர்கள்.”

இது பகுத்தறிவாளர் கூட்டத்திலிருந்து ஒரு புதிய குரல்; அவர்களைப் பொருத்தவரை ஒரு புரட்சிகரமான குரலும் கூட. எனவே இந்த நூலில் இடம் பெற்றுள்ள கட்டுரைகளின், சொற்பொழிவுகளின் தொகுப்பு, முன்னுரை எழுதுவதைக் கடமையாக்கும் பொருண்மை கொண்டது. மேலும் அருளாளர் RMV அவர்கள் நான் பெரிதும் மதிக்கும் அரசியல் தலைவர்.

தமிழில் சிறுகதைகள், புதினங்கள், கவிதைகள், கட்டுரைகள் வெளிவரும் அளவுக்கு, நாடகங்கள் இடம் பெறுவதில்லை. இந்தக் குறை பழந்தமிழ் இலக்கியத்திற்கும் உண்டு. கலைமாமணி பட்டுக்கோட்டை குமாரவேல் அவர்கள் நாடகம் எழுதுவதில் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டி வந்திருக்கிறார். ஏராளமான நாடகங்களை வாணோலி மூலம் ஓலிபரப்பி இருக்கிறார். நூல் வடிவிலும் இராமலிங்க அடிகளின் வாழ்க்கையை, ஏசுநாதர் வாழ்க்கையை, புத்தர் பெருமான் வாழ்க்கையை, இராமனுஜர் வாழ்க்கையை நாடகமாக எழுதியிருக்கிறார். இந்த நூலில் நாடக வடிவில் அமைந்த புத்தர் பெருமானின் வாழ்க்கை நாடக இலக்கியத்திற்கு ஒரு நல்ல பங்களிப்பு.

இத்தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ள 22 நூல்களும் ஒரே தரமான முக்கியத்துவமுடையவை என்று கூற இயலாவிட்டாலும், பெரும்பாலானவை ஏதாவது ஒரு வகையில் முக்கியமானவை. நீல பத்மநாபனின் கவிதைகள், பனித்துளிக்குள் ஒரு பாற்கடல், வள்ளுவரும் இயங்கியல் தத்துவ ஞானக் கூறுகளும், புரியாத புதிர்கள் போன்ற மற்ற நூல்களும் சில புதிய செய்திகளைத் தாங்கி வந்துள்ளவையாகும். இந்நூலைப் படிக்கும் பொழுது வாசகர்கள் இத்தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ள நூல்கள் பற்றிய அறிமுகத் தைப் பெற்றவர்கள் ஆவர். அந்த அளவில் வாசகர்கள் வரவேற்கத் தக்க வேண்டிய ஒரு பனுவல் என்று கூறினால் மிகையாகாது.

இந்நூலுக்கு பேரா. இரா. மோகன் அவர்கள் நீண்டதோர் அணிந்துரை வழங்கியிருக்கிறார். பேரா. மோகன் அறிமுகம் தேவைப்படாத - நாடறிந்த தமிழறிஞர். எண்ணற்ற என்ற சொல், உயர்வு நவிற்சி அன்று என்னும் அளவுக்கு 60-க்கும் மேற்பட்ட

நூல்களின் ஆசிரியர். எழுத்து, பேச்சு இரண்டின் மூலமாகவும் தமிழுலகுக்கு அறிமுகமானவர். நான் எழுதிய அணிந்துரைகளை நூல்வடிவமாக வெளியிட வேண்டும் என்று சற்று வலியுறுத்திக் கூறியவரும் அவரே ஆவர். பொதுவாக எனது படைப்புகளில் ஈடுபாடு உள்ளவர் என்ற அளவில் கடமையுணர்வுடன் அவருக்கு என் நன்றியைப் பதிவு செய்வதில் மன நிறைவு பெறுகிறேன். கையெழுத்து வடிவில் அமைந்த இந்நூலைக் கணிப்பொறி அச்சுச் செய்து உதவிய திரு. க. செல்லதுரை, திரு. ந. நாகராஜன் ஆகியோருக்கு எனது பாராட்டுதல்கள். தொடர்படைய நூல்களில் இருந்து தொகுத்தும், கையெழுத்துப் படிவங்களாக இருந்தவற்றைத் தேடிச் சேர்த்தும் இத்தொகுப்பை உருவாக்கியவர் டாக்டர் மு. பெரியசாமி. அவருக்கு ஆழ்ந்த நன்றியுடையேன். எனது நூல்களை நீண்ட காலமாகத் தொடர்ந்து வெளியிடுவரும் பாரதி பதிப்பகத்தார், அவர்களுக்கே உரிய தரத்துடன் இந்நூலையும் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கட்கு நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சென்னை

வா.செ. குழந்தைசாமி

25.11.2008

**ஓய்யாலை அமைச்சர் ஸி. பி. டி.
அன்றாண்து நெடுஞ்செழுது**

பேராசிரியர் இரா. மேகன்
ஒப்பிலக்கியத் துறைத் தலைவர்
தமிழ்யற்புலம்
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை-625 021

கருர் மாவட்டத்தைச் சார்ந்த வாஸ்கலாம்பாளையம் என்ற சிற்றூரில் கிறந்து தம் தீட்டமிட்ட உழைப்பாலும் தொலைநோக்குப் பார்வையாலும் படிப்படியாக முன்னேறிப் புகழேணியின் உச்சிக்குச் சென்றவர் பேராசிரியர் வா.சி.ச. குழந்தைசாமி. இவர் கல்வி-அறிவியல்-தொழில்நுட்பத் துறைகளில் ஆற்றிய சீரிய பணிகளுக்காக நடுவண் அரசின் 'பத்மஸ்ரீ', 'பத்ம பூஷண்', புதுதீவிலியின் சாகித்திய அகாடேமி விருது, தமிழக அரசின் 'திருவள்ளுவர் விருது' முதலான உயரிய பல விருதுகளைப் பெற்றவர். நீர்வளத் துறையில் உலகளாவிய நிலையில் தடம் பதித்தவராகத் திகழும் இவர், 'குலோத்துங்கன்' என்ற புனைபெயரில் இதுவரை ஏழு கலைத்து தொகுதிகளை வெளியிட்டிருப்பவர்; கலைத் துறையின் ஆர்வவர்களால் பாரதிதாசன் பரம்பரையைச் சார்ந்தவராக மதிப்பிடப் பெறுபவர். பேராசிரியர் வா.சி.ச.கு.,

துணைவேந்தர் என்ற முறையில் பல்வேறு பல்கலைக் கழகங்களுக்கு ஆற்றியுள்ள பணிகளும், மைய அரசின் மனித வளத் துறை நிறுவியுள்ள தமிழ் மொழி மேம்பாட்டு வரியத்தின் தலைவராக வீற்றிருந்து செம்மொழித் தமிழுக்கு நல்கியுள்ள பங்களிப்புகளும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை. இப்போது நம் கைகளில் தவழும் நூல், பேராசிரியர் வ.ச.கு. இருபத்து இரண்டு நூல்களுக்கு அவ்வப்போது எழுதிய அணிந்துறைகளின் தொகுப்பு ஆகும் இவ்வகையில் அவர் கலைத், நாடகம், காப்பியம், இலக்கியத் திறனாய்வு, வாழ்க்கை வரலாறு, கட்டுரை, கல்வி, சமயம் தொழில் நுட்பம், நிர்வாகம், மேலாண்மை, அகராதியியல், மொழியியல் முதலான பல்வேறு துறைகளைச் சார்ந்த நூல்களுக்கு அணிந்துறை தந்திருப்பது கருத்தில் கொள்ளுத்தக்கதாகும்.

நூலின் அழுகு அணிந்துறையில்

ஒரு நூலுக்கு அணிந்துறை என்பது மனிதனுக்கு முகம் போன்றது; கோட்டைக்கு வாயிலைப் போன்றது. அகத்தின் அழுகு முகத்தில் தெரியும் என்பது போல், ஒரு நூலின் அழுகு அதன் அணிந்துறையில் தெரியும். கோட்டையின் வலிமையும் வணப்பும் அதன் தோரண வாயிலில் வெளிப்பட்டு நீற்பது போல், ஒரு நூலின் ஏற்றமும் அதன் அணிந்துறையில் வெளிப்பட்டு நீற்கும். இவ் வகையில் பேராசிரியர் வ.ச.கு. பல்வேறு நூல்களுக்கு நல்கி இருக்கும் அணிந்துறைகள் அந்நூல்களைச் செவ்விய முறையில் நமக்கு அறிமுகப்படுத்துகின்றன.

**'கணம்நாடுக் குற்றமும் நாடு அவற்றுள்
மிகைநாடு மிக்க கொள்வ'** (504)

எனத் 'தெரீந்து தெளிதல்' அதீகாரத்தில் வள்ளுவர் கூறும் கருத்து, இலக்கியத் திறனாய்வுக்கும் பொருந்தி வருவதே

ஆகும். ஆய்வாக இருந்தாலும் சரி, தீறனாய்வாக மேற்கொண்டாலும் சரி, மனிதனைப் பற்றிய மதிப்பீடு ஆனாலும் சரி, முதலில் கண வேண்டியது கணம்; பிறகு குற்றம்; அடுத்தது இரண்டில் மிகுசீ எது என்று பர்ப்பது; முடிவாக அவற்றுள் மிகுசீயைக் கொண்டு தெளிவது. 'மிகை நாடி மிக்க கொள்ள' என வள்ளுவர் வகுத்துரைக்கும் இவ்வரைவிலக்கணத்தைப் பேராசிரியர் வா.செ.கு. தம் அணிந்துரைகளில் நன்கு பின்பற்றியுள்ளார்.

"இந்தால் வள்ளுவம் பற்றிய சில புதிய சிந்தனைகளைத் துவக்கி வைக்கிறது. ஆசிரியர் பல முறை மேற்கோள் காட்டும் 'வாழும் வள்ளுவம்' என்ற நூலில் இடம்பெற்றுள்ள கருத்துக்களையும் வாதங்களையும் உள்ளார்கள், அந்த நால் விட்ட இடத்திலிருந்து நீண்ட தூரம் முழுவதும் புதியதான ஒரு தடத்தை அமைத்துக் கொண்டு புலவர் வீரமணி அவர்கள் மேற்சென்றிருக்கிறார். இது ஒரு வெற்றிப் பயணம் என்பது மிகையன்று" எனப் புலவர் ப. வீரமணியின் 'வள்ளுவரும் இயங்கியல் தத்துவ ஞானக் கூறுகளும்' என்னும் தீறனாய்வு நூலுக்கு எழுதிய அணிந்துரையில் வா.செ.கு. குறிப்பிட்டிருக்கும் கருத்து இங்கே மனஸ்கொளத்தக்கதாகும்.

முறையான தீட்டமிடலும் தொலைநோக்குப் பர்வையும்

பேராசிரியர் வா.செ.கு,வைப் பொறுத்த வரையில் எதையும் ஒப்புக்குச் செய்வது என்பது மருந்துக்குக் கூடக் கிடையாது; நன்கு தீட்டமிட்டு, தொலைநோக்குப் பர்வையோடு, எதையும் செய்வன திருந்தச் செய்வதே வா.செ.கு.வின் வழக்கம்; வாடிக்கை; ஏன், அவரது ஆளுமைப் பண்பு என்றுகூடச் சொல்லவாಗ். அவரது அணிந்துரைகளும் அதற்கு விதிவிலக்கு அல்ல. ஒரு நூலுக்கு அணிந்துரை எழுத ஒப்புக்கொள்வதற்கு முன்பே தமக்கு அதற்குத் தகுதி

இருக்கிறதா என்று பார்ப்பதும், ஒப்புக்கொண்ட ஹருகு நூலினை முழுவதும் படித்துப் பார்த்து, அறிவியல் கண்ணோட்டத்துடனும் நடுவுநிலைமையோடும் அந்நாலுக்கு அணிந்துரை எழுதுவதும் வா.செ.கு.வின் தனித்தன்மை ஆகும். பதச்சேராக, "செந்தமிழ்ச் செல்வன் எனும் இனிய பெயரை ஏற்றிருக்கும் நண்பர் திரு.நா. பாதர்சமால் அவர்கள், தாம் எழுதியுள்ள 'அருள் அதீகாரம்' எனும் பெருங்காப்பியத்திற்கு முன்னுரை எழுத வேண்டும் எனக் கேட்ட பெருமது நான் உண்மையிலேயே மிகவும் தயங்கினேன். . . இலக்கிய, இலக்கணப் புலமையில் சிறந்த, நாடற்காக தமிழ் அறிஞர் ஒருவரை அவர் நாடியிருக்கலாமே என எண்ணினேன். அவர் இப்படைப்புக்கு எடுத்திருக்கும் முயற்சி, பயன்படுத்திய காலம், இந்நாலில் இடம்பெற்றிருக்கும் பெருமைக்குத் (பெருஞ்குத்தீ?) தேவையான, இலக்கியம் சார்ந்த, தத்துவம் சார்ந்த, அறிவியல் சார்ந்த உண்மைகளைச் சேகரிக்க அவர் படித்திருக்கக் கூடிய நூல்கள், அவரது நெடுநாள் உழைப்பு ஆகியன பற்றி எண்ணும் பெருமது, இத்தகைய ஒரு தமிழ் மகனை ஊக்குவிப்பதற்கும் மேலான கடமை ஒன்று இல்லை என்ற எண்ணையே என் நெஞ்சீல் மேலிட்டது. இந்நாலுக்கு முன்னுரை எழுத நான் துணிந்தது, என் கல்வித் தகுதி பற்றியதன்று. கடமையுணர்வின்பால் பட்டதேயாகும்" எனத் தன்னடக்கத்தோடு வா.செ.கு. ஓர் அணிந்துரையின் தொடக்கத்தில் எழுதியிருக்கும் பகுதியை இங்கே கூட்டிக்காட்டலாம். இங்கும் குறிப்பிட்டிருக்கும் அவர் பதினேழு பக்க அளவில் வீரிவாக அக் காப்பியத்தின் பல்வகைத் திறன்களும் விளங்க நீண்ட ஓர் அணிந்துரை தந்திருப்பது சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

முனைவர் மு. தமிழ்க்குடுமகனின் 'புத்தாண்டுத் தமிழ்க் கலைத்தகள்' என்னும் ஆய்வு நாலுக்கு எழுதிய அணிந்துரையிலும் பேராசிரியர் வா.செ.கு. அறிவியல்

பார்வையின் அருமையினையும் இன்றியமையாமையையும் வலியுறுத்தியுள்ளார். “ஒர் ஆய்வின் முடிவில் உருவாகும் உண்மை, நமது நம்பிக்கைக்கட்டும் விழைவுக்கட்டும் எதிரானதாகத் தோன்றும் பொழுது, அதைத் தீர்ந்த மனத்துடன் ஒப்பும் அறிவியல் பார்வை நம்மிடம் வலுவடையவில்லை. பல சமயங்களில் ஒரு சில கருத்துக்களை நம் மனத்தில் வலுப்படுத்திக் கொண்டு அவற்றிற்கு ஆதாரம் தேடுவதையே ஆய்வாக எண்ணுகிறோம். இந்தச் சூழ்நிலையில் டாக்டர் தமிழ்க்குடிமகனின் அணுகுமுறையும், பார்வையும் ஆய்வுவகம் ஒப்பும் நிலை பெற்று நிற்கின்றன” எனத் தம் கருத்தினைத் தெளிவாகப் புலப்படுத்தியுள்ளார் பேராசிரியர் வா.செ.கு.

“ஒரு சீர்ந்த ஆய்வு; நல்ல படைப்பு”, “அவைருக்கும் பயன்படுகின்ற ஒரு தரவுநூல் தொகுப்பு”, “தகுதியடைய பங்களிப்பு”, “ஒரு புதுவகையான பங்களிப்பு”, “இமாலயச் சாதனை”, “மொத்தத்தில் அறிஞருலகும், ஆய்வுவகும் வரலேற்கத் தக்க முயற்சி” என்றெல்லாம் தாம் அணிந்துரை நல்கியுள்ள நூல்களின் ஆசிரியர்களை நெஞ்சாரப் பேரற்றிப் பாராட்டும் பேராசிரியர் வா.செ.கு., “இந்தப் பின்னணியில் திரு. காந்தி அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுத முன்வந்துள்ள திரு. தி.க. சந்திரசேகரன் தனது வரலாற்று நாயகரின் நிறை, குறை இரண்டையும் விவரித்திருக்கிறார்” என்றும், “திருவள்ளுவரைப் புரிந்து கொள்வதில், பல கறன்கட்குப் பொருள் காண்பதில் சிந்திப்போரிடையே கருத்து வேறுபாடு தவிர்க்க இயலாதது” என்றும் அணிந்துரைகளில் ஆங்காங்கே தம் தனிப்பட்ட கருத்தினை வெளிப்படுத்தவும் தவறவில்லை. இன்னும் ஒரு படி மேலே சென்று, குயிலனின் ‘ஒலியும், வரியும், மொழியும்’ என்னும் நூலுக்கு எழுதிய அணிந்துரையில், “நன்பர் குயிலன் அவர்கள், தம் இந்துலைல் ‘எனக்கு 80 வயது ஆகிலிட்டது’,

'நான் இருக்க மாட்டேன்' என்பது போன்ற கருத்துகள் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. இது போன்ற அணுகுமுறை எனக்குச் சம்மதமில்லை. தொண்ணாற்று ஐந்தைத் தொடும் திசையில் நடைபோட்டுக் கொண்டிருந்த போதுகூட, பெரியாரும், ராஜாஜீயும் இந்தச் சமுதாயத்தை, இந்த நட்டு அரசியலை மாற்றுவோம் என்ற நம்பிக்கையுடன் தான் கடைசி நிமிடம் வரை பேசினார்கள்; எழுதினார்கள்" என ஹாலாசீரியரின் அணுகுமுறையுடன் மாறுபட்டு, தம் உள்ளக் கருத்தினைப் பறைசாற்றவும் பேராசீரியர் வா.செ.கு. தவறவில்லை.

விழுமியஸ்களை மதிக்கும் சான்றோர்

பேராசீரியர் வா.செ.கு. 'ஆன்றலிந்து அடஸ்கிய கொள்கைச் சான்றோர்'; எனவே, விழுமியஸ்களுக்கு (Values) உரைய இடத்தினையும் மதிப்பினையும் தந்து எழுதிச் செல்லும் பண்பு அவரது ஆளுமையில் இயல்பங்களே குடிகொண்டுள்ளது. இதன் வெளிப்பாட்டினை அவரது அணிந்துரைகளிலும் காண முடிகின்றது. குறிப்பாக, திரு. ஜான் லூயியின் 'புரியாத புதிர்கள்' என்னும் வித்தியாசமான ஹாலுக்கு எழுதிய அணிந்துரையில், "... இருண்ட வரளில் இமைக்கும் நேர மின்னல் பேரவை ஒரு பிரகாசமான நம்பிக்கை ரேகை என் சிந்தையில் தோன்றி மறைகிறது. தொடர்ந்து நிகழும் பரிணாம வளர்ச்சியில், அறிவிலும் ஆற்றலிலும் வளரும் மனிதன், பண்பிலும் சமுதாய உணர்விலும் உயர்நிலை காண ஊர்ந்து செல்லக் கூடும். விழுமியஸ்களிலும் (Values) மனிதச் சமுதாயம் உயர்நிலை நோக்கிப் பரிணாம வளர்ச்சி பெறக்கூடும். பெறும் என்பது என் அசையாத நம்பிக்கை" எனத் தம் கருத்தினை அழுத்தம் திருத்தமாக எடுத்துரைத்துள்ளார் பேராசீரியர் வா.செ.கு. மேலும் அவர் இத்துடன் நில்வாது, "இங்கு கருத்து வேற்றுமை இருப்பது

எதிர்பார்க்கக் கூடியதே” என நூலாசிரியரின் அறிவுத் தீற்றிற்கும் மன உணர்வுக்கும் உரைய மதிப்பினைத் தந்திருப்பதும் மனஸ்கோள்ளத்தக்கதாகும்.

படிக்கத் தூண்டும் எடுப்பும் முத்தாய்ப்பான முடிப்பும்

பேராசிரியர் வா.செ.கு. தம் அணிந்துரைகளைப் படிக்கத் தூண்டும் வகையில் எடுப்பாகத் தொடர்ச்சுவதிலும், படிப்பவர் நெஞ்சில் பதியும் வண்ணம் முத்தாய்ப்பாக முடிப்பதிலும் மிகுந்த கவனம் செலுத்தியுள்ளார். சான்றாக, “‘உலக உயிர்களில் கருவிகளை உருவாக்கும் ஆற்றல் பெற்றவன் மனிதன் மட்டும்’ என்று கூறினார் ஆல்ஃ்பெரெட் வாலஸ் (Alfred Wallace) என்ற அறிவியல் அறிஞர்” என்னும் சீரிய மேற்கோண்டன் தொடர்ச்சின்றது, திரு. மணவை முஸ்தபாவின் ‘கணினிக் கலைச்சொல் களஞ்சிய அகராதி’க்கப் பேராசிரியர் வா.செ.கு. அளித்துள்ள அணிந்துரை.

“அவர் (முனைவர் முத்து கண்ணப்பர்) எந்தப் பதவியையும் இறுக்கிப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தவரல்லர். எதிர்ப்புத் தேரன்று முன் இறங்கி நடந்தவர். வருந்தி அழைக்கப்பட்டால் மட்டுமே பதவிகளை ஏற்க வந்தவர். சிம்மாசனமின்றியும் சேவை செய்யலாம் என்ற தத்துவமூலகத்தினர். திரும்பிப் பார்த்தால் மன நிறைவு தரும் வாழ்க்கை சிலருக்கு மட்டுமே அமைகிறது. டாக்டர் தி. முத்துக்கண்ணப்பர் மன நிறைவேந்து, பெருமிதத்தோடு கூட, தாம் நடந்து வந்த பாதையைத் திருப்பிப் பார்க்கலாம். அது இனைய தலைமுறை பின்பற்றக் கூடிய பாதை, எதிரியும் பாராட்டும் பாதை” எனப் பயில்வார் நெஞ்சை அள்ளும் விதத்தில் ‘முனைவர் முத்துக் கண்ணப்பரீன் வாழ்க்கை வரலாறு’ என்னும் நூலுக்கு எழுதிய அணிந்துரையை முத்தாய்ப்பாக முடித்துள்ளார் பேராசிரியர் வா.செ.கு.

நறுக்குத் தறித்தாற் பேள்ள மொழி

பேராசீரியர் வா.செ. குழந்தைசாமியின் மொழி எதையும் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைப்பது; நறுக்குத் தறித்தாற் பேள்ளது; படிப்பவர் நெஞ்சில் கல்வெட்டுப் போல் பதிய வல்லது, சில சான்றுகள் வருமாறு:

“ஒரு நாட்டின் தரம் அதன் மக்களின் தகுதியைப் பொறுத்தது. அதன் எதிர்காலமும் ஏற்றமும் அது உருவாக்கும் தலைவர்களின் உயர்வைப் பொறுத்தது”

“அமைதியாக, ஆரவாரம் இன்றிப் புரட்சி செய்யும் இயல்பினர். உரத்துப் பேசாதவர்; ஆனால் உறுதியானவர். பாதை பற்றிய தெளிவுள்ளவர்; பயணம் பற்ற உறுதியுள்ளவர்.”

“நம்மைப் பேள்ள நமது பழும்பெருமை பற்றி, பாரம்பரியம் பற்றி, பண்பு பற்றி, காலம், இடம் கருதாது பெருமையாகப் பேசுபவர்களும் இல்லை; நம்மைப் பேள்ள, தங்களது பண்ணைய வரலாற்றை, சமய, இலக்கிய, தத்துவக் கருங்கலங்களை அறியாதவர்களும் இல்லை.”

“திருவள்ளுவர் அருளீய திருக்குறள் தமிழினம் தரணிக்குத் தந்த பெருங்செல்வம்; தமிழிலக்கியங்களில் தலையாயது எனினும் அது அண்மைக் காலம் வரை மக்கள் மன்றத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்படவில்லை”.

“முவாயிரம் ஆண்டு முதிர்ச்சியுள்ள பண்பாட்டுக்குச் சொந்தக்காரரெனப் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளும் நம்மிடம், பொறாமை உணர்வு சற்று அதீகமாகவே இருப்பது போல் தோன்றுகிறது. அதனால் தானேர என்னவே, வள்ளுவர் ‘அழுக்காறாமை’ என ஒரு அத்தியாயமே வகுத்தார்.”

முன்றாம் பிறை பேரவ் முகம் காட்டி நீற்கும் உவமைகள்

வா.செ.கு. ஒரு கலீஞராகவும் இருப்பதால் அவருடைய அணிந்துரைகளில் முன்றாம் பிறையினைப் பேரவ் ஆங்காங்கே அழகீய உவமைகள் முகம் காட்டி நீற்கக் காண்கின்றோம். உள்ளங்கவர் உதாரணங்கள் சில இதே:

“ஓவ்வொன்றிலும் படிப்பவர்கள் பயன்பெறும் ஒரு பாடம் அவ்வது செய்தி பெரும்பாலும் இடம்பெற்றிருக்கிறது. மாதுளம் பழுத்தைப் பிரித்தால் ஓவ்வொரு கண்ணில் இருந்தும் ஒரு மணி இருப்பது பேரவ என்று கூறினால் மிகையாகாது”.

“இலக்கீயம் என்பது ஒரு மெல்லிய கோடு பேரன்றது அன்று. அது வானவில் பேரன்ற அகலமான பட்டை”.

“அவருடைய (வேழவேந்தனுடைய) பரீமாணங்கள் பல எண்ணும் அவர் இமயம் பேரன்று உயர்ந்து நீற்பதும் தழிழக வரவாற்றில் இடம் பெறப் போவதும் கலீஞர் என்ற தகுதியால் தான்... அவருக்குச் சொற்கள், ஒரு தலைவனுக்கு மாலை போட ஒருவரை ஒருவர் தள்ளிக் கொண்டு வரும் தொண்டர்கள் பேரவ வருகின்றன.”

“பரந்த கடலில் சிறு தீவு பேரவ, பாலைவனத்தில் சேஷலை பேரவ அவ்வப்பொழுது, ஆங்காங்கு இந்த மண்ணில் மகான்கள் தேரன்றுகிறார்கள்.”

“நான் மேலே கூறியவை அனைத்திலும் பாசியில் இழை பேரவ, உடம்பில் நாம்பு பேரவப் பரவி நீற்பது அவரது பெரதுநல் உணர்வு.”

தன் வரலாற்றுக் குறிப்புகளை பதிவு

பேராசிரியர் வர.செ. கு.வின் அணிந்துரைகளில் ஆங்காங்கே தன்வரலாற்றுக் குறிப்புக்களை பதிவையும் காண முடிகின்றது. “என்னைப் பொறுத்தவரை வாழ்வின் சில விழுமியங்களில் அசையாத நம்பிக்கை உண்டு. தரமும் தகுதியும், எங்கிருப்பினும், எவ்விடம் மலர்னும் மறைக்கப்பட இயலாதலை; நீரந்தரமாக மறைக்கப்பட்டதீல்லை” என்றும், “நான் நண்பர்கள் என்று கூறுத்தக்கவர்கள் சிலர்தான். வீரவ் விட்டு எண்ணைக் கூடியவர்கள் என்றால் மிகையாகாது. எனது இயல்பு காரணமாகவோ, அல்லது ‘ஈடுபட்ட தொழிலே எவ்வாம்’ என்பது போன்ற எனது அணுகுமுறை காரணமாகவோ, எனது நண்பர்கள் வட்டம் குறுகியதாக, மிகக் குறுகியதாகவே நீண்றுவிட்டது” என்றும், “ஒரு கலிதைப் படைப்பைப் படிக்கும் பொழுது இது கலிதை, இது கலிதை இல்லை என்ற இரண்டு வேறுபாடுகள் தான் நான் காணக் கூடியலை” என்றும் அணிந்துரைகளில் இடம்பெற்றிருக்கும் குறிப்புகள் இவ்வகையில் கருத்தக்கலை ஆகும்.

மூவாயிரம் ஆண்டுப் பண்பாட்டின் பிரதிபலிப்பு

நிறைவரக, தீரு. தங்க காமராஜ் தொகுத்துள்ள ‘பிரபலமானவர்களின் மனத்தைத் தொட்டதும்! சுட்டதும்!!’ என்ற நூலுக்குப் பேராசிரியர் வர.செ.கு. எழுதிய அணிந்துரையில் இடம்பெற்றிருக்கும் நெகிழ்ச்சி ஊட்டும் நீகழ்ச்சிக் குறிப்பு ஒன்று:

“செருப்புத் தைக்கும் தொழிலாளி; அவரது சமயம் தெரியவில்லை; பெரும்பாலும் இந்து. உறுதியாக இசுலாமியர் அவ்வர். காலையில் வேலைக்குப் போகும் பெழுதவலாம் அவர் தாண்டிச் செல்ல வேண்டிய முகுதி முன் நீண்று, செருப்புகளைக் கழற்றிவிட்டு பயபக்தியோடு தொழுகிறார்.

'இது மகுதியாயிற்றே' என்று கூறியவரீடும், 'அதனால் என்னங்க, இதுவும் சாமி கோவில் தானுங்களே' என்கிறார். இது சாதாரணமான சங்கதி அன்று. அசாதாரணமான ஒற்றுமை உணர்வின் பிரதிபலிப்பு; 'எம் மதத்தையும் சமமாக, இறைவனை அடையும் பாதை' என்று விளக்கம் கூறாமல் தன்னுள்ளே உணர்ந்துள்ள தன்மை. அவர் படியாதவர். இந்த ஞானம் ஒரு ஏடு கற்று வந்ததல்ல. ஒரு மூவாயிரம் ஆண்டுப் பண்பாட்டின் பிரதிபலிப்பு. இந்த நாட்டின் ஆன்மிகச் செல்வம்."

அறிஞர் பெர்னார்ட் ஷாவின் நூல்களுக்கு உள்ள சிறப்பு அவரது முன்னுரைகளுக்கும் உண்டு என்பது. அதுபோல் பேராசிரியர் வா. செ. குழந்தைசாமியின் நூல்களுக்கு உள்ள சிறப்பினை அவரது அணிந்துரைகளும் பெற்றுள்ளன எனவாய். "எந்த மலையில் ஊறுத் தொடங்கினாலும் சிகரத்தைச் சேரும் முன்பு திரும்பிப் பார்க்காதவர்கள்; தயங்காதவர்கள்; எங்கும் இளைப்பாறத் தங்காதவர்கள்; முன்மாதிரியாகச் சொல்வதற்கு முதன்மையான தலைவர்கள்" என டாக்டர் பெ. இராசாராமனின் 'இணையிலா ஆர்க்காடு இரட்டையர் வாழ்க்கை வரவாறு' என்னும் நூலுக்குப் பேராசிரியர் வா. செ. குழந்தைசாமி எழுதிய அணிந்துரையில் இடம்பெற்றிருக்கும் இத் தகுதிக் குறிப்பு அவரது ஆளுமைப் பண்புக்கும் நூற்றுக்கு நூறு பெருந்தீ வருவதே ஆகும்.

பார்த்தான் கலைக் கலெக்டர்

முனைவர் மு. ஒருஷ்குடுமகன்

பத்தாண்டுத் தமிழ்க் கலைதைகள் (1967-1976) எனும் தலைப்பில் வெளிவரும் இந்தூல் டாக்டர் தமிழ்க் குடுமகன் அவர்களீன் ஆய்வுப் படைப்பு: அரீய படைப்பு என்றும் தயங்காது கூறலாம். புதுக்கலைதை, காப்பியங்கள், நாடகங்கள், சிற்றிலக்கியங்கள், குழந்தைப் பாடல்கள், பலர் பாடிய கலைதைத் தொகுப்புகள், ஒருவர் பாடிய உதீரித் தொகுப்புகள், தனிப்பாடல்கள் என எட்டு வகைகளாகப் பத்தாண்டுக் கலைதைகளைப் பிரித்துக் கொண்டு ஆராய்கிறார். ஆய்வு செய்யப்பட்ட கலைதைகளீன் நோக்கங்கள் பலவாயினும், அவற்றுள் “சமுதாயச் சீர்திருத்த உணர்வு” பற்றி மட்டும் ஒரு அத்தியாயம் எழுதியுள்ளார். எடுத்துக் கொண்ட காலப் பகுதியில் வெளியான கலைதைகளீன் கருப்பெருளீல், சமுதாயச் சீர்திருத்த உணர்வு எல்லாவற்றினும் சற்று அதிகமாக இடம் பெற்றிருப்பது ஒரு காரணமாக இருக்கலாம்.

ஆய்வு செய்த முறை, ஆய்வின் முடிவுகள், அவை கூறப்பட்டிருக்கும் விதம் பேரன்றவை ஒரு புறழிருக்க, நூலைப்

பற்றிப் பொதுவாகக் கூறப்பட வேண்டிய சில கருத்துகள் பின்வருவன. பொறுமையோடும், ஆழ்ந்தும், ஆறுநாறுக்கு மேற்பட்ட கலிதை நூல்களைப் படித்திருக்கிறார். ஒவ்வொன்றின் கருப்பொருள் பற்றிச் சிந்தித்திருக்கிறார். அவற்றின் உள்ளடக்கம் முழுமையும் மனத்திற் கொண்டு, அறிவு நிலையில் செரிமானம் செய்து, கலிதை நூல்களை எட்டு வகைகளாகப் பிரித்திருக்கிறார். இவை பெரும் பிரிவுகள். ஒவ்வொரு வகையிலும் பல உட்பிரிவுகளை வகுத்துள்ளார். நூலில் இடம் பெற்றுள்ள கருத்துகளை தரம், தகுதி ஒருபற்றியிருக்க, ஆசிரியர் படித்துப் பயன்படுத்தியுள்ள நூல்களை பரிமாணம் நம்மைத் தீகைக்க வைக்கிறது. டாக்டர் பட்ட ஆய்விற்குப் பரந்த Literature Survey தேவை என்பதை உணர்கிறோம். எனினும் டாக்டர் தமிழ்க் குடியகனின் உழைப்பு குறிப்பிடப்பட வேண்டிய ஒன்று.

தலைமுறை தலைமுறையாக நமது முன்னோர்கள் ஆய்வு முயற்சியில் ஈடுபட்டு வந்திருக்கின்றனர்; ஆய்வுணர்ச்சி உள்ளவர்களாக இருந்திருக்கின்றனர். எனினும் இன்று இலக்கியத் துறையாகட்டும், அறிவியல் துறையாகட்டும் ஆய்வு என்னும் பொழுது நாம் அதற்கு மேலை நாட்டார் வகுத்த நெறி முறைகளையே பயன் படுத்துகிறோம்.

**எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்டினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு**

**எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு**

எனும் குறுப்பாக்கள் பதவுரை, பொழுப்புரை காணப் பயன்பட்ட அளவிற்குத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் நடைமுறைக்குப் பயன்படுத்தப்படவில்லை. மொழித் துறையில் பலர்

இக்கருத்தை முற்றும் புறக்கணித்து விட்டனர் என்றாலும் மிகையாகாது. ஒர் ஆய்வின் முடிவில் உருவாகும் உண்மை, நமது நம்பிக்கைக்கட்கும் விழைவுக்கட்கும் எதிரானதாகத் தேரன்றும் பொழுது, அதைத் தீற்ற மனத்துடன் ஒப்பும் அறிவியல் பார்வை நம்மிடம் வலுவடையவில்லை. பல சமயங்களில் ஒரு சில கருத்துகளை நம் மனத்தில் வலுப்படுத்திக் கொண்டு அவற்றிற்கு ஆதாரம் தேடுவதையே ஆய்வாக எண்ணுகிறோம். இந்தச் சூழ்நிலையில் டாக்டர் தமிழ்க்குடிமகனின் அணுகுமுறையும், பார்வையும் ஆய்வுவகம் ஒப்பும் நிலை பெற்று நிற்கின்றன.

உண்மை காண்பதற்கு, விருப்பும், வெறுப்பும் எதிரானவை. பற்றும், பாசமும் கூட உண்மையை மறைக்கும் திரைகளே. ஆய்வாளர்கள் விருப்பையும், வெறுப்பையும் துறந்தவர்கள் அவ்வர்; பற்றையும் பாசத்தையும் கடந்தவர்கள்வர். தங்கள் ஆய்வில் எந்த அளவிற்கு இவற்றை அடக்கி ஆள்கிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்தே ஆய்வின் தரம் அமைகிறது. டாக்டர் தமிழ்க்குடிமகன் தமது மொழிக் கொள்கை;; சமுதாயக் கொள்கை ஆகியவற்றுக்குத் தான் ஆளாகாது, அவற்றைத் தனக்குள் அடக்கிப் பத்தாண்டுத் தமிழ்க் கலைதைகளை அளவிடுகிறார். இது பாராட்டப்பட வேண்டிய கூறுபாடு. காய்தல் உவத்துல் இல்லாது காண்பது என்பது, தனக்கென எந்தக் கருத்தும் இல்லாது காண்பது அன்று. உவகு ஏற்கும் உரைகள்லை வைத்து, ஒவ்வொரு அணிகலனையும் அதன் மாற்று, வடிவ அமைப்பு, தோற்ற அழகு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் எடைபோடுவதாகும். ஒவ்வொரு தலைப்பிற்கும் இடையிடையேயும், பின்னர் இறுதியிலும் தான் கூற வேண்டியவற்றைத் தெளிவாகவே கூறுகிறார். கண்டனமும் பாராட்டும் பண்போடு இருக்கின்றன.

புதுக்கலிதையை வீரிவாகவே ஆய்ந்திருக்கிறார். சுமார் மூலாயிரம் ஆண்டுப் பாரம்பாரியம் உள்ள தமிழ்க் கலிதை இலக்கியத்தில், புதிய வடிவம் என்பது இருபதாம் நூற்றாண்டில்தான் தோன்றியது என்பதீல்லை. அகவலினீன்றும் வெண்பா புதிது: வெண்பாவினீன்றும் விருத்தம் புதிது: விருத்தத்தினீன்றும் நெஙண்டிச் சிந்து புதிது. தமிழ்க் கலிதையின் வடிவங்கள் பல. காலந்தொறும் தமிழ்க் கலிதை புதிய வடிவங்களைப் பெற்றே வந்திருக்கிறது. ஆனால் ஒவ்வொரு கலிதை வடிவம் ஒரு புதிய மரபை உருவாக்கியிருக்கிறது. எந்த மரபுமே இல்லாமையை வேண்டுமானால் இன்றைய புதுக்கலிதையின் மரபாகக் கூறலாம். மரபு என்பதே வளர்ச்சியின் அறிகுறி. காட்டுமிராண்டிச் சமுதாயத்திற்கு அவ்வளவாக மரபுகிடையாது. புரட்சியென்பதும், புதுமையெயன்பதும் இருக்கின்ற மரபை மாற்றிப் புதிய மரபை உருவாக்குவதேயன்றி, மரபே இல்லாத நிலையை உருவாக்குவதன்று, தனிமனிதனாகட்டும், சமுதாயமாகட்டும் தாமாகச் சில தளைகளை ஏற்றுக் கொள்வதன் விளைவுதான் பண்பாடு. கற்பு என்பது ஒரு தளைதான்; திருமணம் என்பதும் தளைதான். திருமணத்திற்கு விலக்களீக்கும் சமுதாயமும் அந்த விலக்கிற்குச் சில விதிகளை உருவாக்கியிருக்கிறது. வாலி கூறியது போல, “உணர்வு சென்றுழிச் செல்லும் ஒழுக்கம்” தான் மரபற்ற நிலை. அது மனித நிலையன்று.

கலை உலகில் வாண வேடிக்கை புதுமையாகவாம்; அது புரட்சியாகாது. எந்தப் பெரிய மாற்றத்தையும் ஒரு சமுதாயத்தின் வாழ்வில் அது ஏற்படுத்த முடியாது.

“கற்பனையின் தீறன் நாளை இயலும் வாழ்வைக் காணுவது; செயல் உலகக் கண்கள் இன்றிச் சொற்சிலம்பம் ஆடுவதும் சூனி யத்தில் சொர்க்கத்தைக் காணுவதும் புரட்சி அன்று”

- குலேகத்துங்கன் கலிதைகள்

தமிழ், கலைக்கென்றே உருவாக்கப்பட்ட மொழி; அதன் மூலாயிரம் ஆண்டு இலக்கிய வளர்ச்சியில் கலைதவளர்ச்சியும் இணைந்தே இருக்கிறது. இந்தப் பெருமை தமிழ் உரைநடைக்கு இல்லை. ஆங்கிலத்தில் இருக்கும் blank verse, sonnet, lyric, limerick, ballad போன்ற எந்தக் கலைத் வடிவத்தையும் தமிழில் எழுதலாம். ஆனால் ஆங்கிலத்தில் வெண்பா எழுத முடியாது. விருத்தம் எழுத முடியாது. காட்டு மரம் கலப்பை செய்யப் பயன்படும். கண்ணன் சிலை செய்யப் பயன்படாது. தேக்கு மரத்தில் கலப்பையும் செய்யலாம்; கண்ணன் சிலையும் செய்யலாம். தேக்கு மரம் போன்று எண்ணற்ற வேலைப்பாடுகட்கு இடமளிக்கும் ஒரு கலைத் தொழிலையை நமது முன்னோர்கள் தந்திருக்கிறார்கள். இழைக்கவும் தெரியாதவர்கள் எளிதில் செய்யும் தரத்தில் அமைந்த ஒரு பொருளை முன்வைத்து, இந்தப் பெருளே முதலும், முடிவும், என்று எழுதுவதும் பேசுவதும் முறையுமாகாது; முதிர்ச்சியுமாகாது. பாரதியை மகாகலியாக்கியது அவரது வசனகலையைன்று. இந்த நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பகுதியிலும் உயிர்வாழ்ந்த பாரதிதாசனுக்கு அவர் உள்ளத்தில் ரீற்றெடுமுந்த உணர்ச்சி வெள்ளத்தை எழுத்துருவில் கொட்ட மரபு தடையாக இருக்கவில்லை. சிலருக்கு மரபு தடையாக இருக்கலாம்; தடையாக இருக்கலாம். ஆனால் அது எவ்வோருக்கும் தடை; எவ்வோருக்கும் தடை என்பது ஏற்கத் தக்க தன்று. மரபைப் படைக்கும் ஆற்றவுள்ளவர்களுக்கு அது தடையாகாது. தமிழ்க் கலைத் தண்ணற்ற வடிவம் பெற்று வந்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு புதுவடிவமும் பழைய வடிவம் எனும் தளத்தின் மேல் அமைந்த புதிய சின்னம் அன்று. தமிழ்க் கலைதயின் வடிவ வளர்ச்சியில் புதுக் கலைதயும் ஒரு கட்டம். அந்த அளவில் அது வரவேற்கத்தக்கதே. புதுக் கலைத் தாநோ மரபுக் கலைதயின் சமாதியில் எழுப்பப்பட்ட மாளிகை என்பது போல

என்னுவதும் பேசுவதும் தமிழக் கலைதையின் முழுப் பரீமாணத்தையும், அதன் நுண்மையையும், பரீணாம வளர்ச்சியையும் உணர்ந்துகொள்ளு. டாக்டர் தமிழ்க்குடிமகனின் 'புதுக்கலைத்' என்ற தலைப்பில் அமைந்த அத்தியாயம் ஒரு சிறந்த தீற்றாய்வு. புதுக்கலைதையில் பத்தாண்டுப்படைப்பை விரிவாக நுட்பமாக ஆய்ந்திருக்கிறார். அதன் நிறை, குறைகளை நிதானத்துடனும், புதியன காணும் முயற்சிகளை வரவேற்கும் மனப்பான்மையுடனும் அளவிடுகிறார். இதன் தொடர்ச்சியாக 1977 முதல் 1986 வரையிலான பத்தாண்டுப் புதுக்கலைகளை ஆய்ந்து ஒரு நூலாக அவர் வெளியிட்டால் அது பயன்தரும் பணியாகும்.

'காப்பியங்கள்' என்ற தலைப்பில் வருவனற்றுள் கிட்டத்தட்ட எழுபது நூல்கள் ஆய்வில் இடம் பெற்றுள்ளன. சமயக் காப்பியம் இரண்டு: புராண இதிகாசக் காப்பியம் ஐந்து: மற்ற அனைத்தும் வரலாறு, சமுதாயம் பற்றியனவாகவே அமைந்துள்ளன. இந்தக் காலப் பகுதியில் கலிஞர்களைக் கவர்ந்த கருப்பொருள் எது என்பது இதிலிருந்து விளக்கும். தனி நபர் புகழ் பாடலும், தமிழினப் பெருமை பேசலும் கலைதையில் கணிசமாகவே இடம் பெற்றிருக்கின்றன என்பது இந்த அத்தியாயத்தில் நமக்குக்கிடைக்கும் செய்தியாகும். சமுதாயச் சீர்திருத்தக் காப்பியங்கள் என்ற தலைப்பில் இடம் பெறும் 13 நூல்களில் இன்றைய சமுதாய, பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் இடம் பெறுகின்றன. இக்காப்பியங்களில் மேலை நாட்டுத் தாக்குதல் இடம் பெற்றுள்ளதை; பல காப்பியங்ககளில் தனி நபர் புகழ் பேசுதல் (Hero Worship) மேலேங்களிலிருத்தல்; காதல் முக்கியமான கருப் பொருளாகப் பல காலியங்களில் அமைந்திருக்கும் தன்மை பற்றிய அவரது முடிவுகள் என்னத் தக்கன.

நாடகங்கள் என்ற தலைப்பில் 37 படைப்புகளை ஆய்ந்திருக்கிறார். அவற்றை 34 பக்கங்களுக்குள் சுருக்கித் தந்திருப்பதும் ஒரு சாதனையே ஆகும். வரலாற்று நாடகங்களில் மனோன்மனியத்தின் தாக்குரவு கணிசமாக இருப்பதாகக் காணகிறார். வரலாற்று நாடகங்களில் துன்பியல் முடிவும் (Tragedy) இன்பியல் முடிவும் (Comedy) சமயங்க இடம் பெற, சமுதாய நாடகங்கள் முழுவதும் இன்பியல் முடிவுள்ளனவாகவே அமைந்திருப்பதைக் குறிப்பிடுகிறார். அதற்கு அவர் யுகிக்கும் காரணம் இன்னும் ஆழந்து நோக்க வேண்டிய ஒன்று. பொதுவாக நமது மேடைகளில் துன்பியல் முடிவு கொண்ட சமுதாய நாடகங்களும், தீரைகளில் துன்பியல் முடிவு கொண்ட சமுதாயப் படங்களும் இடம் பெறுவதில்லை. அவை இன்பியல் முடிவு கொண்டவையாகவே உள்ளன. நமது அன்றாட இன்னவ்களில் இருந்து விடுதலை தரும் புகலிடமாகச் சமுதாயக் காப்பியங்களை அணுகுகிறோமோ என்பது என்ன வேண்டிய ஒன்று.

சிற்றிலக்கியங்களான குறவஞ்சி, பரணி, உலா, ஆற்றுப்படை, தூது, கலம்பகம், கோவை, பாவை, பிள்ளைத்தமிழ், அந்தாதி, மாலை, பதிகம் ஆகியன உருவத்தில் பழையன வெனினும், உயிரில் புதுமை பெற்று நீற்கின்றன. புதிய பொருள்களைப் பாடப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மறபு பழையது எனினும் வாழ்வு புதியது. இலக்கியத்தில் புதுமை என்பது முதலில் கருத்தைப் பற்றியது. வடிவ மாற்றமும் ஒரு வளர்ச்சியோயாகும். ஆனால் அது இன்றியமையாததன்று.

தமிழ்க் கலைதையில் இருபதாம் நூற்றாண்டு கண்ட முக்கியமான புதிய பரிமாணம், உயர்ந்த திருப்பம் குழந்தைப் பாடல்கள். பொதுவாக இலக்கியம் என்பது ஏதோ அறிவுர்கள். புலவர்கள் உலகிற்கு மட்டுமே சொந்தமானது என்பது போன்றும், அந்தத் தரத்தில் எழுதப்படுவனதாம் இலக்கியம் என்பது பேரன்றுமான கருத்துப் பரவலாக இருந்து வந்திருக்கிறது.

நிலா நிலா ஓடி வா
 நில்வாயல் ஓடி வா
 மலை மேலே ஏறி வா
 மல்லிகைப் பூக் கொண்டு வா.

என்ற பாடலைக் கேட்டுக் குழந்தை மெய்ம்மறந்திருக்கிறது. அது அடையும் இன்பம் இலக்கிய இன்பம் தான். கிராமியப் பாடல்களில் சிலர் கதை சொல்வதை மக்கள் இரவு முழுவதும் கண்ணிழுத்துக் கேட்டு அனுபவிக்கிறார்கள். அவர்கள் அளவில் அது இலக்கியம்தான். எனவே, இலக்கியம் என்பது ஒரு மெல்லியகோடு போன்றது அன்று. அது வானவில் போன்ற அகலமானபட்டை. வயதுக்கும், முதிர்ச்சிக்கும், கல்விக்கும் ஏற்ப அனைவரும் அனுபவிக்கும் இலக்கியப் பாரம்பரியம் ஒரு சமுதாயத்தில் உருவாக வேண்டும். அந்தக் கொண்டதில் பார்க்கும் பொழுது குழந்தைப் பாடல்கள் முக்கியமானவை. இத்துறையில் பத்தாண்டுக் கால வளர்ச்சியை விரிவாக ஆய்ந்திருக்கிறார். “அறிவியல் கருவிகளின் பெருக்கம் குழந்தைப் பாடல்களின் பாடுபொருள்களில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றத்தைச் செய்துள்ளது” என்ற உண்மை மனதீற்கு நிறைவேகிக்கிறது. பொதுவாக குழந்தைப் பாடல்களில் அவர்களது வயதுக்கு மீறிய நீதிபோதனைகள் ஆங்காங்கு சுற்று அதீகமாகவே இடம்பெறுகின்றன. இது நாம் எண்ண வேண்டிய ஒன்று.

பலர் பாடிய கலைதைத் தொகுப்புகள், ஒருவர் பாடிய உதிரித் தொகுப்புகள் என்ற இரு அத்தியாயங்களிலும் பாடல் தொகுப்புகளை ஆய்ந்துள்ளனர். சமுதாயப் பிரச்சினைகள், தமிழ்ப் பாதுகாப்பு, தமிழின் சிறப்பு, அரசியல், பொருளாதாரம், தனிமனிதச் சிறப்பு போன்ற கருப்பொருள்களைக் கொண்டவை இத்தொகுப்புகள். தனிப்பாடல்கட்கு ஒரு அத்தியாயம் ஒதுக்கியுள்ளார். பொதுவாகத் தமிழ்க் கலைதையில், பாடப்படும் பொருள் எதுவாயினும் மிகைப்படுத்தும் தன்மை சுற்று மேலோங்கி நீற்கிறது. இது கண்டனத்துக்கும் பொருந்தும்;

பராட்டுக்கும் பொருந்தும். “தலைவர்களீன் பிறந்த நாள் விழாக்களை ஒட்டி எழுந்த தொகுப்புகளில் தலைவர்களீன் ஆளுமை வெளிப்படுகிறது. எனினும் அவற்றுள் மிகை உணர்வு தென்படுகிறது. உண்மைகள் குறைந்தும் புகழ்ச்சி மிகுந்தும் காணப்படுகின்றன” என்கிறார் ஆசிரியர். அரசியல் கட்சி, சமுதாய இயக்கம், சமயம் ஆகிய எத்துறையாயினும், அதில் ஆளுமை பெற்றவரைப் பற்றி உரைநடையிலோ, கலைதயிலோ எதில் எழுதினாலும் போட்டிபோட்டுக் கொண்டு புகழ்வதே காணப்படுகிறது. விதி விவகாரம் மிகக் குறைவு. சமுதாயம், பொருளாதாரம் ஆகிய துறைகளீல் ஏற்பட்டுள்ள நலிவுகளைப் பாடுவதிலும், அதற்குக் காரணங்கள் காணப்படுவதிலும், காரணமாக இருப்பவர்கள் என்று கருதப்படுவர்களைக் கண்டிப்பதிலும் கூட மிகை உணர்வு மிகுந்து நிற்கிறது. இந்தக் கூறுபட்டை ஆசிரியர் சற்று நீதானமாகவே விமர்சித்துள்ளார். “உள்ளத்திலும், வாக்கிலும் உண்மை ஓளி” இவ்வையெணின் அந்த எழுத்தாலும் பேச்சாலும் சமுதாயம் பயன்பெறாது. அந்த உரைநடையும், கலைதயம் காலம் கடந்து நில்லா. இந்த அம்சத்தில் தமிழ்க் கலை உலகம் சற்று வளர வேண்டும்; முதிர்ச்சி பெற வேண்டும்.

பத்தாண்டுத் தமிழ்க் கலைகள் ஒரு சிறந்த ஆய்வு; நல்ல படைப்பு. தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியல் கடுபாடு உள்ளேர் தவறாது படிக்க வேண்டிய நூல். 1976 முடிய வெளிவந்த பத்தாண்டுக் கலைகள் ஆராயப்பட்டுள்ளன. அடுத்த பத்தாண்டுக் கலைகள் ஆய்வு ஒன்றை ஆசிரியர் மேற்கொண்டால் தமிழ் உலகம் நன்றி கூறும். ஆசிரியருக்கு மனம் நிறைந்த பராட்டுதல்கள்.

சென்னை
9.9.1986

வா.செ. குழந்தைசாமி

வகைப்பாடு: கலைத்துறையினும்

வெளியீடு: அற்வைகள் பதிப்பகம், மதுரை-1 (1986)

வெள்ளுத்தமிழ் கலைங்கும்

திரு. இ. அருள் அழும்

இந்துறைகளுடுபல விந்தைமிகு வளர்ச்சிகளைக் கண்டுள்ளது. செய்தி மற்றும் தகவல் தொழில்நுட்பத் துறையில் கண்டுள்ள முன்னேற்றம் இவ்வளர்ச்சிகளுள் தனிச்சிறப்புடையது. வாணிகரலி, தொலைக்காட்சி, செயற்கைகள் வழிச் செய்தித்தொடர்பு, பார்வை நுண்ணிமுகள் (Optical fibres) ஆகியவற்றுள் ஏற்பட்டுள்ள பெரும் வளர்ச்சி முன்னெப்போதும் கண்டிராத அளவில் அறிவின் பெருக்கத்திற்கும் பரவலுக்கும் துணைபூரிந்துள்ளன.

உலகளாவிய நிலையில் ஏற்பட்டுள்ள செய்திச் சாதன வளர்ச்சிக்குச் சான்று பகரும் வகையில் உள்ளது, இந்தியாவில் இன்று நாம் காணும் வளர்ச்சி. மின்னியல் சாதனங்களில் மலைக்க வைக்கும் முன்னேற்றத்தை இன்று இந்தியாவில் நாம் கண்கிறோம். தொலைக்காட்சி சுற்றுத் தாமதமாகவே நம் நாட்டில் அறிமுகமாயிற்று. எனினும் தொலைக்காட்சி நிறுவனத்தாரின் சிறப்பு வீரிவாக்கத் திட்டத்தின் பயனாகச் சமீபத்தில் தொலைக்காட்சிச் சாதனம் ஒப்புயர்வற்ற

வளர்ச்சியைக் கண்டுள்ளது. 1982 - ஆம் ஆண்டில் ஆசிய விளையாட்டு நிகழ்ச்சிகளுக்காக 21 குறைந்த சக்தி ஒளிப்ரப்பிகளுடன் (Lowpower Transmitters) துவங்கிய தொலைக்காட்சி கட்டமைப்பு (network) தற்போது 400 க்கும் மேலாக விரிவடைந்த 70 விழுக்காடு மக்களுக்குப் பயன்தரும் வகையில் உள்ளது. இவ்வளர்ச்சி வேகம் எட்டாலும் தீட்ட காலதிலும் கூடுத் தொய்வின்றித் தொடரும் என நம்பலாம்.

கணிசமாகவும் அதிவேகமாகவும் வளர்ந்துவரும் இத்தகவல் தொடர்புச் சாதனத்தை 'எல்லோருக்கும் கல்வி' (Universal Education), பெருளாதார முன்னேற்றம், சமூக நீதி ஆகையவற்றை எட்டும் நாட்டின் முயற்சிகளில் ஒன்றிய ஒர் அங்கமாகவும், இன்றியமையாத உபகரணமாகவும் கருத வேண்டும். இதுநாள் வரையிலும் கல்வியானது ஆசிரியர் - மாணவர் இடையிலான நேர்முகத் தொடர்பு ஒன்றினையே சார்ந்திருந்தது; ஆனால் இன்றோ - வரனெங்களி, தொலைக்காட்சி, ஒலி - ஒளிப்பேழைகள், ஒலி - ஒளி நாடாக்கள், தொலை அச்சு (Telex), தொலைபேசி, கணிப்பொறி எனத் தகவல் தொடர்புச் சாதனங்களின் முழுப்பட்டியலுமே கல்விப் பயன்பாட்டிற்காகக் காத்திருக்கின்றன.

செய்திப்பரவளிலும், கல்வி மற்றும் முன்னேற்றத்தைத் தொடரும் பணிகளிலும் மக்கள் தொடர்புச் சாதனங்களின் (Mass Media) ஆற்றல் புலனான நாள்தொட்டு, கல்வித்துறையில் அவற்றின் பயன் குறித்துப் பல நூல்கள் எழுதப்பெற்றுள்ளன. ஆனால் இத்தகைய நூல்கள் பலவும் நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பின் தொழில்நுட்ப அம்சங்களைப் பற்றியே உள்ளன. மிகச் சில ஆசிரியர்களே பல்வேறு கல்வி நிலைகளிலும் வடிவங்களிலும் மின்னியல் சாதனங்களைப் பயன்தருமுறையில் உபயோகிப்பது குறித்து எழுதுவதில் கவனம் செலுத்தியுள்ளனர். அருள் அறம் அவர்களின் தொலைக்காட்சியும் கல்வியும் (Television in Education) இப்பிரச்சினையை முழுமையாக அலசியுள்ளது. பத்திரிகையாசிரியரின்

சமநோக்குடனும் (Objectivity), ஆய்வாளரின் பகுத்துணர்வுப் பர்வையுடனும் (Analytical approach) ஆசிரியர் இதனைச் செய்துள்ளார்.

தொலைக்காட்சி ஒரு ஆற்றல் மிக்க சாதனம் என்பதை மறுக்கவியலாது. அதனை ஒரு 'இயற்கையான சாதனம்' (Natural Medium) என்று கூறிக் கல்விக்கான ஒரு சிறந்த துணைப்பொருள் அது என வாதிடுகிறார் அறம்! தொலைக்காட்சி என்பதே ஒரு பல்வழித்தகவல் சாதனமாகும். ஆசிரியரின் குரல், வானினாலியின் இசை - ஒலி, திரைப்படத்தின் ஒட்டம் மற்றும் ஏனைய ஒலி - ஒளிச் சாதனங்கள் அனைத்தையும் ஒரே சாதனத்தில் கலந்து தருகிறது தொலைக்காட்சி. இதுதான் அதனை ஒரு சக்தி வாய்ந்த கல்வி உபகரணமாக ஆக்கியுள்ளது. தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளின் தயாரிப்பு, வினியோகம், பயன்பாடு அகியவற்றில் அண்மைக் காலத்தில் கண்டுள்ள தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி, கல்விக்கும் பொது முன்னேற்றத்திற்கு மான அதன் பயன்பாட்டை மேலும் கவர்ச்சிகரமானதாக ஆக்கியுள்ளது. முறையான வழியில் பயன்படுத்தினால் அது பலவகையிலும் உதவும் - கல்வியின் தரத்தை உயர்த்தக்கூடும்; பல்வேறு காரணங்களால் கல்விப் பயனை நுகர்கிறதோரும் அதன் பயனைப் பெற முடியும். கல்வித் திட்டத் தொகுப்பின் (Curriculum) தீர்மை உயர்த்த இயலும்; மனிதவளத்தை மேம்படுத்தவும், இன்றைய நடப்பு நிலைக்கு மாற்றவும் (update) கூடும். கல்வாயையைக் கணைய முடியும்; பொருளாதாரச் சமுதாய நிலைகளை மேம்படுத்தும் வகையில் புதுக்கருத்துக்களையும், பழக்கங்களையும் மேற்கொள்ள மக்களைத் தூண்ட முடியும். மேற்கூறிய பயன்நல்கும் தீர்த்தையெல்லாம் வெளிக்கொண்டுவதில் அருள் அறம் வெற்ற கண்டுள்ளார்.

தொலைக்காட்சி இந்தியாவிற்கு அறிமுகம் செய்வதில் முன்னின்றவர் விக்ரம் சாராபாய். துவக்கத்திலிருந்தே அவர் தெளிவான நோக்கம் கொண்டிருந்தார். கல்வி மற்றும் சமுதாய

வளர்ச்சிக்குத் துணையாகப் பயன்படுவதே இந்தியாவில் தொலைக்காட்சியின் முதற்பணியாக அமைய வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார். அவ்வாறே 1959 - இல் தொலைக்காட்சி அறிமுகமான பொழுது சமூகக் கல்வியே அதன் முதற்பணியாக அமைந்தது. சில ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் பள்ளிகளுக்கான ஒளிபரப்புகளும் துவங்கின. 1975 - இல் ஒரு பெரிய திட்டமாகச் செயற்படுத்தப்பட்ட SITE செயற்கைக்கோள் கல்வித் தொலைக்காட்சிப் பரிசேதனை (Satellite Instructional TV Experiment) நிகழ்ச்சிகளும், கல்வி மற்றும் பொது முன்னேற்றத்தையே நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தன. இந்தத் திட்டங்களின் வெற்றி ஒருபுறமிருந்த போதிலும், இந்தியத் தொலைக்காட்சியில் கல்வியும் பொது முன்னேற்றமும் புறக்கணிக்கப்பட்டே வந்துள்ளன. பெரும் எண்ணிக்கையிலான கல்வி மற்றும் வளர்ச்சி நிறுவனங்கள் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரிக்கும் வசதிகளைப் பெற்றிருந்த போதிலும், அவற்றிற்கான நிகழ்ச்சிகளுக்குத் தொலைக்காட்சி ஒளிபரப்பில் நேரம் ஒதுக்கப்படுவதில்லை. அரசிடம் கொள்கையறுதி இன்மையே தொலைக்காட்சியைத் தகுந்த அளவிற்குக் கல்விக்காகப் பயன்படுத்த இயலாமைக்குக் காரணம் என்ற ஆசிரியரின் கூற்றில் அனைவரும் உடன்படுவர்.

அருள் அறத்தின் பகுப்பாய்வில் நம்மை மிகவும் கவர்வன இரண்டு அம்சங்கள் i. கல்வியியல் தொலைக்காட்சி (ETV – Educational Television) நிகழ்ச்சிகளின் தயாரிப்பில் அவருக்குள்ள ஆழந்த அறிவு; ii. வெற்றிகரமான கல்வியியல் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளின் முக்கீய அம்சங்களைத் தனித்துக் கோடிட்டுக்காட்டும் அவர் தீர்மை. இந்தியாவிலும் வெளிநாடுகளிலும் தயாரிக்கப்பட்ட பல சிறந்த கல்வியியல் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளை நுண்மையாகப் பகுத்தாய்ந்து அவற்றின் வெற்றிக்கான காரணங்களை அவர் இனங்கண்டுள்ளார்.

தொலைக்காட்சியும் கல்வியும் தொலைக்காட்சியைப் பற்றியது மட்டுமன்று - ஓஸிப்பேறை, ஓஸிராடா, இருவழித் தொடர்பு ஓசிச்சாதனம் போன்ற தொடர்புடைய பல தொழில் நுட்பங்களும் அதன் பொருட்கூறுகளாய் அமைந்துள்ளன. முதல் ஆறு அத்தியாயங்கள் கல்வியியல் தொலைக்காட்சி (ETV) யின் பங்கு, அதனுடன் தொடர்புடைய பிற தொழில்நுட்பங்கள், இந்தியாவில் அதன் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் ஆகியவை பற்றி விவரிக்கின்றன. இறுதி ஆறு அத்தியாயங்கள் கல்வியியல் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரிப்பதற்கான கைந்துளவாக (Handbook) அமைந்துள்ளன. மொத்தத்தில் ஒரு பெரும்பாலும் இச்சிறு நூலின் வரைவுக்குள் கொணர முயன்றிருக்கிறார் ஆசிரியர். வினைவு எடுத்த பொருளை முழுமையாகக் கையாள்வதில் - குறிப்பாக இறுதி ஆறு அத்தியாயங்களில் - சிறப்பட்டிருக்கிறார். ஆயினும் இது சிறப்பாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்பதிலும், மக்கள் தொடர்புச் சாதனங்கள், கல்வித் தகவல் சாதனங்கள் ஆகியவற்றை மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், விற்பன்னர்கள் ஆகியோரிடையே இது நல்ல வரலேற்றைப் பெறும் என்பதிலும் ஐயமில்லை. போற்றுத்தக்க முயற்சியை மேற்கொண்ட ஆசிரியரை நாம் பாராட்ட வேண்டும்.

புதுச்சிலி
31.08.1993

வா.செ. குழந்தைசாமி

வகைப்பாடு: கல்வி

வெளியீடு: ஓரியன்ட் லாஸ்மன் லிட. சென்னை-2 (1994)

வார்த்தை

திரு. மு. இருரூசன்

தமிழ், இலக்கீய வளம் மிக்க மொழி.

கையில் எழில் வணையும் கழுத்தணிய மாலைகளும்,
மெய்யின் வடியுயர்த்தும் மேகவையும் பொன்சிலம்பும்
பூட்டி மகிழ்ந்த தமிழ்ப்புலவர் பரம்பரையின்
பாட்டின் தீற்ம் வியந்து இன்றும் பரவசப்படுகிறோம்.

அப்பரவசத்தில் தன்னை மறந்த கவிஞர் “தவமிருந்தும்
காண்பதிலை, தமிழ்க் கவிதை பெற்ற நிலை உவமை அறியாத
உச்சநிலை”. என்று பாடுகிறான். இலக்கீயம் தவிர சமயம்,
தத்துவம், சித்த மருத்துவம் பேரன்ற துறைகளிலும் தமிழில்
நூல்கள் உள் எனினும், மேலை நாடுகள் கண்ட மறுமலர்ச்சிக்
காலத்திலும் அதைத் தொடர்ந்து வந்த தொழில் புரட்சிக்
காலத்திலும் இன்று நாம் காணும் கல்வி யுகத்திலும் மலர்ந்த
கலைகளை, வளர்ந்த துறைகளைத் திருப்தி தரும் அளவில்
தேவையை உணர்ந்து நாம் இன்றும் படைக்கலில்லை. இது
தமிழ்ப் புலவர்களோ தமிழ் அறிஞர்களோ மட்டும் செய்யக்கூடிய
பணி அன்று. பலதுறை அறிஞர்களின் பங்களீப்புத் தேவை.

அறிவுத் துறைகளில் அறிவியலும் தொழில் நுட்பமும் இன்று வளர்ச்சியிலும் பெருக்குவதிலும் முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றிருக்கின்றன.

பொறியியல் துறையில் படிப்பும் நீண்டகாலப் பட்டறிவும் கொண்டு ஓய்வு பெற்ற பொறிவார் பலர் உள்ளனர். அவர்கட்டு நீபுணத்துவமும் இருக்கிறது. எழுத நேரமும் இருக்கிறது. இனம் புரியாத பல காரணங்களால் அவ்வளவாக அவர்கள் எழுத முன்வரவில்லை. நண்பர் துறைராசன் அவர்கள் இதற்கு விதிவிலக்கு. துறை அறிவோடு தமிழ் ஆர்வமும், ஆர்வம் மட்டுமன்ற அருவியின் வீழ்ச்சியும் ஆற்றின் ஓட்டமும், தென்றலின் அசைவும் சேர்ந்தது பேரன்ற தமிழ் நடையும் வாய்க்கப் பெற்றிருக்கிறார். இவரது பலபடைப்புகளில் ஒன்று கல்வணை பற்றிய இச்சிறுநூல்.

பழந்தமிழர் பல துறைகளில் முன்னேறியிருந்தனர் என்பதை இலக்கியம் காட்டுகின்றது. வேளங்கை, கப்பல் கட்டுதல், கடற் செலவு, நகரமைப்பு, கட்டடக்கலை ஆகியவற்றில் அவர்கள் கண்டிருந்த வளர்ச்சியை அயல்நாட்டு அறிஞர்களும் ஒப்புகின்றனர் என்பது மட்டுமின்ற எண்ணி வியக்கின்றனர். ஆனால் அவர்கள் படைத்தவற்றின் சின்னங்கள் எகிப்தின் பிரமிட (Pyramid) பேரன்றோ கீர්ஷன் (பாம்ப்பெ) (pompei) நகரச் சின்னங்கள் பேரன்றோ நாம் காணக்கிடைப்பன எவையுமில்லை கரீகாவன் கட்டிய கல்வணை ஒன்றே விதிவிலக்கு. இன்று கடல் ஆய்வுகள் பூம்புகார் நகரக்கட்டடங்கள் பேரன்றவை பற்றிய சில தடயங்களைத் தருகின்றன.

கரீகாவன் கட்டிய கல்வணை பண்டைத் தமிழர் தம் பொறியியல் தீற்மைக்கு ஒரு சின்னம் மட்டுமின்ற இன்றும் செயல்படும் பொறியியல் சாதனமாகவும் இருந்து வருகிறது. எகிப்தின், மைய ஆசிய நாடுகளின், கீர්ஷன், ரோமானியப் பேரரசின் நாகரிகத்தை அணு அணுவாக ஆய்ந்த தொல்லியல் துறை உலகம், தமிழ் நிலத்தில் அப்படிப்பட்ட ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளவில்லை. கல்வணை பற்றி முறையான ஆய்வு

எதையும் நாம் மேற் கொண்டதாகக் கூறுவதற்கில்லை. இந்தச் சூழ்நிலையில் தான் தீரு. துரைராசன் அவர்கள் இந்த நூலை எழுதியிருக்கிறார்.

கல்வணை பற்றிய பொறியியல் அடிப்படையை அது தொடர்பான செய்திகளைச் சேகரிக்கத் தாம் முயன்றதாகவும் சரபோஜி அரசர் நூல் நிலையம் முதல் தொடர்புள்ள இடங்களில் தேடியதாகவும் குறிப்பிடும் ஆசிரியர் தமது முயற்சியில் வெற்ற பெற இயலவில்லை என ஆதங்கத்துடன் குறிப்பிடுகிறார். கல்வணை கட்டப்பட்டதை, அது கட்டிமுடிக்கப்பட்ட நிலைவரை கூற முயன்ற ஆசிரியர் பக்கம் 58 இல் “இது உரை ஊகம்; இனி தெரிந்தலை” என்று கூறுவதீன் மூலம், இதுவரை கூறப்பட்டவை ஆய்வின் அடிப்படையில், ஆதாரங்களின் துணை கொண்டு எழுதப்படவில்லை. ஊகத்தின் அடிப்படையில் எழுதப்பட்டவை என்று தெளிவுபடுத்துகிறார்.

கல்வணை கட்டப்பட நேர்ந்த சூழ்நிலை, கட்டுவதற்கு எடுத்துக் கொண்ட முயற்சி, அது பற்றிய ஆலோசனைகள், கட்டிய முறை பற்றி ஆசிரியர் கூறுவன், யுகத்தின் அடிப்படையில் அமைந்தவை என்பதோடு, கற்பனையின் அடிப்படையில் அமைந்தவை என்றும் குறிப்பிடவேண்டும். கரிகாலனை நாயகனாகவும், கல்வணையை மையமாகவும் வைத்து அங்கும் இங்குமாகத் தெரிந்த வரலாற்றுச் செய்திகளைக் கவந்து ஒரு பொறிவெர் எழுதிய ‘புதீனம்’ (Novel) என்றே மதிப்பிடவேண்டும். கரிகாலன் காலத்திய தமிழகம், கடல் வணிகம், கப்பல் கட்டுதல், நகரமைப்பு, வேளாண்மை ஆகிய துறைகளில் அடைந்திருந்த முன்னேற்றம் பற்றிய செய்திகள் இவக்கியத்திலிருந்து கிடைக்கின்றன எனினும், அத்துறைகளில் அவர்கள் அடைந்திருந்த நிபுணத்துவம் பற்றிய விபரங்கள் இல்லை. கல்வணை எப்படிக் கட்டப்பட்டிருக்கலாம் என்பதைத் தீரு. துரைராசன் அவர்கள் யுகமும் கற்பனையும் கலந்து அணுகுமுறையில் விளக்கியிருக்கிறார். ஆதாரம் என்று கூறுத்தக்கது எதுவுமில்லை என்பதை வலியுறுத்துவது தேவை.

**'காடு கொன்று நாடாக்கீக்
குளம் தொட்டு வளம் பெருக்கீய'**

தமிழ்னம் பொறியியல் துறையில் அடைந்திருந்த தொழில் நுட்பத்திற்கண அறியத் துணைபுரியும் ஏடுகள் இல்லை. அறிய உதவும் சாதனங்கள் எவையும் சிறைய நிலையில் ஆஸ்காங்கும் இருக்குமாயின் அவற்றை நாம் முறையாகத் தொகுக்கவில்லை. முனைவர் கொடுமுடி சண்முகம், திரு மேரகன கிருஷ்ணன் போன்றவர்கள் இத்துறையில் எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் கன்னி முயற்சிகள் குறிப்பிடத்தக்கன.

கல்வணை பற்றி நீண்ட நாட்கள் எண்ணியும் இயன்ற அளவு அதைப் பற்றிய ஆதாரம் தேடியும் வந்த திரு. துரைராசன் அவர்கள் ஆர்வத்தால் உந்தப்பட்டு இந்துலை எழுதியிருக்கிறார். தெரியாதவை பற்றிய யூகம், கற்பனை ஒரு பகுதி; தெரிந்தவை பற்றிய விபரம் ஒரு பகுதி. இவருடைய தமிழ் நடை எனியது; இனியது; விரைவும் மென்மையும் கொண்டது. மென்மைக்கு வலிமை உண்டு. மென்மையின் வலியது வேறொதுமில்லை என்பான் கவிஞன். கல்வணை பற்றிச் சுற்று வீரிவாக எழுதப்பட்ட இந்துல் அதற்கு ஒரு அறிமுகம்கை அமைகிறது. கல்வணை பற்றி மேலும் முறையாக ஆய்வுதற்கு இந்துல் தூண்டுதலாக அமையும். நண்பர் துரைராசன் அவர்கள் தமிழ் நடையும் சொல்ல நினைத்தை அவர் சொல்லும் முறையும் நூலைப் படிக்கத் தொடங்கினால் ஒரே முச்சில் படித்து முடிக்கத் துணைபுரிகின்றன. தூண்டுகின்றன. அவரைப் பாராட்டுவது மனத்திற்கு நிறைவு தருகிறது. நன்றி கூறுவது நம் கடமை. தமிழகம் ஊக்கம் தருமென நம்புகிறேன்.

சென்னை

வா.செ. குழந்தைசாமி

27.11.1994

வகைப்பாடு: தொழில்நுட்பம்

வெளியீடு: கீதா பதிப்பகம், சென்னை-40 (1994)

வினாக்கள் பதில்கள்

திரு. ஆர்.எம்.தீர்ப்பன்

இரண்டாவது உலகப்போரின் இழப்புகளிலிருந்து மேற்கு ஜெர்மனி மீண்டும் துடிப்புடன் தலையெடுக்கும் காலப்பகுதி; 1958 ஆம் ஆண்டு, இந்தியாவிலிருந்து பயிற்சி பெறச் சென்ற இருவர், மேலும் நான் ஆக மூவர் ஒரு முதாட்டியின் வீட்டில் தங்கியிருந்தோம். ஒரு நாள் மாலை சற்று ஓய்வுடன் உரையாடிக் கொண்டிருந்த பொழுது அந்த அம்மையார்.

“இந்து சமயத்தினர் முழுமூர்த்திகள் என்கிறார்களே

இந்நம்பிக்கையின் அடிப்படை தக்துவம் என்ன?”

என்று ஒரு கேள்வியை எழுப்பினார். நாங்கள் ஒருவரை ஒருவர் முந்திக் கொண்டு. “இது நமது இன்றைய பண்பாட்டின் ஒரு கூறுபாடு” பதில் சொன்னோம். அம்மையார் திருப்தியடையவில்லை. எங்கள் அனைவரினும் ஆழமாகவே, இந்தியாவின் சமயக் கொள்கைகள் பற்றியும் அறிந்திருக்கிறார் என்பதைப் பின்னர் உணர்ந்தோம், அவர் மேலும் தொடர்ந்தார்.

"எனக்கு J. கிருஷ்ணமூர்த்தியின் சொற்பொழிவு நூல்கள் மிகவும் பிடிக்கும். 1935 வரை இங்கு ஜெர்மன் மொழி பெயர்ப்புக் கிடைத்து வந்தது. பின்னர் கிடைப்பதில்லை. அவரது கருத்துகளைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?"

என்று கேட்டார், மற்ற இருவரும் அவரைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டதே இல்லை. அவர் ஆண்டு தோறும் டிசம்பர் மாதத்தில் சென்னை வசந்த விகாரீல் சொற்பொழிவாற்றுவார். நான் சென்று கேட்டதுண்டு. ஆனால், அந்த அம்மையாருக்கு விளக்கும் அளவிற்கு - அதுவும் ஜெர்மன் மொழியில் - நான் கிருஷ்ணமூர்த்தியின் தத்துவ விளக்கங்களை அறிந்திருக்கவில்லை. தெரியாது என்று நானும் கூறுவதற்குத் தயங்கி ஏதோ சொன்னேன்.

இப்படிப்பட்ட தலைப்புகளைப் பற்றி இவர்களீடும் பேசுவதில் பயனில்லை என்று நினைத்தாரோ என்னவோ, தலைப்பை முழுமையாக மாற்றி, எங்களது உணவு, அன்றாடப் பழக்க வழக்கங்கள், எத்தனை மாதங்கள் பயிற்சி பெறுவோம் என்பது போன்று விசாரிக்கத் தொடங்கிவிட்டார். இவற்றினும் சற்று ஆழமான தலைப்புகளுக்குப் போனால் எங்களீடுமிருந்து பயனுள்ள பதில் எதுவும் வராது என்ற முடிவுக்கு அவர் வந்திருக்கலாம்.

ஒர் உண்மையை நாம் உணரவேண்டும்; ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். நம்மைப் போன்று நமது பழக்கப்பகுமைபற்றி, பாரம்பரியம் பற்றி, பண்பு பற்றி, காலம், இடம் கருதாது பெருமையாகப் பேசுவர்களும் இல்லை; நம்மைப் போன்று, தங்களது பண்டைய வரலாற்றை, சமய, இலக்கியம், தத்துவக் கருவுலங்களை அறியாதவர்களும் இல்லை. இதை எண்ணித்தான் பாரதி அன்றே.

"பழமை பழமை என்று
பாவனை பேசவன்றிப்
பழமையிருந்த நிலை - கிளியே
பாயரர் ஏதறிவார்"
என்றார்.

ஜெர்மனி பேரன்ற நாட்டில் உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வி முடித்த மாணவர்க்கு, அவரது விருப்பப்பாடும் எதுவாக இருந்தாலும் தனது நாட்டு வரலாறு தெரியும். கோவிலுக்குச் சொன்றாலும், செல்லாவிட்டாலும் தனது சமயம் பற்றிய அடிப்படைக் கேட்பாடுகள் தெரியும். தங்கள் இசையின், நாட்டியத்தின் இலக்கணம் தெரியும். தங்கள் கலைகளை முறையாக அனுபவிக்கத் தெரியும். இது நான் அப்பொழுது நேரில் கண்ட உண்மை.

நம்மில் பல்கலைக்கழகப் பட்டம் பெற்றவர்களில்கூட நமது சமயங்கள் பற்றிய ஞானம் எத்தனை பேருக்கு உண்டு? கர்நாடக இசையை, பரதநாட்டியத்தை அவற்றின் இலக்கணம் தெரிந்து அனுபவிக்கும் தீரன் முழுங்கும் நமது தமிழ்ப் புலவர்களில் எத்தனை பேர் உண்மையிலேயே முத்தமிழை அறிந்தவர்கள்? நாம் அவர்கள் பாடவேண்டும், ஆட வேண்டும், வேடமிட்டு நடிக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை. முத்தமிழின் கூறுபாடுகளை ஆழமாக, அறிவுபூர்வமாக அறிந்திருக்கிறார்களா என்பேத நம் கேள்வி. தமிழ்ப்புலவர்கள் என்போர் இயற்றமிழ்ப் புலவர்கள் நானே? இவர்கள், என்றைக்குத் தமிழின் மற்ற இரு பிரீவுகளையும், இயற்றமிழுக்குச் சமயாக மதித்தவர்கள்?

முன்னேறிய நாடுகள் பலவற்றில் 'இசை' எல்லாப் பள்ளிகளிலும் ஒரு பாடமாக இடம் பெற்றிருக்கிறது. நாமும், நமது தமிழ்ப் புலவர்களும் இசைத் தமிழுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய இடத்தை முன்பே கொடுத்திருந்தால் தேவாரம் ஒர் இசைத் தமிழ் நூல்; திருவெம்பாவை ஒர் இசைத் தமிழ் நூல் என்று கூறுவும், தமிழ்சை இயக்கம் போன்ற ஒன்று தேவன்றவும் தேவையே ஏற்பட்டிருக்காது.

இந்த நிலைமைகளைச் சுற்று ஆழமாக, மற்றப் பலரைவிடச் சுற்றுத் தெளிவாக உணர்ந்த நமது மதிப்பிற்குரைய திரு. ஆர்.எம்.வீ. அவர்கள் ஏறத்தாழ ஒரு பதினைந்து ஆண்டுகட்கும்

மேலாக, அமைதியாக, ஆராவாரமின்றி, பிரகடனம் எதுவும் செய்யாது, விவாதங்கள்க்கும், வேற்றுமைக்கும் இடம் வைக்காமல் ஓர் இயக்கத்தையே நடத்தி வருகிறார். அது எந்த வடிவில் இருந்தாலும், பெரியபுராணம், அவ்வது கம்பராமயணம் என எந்தத் தலைப்புகளில் அமைந்திருந்தாலும் அரசியலுக்கு அப்பால் அவர் பேச்சின், எழுத்தின் ஆத்மா ஒன்றுண்டு. நான் அறிந்து கொண்ட வரை சாரம் பின்வருமாறு:

தமிழர்களாகிய நாம் சங்கம் மருவிய காலம் தொடர்க்கி, சோழர் காலம் வரையும் பின்னர் சோழர் காலத்திலும் எழுந்த தமிழ் இலக்கியங்களை, அவற்றின் நோக்கங்களை முழுமையாக அறிந்து கொள்ளவில்லை. நமது பார்வையில் நுண்மை இல்லை. அது மேலெழுந்த வாரியாகவே நீண்றுவிட்டது.

ஆழுவர்களும் நாயன்மார்களும் சமயக் குரவர்கள் என்பது உண்மை. அவர்கள் இயற்றிய நூல்கள் சமய நூல்கள் என்பதும் உண்மை. ஆனால், அவர்கள் சமயம் பரப்பியவர்கள் மட்டுமன்று. அவர்கள் நூல்கள் சமய நூல்கள் மட்டுமன்று. அவை தமிழ் வளர்த்த நூல்கள்; தமிழில் இசை வளர்த்த நூல்கள். மக்களிடையே தமிழ் பரப்பிய நூல்கள். மக்களிடையே தமிழ் பரப்பிய நூல்கள். இந்தப் பெரியவர்கள் அன்றைய சூழ்நிலையில் தமிழின் வாழ்வுக்கு, வளர்ச்சிக்கு, மறுமலர்ச்சிக்கு மன்னர் அவையிலும், மக்கள் மன்றத்திலும் இயக்கமே நடத்தியவர்கள்.

சைவ, வைணவ நூல்களைப் பற்றிப் பேசுபவர்கள் அவற்றின் சமயத் தத்துவங்களோடு இலக்கிய நயத்தைப் பற்றியும் பேசுபவர். ஆயினும், தமிழ் நிலத்தில் ஒரு காலகட்டத்தில் நடந்த தமிழ் மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தின் வரலாறு கூறும் இலக்கியம் அவை என்பதை அவர்கள் ஒருக்கால் உணரவில்லை; அவ்வது உணர்ந்திருந்தாலும் நமக்கு உரைக்கவில்லை என்பது திரு ஆர்.எம்.வீ. அவர்கள் பல இடங்களில் - பல வழிகளில் நமக்குத் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லும் பாடமாகும்.

ஞானசம்பந்தரை நாயன்மாராகவே பார்த்த தமிழுலகுக்கு அவர் தமிழ் பாடிய, தமிழ் பிரப்பிய, தமிழ் காத்து ஒரு மாபெரும் இயக்கத்தின் தூண்களில் முக்கியமானவர், முதலானவர் என நமக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறார். சமயம் மட்டுமே சம்பந்தருடைய எடுபாடாக இருந்திருக்குமாயின், அவரது நாலாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட பாடல்களில் நூற்று நாற்பதுக்கு அதீகமான இடங்களில் தம்மைத் தமிழோடு தொடர்புபடுத்திப் பேசவேண்டுவதில்லை. அப்பர் “தமிழோடு இசை பாடல் மறந்தறியேன்” என இறைவனிடம் அறிவிக்க வேண்டியதில்லை. இறைவன் நாடு, மொழி கடந்தவன் என்பதை அறியாதவர்கள் அல்லர் அப்பெரியவர்கள்.

தமிழ் மொழி சற்று விந்தையான வரலாற்றை உடையது. ஒரீனம், ஒரு மொழி சில காலகட்டங்களில் தற்காப்புக்காகப் போரிட நேரலாம். ஆனால், தமிழ் மொழி என்ன காரணத்தாலோ, சும்கம் மருவிய காலம் முதல் இன்றுவரை தற்காப்புக்காகப் போராடும் சூழ்நிலையில் இருந்து வந்திருக்கிறது; இருந்து வருகிறது. இந்தத் தற்காப்புப் போரில் முன்னின்றவர்களைக், ஆழ்வார்களையும், நாயன்மார்களையும் திரு. ஆர்.எம்.வீ. அவர்கள் பார்க்கிறார்கள் என்பதை அவர் பேச்சிலும், எழுத்திலும் தெளிவாகக் காணலாம்.

“ஆகவே வரலாறு மிகத் தெளிவாக ஒன்றைச் சொல்கிறது. இந்தத் தமிழுகம் தொடர்ந்து போராடிக் கொண்டே வருகிறது. அந்தப் போராட்டத்திற்கு எடுகொடுத்தவர்கள் ஒரு புறத்திலே வைணவ ஆழ்வார்கள். இன்னொரு புறத்திலே, சைவத்திருமுறைகளைத் தந்த நம்முடைய நாயன்மார்கள்” (பக. 19)

“ஆழ்வார்கள் தமிழுக்கான போராட்டத்தைத் தொடங்கிய பிறகுதான் கி.பி.7 ஆம் நூற்றாண்டிலே திருஞானசம்பந்தர் தமிழ் ஞானசம்பந்தன் என்று தம்மைப் பாடுகிறார். அவருக்கு முன்னாலேயே கி.பி. 5 ஆம் நூற்றாண்டிலே, ஆறாம்

டாக்டர் வா.செ. குழந்தைசாமி அணிந்துரைகள் நூற்றாண்டிலே நம்முடைய ஆர்வார்கள் பாடுகிறார்கள். இந்த வரலாற்றுச் சிறப்புகள், வரலாற்று உண்மைகள் இந்த நாட்டிற்குத் தெரிந்தாக வேண்டும்." (பக.20)

சைவ வைணவ நூல்களை நாம் வாழையடி வாழையெனப் பார்த்து வந்த பார்வையில் ஒரு புதிய பரீமாணத்தை, திரு. ஆர்.எம்.வீ. அவர்கள் சேர்க்கிறார்கள். இந்த அணுகுமுறையோடு பார்க்கும் பொழுது, 'பெரியபுராணம்' என்பது திருத்தெண்டர் புராணம் மட்டும் அன்று; அது தமிழர் மரபை, பண்பாட்டை, மொழியைக் காத்த சைவப் பெரியவர்களின் வரலாறும் ஆகிறது. இந்தக் கருத்தை வலியுறுத்துவதை திரு.ஆர்.எம்.வீ. அவர்கள் ஒரு இயக்கமாகவே மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். சமணமாகட்டும், பெளத்தமாகட்டும், சைவமாகட்டும், வைணவமாகட்டும், பண்டைத் தமிழகத்தில் தமிழும் சமயமும் இணைந்தே வளர்ந்திருக்கின்றன. இதை மனத்திற்கொண்டுதான்.

"ஆகவே சமயத்தை வளர்க்க வேண்டும் என்று விரும்புகிற சான்றோர்கள் தமிழூக் காப்பாற்றுங்கள், தமிழ் வளரவேண்டும் என்று விரும்புகிற தமிழ் அறிஞர்கள் சமயத்தோடு மேதிக் கொள்ளதீர்கள்." (பக.31)

என்கிறார்.

இந்த இரு வாக்கியஸ்களும் ஆற்றந்த சிந்தனையின் அடிப்படையில் இன்றியமையாத தேவை பற்றி உருவானவை. அதிலும் முக்கியமாக "தமிழ் வளர வேண்டும் என்று விரும்புகிற தமிழ் அறிஞர்கள் சமயத்தோடு மேதிக் கொள்ளதீர்கள்" என்ற வேண்டுகோள் நுட்பமானது. தமிழின், தமிழினத்தின் முன்னேற்றத்தில், வளர்ச்சியில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்த அறிஞர் பலர் பகுத்தறிவுவாதம், சீர்திருத்தம் என்கிற அணுகுமுறையில் சமயத்தோடு மேதிய காலம் இருந்தது; இன்றும் இருக்கின்றது. தாழும் அதில் பங்கு பெற்றவர்தான் என்கிற உண்மையை ஒப்புக் கொள்கிறார்.

“நான் வெளிப்படையாகே சொல்கிறேன். நாங்களெல்லாம் 12,13 வயதிலே இருந்து ஒரு 40 ஆண்டுக்காலம் இதற்கு எதிராக நின்றவர்கள். எதிரணியிலே நின்றவர்கள். பெரிய புராணம் பேரன்ற நூல்கள் இந்த நாட்டிற்கு ஒரு பயனும் விளைக்காது என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தவன்தான்” (பக்.94)

என்கிறார்.

அதன் பின்னர் அதற்கான காரணத்தையும் கூறுகிறார். புலவர்கள், பெரியபுராணம் பேரன்ற நூலின் முழுப்பிரமாணத்தையும் சாதாரண மக்கள் முன்வைக்கவில்லை.

“இது பன்னிரண்டாவது திருமுறை, பூஜை அறையிலே வைத்துப் பூசிக்க வேண்டிய நூல் என்றுதான் சமுதாயத்தீர்குச் சொல்லப்பட்டதே தவிர, உலகத்தின் இலக்கியஸ்களோடு ஒப்பிடத்தக்க கற்பனை வளம்மிக்க, உவமை நயம்மிக்க, கலித்தீரம் மிக்க, ஓர் அற்புதமான இலக்கியம் பெரிய புராணம் என்பது எங்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லப்படவில்லை அந்த இலக்கியம் கூட இந்த நாட்டு மக்களைப் பற்றிச் சொல்லப்படுகிற இலக்கியம், வரலாற்று இலக்கியம் என்பதும் எங்களுக்குச் சொல்லப்படவில்லை” (பக் 95)

என்கிறார்.

அவர் பேச்க முழுவதிலும் இழையோடும் கருத்து ஒன்று உண்டு. தமிழகத்தின் சமுதாயச் சீர்திருத்தவாதிகள், பகுத்தறிவுவாதிகள், தமிழன், தமிழ் மொழிப் பற்றடையவர்கள், நமது பண்டைச் சமய இலக்கியஸ்களைச் சுற்று மாறுபட்ட அணுகுமுறையோடு பார்க்கவேண்டும் என வேண்டுகிறார். அவை சமய நூல்கள்; இவற்றினும் முக்கியமாக அவை தமிழ் வரலாறு தாங்கிய இலக்கியம்; அன்றைய தமிழ்ப் பாதுகாப்பு இயக்கம், பாடல் வடிவில், பக்தியின் வழியில் நடந்திருக்கிறது; அவ்வரலாறு சமய இலக்கியமாக நமக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த உண்மைகளை மனத்தீற்கொண்டு பார்க்க வேண்டும்

டாக்டர் வா.செ. குழந்தைசாமி அணிந்துரைகள் என்பதைக் குறிப்பிடுகிறார். நமது பண்டைச் சமய நூல்களில் சமயம், தமிழ் இரண்டின் வாழ்வும் இணைந்திருக்கின்றன. ஒன்றைக் காயப்படுத்துவது, இன்னொன்றையும் பாதிக்கும் என்று எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

பொதுவாகப் பண்டைத் தமிழ் இலக்கீயங்களில் பெரும்பாலானவை சமயச் சான்றோர்களால் உருவாக்கப்பட்டனவ. அவர்கள் நோக்கம் சமயத்தை வளர்ப்பது மட்டுமன்று, அதனினும் மேலாகத் தமிழையும் வளர்ப்பதுதான், எனவே, பழைய தலைமுறையினர் விட்டுச் சென்ற நூல்கள் தமிழர் அனைவரின் பாரம்பரியச் சொத்து. இன்று சீர்திருத்தவாதிகள் ஆயினும், கிறித்துவ, இசுலாமிய சமயத்தவராயினும் பழந்தமிழ் நூல்கள் பலவற்றைச் சமய நூல் என்று மட்டும் பார்க்காது தமிழ் இலக்கீய நூல், இலக்கீயம் வழியமைந்த தமிழர் வரலாற்று நூல் என்ற கேள்வித்திலும் பார்க்க வேண்டும் என்பதே திரு. ஆர்.எம்.வீ. அவர்களின் எண்ணம் அவரது வேண்டுகோள், அதுவே, இந்த நூலில் இடம் பெற்றுள்ள நான்கு சொற்பொழிவுகள் மூலம் அவர் தமிழ் மக்கட்கு அனுப்பும் செய்தி.

தமிழகத்தில் இன்று பட்டிமன்றங்கள் ஏராளமாக நடக்கின்றன. இலக்கீய நிகழ்ச்சிகள் மட்டுமின்றி, திருமணங்களின்போதுகூடப் பட்டிமன்றம் நடைபெறுகிறது. ஓரளவு கணமுள்ள தலைப்புகளில் ஆய்வரங்கமாகத் தொடர்ச்சிய இச்சாதனம், இன்று பொழுதுபோக்காக அமைந்துவிட்டது.

"தேடிச் சேறு நிதம் தின்று - பல

சின்னம் சிறு கதைகள் பேசி - மனம்

வாடித் துன்பம் மிக உழன்று - பிறர்

வாடப் பல செயல்கள் புரிந்து - நார

கூடிக் கீழுப்பருவம் எய்தி - கொடுஸ்

கூற்றுக் கிரையெனப் பின்மாயும்

வேடிக்கை மனிதரை”

பற்றிப் பாரதி பேசுவார். அப்படிப்பட்ட வேடிக்கை மனிதர்களின் கூட்டமாகப் பட்டிமன்றங்கள் அமைந்துவிடக் கூடாது எனக்குருதும் தீரு. ஆர்.எம்.வீ. அவர்கள்.

“நாம் இன்றைக்கு இத்தகைய இலக்கிய விழாக்கள் நடத்துகிறபொழுது மக்களைக் கருவதற்காக, மக்களை மகிழ்ச் செய்வதற்காக, கருத்தரங்கம் பட்டிமன்றம் போன்ற விவாத அரங்குகளில் நாம் சில நேரங்களிலே எவ்வளவு தாண்டிப் போய்விடுகிறோம் என்பதையும் அருள் கூர்ந்து அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நீங்கள் ஒரு கருத்தை எங்கள் உள்ளங்களிலே தீணிக்க முற்படுகிறீர்கள். அந்தக் கருத்தை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்புகிறீர்கள். அதை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு நகைச்சுவையோடு உங்கள் விவாதங்களைத் தொடருகிறீர்கள். நான் அதைத் தவறு என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், நகைச்சுவைக்குள்ளே போய்க் கருத்தை முழுகடித்து விட்டால் கருத்து மறைந்துபோய் நகைச்சுவைதான் மிஞ்சி நிற்கிறது. பெரியபுராணத்தைப் பற்றி நான் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று வந்து உட்கார்ந்தால் கடைசியில் என் நினைவில் நிற்பது உங்களுடைய நகைச்சுவையாக இருக்கிறதே தவிர, பெரிய புராணத்திலே வருகிற கருத்துக்கள் மறைந்து போய் விடுகின்றன. ஆகவே, அருள்கூர்ந்து நம்முடைய தமிழ் அறிஞர் பெருமக்கள் இங்கே இப்படிப்பட்ட விவாதங்களை நிகழ்த்துகிறபொழுது மக்களைத் தவர்வதற்காக நீங்கள் நகைச்சுவையைக் கையாளுங்கள் வேண்டாமென்று சொல்லிவில்லை. விவாதத்திலே சூடேற்ற வேண்டும் என்பதற்காக மற்றவர்களைக் கேளி செய்யுங்கள், வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அடிப்படைக் கருத்தை அந்தந்தப் பாத்திரங்களினுடைய தன்மைகளைக் கேவலப்படுத்துகிற அந்தச் சூழ்நிலையை அருள்கூர்ந்து உருவாக்கி விடாதீர்கள்”

என்கிறார்.

இது வேண்டுகோள் வடிவத்திலிருப்பினும் ஓர் அறிவுரை. 'பாத்திரஸ்களினுடைய தன்மைகளைக் கேவலப்படுத்துகிற அந்தச் சூழ்நிலையை அருள் கூர்ந்து உருவாக்கி லிடாதீர்கள்' என்று அவர் கூறுவதன் மூலம் வாதங்களின் தரம் பற்றிய அவரது மதிப்பீட்டைக் கண்டனக் குரலில் கூறாது 'கணிவாகவே' வெளியிடுகிறார். பட்டிமன்றப் பங்களர்கள் மதித்து நடக்க வேண்டிய ஓர் அறிவுரை, மக்கள் மத்தியில் அவர்களது மதிப்பை உயர்த்துவதற்காகக் கூறப்பட்ட அறிவுரை.

ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும், ஒரே கூட்டத்தில் பலமுறையும். "நான் மாணவாக வந்திருக்கிறேன் உங்களிடம் பாடம் கேட்க வந்திருக்கிறேன்" என்று தவறாது அவர் கூறுவது பணிவுக்காகவே என்றாலும். 'கற்க' நேரம் அதிகமாக இல்லாத சூழ்நிலையில் பணிச்சுமைகளை மேற்கொண்டவர்கள். 'கேட்பதை' இயன்றவரை பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்ற பண்பாளர் அவர் என்பதும் உண்மை ஆனால். "நான் ஆழ்ந்து கற்றவனால்ல", "உங்களிடம் பாடம் கேட்க வந்திருக்கிறேன்", "நான் மாணவன்" பேரன்ற அடிப்படைகளோடு தொடர்ச்சினாலும். அவர் தமிழ்ச் சமுதாயத்தில், சமயம் பற்றிய, சமயம் சார்ந்த இலக்கியம் பற்றிய, தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சி பற்றிய சில உறுதியான கருத்துகளை, ஆழ்ந்த சிந்தனைக்குப்பின் அவர் கண்ட முடிவுகளை எடுத்துரைக்கும், பரப்பும் சாதனமாகவே இலக்கியம் தொடர்பான, பொதுவாக மொழி தொடர்பான மேடைகளைப் பயன்படுத்தி வருகிறார் என்பது அவரது பேச்சைக் கூர்ந்து கேட்டவர்கட்குப் புரியும், அவர் பேசும் தலைப்பு எதுவாயினும், பங்கு கொள்ளும் மேடை எதுவாயினும் அவர் நெஞ்சில் ஒரு பாதை இருக்கிறது. அப்பாதைக்குத் தீசை இருக்கிறது. அவர் பயணத்திற்கு ஒரு குறிக்கோள் இருக்கிறது. அக்குறிக்கோளின் எதிரொலியை இந்நால் முழுவதும் காணவாம்.

சமயம், கடவுள் நம்பிக்கை, தமிழ், சாதி, இனம், சமுதாய நீதி, சாதி உணர்வு, வளர்ப்பு பேரன்ற பல பிரச்சினைகளில் குழும்பி நீற்கும் தமிழினத்திற்குச் சில பிரச்சினைகளீலாவது

தெளிவுபெற இந்நால் பெருந்துணையாக அமையும் என்பதீல் ஐயமில்லை. பெரு மக்களும் சரி, புவவர்களும் சரி ஆழந்து சிற்திக்க வேண்டிய சில கருத்துக்களை முன் வைத்திருக்கிறார். பயனுள்ள சொற்பொழிவுகளை தொகுப்பு; தமிழகம் படித்துப் பயன்பெறும்; பயன் பெற்ற உள்ளங்கள் ஆசிரயருக்கு நன்றி கூறும்; நன்றி கூறி வேண்டும்.

சென்னை

வர.செ. குழந்தைசாமி

15.03.1995

வகைப்பாடு: சமயமும் தமிழும்

வெளியீடு: ஆழ்வார்கள் ஆய்வு மையம், சென்னை-17, 1995

தொழிலாளர்கள்

திரு. அப்பராமலு

யனித உடல் வேண்டுமானால் எலும்பாலும்,
தசையாலும், இரத்தத்தாலும், நரம்பாலும் ஆகியிருக்கலாம்.
ஆனால் யனித வாழ்வு இவ்வகைப்பட்ட பருப்பெருள்
எதனாலும் ஆனது அன்று. அது நுண்பெருளாகிய காலத்தால்
ஆனது.

ஊனினும் நூறினும் ஒடுசெந் தீரினும்
மானீடர் பெரன்னுடல் வார்த்த தென்பதும்

உண்மை யாயினும் உலகிடை நம்மவர்
பண்புடை வாழ்வுஇப் பருப்பெருள் எனினும்

ஆகிய தன்றுகொல்; யாண்டும் தன்வழி
ஏகிடும் அருவம்: இறுதியும் முதலும்

இல்லா நுண்பெருள், இமைப் பெருமேதனும்
நீல்லா தாயினும் நிலையுடைத் தாகிய

காலமாக் விந்தைக் கல்லீடை இழைத்து
ஞால வாழ்வெனும் நற்சிலை . . .

என்பான் கவிஞர். காலம் ஓர் அருவம். காண இயலாதது. நீகழ்வுகள் இன்றேவ் கணிக்கவும் இயலாதது. எனவே காலத்தை நீகழ்வுகளின் மூலம் தான் அளவிட முடியும். காலத்தால் ஆன மனித வாழ்வை அவரவர் ஆற்றும் விணைகளின் மூலம் தான் அளவிட முடியும். விணைகள் பயனுள்ளதாகவும் அமையலாம். பயனற்றதாகவும் இருக்கலாம். காலம் பயனுள்ள வகையில் கழிக்கப்பட வேண்டும். வாழ்வின் வெற்றியும், தோல்வியும், இன்பமும், துன்பமும் அதைப் பொருத்தே அமைகின்றன.

மனித வாழ்க்கையில் காலத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து. அதைப் பயனுள்ளதாக்க வேண்டுமென்பதை அறிந்த நாம். அதை முறையாகப் பயன்படுத்துவதற்கு, வழிகாண வேண்டும். அது வறிதே கழிவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். இன்றைய அறிவியல் உலகம் காலத்தின் அருமை உணர்ந்து அதன் பயன்பாட்டை நூற்பு படுத்த, பயனை உயர்த்த, மிகுதிப் படுத்த பல கருவிகளைப் படைத்துவிட்டு. கருவிகள் என்பன அனைத்தும் பருப்பொருளால் ஆனவையல்ல. ஒரு உத்தியும் (Strategy) கருவிதான். ஒரு தீட்டமும் கருவிதான். ஒரு இயந்திரம் கருவிதான். சுருக்கமாகக் கூறின், A Tool can either be concrete or conceptual.

‘கால மேலாண்மை’ என்ற இந்த நூலில், அதன் ஆசீரியர் நம்மை என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கூறவில்லை. அவ்வாறு கூறவும் இயலாது. எண்ணற்ற மக்களைக் கொண்ட உலகில் எத்தனையோ பணிகளில், எத்தனையோ வழிகளில் காலம் செலவிடப்படகிறது. ஆனால் எவ்வோருக்கும் பொதுவான சில வழிகளில் காலம் வீணாக்கப்படுகிறது.

இந்நாலாசீரியர் 'காலம் கவர் கள்வர்கள்' பலரை அடையாளம் கண்டு அவர்கள் ஆட்சியினின்றும் காலத்தை எவ்வாறு நாம் காப்பாற்றலாம் என்பதை முறையாக, படிப்படியாக, எளிய நடையில் விளக்குகிறார்.

'கால மேலாண்மை' (Time Management) என்பது மேலாண்மை (Management) என்ற அறிவுத் துறையில் ஒரு பகுதி. இது ஒருவகையில் தொழில் நுட்பத் துறையைச் சேர்ந்தது; ஓரளவு நிபுணத்துவம் சார்ந்ததுமாகும்; ஆயினும் தீரு. இரா. சுப்பராயலு, இதைப் பெரும்பாலும் ஓரளவு கல்வியறிவு உள்ளவர்கள் அனைவருமே படித்துப் பயன் பெறத்தக்க வகையில் எழுதியுள்ளார். கடைசியில் அமைந்துள்ள சில அத்தியாயங்கள் மட்டும், காலத் தொடர் (Time Series); நகரும் சராசரி (Moving Averages); தளர்வுக் காலம் (Slack Time); நெகிழ்வுக் காலம் (Float Time); உய்யப்பாதை (Critical Path); வலையமைப்பு (Network) போன்ற சில தொழில் நுட்பக்கருத்துகளைக் கொண்டுள்ளன. மற்றபடி, இந்நாலில் இடம் பெற்றுள்ள மூன்று பகுதிகளும் நாற்பத்து ஒன்பது அத்தியாயங்களும் ஓரளவு கல்வியறிவு உள்ளவர் அனைவரும் படித்துப் பயன் பெறத்தக்க வகையிலேயே அமைந்துள்ளன. எனவே இந்நால் பாட நாலாகவும் பயன்படலாம். பரவலாக மக்கட்குப் பயன்படும் நாலாகவும் அமையலாம்.

இந்நாலில் காலம் பற்றிய பல சுவையான செய்திகளை ஆசீரியர் கூறுகிறார். வாரம், மாதம் ஆகையவற்றிற்குப் புலிகுரியனைச் சுற்றுவதையும், தன்னைத் தானே சுற்றுவதையும் அளவாகக் கொள்கிறோம். ஆனால் வாரத்திற்கு இவ்வகைப்பட்ட துவ்வியமான அளவுகோல் எதுவுமில்லை.

"உலகக்கங்களிலும் தொடக்க காலத்தீன் வாரம் என்றும் நாள் தொகுப்பு, பல விதமாகப் பின்பற்றப்பட்டு வந்துள்ளது. மேற்கு ஆப்பிரிக்காவில் நான்கு நாள்

வரமும், ஆசியாவில் ஆறுநாள் வரமும், உரோமானிய நாட்டில் எட்டு நாள் வரமும், எகிப்தில் பத்து நாள் வரமும் ஹின்பற்றப்பட்டுள்ளது.”

“மெசபடோமியாவில் ஏழுநாள் வரம் என்னும் தொகுப்பு ஏழுகோள்களின் அடிப்படையில் ஹின்பற்றப்பட்டுப் பின்னர் உலகம் முழுவதும் பரவியுள்ளது.”

“நேரத்தை நாம் சேமித்து வைக்க முடியாது. நேரத்தைத் செலவிட்டே ஆகவேண்டும். இதற்கு முன்கூட்டியே திட்டம் இருந்தால் தான் முடியும்.”

“காலவளம் நமக்கு இலவசமாகக் கிடைக்கிறது. மற்றவளஸ்களைப் பெற நாம் விலை கொடுத்தாக வேண்டும். ஆனால் காலத்திற்கு விலை கொடுக்க வேண்டியதில்லை. அதே சமயத்தில் விலை கொடுத்தாலும் பெற முடியாத அரிய வளம் காலம்.”

காலத்தை முறையாகத் திட்டமிட்டுப் பயன் படுத்துவது முக்கியம். அதைப் போன்றே முக்கியமானது காலமறிந்து செயலாற்றல். இதையே வள்ளுவர்:

ஞாலம் கருதினும் கைகூடும்: காலம்
கருதி இடுத்தால் செயின்
என்றார். அவர் இன்னும் மேலே சென்று.

எய்தற்கரீயது இயைந்தக்கால், அந்நிலையே
செய்தற்கரீய செயல் என்கிறார்.

ஒரு வினைக்குரீய காலத்தை அறிதல்; மாபெரும் செயல்களைச் செய்யத்தக்க தருணம் வந்தமைவதைத் கணித்தல் போன்றன. இரண்டும் இரண்டும் நான்கு என்பது போன்ற வாய்பாடு மூலம் பெறுவதன்று. இதற்கு நுட்ப உணர்வும் தேவை. சில சமயங்களில் காத்திருப்பதும் பயனுள்ள காலச் செயலே ஆகும்.

வள்ளுவர்,

'தாங்குக தாங்கீச் செயற்பால்' என்றும்
கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து
என்றும் கூறுவார். அதே சமயம் கவல மேலாண்மை வல்லுநர்
அந்த நேரத்தில் இணையான வேறுபணி செய்யும்
சாத்தியத்தையும் ஆராய்வது பற்றி எண்ணக் கூடும்.

நமது அலுவலகங்களில் நாம் அன்றாடம் காணும்
காட்சிவரிசையாக அங்கு நடைபெற வேண்டிய பணிக்காகக்
காத்திருக்கும் மக்கள். நமது அலுவலர்கள் அவர்கள்
காத்திருப்பதைத் தவிர்த்தாலே, அவர்கட்கு மிகப் பெரிய
பரிசைத் தந்தவர்கள் ஆவார்கள். அது 'கவலப் பரீக்': கவலத்தை
விட விலையுயர்ந்த பரீக என்ன இருக்கிறது, என்று கேட்கிறார்,
ஆசிரியர்.

கவலத்தை வருடக் கணக்கிலோ, மாதக் கணக்கிலோ,
நாள் கணக்கிலோ கூடச் செலவிடக்கூடாது. அதை மணிகளாக,
நிமிடங்களாகப் பிரித்து. நாட்பணி அட்வணை ()
போட்டுச் செலவிட வேண்டுமென்கிறார் நாட்பணி
அட்வணை பற்றிப் பேசும்பொழுது.

"நாட்பணி அட்வணையை நம்மை வழிகாட்டி
அழைத்துச் செல்லும் வழித் துணைவனைப் போலக்
கருதி அதற்கு உரிமையாளர்களாய் இருந்தோ
மென்றால் நாம் செல்லும் வழிக்கு அது கடைசிவரை
வழித்துணையாக இருந்து உதவும். நம் இலக்குகளை
நாம் எளிதில் அடைவதற்கும் இயலும். நேரத்தின்
பயனை நாம் முழுமையாக அடையவும் முடியும்."
எனக் கூறுகிறார்.

நமது நேரத்தை வீணாக்குவதற்குக் காரணிகளாக
அமையும் கூறுபாடுகள் பல. அவற்றைப் பற்றி இருபத்தீ ஒரு
அத்தியாயங்களில் விவரிக்கிறார். அவற்றுள் பெரும்பான்மை
நாம் நன்கு அறிந்தவையே. எனினும் அவற்றின்
ஆதிக்கத்தினின்று. நாம் எப்படிக் கவலத்தைக் காப்பது;

எப்படிப்பட்ட உத்திகளைக் கையாளவாக் என்பது பற்றிச் சற்று விளக்கமாக எழுதுகிறார். 'காலம் கவர் கள்வர்களீல்' பெரும்பான்மையோர் வெளியிலுகுந்து வருவதில்லை. அவர்கள், நம்முன்னேயே, நம்முன்னேயே, இருப்பவர்கள் தாம். நமது பழக்க வழக்கங்கள்; காலத்தைப் பயன்படுத்துவது பற்றிய நமது அணுகுமுறை: நமது குறிக்கோளீல் நமக்கு இருக்கும் ஆர்வம், வேகம் இவற்றைப் பொருத்தே, நாம் காலத்தைப் பயன்படுத்தும் முறை அமைகிறது. அவற்றுள் ஒவ்வொன்றாக எடுத்து, அவசீ எவ்வெவ்வகைகளீல் காலவிரயத்தைத் தலீர்க்க இயலும் என்பது பற்றிப் பேசுகிறார். அனைவரும் படித்துப் பயன் பெறத்தக்க, பயன் பெற வேண்டிய பகுதி.

பன்னிரண்டு அத்தியாயங்களைக் கொண்ட முன்றாம் பகுதி ஓரளவு தொழில் நுட்பக் கருத்துகளைத் தாங்கி நிற்பது. இயன்றவரை எல்லோரும் புரிந்து கொள்ளும் மொழியில், புரிந்து கொள்ளும் வகையில் எழுதியிருக்கிறார் எனினும், சற்று ஊன்றிப் படிக்க வேண்டிய, மேலாண்மைப் பின்னணி ஓரளவாவது தேவைப்படும் பகுதியாகும். இப்பகுதி, இந்துஸ்தினியாவில் மட்டத்தில் ஒருபாடு நூலாகவும் பயன்பட உதவுகிறது.

'கால மேவாண்மை' என்பது நாம் முன்பே கூறியவாறு 'மேவாண்மை' (Management) என்ற தொழில் நுட்பத் துறையில் ஒரு பிரீவு: நுண்ணிய பிரீவு ஆகும். இத்தலைப்பில் இன்றும் நூல்கள் அவ்வளவாகத் தமிழில் வெளிவரவில்லை எனவே இது ஒரு கண்ணி முயற்சி வகையைச் சேர்ந்தது. இந்த முயற்சியில் ஆசிரியர் உண்மையிலேயே வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்.

அறிவியல் தொழில் நுட்பம் சுர்ந்த துறைகளீல் நூல் எழுதும் பொழுது ஆங்காங்கு தமிழில் பயன்படுத்தப்படும் கலைச் சொற்களீன் (Technical Terms) ஆங்கில மூலத்தைப் பிறக்க கோட்டிற்குள் கொடுத்து விட வேண்டும். நூலின் இறுதியில்

அருங்சிசாற்கள் பட்டியல் (Glossary) இருந்தாலும் படிப்பதில் ஒட்டம் தடைப்படாதிருக்க, புதிய கலைச் சொற்கள் முதன் முதலாக வருமிடத்து ஆஸ்கிலச் சொல்லையும் கொடுப்பதை ஒரு மரபாகவே நாம் பின்பற்ற வேண்டும்.

கலைச் சொற்களின் தமிழாக்கம் மிகச் சிறப்பாகவே அமைந்துள்ளது. பேரவையில் அவை நீரந்தரமாக மேலாண்மை இலக்கியத்தில் (Management Literature). தமிழில் இடம்பெறும் தகுதிவாய்ந்தவை. உரைநடையில் அவர் கையாண்டிருப்பது எனிய தமிழ்; நல்ல தமிழ்; இந்தால், இன்று மிகுதியாகத் தேவைப்படும் அறிவியல் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு ஒரு சிறந்த பங்களிப்பு. ஆசிரியரை மனதாரப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

சென்னை

28.11.1996

வா.செ. குழந்தைசாமி

வகைப்பாடு: மேலாண்மை

வெளியீடு: தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர், 1994

இந்திய சேர்க்கும் அமைச்சரவையும்

திரு. இரையன்பு

இந்திய அரசியலமைப்பில் மைய அரசு வலிமை வரய்ந்தது. மைய அரசு தீவிரியில் தான் இருக்கிறது என்பதில்லை. மனீத உடலின் எலும்பும், நரம்பும் போல அது நாடு முழுவதும் வியாபித்திருப்பது. நாட்டின் அரசியல், சமுதாய, பொருளாதாரக் கொள்கைகளை வகுப்பவர்கள் ஆனால் கட்சித் தலைவர்களேயினும், அவற்றைச் செயல்படுத்துபவர்கள், அன்றாட ஆட்சியை நடத்துபவர்கள் அரசு ஆலுவலர்களேயாவர். உயர் மட்ட அளவில் மைய அரசு, இந்திய, குடிமைப் பணித் தேர்வு ஆணையம் (Union Public Service Commission) மூலம் இருப்பத்தாறு துறைகட்கு அதிகாரிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கிறது. இத் தேர்வில் வெற்ற பெறுபவர்கள் தான் படிப்படியாக உயர்ந்து நாடு முழுவதிலும் பொறுப்பான், மிக முக்கியமான பதவிகளை வகிக்கிறார்கள். இவர்கள் மைய அரசினால் அமைக்கப்பட்ட ஒரு நிறுவனத்தின் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் என்றாலும், மாநில அரசின் துறைகளிலும் மேற்பதவி வகிக்கிறார்கள். இந்திய ஆட்சிப் பணித் துறையும் (I.A.S); இந்தியக் காவல் பணித் துறையும் (I.P.S.,)

முக்கியமான சான்றுகள்: அகில இந்தியப் பணித் துறையைச் சேர்ந்தவர்களாயினும், அடிப்படையில் இவர்கள் மாநிலத்தில் முக்கியமான பதவி வகீப்பவர்களேயாவர். மைய அரசில் கொள்கைகள் வகுப்பதில், திட்டமிடுதலில், மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் இப்பணியாளர்கள் அரசியல் தலைவர்களுக்கு ஆலோசனை கூறும் நிலையிலிருப்பதால், மாநில அரசுகளீன் கொள்கைகளை வகுப்பதில், திட்டங்களை உருவாக்குவதில் கூட இவர்களுக்குப் பெரும் பங்கு இருக்கிறது. நேரடியாகவே, மறைஞாகவே மாநில அரசின் பல செயல்திட்டங்கள், நடைமுறைகள் இவர்கள் பார்வைக்கு வருகின்றன. எனவே, ஒவ்வொரு மாநில அரசுக்கும், அந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இப்பணிகளில் கணிசமாக இடம் பெறுவது அந்த மாநிலத்தின் நன்மைக்குத் தேவையான ஒன்றாகிறது.

கடந்த 30 ஆண்டுகளாகவே மைய அரசுப் பணிகள்களை தேர்வுகளில் தமிழகத்தின் நிலை சர்ந்துகொண்டே வருகிறது. தேர்வு முடிவுகள் வரும்பொழுதல்லாம் தமிழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள், நமது மக்கட்டொகைக்கேற்ற விகிதாச்சார அளவில் கூட இடம் பெறாமை பற்றிக் குரல் எழுப்புவதும், அங்காலய்ப்பதும், அதற்குப்பின் அடுத்த ஆண்டு வரை மறந்து விடுவதும் தொடர் கதையாகவே வந்திருக்கிறது. இந்த நிலைமைக்கான காரணங்கள், நிலைமை மாறுவதற்கான, நிலைமையை மாற்றுவதற்கான வழிவகைகள் பற்றிக் கருத்துகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. பெரும்பாலும் அவை, அவர்வர் மன நிலைக்கும், அணுகுமுறைக்கும் ஏற்றனவாக இருக்கின்றனவேயெயூறிய, பிரச்சினையை முழுமையாக உணர்ந்தவையாக இல்லை. எனவே, நிலைமை தொடர்கிறது: மாறவில்லை: நாம் மாற்றவில்லை.

அகில இந்தியத் தேர்வுகளில் நாம் தாழ்ந்து நிற்கிறோம் என்ற உண்மையை ஒப்ப மனமில்லாதவர்கள், “தமிழக மாணவர்கள் இந்தத் தேர்வுகளில் ஆர்வம் காட்டுவதீல்லை: அவர்கள் பொறியியல் படிக்கச் செல்கிறார்கள்: மருத்துவம்

படிக்கச் செல்கிறார்கள்: M.B.A. படிப்பதில் ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள்," என்று கூறுகிறார்கள். இவை ஒப்புக்கொள்ளத் தக்கவை அல்ல. இவையெல்லாம் சப்பைக் கட்டுகள், பொறியியல் துறையிலும், அகில இந்தியப் பொறியியல் பணிக்குத் தேர்வு நடக்கிறது. அதிலும் நம் நிலை திருப்பி தருவதாக இல்லை.

நமது மாணவர்கள் அவ்வளவாக வெற்ற பெறுத்தற்கான காரணங்கள் ஒரு புறம் இருக்க, எவ்வோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட வேண்டிய உண்மை ஒன்று உண்டு. இந்தத் தேர்வுக்கு ஒவ்வொருவரும் தயார் செய்ய வேண்டும். முறையாகத் தயார் செய்ய வேண்டும். சற்று நீண்ட காலத் திட்டமாக வைத்து அதற்காகப் படிக்க வேண்டும். இதை இந்துாலாசிரியர் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார். I.I.T. நுழைவுத் தேர்வில் வெற்ற பெறுவதற்காக, கோவை பேரன்ற நகரங்களிலிருந்து பத்தாவது வகுப்புப் படிக்கும் கட்டத்திலிருந்தே, சனி, ஞாயிறு, மற்ற வீடுமுறை நாட்களில், சென்னையிலிருக்கும் பயிலகங்கட்டு மாணவர்கள் பயிற்சி பெற வருவதை நான் அறிவேன். சுருக்கமாகச் சொல்வதானால், இன்று அகில இந்தியத் தேர்வில் பங்கு பெறுவதென்பது, 'ஒலிம்பிக்' போட்டிக்குத் தயார் செய்வது போன்றது. பலருக்கு வெற்ற பெறும் தகுதி இருக்கலாம். ஆனால், அதற்கான பயிற்சியின்றி, ஓரளவு வழி காட்டுவாரின்றி, பட்டப் படிப்புக்குப் படித்த அறிவு நிலையின் அடிப்படையில் மட்டும் ஒருவர் வெற்ற காண இயலாது.

போட்டித் தேர்வுக்குத் தயார் செய்வதற்குச் சாதகமான சூழ்நிலை வேண்டும்: அது பல அம்சங்களில் கூட்டு. ஒரு சான்று கூறுவது பொருந்தும். 1988 - இல் நடந்த Civil Services (Main) தேர்வில் 9253 பேர் பங்கேற்றனர். 897 பேர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். இவர்களில் 35 பேர் தீவிலியில் உள்ள ஜவகர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகத்தினின்றும், 173 பேர் தீவில் பல்கலைக்கழகத்தினின்றும், 50 பேர் தீவில் I.I.T. இல்

இருந்தும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். தீவிலை நகரீலிருந்து மட்டும் 256 பேர்: தமிழகம் முழுவதற்குமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் 40 பேர் மட்டுமே. நாடு முழுவதுமாகச் சேர்ந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களில் 30 சதவீகீதம் பேர் தீவிலையிலிருந்தே இடம் பெற்றிருப்பது, 'மேதை' யனைத்தும் அங்கே தான் குவிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதால் அன்று. பல்கலைக்கழகங்களின் பாடத் தீட்டம் சாதகமானது என்பது ஒரு புறம் இருக்க, இப்படிப்பட்ட தேர்வுக்குப் பயில்வதற்கான சூழ்நிலை அங்கு இருக்கிறது. ஆண்டுதோறும் ஓவ்வொரு வளர்கத்திலும் நிறைய மாணவர்கள் தேர்வுக்குப் படிப்பதால் அவர்கள் சிறு சிறு குழுக்களாகச் சேர்ந்து கருத்துப் பரிமாறிக் கொள்கிறார்கள். முன்பு எழுதியவர்கள் பலரின் அனுபவம் இருக்கிறது. அங்கேயே இரண்டாவது முறை, இன்னும் மூன்றாவது முறை கூட, எழுதுபவர்கள் இருக்கிறார்கள். தேர்வு எழுதுவது பற்றிய பல உத்திகளைப் பரிமாறிக் கொள்கிறார்கள். தேவையான நூல்கள் தவிர, பல ஆண்டுகளின் கேள்வித் தாள்கள் கிடைக்கின்றன. ஆங்காங்கு நடைபெறும் எண்ணற்ற சொற்பொழிவுகள், கருத்தரங்குகள் அவர்கட்குப் பெரிதும் துணை புரிகின்றன. அவற்றில் பங்கு கொள்வது, பின்னர் நேர்முகத் தேர்வுக்கும் உதவுகிறது. இப்படிப் பல வசதிகள்.

மேற்கூறிய வசதிகள் பல இல்லாத தமிழக மாணவர்கட்டு ஒர் அரிய சேவை செய்திருக்கிறார் திரு. இறையன்பு. தமிழகத்திலிருந்து அகில இநதியக் குடிமைப் பணிகட்குத் தேர்வு எழுதும் மாணவர்களை ஆற்றுப்படுத்த எப்படிப்பட்ட ஒரு நூல் தேவையோ, ஆனால் எப்படிப்பட்ட நூல் இல்லையோ, அதைப் படைத்துத் தந்திருக்கிறார் திரு. இறையன்பு. அவர் கற்பணையின் அடிப்படையிலோ, யூகத்தை வைத்தோ இந்த நூலை எழுதவில்லை. பந்தயத்திற்காக முறையாகப் பயின்றவர்: பங்கு பெற்றவர்: வென்றவர். எனவே, இப்படிப்பட்ட நூலை யார் எழுத வேண்டுமோ, யார் எழுத

இயலுமோ, அவர் எழுதியது. அவர் கூறுவனவற்றில் பொருண்மை இருக்கிறது: பட்டறிவு இருக்கிறது: தனது சகாக்களீடும் பயிற்சிக் காலத்தில் உரையாடப் பெற்ற கேள்வி ஞானமும் இருக்கிறது.

தேவையான பாடங்களை முறையாகப் படிப்பது பற்றிக் கூறும்பொழுது, பாடங்களில் முக்கியமானவற்றை இனம் கண்டு படிப்பதே ஒரு கலை என்கிறார். ஆழமும் பரப்பும் ஒருங்கிணைய அரும்பாடுபட்டுப் படித்திருப்போர் சிலர், தேர்வில் வெற்ற பெறுவதில்லை. இங்கு ஆசிரியரின் கருத்து ஆழ்ந்து எண்ணி அசை போட வேண்டிய ஒன்று.

“படிப்பது ஒரு கலை என்றால் அதைப் பரிட்சையில் வெளிப்படுத்துவதும் ஒரு கலை தான்.”

*

*

*

*

“தேர்வு எழுதுவது ஒரு நுணுக்கமான அணுகுமுறை. படித்ததை எல்லாம் வெளிப்படுத்துவதற்கால் தேர்வு. தேவையானவற்றைத் தெளிவாக உணர்த்துவது தான் நல்ல விடைகள்.”

பாடங்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது, படிப்பது, பரிட்சை எழுதுவது, நேர்முகத் தேர்வில் வெற்ற பெறுவது பேரன்ற ஒவ்வொரு அம்சத்தையும், தீற்பட அவசி அவர் கூறியிருக்கும் கருத்துகள், விளக்கங்கள் பயன் மிக்கவை: படிப்பதற்கும் சுவையானவை. நமது மாநிலத்திலிருந்து பங்கு பெறும் மாணவர்கள் தொகை பெருகவும், வெற்ற பெறுபவர்கள் தொகை உயரவும், மாணவர்கள் ஈடுபாட்டுடன் தயார் செய்து கொள்ள வேண்டியது ஒரு புறம் இருக்க, பெற்றோர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் கல்லூரிகள் என்ன செய்ய வேண்டும், பல்கலைக்கழகங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதையும் தெளிவாக விளக்க முயன்றிருக்கிறார். எனவே, மாணவர் சமுதாயம் தாண்டி, மற்றவர்களும் பார்க்க வேண்டிய ஒன்று இந்துவால்.

இந்த நூலில் மூன்று அம்சங்கள் குறிப்பிடப்பட வேண்டும். பரீட்சைக்கு எப்படித் தயார் செய்து கொள்வது என்பது பொதுவாகச் சுலையற்ற, பசையில்லாத ஒரு தலைப்பு. அதை, அவர் ஒரு புதினத்தைத் தொடராக எழுதுவது போல், ஒவ்வொரு அத்தீயாயம் முடிந்ததும், அடுத்தது என்ன எனும் ஆவலைத் தூண்டும் அளவுக்குச் சுலைபட எழுதியிருக்கிறார். இது ஒரு சாதனையே.

இரண்டாவதாக, எடுத்துக்கொண்ட பொருளை முறையாகப் பகுத்து, படிப்பவர்களை, படிப்படியாக அவர்கள் செல்ல வேண்டிய தீசை, சேர வேண்டிய இடம் காட்டி, அழைத்துச் செல்கிறார். வெற்றி என்பது சிறு சிறு சமாச்சாரங்களீன் சேர்க்கை. ஆனால், வெற்றி சிறிய சமாச்சாரம் அல்ல. சில சமயங்களில், பல பாகங்கள் சேர்ந்த கூட்டு, பாகங்களீன் மொத்தத்தையும் விடப் பெரியதாக நிற்கிறது. வெற்றியும் அப்படிப்பட்டதே. வெற்றியை நோக்கிய பயணத்தைப் பல கட்டங்களாகப் பிரித்து, ஒவ்வொன்றையும் நீட்டாமல், அளவாக விளக்குகிறார். அவர் கூறுவனவற்றுள் தகவல்கள் சில; யோசனைகள் சில; அனுபவங்கள் சில:: சான்றுகள் சில. அனைத்தும் முறையாகத் தொகுக்கப்பட்ட மாலையாக நூலை அமைத்திருக்கிறார்.

மூன்றாவதாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டியது, அவரது தமிழ் நடை: எனியது: சுயைநனது: மலையினின்று இறங்கித் தரையை அடைந்துவிட்ட ஆறு பேர்கள் அமைதியாக, ஆழமாக, ஆனால் விறுவிறுப்பாகச் செல்கிறது. எழுத்தில் இலக்கியம் இழையோடுகிறது. சொல்ல விரும்பியவற்றை ஆங்கங்கு உவரை சேரச் சொல்கிறார். ஒரு பானை சேற்றிலிருந்து ஒரு சில.

“கல்லூரி நாட்களீலேயே திட்டமிட்டு பாடத் திட்டத்திற்கு ஏற்றவாறு தன்னைத் தயார்படுத்திக் கொள்பவர்களுக்கு அது வாசிக்கத் தெரிந்தவன் கையில் முங்கீல் புல்லாங்குழலாவது போல் புரிந்து போகின்றது.”

“எவ்வாற் புத்தங்களையும் வாஸ்குலது இயலாது. ஆனால், ஒரு சீல முக்கியமான புத்தங்கள் நம் வசமே இருப்பது குவாசத்தைப் போல் அவசியமாகிறது.”

*

*

*

*

“சரீயான அணுகுமுறை இவ்வாலிடன் எவ்வளவு உழைத்தாலும் அது கடலில் பெய்த மழையாய் பயனற்றுப் போகிறது.”

*

*

*

*

“எந்தப் பயிற்சியும் கூழாங்கல்லைப் புஷ்பராகமாக மாற்றிவிட முடியாது. ஆனால், நீலக்கரீயாய்ப் புதைந்து வைரமாய் மாறியிருக்கும் தீற்மைகளை வெளிப்படுத்துவதற்கு ஒரு சாதனமாய்ப் பயிற்சி செயல்படவல்லது.”

இனைய தலைமுறையினரின் ஆசைகளும் கணவுகளும் பெரியவையாக இருக்க வேண்டும். அவர்கள் அதில் வெற்றி பெற நம்மால் இயன்ற அளவில் நாமும் உதவ வேண்டும் என்ற உயர்நோக்குடன் எனிய நடையில், இனிய தழிழில் இந்துவைப் படைத்துள்ள ஆசிரியருக்குப் பராட்டும் நன்றியும் தெரிவிப்பது சமுதாயத்தின் கடமை. அவருக்கு எனது பராட்டுதல்கள். வாழ்த்துகள்.

சென்னை

06.01.1996

வா.செ. குழந்தைசாமி

வகைப்பாடு: நீர்வாகம்

வெளியீடு:

நீதி மாணிக்கும் ஒரு நிலை

திரு. தி.கு. சந்திரசௌந்

‘வாழ்க்கை வரலாறு’ என்பது நாம் பொதுவாக அறிந்த சரிதை (History) பேரன்றது அன்று. அது புதினம், சிறுகதை, கலிதை பேரன்று இலக்கியத்தில் ஒரு வகை. தன் வரலாறு (Autobiography) வாழ்க்கை வரலாறு (Biography) நூல்கள் சாகித்ய அகாதமி விருது பெற்றிருக்கின்றன. ஞான பீட விருது பெற்றிருக்கின்றன. உண்மையில் நாம் Biography என்ற ஆஸ்கிலச் சொல்லுக்கு முறையான தமிழ்ச் சொல் காண வேண்டும். Biography என்பது History அன்று.

வாழ்க்கை வரலாறு எழுதுவது பொதுவாகவே சற்றுக் கடினமான கலை; அது உண்மை நிகழ்வுகளீன் தொகுப்பு. ஆனால் கற்பண்ணயின் மெருகில்லாத நாட்குறிப்பு அன்று. செய்திப் பட்டியல் அன்று. எந்த நாட்டிலும் வாழ்பவர்களீன் வரலாறு எழுதுவது சற்றுச் சிக்கல் நிறைந்தது. நமது நாட்டில் அந்தச் சிக்கல் இன்னும் அதிகம். மேலை நாட்டில் வாழ்க்கை வரலாறு எழுதும் பெருமது, அவ்வரலாற்று நாயகரீன் நிறை, குறை இரண்டும் இடம்பெறும். அது அங்கு இயற்கை. இங்கு

நீதி வர்ணில் ஒரு உலக

இன்னும் அந்த மரபு உருவாகவில்லை. எழுதப்படுபவரின் பெருமை பேசுவதாகவே பெரும்பாலும் இருக்கிறது.

முன்னாள் சூடியரசுத் தலைவர் உலகப் புகழ் பெற்ற தத்துவ மேதை டாக்டர் இராதா கீருஷணன் அவர்களீன் மகன் டாக்டர் சர்வப்பள்ளி கோபால் தலை சிறந்த வரலாற்று நிபுணர். அவருடைய நேருவின் வரலாறு புகழ் பெற்றது. தனது தந்தையின் வாழ்க்கை வரலாற்றையும் அவரே எழுதியிருக்கிறார். அதில் இடம் பெற்றுள்ள சில விமர்சனப் பகுதிகள் கடும் கண்டனத்துக்குள்ளாயின. உண்மையாகவே இருந்தாலும் எழுதப்பட்டிருக்கக் கூடாது என்பது நமது அனுகுமுறை. இந்தப் பின்னணியில் திரு. காந்தி அவர்களீன் வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுத முன்வந்துள்ள திரு. தி.க. சந்திரசேகரன் தனது வரலாற்று நாயகரீன் நிறை, குறை இரண்டையும் விவரித்திருக்கிறார். பள்ளிக் கல்விப் பருவம் பற்றி, அசீரியர் கூறும் விபரங்கள் சான்று பகரும்.

பள்ளிக் கல்வி, கல்லூரிக் கல்வி, இவற்றில் ஒருவர் சாதனை, அவரது தீர்மைக்கும், தெளிவுக்கும் அளவுகோலாகக் கருதப்படும். இச்சமுதாயத்தில் திரு. காந்தி ஆறாவது வகுப்பில் மூன்று முறை தவறினார். அப்பொழுதிருந்த சட்டப்படி ஒரு மாணவனை நான்காவது ஆண்டு அதே வகுப்பில் நிறுத்தி வைக்க முடியாது. எவ்வாற் பாடங்களிலும் பூச்சியமே வாங்கியிருந்தாலும் அடுத்த வகுப்புக்கு அனுப்ப வேண்டும். இந்த விதியின் தயவுவல் ஏழாவது வகுப்பை எட்டிப் பிடித்திருக்கிறார். விழுந்தும், எழுந்தும் கல்லூரி சென்றவர். இடை நிலை வகுப்பில் நான்கு முறை தோற்றார். ஆசீரியர் மேலும் கூறுகிறார்.

பள்ளிக்குச் செல்வதைத் தவிர்க்க, திரு. காந்தி ஒளிந்து கொண்டு நாள் முழுவதும் கழிக்க அடைக்கலம் தந்த இடம் பருத்திக்காடு. இப்படி நாடகம் நடத்தி, எப்படியோ இடைநிலை வகுப்பைத் தாண்டி விட்டார். அது பெரிய சாதனை.

ஏரோட்டில் அன்று முடிகுடிமன்னராக விளங்கிய திரு. எஸ்.கே. சென்னீயப்ப கவுண்டர் திரு. காந்தீயின் பெரியப்பா, பெரிய கூட்டுக் குடும்பத்தின் தலைவர். அந்த வீட்டிலிருந்த குழந்தைகளை வைத்து ஒரு வகுப்பே நடத்தலாம். அவர்களீல் தேர்வில் வெற்ற பெற்றவர்கள் அணி ஒன்று, தேர்வில் தவறியவர்கள் அணி ஒன்று. தவறியவர் அணிக்குத் தலைமை தாங்குபவர் திரு. காந்தீ.

திரு. காந்தீ அவர்கள் பிறந்து வளர்ந்த குடும்பம் பராம்பரியம்மிக்கது. பலரும் அறிந்த சிறப்புடையது. அந்தப் பகுதியில் செல்வத்தில் சிறந்தது. தேச பக்தியிலும் உயர்ந்தது. ஆனாலும் அது ஆண் ஆதீக்கம் செலுத்தும் குடும்பம். பெரும்பாலும் கோபக்காரர்கள். சுத்தமாகப் பேசுபவர்கள். திரு. காந்தீ முன்கோபக்காரர். முன்னுக்கென்று கோபம் வந்து விடும். மிக நெருங்கிய நண்பர்களீடும் கூடக் கோபப்பட்டுப் பட படவென்று பேசும் சுபாவும் அவருக்கு! அந்த நேரங்களீல் அவர்மனைவி, விசாலாட்சி அம்மையாருக்கு என்ன செய்வது என்றே தெரியாது. ‘என் தான் இப்படிப் பேசுவாரோ?’ என்று கவலையாக இருக்கும் - இது ஆசிரியர் கூற்று.

திரு. காந்தீ அவர்களது குடும்பப் பின்னணியின் சிறப்பை அவரது வாழ்க்கையில் அவர் கண்ட வெற்றிகளை அவரது துணைவை, தொண்டு மனப்பான்மையை விவரிக்கும் ஆசிரியர் குறைகளையும் ஆங்காங்கு இழையோடும் கூறுபாடாக எடுத்துரைக்கத் தவறவில்லை. அது இந்த வரலாற்று நாலுக்குச் சிறப்புச் செய்கிறது.

பொதுவாக ஒருவர் வாழ்க்கை வரலாற்றைப் படிப்பதால் தனிமனிதருக்கோ, சமுதாயத்திற்கோ என்ன நன்மை என்ற கேள்வி எழுவது இயல்பு. வாழ்க்கை வரலாறு நாம் முன்பே கூறியது போல ஒருவருடைய நாட்குறிப்புகளீன் தொகுப்பு அன்று. அது ஒர் இலக்கியப் படைப்பு. ஒர் அனுபவத் தொகுப்பு. அது படிப்பவர் உள்ளத்தில் உணர்வலைகளை

எழுப்ப வேண்டும். நம்மை ஆற்றுப்படுத்தும் அனுபவம் என்ற எண்ணைம். சமுதாயம் பயன் பெற்றிருக்கிறது எனும் உணர்வு. மற்றவர்கள்க்கு முன் மாதிரி என்ற மதிப்பு, இப்படி ஏதாவது ஒரு பொருண்மையை அது தாங்கி நிற்க வேண்டும்.

பள்ளிக் கல்லூரியில் திரு. காந்தி பன்முறை தோற்றுது கூர்மைக் குறைவால் அன்று. இயலாமையால் அன்று. அது எடுப்பாடின்மையால். பூனை சென்று சட்டப் படிப்பில் சேர்ந்த பொழுது கல்லூரியில் முன்பு இல்லாதிருந்த எடுப்பாடு தோன்றுகிறது. வெற்றியும், அதற்குப் பிரசாக உதவித் தொகையும் கூடவே வருகின்றன. சட்டம் படித்துத் தேற வேண்டும் என்ற ஆசையால் படிப்பில் எடுப்பாடு வருகிறது. எடுப்பாட்டின் காரணமாக அந்த உண்மையை, அனுபவத்தை மனத்தில் உறுதிப்படுத்திக் கொள்கிறார். வாழ்க்கையின் முன்னேற்றத்திற்கு நீண்ட பாதையும், உழைப்பு. குறுக்குப் பாதையும் உழைப்பு. அதே சமயத்தில் உழைத்துப் பெற்ற அந்த முன்னேற்றம் நிலைத்திருக்க வேண்டுமானால் இன்றியமையாத தேவை நேர்மை. இந்நாலில் இடம் பெற்றிருக்கும் அவரது வாழ்க்கைப் பயணமெனும் வாகனத்தின் இரு சக்கரங்களாக, எல்லாக் கட்டத்திலும் இழுத்துச் செல்லும் இரு பகுகளாக, அவரது உழைப்பு, நாணயம் எனும் இரு பண்புகள் நிற்பதைக் காணலாம். “இன்றைக்கு நானும் ஒரு சிறந்த வழக்கறிஞர் என்று ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறேன் என்றால் அதற்குக் காரணம் என்னுடைய புத்திக் கூர்மை அல்ல. என்னைவிடப் பன்மட்சு புத்திசாலிகள் வழக்கறிஞர்களாக உள்ளனர். என் வெற்றிக்குக் காரணம் இரண்ட சொற்கள். ‘கடும் உழைப்பு’, ‘தொழில் நாணயம்’ என்று சிரித்தபடியே திரு. காந்தி கூறுவார் என்கிறார் ஆசிரியர். அவர் தனது இளையவர்களீடும் (Junior) முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படை உழைப்பு, நேர்மையுமே எனக் கூறுவது, அறிவுரை அன்று. அவரது சுயசரிதையின் சாரம். அனுபவத்தின் பாடம். அது அங்கிஸ்கு என்கது வரலாறு முழுவதுமாக இழையோடுகிறது.

வாழ்க்கைக்குப் பொருள் தேவை. வள்ளுவரும் 'பொருளிலார்க் கீல்வலகமில்லை' 'செய்க பொருளை' என்கிறார். வளமுள்ள குடும்பப் ரின்னணி, வயலை, வாய்க்காலைப் பராமரித்து, வணிகமே, தொழிலோ தொட்டுக், ஈரோட்டுலேயே சிறப்பாக வாழ்ந்திருக்கலாம். ஆனால் தாம் வழக்கறிஞராக வேண்டும். பெரிய மீன் வளர்வதற்குத் தண்ணீர்த் தொட்டு போதாது, குளம் வேண்டும். எனவே ஈரோட்டுல் அன்று; சென்னையில் தொழில் நடத்த வேண்டும்; அதில் வெற்றி பெற வேண்டும் என்பதைக் குறிக்கோளாக வைத்துச் செயல்படுகிறார். நாம் மேலே கூறியது போல வெற்றியும் பெறுகிறார். ஆனால் பொருள் ஈட்டுவதே வாழ்க்கையின் பயன் ஆகிலிடாது. அது உடலையும் உயிரையும் ஓம்பப் பயன்படும். அனால் உயிர் வாழ்வது வளமேந்து வாழ்வது, மட்டுமே வாழ்க்கையின் பயன் அன்று. வாழ்வு சமுதாயத்திற்குப் பயன்பட வேண்டும். தீரு. காந்தி அவர்களீன் வாழ்வில் இந்தச் சமுதாயப் பயன்பாடு என்ற பரிமாணத்தைப் பல துறைகளில் பரார்க்கிறோம்.

நாம் அவ்வப்பொழுது சிலரைக் குறிப்பாக நல்லவர்கள் என்கிறோம். இந்த நல்லவர்கள் என்பதற்கு நாம் பெரும்பாலும்கொள்ளும் பொருள் தீமை செய்யாதவர், உதவும் மனப்பாங்கு உள்ளவர் என்பது பேரன்றதாகும். ஆனால் உண்மையில், நல்லவர்கள் என்போர், மேலே சொன்ன பண்புகளோடு தீமையை எதிர்ப்பவராகவும் இருக்க வேண்டும். தீமையை எதிர்ப்பவர்கள் இல்லாத சமுதாயத்தில் 'அறம்' நிலை பெறாது. தீரு. காந்தி அவர்கள் 'தீமை' என்று கண்ட இடத்தில் வலியச் சென்று வரீந்து கட்டிக் கொண்டு எதிர்த்தவர். தீமையை எதிர்ப்பவர்களுக்கு துணை நின்றவர். அநீதி, தீமையின் ஒரு வடிவம். அநீதி என்று பட்டதை எதிர்ப்பவர். அநீதியை எதிர்ப்பவர்களுக்குத் துணை நிற்பவர். எது தீமை என்பதீல் எது அநீதி என்பதீல் கருத்து வேறுபாடு இருக்கலாம். இங்கு

அவர் மனச் சங்கம் காட்டிய பாதை வழி நடப்பவர். இதற்கு ஆசிரியர் பல சங்கமங்கள் காட்டுகிறார்.

கோவையிலிருந்து சீக்கிய சமுதாயத்திற்காக வாதாடியது. மகாலிஸ்கையருக்கு வழக்கை நடத்தியது. ஆலைகளின் கழிவுநீர் பவானி ஆற்றை மாசுபடுத்திய பொழுது, கிருஷ்ணமூர்த்தி என்ற வழக்கறிஞரைக் காவல் துறை ஆணையர் தாக்கிய பொழுது, வழக்கறிஞர் விஜயன் தாக்கப்பட்டபொழுது, வழக்கறிஞர் சண்முகசுந்தரம் தாக்கப்பட்ட பொழுது, இப்படிப் பல சமயங்களில் அவர் எடுத்த நடவடிக்கை, ஆகியன வருமானத்திற்காக அன்று: ஆநீதியை எதிர்த்து: தீமையை எதிர்த்து: பொது நலனுக்காக.

இவ்வரலாற்றில் அடுத்ததாகத் தெளிவாக முன் நிற்பது அவரது மனீத நேய உணர்வு: பல்கலைக்கழக விதிப்படி பரீட்சை எழுதும் வாய்ப்புகள் அனைத்தையும் பயன்படுத்தியும் தேராத தீரு. வரதராசனுக்குச் சலுகை வேண்டி ஆளுநர் பட்வரீயிடம் போனது, முத்த வழக்கறிஞர், தேசியவாதி தீரு. செங்கல்வராயன் அவர்கட்டு நீதி தீர்டியது: நலிந்தவர் பக்கம் பேரராட உறுதியாக நின்றது. அதற்காகச் சில சமயங்களில் ஆட்சியிலிருப்போரின், நண்பர்களின் அதிருப்தியைச் சம்பாதித்துக் கொண்டது, ஆகியன அவரது ஆழ்ந்த மனீத நேய உணர்வின் வெளிப்பாடுகளேயாகும்.

எந்தத் துறையாயினும், தலைமை நிலையை அடைந்தவர்கட்டு ஒரு முக்கியமான கடமை உண்டு. அடுத்த தலைமுறையை உருவாக்குவதில் அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

தக்கார், தகலிவர் என்ப(து) அவரவர்
எச்சத்தால் காணப் படும்
என்பது வள்ளுவம். இது தந்தைக்கும் பொருந்தும்!
தலைவர்கட்டும் பொருந்தும். தலைவர்கள் தங்கட்டு அடுத்த படியில் நிற்பவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும். உயர்த்த

வேண்டும், தகுதி உள்ளவர்களை உயர்த்திப் பிடிக்க வேண்டும். சுருக்கமாகச் சொல்லதானால் நல்ல வாரிசுகளை உருவாக்க வேண்டும். பல தலைவர்கட்குத் தமக்கு அடுத்து இருப்பவர் தம்மை விஞ்சி விடுவாரோ என்ற அச்சம்: அதனாலேயே சில தலைவர்களின் கீழ் அடுத்த தலைமுறையின் அடையாளமே தோன்றுவதில்லை. திரு. காந்தி அவர்கட்கு அந்த அச்சம் அறவே இல்லை. அவரது இளவல் (Junior) ஒருவரின் கூற்று பின் வருமாறு:

‘அண்ணா (Senior) அவர்கள் தன்னுடன் இருப்பவர்கள் மேலும் மேலும் முன்னேற வேண்டும் என்பதில் முனைப்பாக இருப்பார். தன் கீழே இருப்பவர்கள் தன்னை விட உயர்ந்து விட்டால் தன்னுடைய நிலை என்ன ஆகிவிடுமோ என்று அவர் என்றைக்கும் அஞ்சியதில்லை’

‘நீங்கள் இளவாக (Junior) இருக்கலாம். ஆனால் சட்டம் படித்தவர். என்னைப் பேரவு ஒரு வழக்கறிஞர். முத்த வழக்கறிஞருக்குப் புள்ளி விபரங்கள் தீர்ட்டித் தருவதிலேயே உங்கள் வாழ்க்கை செலவிடப்படக் கூடாது’

இப்படிப்பட்ட மன்றிலைக்கு இந்தச் சமுதாயத்தில் பஞ்சம் மிக அதிகம்.

என்னினும் மிஞ்சி னோர் வளர்க எம்மினம் எவரினும் மேலென உயர்க! வாழ்வினில் தன்னினும் மிஞ்சினோர் தாம் வளர்ந்திடத் தடம் சமைப்பவர் தம்புகழ் பாடுவேன் என்பான் கவிஞர். அத்தகையோரைக் காணல் அரிது. ஆனால் அவர்கள் தாம் உண்மைத் தலைவர்கள்.

திரு. காந்தி தமிழ்ப்பற்று மிக்கவர். தமிழ் தொடர்பாக நடக்கும் கூட்டங்கள், மாநாடுகள், சில சமயங்களில் கண்டனக் கூட்டங்கள் இவற்றில் முழுமனத்தோடு கலந்து கொள்வார்.

இவர் காங்கிரஸ்காரர். கூட்டம் நடத்துபவர்கள் அவர் சார்ந்துள்ள கட்சிக்கு எதிரானவர்களாகக் கூட இருக்கலாம். திரு. காந்தி அதைப் பொருட்படுத்த மாட்டார். மொழி வளர்ச்சியில், மொழிப் பாதுகாப்பில் அவரைப் பொருத்தவரை கட்சி குறுக்கிடுவதில்லை. இது தலை சிறந்த அரசியல் பண்பு, நல்ல முன் மாதிரி. பராட்டப்பட வேண்டிய அணுகுமுறை.

திரு. சந்திரசேகரன் நாம் முன்பு கூறியது போல நிறை, குறை, இரண்டையும் கூறியிருக்கிறார். நிறைகளைக் கூறும் பொழுது. அங்கு மிகுகும் சிறிது உயர்வு நலிற்கி இருப்பதாகச் சிலர் விமர்சிக்கலாம். அது அழகீய பெண்ணுக்கு நல்ல ஆடையும் நடையும் அணிவிப்பது போன்றது. நாடகத்திற்குப் பூசப்படும் அரிதாரம் போன்றது அன்று. அது இருக்கின்ற எழிலுக்கு எடுப்புத் தருவது.

தேச விடுதலைப் போரில் ஈடுபட்ட குடும்பம், தொடர்ந்து தேசியப் பாரம்பரியம் இவற்றிற்குச் சொந்தக்காரர். தான் சார்ந்திருக்கும் அரசியல் கட்சியில் ஆழந்த ஈடுபாடுடையவர். கட்சிக்கு வலிமை சேர்க்கும் கரம் அவருடையது. இருந்தும் அவருடைய கட்சித் தலைவர்கள் அவர் சேவையை, முறையாக, முழுமையாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வில்லையே என ஆதங்கப்படுகிறார். இந்துவின் ஆசிரியர். அவருடைய ஆதங்கம் பொருஞ்சையது. நாம் புரிந்து கொள்ளத் தக்கதே. இன்னும் காலம் கடந்துவிடவில்லை என நம்பலாம்.

ஆசிரியரின் தமிழ் நடை எனியது, இனியது, இயல்பான ஒட்டம் உடையது. இழையோடும் ஏற்படு உடையது. திரு. காந்தி அவர்களை இன்றைய தலைமுறைக்கும், வருகிற தலைமுறைக்கும் அறிமுகப்படுத்துவதில் ஆசிரியர் வெற்ற பெறுகிறார். அவருக்கு நமது பராட்டுதல்கள்.

அறுபதாவது அகவையை முடித்துக் கொண்டு அறுபத்து ஒன்றில் அடிவைக்கும் திரு. காந்தி அவர்கள் வாழ்க்கையில்

'இனி இருப்பன இன்னும் சிறந்தன' பெற்ற நாடும், பேசும் மொழியும் பயனுற அவர் பல்லங்கு வாழ்க' என, உள்ளத்தின் ஆழத்தில் ஊற்றைடுக்கும் பேரன்பு வெள்ளத்தைக் கொட்டி விருப்போடு வாழ்த்துகிறோம்.

சென்னை

வா.செ. குழந்தைசாமி

01.12.1997

வகைப்பாடு: வாழ்க்கை வரலாறு

வெளியீடு: உலகத் தமிழர் மையம், சென்னை-94 (1997)

நாட்டுப் போர்டி

கலைமாமணி

திரு. ப்ரதிக்ஷேபசௌடி மார்த்தவாஸ்

இன்றீலீருந்து ஏறத்தாழ 2600 ஆண்டுக்கு முன் வரும் நாட்டுப் போர்டின் பொருளாக வேதங்களின் அடிப்படையில் அமைந்த சமயக் கருத்துகளை, சமயச் சடங்குகளை எதிர்த்தவர். ஒரு மாபிரும் இயக்கத்திற்கு வித்திட்டவர். மனிதன் அடைய வேண்டிய வீடுபேறு, விடுதலை, எதுவானாலும் அது இந்த உலகிலேயே காண வேண்டிய ஒன்று. அதுவும் முழுமையாக அவன் கையில் இருக்கிறது.

இறக்கும் நாள் வரை இன்னைப் பார்த்து
நமக்கின்றுள்ளது: நாமதை மாண்புற
அமைப்பதல்லவோ அறிவின் பாலது
என மக்கள் மன்றத்தில் சென்று போதித்தவர்.

இந்த நூற்றாண்டின் தலை சிறந்த சிந்தனையாளரும், நோபல் பரிசு பெற்ற பகுத்தறிவுவதியான பெர்ட்ரன்ட் ரஸ்ஸல். இன்றைய நிலையில் நாம் ஏற்கத்தக்க சமயம் பற்றிச் சிந்திப்போயானால் கிட்டத்தட்ட நமக்கு அண்மையில் வருவது

புத்த மதம் தான் என்கிறார். புரட்சிகரமான சிந்தனையாளர்கள் இன்றும் ஏற்கத்தக்க சில அடிப்படை உண்மைகளை இரண்டாயிரத்து அறுநூறு ஆண்டுக்கட்கு முன்னரே புத்தர் பெருமான் கூறிச் சென்றிருப்பது, எண்ணி, எண்ணி வியக்கத்தக்கதாகும்.

முந்தை காலத்தில் இந்தியாவில் பெளத்தமதம் பரவலாக இடம் பெற்றிருந்தது. இன்று அதன் பல கூறுபாடுகள் இந்திய மண்ணின் பண்போடு, பராம்பரியத்தோடு கலந்துவிட்டன: ஆனால் தனிச்சமயம் என்ற அளவில் பெருமபாலும் நமது மண்ணில் மறைந்து விட்டது. வரலாறாகக் கற்கிறோம். இன்று படித்தவர்கள் மத்தியில் கூட புத்தர் பெருமானின் போதனை பற்றிய தெளிவில்லை. அவர் வாழ்க்கை பற்றி நாம் அறிந்திருப்பது மேற்கொள்ளியான சில தகவல்கள் மட்டுமே. இந்த நிலையில், ஆசிய ஜோதியாக விளங்கிய, இன்றும் ஆசியாவின் பல பகுதிகளில் ஜோதியாக விளங்கும் ஞானத் தலைவர்களை வகுப்பறைக்கு வெளியே, அறிஞர்களின் விவாத மன்றத்திற்கு வெளியே, அவர் வாழ்ந்து மறைந்த மண்ணில் இன்று வாழும் மக்கட்கு அறிமுகப்படுத்தும் மகத்தான முயற்சியை, கலைமாமணி பட்டுக்கோட்டை குமாரவேல் அவர்கள் மேற் கொண்டிருக்கிறார். புத்தர் பெருமானின் வாழ்க்கையை, அவர் போதனைகளை நாடக வடிவில் உருவாக்கியிருக்கிறார். எந்த ஒரு செய்தியையும், கருத்தையும் பொது மக்கள் மத்தியில் எடுத்துச் செல்ல நாடகம் ஒரு தலை சிறந்த ஊடகமாகும். பொழுது போக்குக்கு உதவுவது: கூடவே புலனுக்கும் உர மூட்டும் தன்மை வாய்ந்தது நாடகம். நன்பர் குமாரவேல் அவர்களின் இந்த முயற்சி முன்னோயானது. பரார்ட்டத்தக்கது. இவர் வடலூர் வள்ளவாரின் வாழ்க்கையையும் நாடக மாக்கியிருக்கிறார் என்பதை இவ்விடத்தில் குறிப்பிடுவது தேவையாகும்.

பொதுவாக இந்தியர்கள் வரலாற்றுணர்வு இல்லாதவர்கள். நமது பழைய பற்றி நாம் எழுதிவைத்திருக்கும் ஆவணங்கள்

மிகக் குறைவு. நமது வரலாற்றுக்கே நாம் அன்னியப் பயணிகளின், படையெடுப்பாளர்களின் குறிப்புகளை நம்முடிகிறோம். இந்த நிலையில், நண்பர் குமாரவேல் அவர்களின் நாடகம் எந்த அளவிற்கு வரலாறு: எந்த அளவிற்கு இலக்கியம் என்ற ஐயம் எனக்கு எழுந்தது. அதுபற்றி அவரை வினவியபொழுது, அவர் புத்தர் பெருமானின் வாழ்க்கை பற்றிய, பெள்க்க மத்தின் தத்துவம் பற்றிய பல நூல்களை ஒர் ஆராய்ச்சி மாணவர் பேரன்ற ஈடுபாட்டுடன் பரவலாகவும், ஆழமாகவும் படித்தே எழுதியிருக்கிறார் என்பதை அறிந்தேன். எனவே இது நாடக மாக்கப்பட்ட வரலாறு. மகான்கள் வரலாறு என்பது கூட, ஒரளவு கற்ணபரம்பரையாக வருவது தான். அதுவும் ஒரளவு கற்பனையும் கலந்தது தான். இந்நாடகமும் தலைர்க்க இயலாது அந்த எல்லைக்கட்டு உட்பட்டதேயாகும்.

நாடகத்தைச் சிறு சிறு காட்சிகளாக அமைத்திருக்கிறார். எந்தப் பகுதியிலும் சலிப்புத் தட்டாத அளவில் சொல்லவந்ததைச் சுருக்கமாகவே சொல்லுகிறார். தத்துவக் கருத்துகளை ஆங்காங்கு கூறுவது தலைர்க்க முடியாது: கூறுவது தேவையும் கூட: நாடகம் புத்தரின் வாழ்க்கை பற்றியது மட்டுமன்று. அவர் போதனைகள் பற்றியது மாகும்.

இளவரசனாகிய சித்தார்த்தன், வயோதிகர், லணியாளர், முடமானோர், மரண சம்பவம் ஆகியவற்றைப் பார்க்காது அரசர் செய்திருந்த ஏற்பாடு; அதீல் அரசர் காட்டிய கவனம்: அவையனைத்தையும் மீறி, இயற்கையாக ஏறத்தாழுத் தற்செயலாக அரசரே ஏற்பாடு செய்திருந்த நகர்வலத்தில் இவற்றை இளவரசர் கண நேர்தல் ஆகியவற்றைச் சிறப்பாகக் கையாண்டிருக்கிறார். அதே போல நள்ளிரவில் சித்தார்த்தன் தனது அன்பு மனைவி இளங்குழந்தையான மகன் ராகுவன் இவர்களைப் பிரீந்து செல்வதையும் சிறப்பாகப் படம் பிடித்திருக்கிறார்.

பசீயைத் தாங்கி, பட்டினி கீடந்து, உடலை வருத்தித் தாம் தவம் பேற் கொண்டதற்கான காரணத்தைப் புத்தர் பெருமான் கூறுவதை எளிதாக்கி, கீழ்க் கண்ட வரீகளில் மக்கள் முன் வைக்கிறார்:

"வேத நெறிகளோடு தியானம் செய்து என் ஆன்மா மேர்ச்சமடைவதற்காக நான் துறவு மேற்கொள்ள வரவில்லை. மக்களுக்குத் துன்பமும், துயரமும் மரணமும் வரக் காரணம் கண்டு அவர்கள் இன்பமாக வாழ வழிகாண்த துறவு மேற் கொண்டு வந்தேன்: தியானத்தில் இருந்தேன்"

*

*

*

*

"அறிவு சார்ந்த அறவழிகள் தான் மக்களைத் துன்பத்தில் இருந்து விடுவித்து இன்ப வாழ்க்கை வாழச் செய்ய முடியும் என்று என் அறிவில் எழுந்த ஞானம் எனக்குப் போதித்தது"

"இன்பதுன்பஸ்கட்கும் பிறவிக்கும் காரணமாக இருப்பத ஆசை ஒன்று தான்; அந்த ஆசையினால் உந்தப்பட்டு, அதனால் உருவாகும் அறியாமையினால் உலக மக்கள் துன்பத்தில் முழுகீ அவதிப்படுகிறார்கள். அந்த அறியாமையிலிருந்து மக்கள் எட்டுச் சீலங்களை மக்கள் பின்பற்றினால் பிறவி என்பது நேராத படி தடுக்க முடியும்".

அந்த எட்டுச் 'சீலங்கள்' என்ன என்பதையும், எனிய முறையில், தெளிவாகப் புத்தர் பெருமாள் வாய் மொழியாக இந்தூல் ஆசிரியர் கலைமாயணி குமாரவேல் எடுத்துரைக்கிறார். அவையாவன:

- நற் காட்சி
- நல் எண்ணம்
- நல் வார்த்தை
- நற் செய்கை
- நல் வாழ்க்கை
- நல் முயற்சி
- நல்லேரர் உறவு
- நல்லன்றின் பற்றுதல்

நூல் முழுவதும் இடம் பெற்றுள்ள போதனைகளும், புத்தர் பெருமாள் உரைகளும் மேலே குறிப்பிட்டுள்ள கருத்துகளீன் அடிப்படையிலேயே அமைந்துள்ளன.

இந்த நாடகத்தில், புத்தர் பெருமானின் போதனைகளை எதிர்ப்பவர் பலர். அவரோடு வாதாட வருகிறார்கள்: பகையை உணர்வோடு அணுகுகிறார்கள். அவர்கள் அனைவரும், நீண்ட விவாதம், கருத்துப் பரீமாற்றம் எதுவுமின்றி, மிக எளிதாக, ஏதோ மின்னல் போல ஞானாளி பெற்றவர்களாக அவரிடம் சரணமடைந்து விடுகிறார்கள். இது அவ்வளவு இயற்கையாக இல்லை. ஆனால் அதே சமயத்தில் நாடகத்தில் நீண்ட விவாதங்களை, கனமான கருத்துப் பரீமாற்றங்களைச் சேர்ப்பது சராசரி மக்களுக்குப் புரியாத தத்துவச் சர்ச்சையாக அமைந்து விடும். அதைத் தடுக்கவே மாற்றார், மாறுபட்ட கருத்தினர் மனமாற்றம் அடைவதைச் சுற்று எளிதாக்கி இருக்கிறார் என்று கருதுகிறேன்.

நாடகத்தில் இடம் பெறும் சில நிகழ்ச்சிகள் கவையூட்டுவன். புத்தர் பெருமானின் பிரதம சீடரான தேவதத்தன் தனக்கு முக்கியத்துவம் தரப்படவில்லை என்ற வருத்தத்தால் பிக்குகளிடையே பிரிவினை விடையையும், எதிர்ப்புணர்வுகளையும் விடைக்கிறான். இதில் குறிப்பிடத்தக்கது தேவத்தன் அரச பரம்பரையைச் சேர்ந்தவன்; புத்தர் பெருமானின் உறவினன் என்பதாகும். துரேராகம் மிக நெருங்கியவர்களிடமிருந்து தான் பெரும்பாலும் கிளம்புகிறது. தனக்கு முக்கியத்துவம் வேண்டிய தேவதத்தனின் கோரிக்கையை கொடுமர் ஏற்காத போது பிக்குளைப் பிரித்துத்தான் ஒரு பிரிவின் தலைவராகிறான். புத்தர் பெருமான் பேரன்ற ஒரு மகாணை எதிர்த்து அவர் வாழ்நாளிலேயே, அவருடைய சீடரே புதிய பிரிவை ஏற்படுத்தித் தலைவராக முயன்றதைப் பார்க்கும் பொழுது இன்று அரசியல், சமுதாய இயக்கங்களில் பிளவுகளை உருவாக்கிக் காளான்கள் போல, நாளொரு வண்ணமும், பொழுதொரு மேனியுமாகப் புதிய தலைவர்கள் முடிகுடிக் கொள்வதைப் பார்த்து நாம் ஆச்சரியம் பட வேண்டுவதில்லை.

இன்னொரு சூறுபாடும் கவனிக்கத்தக்கது. புத்தர் அன்றைய பிராமணியத்தைக் கடுமையாக எதிர்த்துவர். பிராமணர்களால் எதிர்க்கப்பட்டவர். ஆனால் அவரது தீர்மை வாய்ந்த

டாக்டர் வா.செ. குழந்தைசாமி அணிந்துரைகள் சீட்ர்களாகவும், வாதத் திறமையில் வல்வவர்களாகவும், புத்தருடைய நன் மதிப்பைப் பெற்றவர்களாகவும் விளங்கியவர்கள், பிரபலமான சஞ்சய முனிவரீன் சீட்ர்களாக முதலில் இருந்த சாரீ புத்திரனும், மொக்கலானாரும் தான். அவர்கள் புத்தரீன் முதன்மைச் சீட்ர்களாக மலர்கிறார்கள். புத்தர் பெருமான் தன்னை ஏற்பவர்கள் யாராயினும் தாம் அவர்களை ஏற்கிறார்.

இன்று தமிழில் வெளிவரும் இலக்கிய வகைகளில், கலிதைகள், சிறுகதைகள், புதினங்கள், பல்வகைப் பட்ட தலைப்புகளில் அமைந்த கட்டுரைகள் பெரும்பாலானவை. முத்தமிழ் என்று நாம் மேடை தோறும் கூறும் தமிழில் நாடகம் ஒரு பகுதியாயினும் நாடக நூல்கள் அவ்வளவாக வெளிவருவதீல்லை. கலிஞர், சிறுகதை, புதினப் படைப்பாளர். என்பது பேரவு அடையாளம் காட்டத்தக்க நாடக ஆசிரியர்கள் குறைவு. கலைமாமணி பட்டுக்கோட்டை குமாரவேல் அவர்கள் படைப்புகள் நிறைவு தேவைப்படும் ஒரு துறையில் ஈடுபட்டு எழுதி வருகிறார்.

இந்நாலில் நாடகம் தடையின்றி, தேக்கமின்றி, ஆற்று நீர் பேரவச் செல்கிறது. எனிய நடை: இனிய தமிழ்: செயற்கை தலைகாட்டாது. இயற்கையாக, இயன்ற நிலையில் தூய்மை, கண்ணியம் குறையாத உரையாடல். சிக்கலான கருத்துகளையும் என்மையாக எடுத்துரைக்கும் தெளிவு ஆகியன இந்நாலின் சிறப்புகள்.

இது ஊக்குவிக்கப் பட வேண்டிய சிறந்த முயற்சி: தமிழகம் நிறைவெடு வரவேற்க வேண்டும் என விழைகிறேன்: வரவேற்கும் என நம்புகிறேன். ஆசிரியருக்கு எனது பாராட்டுதல்கள்.

சென்னை

வா.செ. குழந்தைசாமி

25.09.1997

வகைப்பாடு: நாடகம்

வெளியீடு: சிந்து மலர், சென்னை-600 04. (1994)

திருவார்தாம் மன்ற

திரு. மூலக ஜயா

திருவள்ளுவர் அருளிய திருக்குறள் தமிழினம் தரணிக்குத் தந்த பெருஞ் செல்வம்: தமிழிலக்கியங்களில் தலையாயது. எனினும் அது அண்மைக்காலம் வரை மக்கள் மன்றத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்படவில்லை. வகுப்பில் பாடமாகச் சில குறள்கள் இடம் பெற்றன; மரணவர்கள் பரீட்சைக்காகப் படித்தனர். அறிஞர்களும், புலவர்களும் ஆங்காங்கு மேடைகளிலே மேற்கோள் காட்டினர்: சில சமயங்களில் படித்தவர் மத்தியில் குறள் பற்றிச் சொற்பொழிவாற்றினர். அது சமய நூல் அன்று ஆதலின் எந்தச் சமயத்தினரும் சமய அடிப்படையில் அதைப் பேணவில்லை: அது காப்பிய நூல் அன்று ஆகையின் கம்பராயாயணம் போல, வீல்லிபரதம் போல, தொடர் சொற்பொழிவுக்குத் தலைப்பாக இடம் பெறவில்லை. என்ன காரணத்தாலோ, நமது பல்கலைக்கழகங்கள் கூட அதைத் தட்டுவத் துறையில் பாட நூலாக்கவில்லை.

மேலை நாட்டு அறிஞர்தம் எடுபாடு, அது மற்ற மொழியினரால் அறியப்படுவதற்குத் துணை நின்றது. இந்த நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பகுதியில் தான் பாரதி என்றோ எழுதிய வரீகளான,

“வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வங்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு”

அடிக்கடி மேடைகளில் மேற்கோள் காட்டப்பட்டது. இப்பொழுது திருக்குறள் பற்றிய எடுபாடு வளர்ந்திருக்கிறது. அது காலம், இடம் கடந்து நிற்கும் பொது மறை என்பது பலராலும் உணரப்படுகிறது. அதை ஒரு நீதி நூலாக மட்டுமே கணிப்பது மாறி, வாழ்வியல் கூறும் இலக்கியமாக அது எண்ணப்படுகிறது. பல்கலைக்கழகங்களில் இருக்கைகள் உருவாக்கப் பட்டிருக்கின்றன. ஆங்காங்கு திருக்குறள் கழகம், திருவள்ளுவர் கழகம் போன்ற நிறுவனங்கள் உருவாகியிருக்கின்றன. ஒரு சில அறிஞர்கள் திருக்குறள் நெறி பற்புவதையே தங்கள் குறிக்கோளாகக் கொண்டு செயல்பட்டு வருகின்றனர். அவர்களுள் முக்கியமானவர்களில் ஒருவர் திருவள்ளுவர் அடிமை முருகு ஜயா ஆவார்.

தமிழர் வாழ்வில் பாட்டு ஒரு முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றிருந்தது. ஏற்றம் இறைக்கும் போது உழவர் பாடினர்: பயணக் கணவர்களுக்கு தீர் வழிப்போக்கர் பாடினர். இறைவன் தலத்திற்கு யாத்திரை மேற்கொண்டோர் பக்திப் பாடல்கள் பாடினர். குழந்தையைத் தூங்க வைக்கத் தாய்மார்கள் தாலாட்டுப் பாடினர். கும்மியடித்து விணையாடும் பொழுது பெண்கள், ஆண்கள் இருபாலரும் பாடினர். உள்ள முருகி இறைவனைத் தொழுவது, பாடல் வழி தான் நடந்தது. இறப்பு நீகழ்ந்த பொழுது வாய்விட்டுப் பாடிய பாடல் ஒப்பாரியாயிற்று. எனவே குறளைப் பரவலாக மக்கள் மத்தியில் எடுத்துச் செல்ல வேண்டுமானால் அவர்கள் வாழ்வின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் பாடும் பாடல்களில் அது தாலாட்டாயினும், குழந்தைகள்

பாடலாயினும், ஏற்றப் பாட்டாயினும், காவடிச் சிந்தாயினும், கும்மிப்பாட்டாயினும், வழிபாடாயினும், ஒப்பாரீயாயினும், ஒவ்வொன்றிலும் குறள் கருத்துகள் இடம் பெற வேண்டும்: திருவள்ளுவர் பெயர் வர வேண்டும்: திருக்குறள் பெயர் வர வேண்டும். இதன் வழி திருக்குறள் கருத்துகள் நமது மண்ணோடினைந்து, கற்றோடு பரவி, நீரோடு கலந்து, எங்கும் விரவியதாக மலர வேண்டும் என்பது முருகு ஐயா அவர்களது விருப்பம். நோக்கம். அந்த நோக்கத்தின் அடிப்படையில் எழுதப்பட்டது தான் 'திருவள்ளுவம் மலர்க' என்ற கலைதூல் திருக்குறள் பற்றி முழுமையும் கலைதயால் எழுதப்பட்ட முதல் தூல் இதுவாக இருக்கக்கூடும்.

'நான் கலைத்தீரன் மிகுந்த கலைஞன் அவ்வன்' என்று தன் நூலைத் தொடங்குகிறார். கலைதூகள் மரபு வழியில் அமைந்துள்ளன. ஆனால் முழுமையாக யாப்பு வழி நீற்பன வல்ல. இன்றைய தமிழ்க் கலைதூ உலகம் யாப்பு வழி நீற்க வேண்டு மென்பதைப் பொருட்படுத்துவது மில்லை. இன்று கருத்து மட்டுமே ஆளுமை செய்கிறது. ஓரளவு சொல்லும் முறை முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. இலக்கணம் தனையாக, தடையாக எண்ணப்படுகிறது. எனவே இந்நூலில் கலைஞரின் பயணம் யாப்புப் பிறழுத பாதையில் இருக்க வேண்டுமென வாசகர்கள் எதிர்பார்க்கப் போவதில்லை.

பல பாடல்கள், பல சூழ்நிலைகளில், சாதாரண மக்கள் மனப்பாடம் செய்து இசையோடு பாடுவதற் கேற்றவாறு அமைந்திருக்கின்றன. சில சான்றுகள் பின் வருமாறு:

காவடிச் சிந்து:

முப்பாலை மொழிந்தநல் முனிவன் - தமிழ்
முன்றுக்கும் தனிப்பெரும் தலைவன் - இவன்
முன்றறமும் கூறுகின்ற
முதல் நூலாம் திருக்குறளைச்
செய்தான் - வாழ்வு - பெய்தான்

தீய வழி செல்லாமல் தடுக்கும் - எந்தத்
தீயையும் சேராமல் ஒடுக்கும் - நல்ல
தூயவனாய் வாழுவைக்கும்
தரயவனாம் வள்ளுவர் தரன்
பணிவேங் - முடியில் - அணிவேங்.

கீரිக் கண்ணி

திருக்குறள் செய்த திரு
தேவரின் பேரைக் கேட்டால்
சித்தம் குளிருத்தி - கீரியே
சிந்தை மகிழுத்தி

கும்மிப்பாட்டு

குறளைப் படித்தே கும்மியடி
குறள் வழி வாழுவே கும்மியடி
தமிழை வாழ்த்திக் கும்மியடி
தமிழ் மறை போற்றிக் கும்மியடி
மன்றல் வாழ்த்து

.

.

அனைத்தும், காத்தும் அன்பு கொண்டும்
அனைவரும் போற்ற வளமுடன் வாழ்க!
வள்ளுவர் வழியில் வாழ்க்கை நடத்தி
வாழிய நீவிர! வாழி பல்வாண்டே!

தலாட்டுப்பாட்டு

அழுதத் திருக்குறளை அவனிக்குத் தந்திட்ட
அறிஞர் வழி நடக்க வந்தவனே கண்ணுறங்கு
மாந்த இனமைவாம் மாண்புறச் செய்கின்ற
மகிழைக் குறள் படிக்க வந்தவனே கண்ணுறங்கு

(ஆராரோ)

ஏற்றப்பாட்டு

ஏடென்றால் திருக்குறளே
எழுத்தென்றால் தழிழ் மொழியே
வீடென்றால் இல்லறமே
விளங்கநீர் இறைக்கி ரேனே

நடவுப்பாட்டு

சேற்றினிலே ஏரைப்பூட்டி - எங்க
சிவத்த மச்சங் மாட்டைத் தட்டி
பாத்துப் பாத்து நடக்கையிலே - நானும்
நாத்து நட்டுப் பாடுவேனே
திருக்குறளை நான் பாடவே - அவரும்
திரும்பி என்னைப் பார்க்கிறாரே
வழி நடைப் பாடல்

இவ்வுலகைக் காக்கத் திரு
வள்ளுவரைப் போற்றிடவே
வாராய் முத்தம்மா - உலகில்
இன்பநிலை நிலைத்திடவே
திருக்குறளைப் படித்திடவே
வாராய் முத்தம்மா

இன்னும் 'திருக்குறள் பாதை' 'திருவள்ளுவரை நாடு' 'திருக்குறள் வழி நடு' 'திருக்குறள் தெரிந்தால்' போன்ற பல தலைப்புகளில் பாடல்கள் எழுதியுள்ளார். இறுதியில் பாட்டுக்கச்சேரிகளில் இடம் பெறுவதற்கெண் இசைப் பாடல்களும் எழுதியுள்ளார். நாற்பத்து ஒரு தலைப்புகளில் அமைந்துள்ள பாடல்கள் அனைத்தும் திருவள்ளுவரின், திருக்குறளின் சிறப்பை, பெருமையை, பல வழிகளில், பலவகைப்பட்ட பாடல்களில் பறை சாற்றுவனவாகும். ஆசிரியர் திருக்குறளில் தன்னை இழந்து, திருவள்ளுவரின் அடியாராக, பற்று என்ற நிலையைக் கடந்து பக்தி என்ற நிலையில் நீற்பதைக் கணவாம்.

நாலின் இறுதியில் அமைந்திருக்கும் பாடலின் தலைப்பு 'திருவள்ளுவரே நம் தெய்வம்' என்பதாகும். இப்பாடலுக்கு

முன்பும் பல இடங்களில் தீருவள்ளுவரைக் கடவுளாகப் பார்க்கும் வரிகள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. இந்தப் பாடலில் தலைப்பிலேயே அவரைத் தெய்வம் என்கிறார். இந்த அணுகுமுறையை ஏற்பவர்கள் இருக்கலாம். என்போன்று ஏற்காதவர்களும் இருக்கலாம். தீருக்குறள் சமயம் கடந்த பொது மறை: எவ்வார மதத்தினரும் ஏற்கத்தக்கது என்ற பார்வை பரவ, வலிமையற, அவரைத் தெய்வமாக்குவது துணை செய்யுமா என்பது எண்ணிப் பார்க்க வேண்டிய ஒன்று.

எப்பொருள் யார் யார் வாயக் கேட்டினும், அப்பொருள் மெய்ப் பொருள் காண்பது அறிவு
என்ற வள்ளுவர் குறள், அவர் வாய் மொழிக்கும் பொருந்தும் என்பதை நாம் மனத்திற் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

தீருவள்ளுவரைப் புரிந்த கொள்வதில், பல குறள்கட்குப் பொருள் காண்பதில் சிந்திப் போரிடையே கருத்து வேறுபாடு தவிர்க்க இயலாத்து. ஆனால் காலம் கடந்து நீற்கும் அதன் அமரத்துவம், இடம் கடந்து நீற்கும் அதன் பொதுமை பெரும்பாலும் எவ்வோராலும் ஏற்கத்தக்கனவே யாகும்.

வகுப்பறையோடும், அறிஞர் மன்றத்தோடும் நின்றுவிடாது. இந்தப் பொது மறை மக்களை அடைய வேண்டும் என்ற புனிதப் பணியை மேற்கொண்டு இந்நாலைப் படைத்தீருக்கும் தீருவள்ளுவரடியை முருகு ஜயா அவர்கள் பராட்டுக்குரியவர். அவர் பணிபோற்றத்தக்கது. தமிழகம் அவரை இப்பணியில் மேலும் மேலும் ஊக்குவிக்க வேண்டுமென விடைழகிறேன். ஊக்குவிக்கும் என நம்புகிறேன்.

வகைப்பாடு: கலிதை

வெளியீடு:

நடவடிக்கை முன்வதை

திரு. நீல.பத்மநாபன்

திரு. நீல. பத்மநாபன் இன்றைய முன்னணித் தமிழ் எழுத்தாளர்களில் முக்கிய இடம் வகைப்பவர். புதினம், சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை எனப் படைப்பிலக்கியத்தின் எல்லாத் துறைக்கட்கும் பங்களிப்புச் செய்தவர். இயற்கையாக அமைந்த படைப்பாற்றலுடன் அவருக்குச் சாதகமாக அமைந்தவை இரண்டு கூறுபாடுகள்: அவர் பொறியியல் துறையைச் சேர்ந்தவர். அறிவியல் பின்னணி வாய்ந்தவர். அவரது கல்விச் சூழல் அவருக்கு வாழ்வின் நிகழ்வுகளை, பெரிய அளவில் விருப்பு, வெறுப்பு இன்றிப் பார்க்கும் திறனை வழங்கியிருக்கிறது. உண்மைகளைப் பற்று, பாசம் போன்ற திரைகள் மறைக்காது. மங்கச் செய்யாது, முடிந்தவரை உள்ளதை உள்ளபடியே காணும் பரீமாணத்தை வளர்க்கத் துணை செய்திருக்கிறது. பொதுவாக உலகில் ஆன்மீக உண்மை (Spiritual Truth); தத்துவ உண்மை (Philosophic Truth); அறிவியல் உண்மை (Scientific Truth); இவற்றுடன்

* 'இதயக் குழந்தைகளின் இலக்கிய வடிவம்' என்ற தலைப்பு அணிந்துரைக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

கலித்துவ உண்மை (Poetic Truth) என்ற ஒன்றும் உண்டு. பெருக்கெடுக்கும் உணர்வுகளின் வெளிப்பாடாக, கற்பணத் தீரன் வாய்ந்த மொழி வடிலில் கலிதை உருப் பெறுகிறது. இவற்றில் உண்மை மறைந்து விடாது. கரைந்து விடாது காப்பதற்கு அறிவியல் ரேகை கலந்த பார்வை துணை செய்கிறது. இரண்டாவது, தமிழ் இலக்கீயம் மட்டுமின்றி, ஆஸ்கீஸ், மலையாள இலக்கீயப் படைப்புகளோடு நேரடியாகத் தொடர்பு கொள்ளும் வாய்ப்புப் பெற்றவர். கலிஞர் நீல. பத்மநாபன். இந்தக் கூடுதல் பரிமாணங்கள் அவரது எழுத்தின் பொதுமைப் பண்பிற்கும் பார்வை வீச்சுக்கும் துணைப்புரிகின்றன.

ஒரு கலிதைப் படைப்பைப் படிக்கும் பொழுது இது கலிதை, இது கலிதை இல்லை என்ற இரண்டு வேறுபாடுகள் தான் நான் கணக்கூடியவை. கலிதைகயின் வடிவங்கள் பல. இன்று சில கலிதை பரவலாகவும் வெளியாகின்றன. அவற்றில் அவ்வளவாக எனக்குப் பரிச்சயமில்லை. படிப்பதில்லை என்பதன்று: படித்த பின்னும், புரிந்து அனுபவித்துச் சொற் மாணம் செய்து கொள்ள இயலுவதில்லை. சுருக்கமாகச் சொன்னால் பல புதுக் கலிதைகளின் பொருளை அவை சொல்ல வருவதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. கலிதைகள் படிமங்களைப் பயன்படுத்தும் பொழுது பரிகிறது: சுவைக்க முடிகிறது. ஆனால் படிமங்களே கலிதை என்று நமக்குப் படைக்கப்படும் பொழுது, முழுமையாகப் புரிந்த ரசிக்கும் சக்தியைப் பெற ஏனோ எனக்கு இயலவில்லை. அதற்கும் பயிற்சி தேவை போலும். புதுக் கலிதை உலகில் எனக்கு இருக்கும் பலவீனத்தை ஒத்துக் கொண்டு, கலிஞர் நீல பத்மநாபனின் கலிதைத் தொகுதிகளில் என்னைக் கவர்ந்த அம்சங்கள் பற்றிக் கூற முயல்கிறேன்.

கலிஞர் தனது அனுபவங்களையும், மற்றவர்கள் அனுபவங்கள் தம் மீது ஏற்படுத்திய தாக்கங்களையும்

கவிதையாக வடித்திருக்கிறார். ஒவ்வொரு தனி மனீதருக்கும் அவரவர் வாழ்க்கைகேற்ப அனுபவங்கள் இருக்கின்றன. வாழ்க்கையே அனுபவத்தின் தொகுப்புத்தான்: ஆனால் ஒருவருடைய நாட்குறிப்பு இலக்கியமாகி விடுவதில்லை. நாட்குறிப்பு, தகுந்தவர் கையில், வாழ்க்கைச் சரிதையாக வடிக்கப்படும் பெருமது அது வழங்கும் செய்தியின் தகுதியைப் பொருத்து இலக்கிய உருவம் பெறுகிறது. ஒரு வாழ்க்கைச் சரிதையைப் படிக்கும் பெருமது, அது படிப்பவர் மனத்தில், சரிதை நாயகரின் வாழ்க்கை அனுபவங்கள் சமுதாயத்திற்குப் பொருஞ்சுடையதான் சில உணர்வுகளை எழுப்ப வேண்டும். எவ்வாறு வகையான அனுபவங்களும் கவிதையாகத் தக்கன அல்ல. அவ்வாறாயின் யாம் துழுவதும், கொட்டாவி விடுவதும் கூடக் கவிதை எனும் கவிஞர்கள் தோன்றி விடுவார்கள்.

கவிஞர் நீல பத்மநாபனின் கவிதையில் இடம் பெற்றிருக்கும் அவரது நெஞ்சின் அலைகளில், மின்னல் பேரன்று தோன்றி மறைவன அல்ல. அவை ஆழமானவை. கவிதைகள் முழுவதிலும் அவரது இதயக் குழுறல்கள், ஆசைகள், கணவுகள், காயங்கள், புண்ணில் தழும்புகள், பெரு முச்சின் வெம்மை ஆகியன பல இடங்களில் தெளிவாக, சில இடங்களில் இவை மறைவு, காய் மறைவாக வெளிப்படுகின்றன.

அவரது கவிதைகள் பிரதிபலிக்கும் உணர்வுகள் பல: அவற்றுள் இயற்கை வருணானங்கள் இல்லை. காலம் காலமாகக் கவிதை உலகை ஆட் கொண்டிருக்கும் காதலும் அவ்வளவாக இடம் பெறவில்லை. வீரம் பொதுவாக இன்று கதை உலகிற்கே அந்தியப் பொருளாகிவிட்டது. கவிஞர் நீல பத்மநாபன் குறிப்பிடும் வீரம் புதிய ஏதெந்தது: புதிய தரத்தது.

பிறவியைத் தந்தருளி
வளர்த்து ஆளாக்கிய
அப்பா அம்மாக்களை
கவனிக்க நேரமின்றி

சாகக் கீடுக்கும்
 தலைவர்களைக் காத்திட
 எழுப்பிரைப் பச்சையாய்
 சுட்டெரீத்து
 பலி கொடுப்போம்
 அழுத்தித் தாழ்த்தி
 எதிர்க்க ஏந்திய
 வைர வாணை
 குழுக்களாய்ப் பிரிந்த
 எமக்குளனே
 வீசி, வீசி
 சிரம் கொய்து
 சாய்வேஙம்
 சரிந்தோம் (நாஸ்கள் பெயரிலென்ன)

பண்ணைக் கால வீரத்திலும் வாள்கள் இருந்தன. அவை வீசப்பட்டன. ஆனால் படைகளில் களம் வேறு. பயனும் வேறு. இந்த நாட்டில் நல்ல இயக்கங்கள் உருவாகின்றன. ஒரு சிலரின் பதவி ஆசையால் கட்சிகள் பிளவுபடுகின்றன. பிளவுபட்ட கட்சிகள் வளர்கின்றன. வளர்ந்த கட்சிகள் மீண்டும் பிளவுபடுகின்றன இந்தச் சுங்கிலித் தொடர் முடிவற்றது. இவர்கள் தங்கட்குள், தங்கள் தலைவர்கட்காகப் போராடுவதிலேயே தங்கள் நேரத்தைக் கழிக்கின்றனர்: சக்தியை விரயமாக்குகின்றனர். உயிரை இழுக்கின்றனர்: இந்த நாட்டின் விலை மதிப்பற்ற மனித சக்தி. ஆக்கத்திற்காக அன்றி அனாவசியமாக அழிவிற்கு விரயமாவதை எண்ணிக் கலிஞர் விடும் பெரு முச்சின் வெம்மை நம்மைச் சுடுகிறது.

வாழ்வில், நெறிமுறை பற்றிய சிந்தனையும் அற உணர்வும் உள்ள சான்றோர்களின் அதிருப்தியை முழுமையாகச் சம்பாதித்துக் கொண்டவர்கள் இன்றைய அரசியல்வாதிகள்: சமுதாயத் தலைவர்கள்: ஆஸ்காஸ்கு மதத்தலைவர்கள் நிலையும்

அதுவே. இவர்கள் மேடை ஒருவகம்: லீடோருவகம் என நடத்தும் நாடக வாழ்க்கை கலிஞரின் நெஞ்சைத் தாங்க முடியாத பராங்கல் பேரவு அழுத்துகிறது. அந்த வேதனையின் விளைவாக அவரது சொற்கள் வேகம் பெறுகின்றன. வெப்பம் பெறுகின்றன.

சினிக்காது
மந்திக்குத் தரும்
மதுவாய்
மேலே
மேலே
உணர்ச்சியுட்டி
வெறியாடச் செய்து
வேடுக்கை பார்க்கும்
தூய்மையின்
காவலர்கள்
கட்சித் தலைவர்கள் (வெகுண்டெழுந்தான் -
பெயரிலென்ன)

இவர்களை நம்பித் தமது வாழ்க்கையைத் தீயாகம் செய்யும் எண்ணற்ற அப்பாலி உயிர்களை எண்ணி எண்ணி வருந்துகிறார். அவர்கள் தங்களுக்குள்ளேயே அற்பத்தினும் அற்பத்திற்காக,

குற்றம் சாட்டி
ஆளுக்கொரு வேலி கட்டி

பரஸ்பரம் சண்டையிடும் பாங்கினர். இப்படிப்பட்ட மக்கள் கலிந்திருக்கும் சமுதயாத்தை எண்ணிக் கவலைப்படுகிறார். அவர்கள் வார்த்தையிலேயே அவர் கூறும் விதம் நம்மை ஏற்கிறது.

வாழ்வின் வகைமை புரியாது
ஒத்துப்போகத் தெரியாது
மோதி ரத்தும் சிந்துவேங்

சூடி வாழுச் சென்னவனைக்
காட்டிக் கொடுத்த
கருங்காலியென
ஒழித்துக் கட்டி
முக்கிய நீரோட்டத்தில்
எண்ணெய்த் துளைகளை எற்று

(வெகுண்டெழுந்தான்)

இங்கு அவருக்கு இன்றைய தமிழினத்தின் அனுகு முறையும், அவல நிலையும் நினைவுக்கு வருகிறது. தனித் தனிமைக்கும், தனிமைப்படுத்தப்பட்டு வலுவற்றுப் போவதற்கும் வேறுபாடு தெரியாத பாதையில் நடைபோடும் தமிழினத்தை மனத்தில் கொண்டு

தனியே ஒரு குணமுள்ள
இனமெனப் பாடிக் கூத்தாடி
தனிப்பட்டு
தனிப்பட்டு
குவலய மேடையில்
கோமாளிகளை எற்று
அகதிகளை எற்று
ஏத்துச் சாட்சிகளை
கூட்டம் கூட்டமாய்
மாய்த்தோம்
மாய்ந்தோம் (வெகுண்டெழுந்தான்)

என்கிறார்.

“எங்கு உலகம் குறுகிய உள்ளங்கள் எழுப்பிய சுவர்களால் சிதறுண்டு போகலில்லையோ, அந்த உலகில் இறைவனே என் தாயகம் விழித்தெழுட்டும்” என்று வேண்டினார் தாசூர். அவர் எழுதிய இந்த வரீகள் கொண்ட பாடலை முழுவதுமாக மேடையெல்லாம் மேற்கோள் காட்டி

விட்டு, 'உலகம் ஒரு குடும்பம்' என நமது முன்னோர்கள் கூறியதாக எடுத்து உலகுக்குக் கூறிப் பெருமைப் பட்டுவிட்டு.

விசுவமகா பிரஜையென
எல்லைகள் வீரிந்திட
வீம்புடன்
சிரம் நீமிர்கையில்
திரும்பிடும்
தீசைகளில் எல்லாம்
சாதி மதங்கள்
பிராந்தியங்கள்
இனங்கள்
இளங்கள்
மொழிகள்
இன்னு மின்னும்
பழைய, புதிய
வேலைகள், வேலைகள்
வந்திறுக்கி

முசுகுத்திணறை (சுன்யவெளி - பெயரிலென்ன)

நம்மவர் நீற்கும் நிலைமையை முழுமையாகப் படம் பிடித்து நம் கண் முன் நிறுத்துகிறார்.

தமது கலிதைகளின் கருவைப் பற்றிப் பேசும் பொழுது கலிஞர் பின் வருமாறு கூறுகிறார்.

".....இக் கலிதைகள் அந்தந்தக் காலகட்டத்து என் இதயத்துடிப்புகள்: யாரையும் குறிவைக்கும் அம்புகள்ல. சமூகத்தில் ஓர் அங்கமான என்னைக் குடும்பமும், சமூகமும், இயற்கையும் எல்லாம் பாதிப்பதைத் தடை செய்து முற்றும் துறந்த போலி வேடம் அணிய நான் விரும்புவதில்லை. அனுபவம் என்பது சுய அனுபவம் மட்டுமன்று. பிறர் அனுபவங்களும் சொந்த அனுபவமாகக்கீக் கலிபாட இங்கே நான் முயற்சித்திருக்கிறேன்."

என்கிறார். இந்தப் பின்னணியில் இருந்து பார்க்கும் பொழுது அவரது வாழ்க்கை அனுபவங்களில் இருந்த மற்றவர் வாழ்க்கை அனுபவங்களில் இருந்து அவர் பெற்ற பாடம். தாக்கம் ஆகியன,

அவர்கண்ட ஏமாற்றங்களாக

அவர் சந்தித்த எதிர்ப்புகளாக

அவர் அனுபவித்த துரோகங்களாக

அவர் எதிர் கொண்ட பகைவர்களாக

அவரைத் தீய்த்த பொறுமைத் தழுவாக

இங்கு பெரும்பாலும் உருவம் பெறுகின்றன. எழுத்துவகீல் அவருக்குத் தர வேண்டிய இடத்தை எழுத்தாளர் குழுமம் தர முன் வரவில்லை: ஆனால்

குறைதேடி

குற்றம் நாடி

மிகைப்படுத்தி (ஆய்வு - நாகாக்க)

ஒதுக்கீத் தள்ளுபவர்களாக லியர்சகர்கள் இருந்தனர்.

மதிப்புரை மகுட மிட்டு

முன்னுரை பெயர் போட்டு

எதிரீகளைக் கூப்பிட்டு

ஏனைம் செய்யவைத்த

சிரோகீத பத்திரிகை

அதிபதிகள்

ஒருபுறம் இருந்தனர். மனத்தில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்: அவர்கள் 'சிரோகீத பத்திரிகை அதிபதிகள்,' தகுதிக்கு அங்கீகாரம் வழங்கும் கூட்டம் ஒரு தனி ரகம். இந்தச் சூழ்நிலையிலும் எப்படியோ ஒரு விருது வந்து சேர்ந்தால் அதனோடு கூட, அதனினும் இழப்பும் அணிவகுத்து வருகிறது.

அவர்களுக்குள்ளே

பங்கு வைத்துக் கொண்டிருந்தனர்

பேளால் போகட்டும் என்று

இவனுக்கும் ஒன்றை

விட்டெற்றந்தார்களோ இல்லையோ,
 மிச்சமிருந்த
 அற்பச் சொற்பம்
 நண்பர்களும்
 ஜன்மப் பகைவர் களாயினர் (அவர்ட்டுகள் - நாகாக்க) விருதுகள் பெறத் தகுதியுள்ளவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பொறுப்பில் இடம் பிடித்துக் கொண்ட சிலர் எவ்விதத் தயக்கமும் இன்று தடையையும் சந்திக்காது அவர்களுக்குள்ளேயே முறை வைத்துப் பங்கிட்டு வழங்கி மகிழ்ந்தனர். ஆவர்கள் விரும்பினால் வெளியிலும் சில வேண்டியவர்கட்டு, அவ்விது தகுதியைப் புறக்கணிக்க இயலாத நிலையை எட்டி விட்டவர்கட்டு அவ்வபோது விருதுகளைப் பிச்சை போடுவது போல விட்டெற்றவர்கள். கலை உலகில் விருதுகட்டுத் தேர்வு செய்யும் குழு எப்படி ஒரு மடாதிபதிகளின் கூட்டமாகவிட்டது என்பதை இதனினும் முழுமையாக விவரிக்க முடியாது.

அவர்களுக்குள்ளே பங்கு வைத்துக் கொண்டிருந்தனர் இவனுக்கும் ஒன்றை விட்டு எறிந்தனர் எட்டுச் சொற்களைக் கொண்ட வரிகளின் கலையுலகின் செயற்பாட்டின் அவர்களை இழிநிலையை ஆயிரம் சூரியனின் வெளிச்சம் போன்ற நம் கண்முன் நிறுத்துகிறார்.

ஆங்கிலத்தில் கூறுவதுண்டு: If you succeed, you win many false friends and real enemies: அது போல இந்த நாட்டில் நட்பின் தரம் தனி ரகம். பெறுமையாகவும் புழுங்குபவர்கள் நண்பர்கள் சாதாரணப் பகைவர்கள் அல்ல, ஆயுட் பகைவர்களாகி விடுவார்கள். பெறுமை என்பது மனீத குணங்களில் ஒன்று. அதிலிருந்து முழுமையாக விடுபட்டவர் இல்லை. ஆனால் மூலாயிரம் ஆண்டு முதிர்ச்சியுள்ள பண்பாட்டுக்குச் சொந்தக்காரரெனப் பெறுமைப்பட்டுக் கொள்ளும் நம்மிடம், பெறுமை உணர்வு சற்று அதிகமாகவே

இருப்பது போல் தோன்றுகிறது. அதனால் தானேரா என்னவே, வள்ளுவர் அழுக்காறாயை' என ஒரு அத்தியாயமே வகுத்தார். கலீஞர் அந்தப் பொறுத்தை உணர்வுகளின் விளைவைத் தனது பங்குக்குச் சுற்று அதிகமாகவே தாங்கியிருக்க வேண்டும். அதற்கான தழும்பு' 'நா காக்க' தொகுப்பில் பரவலாகவும் மற்ற தொகுப்புகளிலும் ஆங்காங்கும் தெரிகின்றன.

பொதுவாக அவரது அனுபவங்களில் மகிழ்ச்சி, மன்றிறைவை விட, சலிப்பும், 'ஒருவகையான விரக்தியும், அநீதியின் அழுத்தத்தின் சுமையும் பெரிய இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

பின்னின்று

காலை வாரினாய்

முன்வந்து

கழுத்தை வெட்டினாய்

இத்தனைக்குப்

பிறகும்

சுவத்திலும் குத்தணுமா? (பினம் தின்றி - நாகாக்க)

என அங்கலாய்க்கிறார். கொடுரை நெஞ்சங்களை அவர் பல தடவைகள் சந்தித்திருக்க வேண்டும். வினைவுகளைத் தாங்கியிருக்க வேண்டும். இன்னும் சிலர்

சாதகமாய் பக்கம் வந்து

பாதகம் செய்கிறார்

பன்னீர் தெளிக்கும்

தோரணையில்

அக்கினித் தீரவுத்தைக்

கொட்டுகிறார் (கோழை - நாகாக்க)

இவர்களை மோதி மிதிக்கும் தீறனோ, முகத்தில் உமிழும் துணிவோ இல்லாத கோழையாகத் தன்னை எண்ணீப் பரிதாபப்பட்டுக் கொள்கிறார். இந்த அனுபவங்கள் நம்மில் பலருக்குப் பல சந்தப்பங்களில் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடும். அவை

அவருக்கு மட்டும் சொந்தமான தல்ல. அங்கு தான் பாடுபவர் உணர்வுகளுடன் படிப்பவர் உணர்வும் ஜக்கியமாகி விடுகிறது. கலிஞரின் அனுபவம் ஒரு புறமிருக்க அதை அவர் தனி மனத அனுபவமாக மட்டும் எண்ணாது. இன்றைய சமுதாயத்தின் நடைமுறையாகவும் அதை எண்ணுவதனால் தான் அதற்கு இலக்கிய வடிவம் கொடுக்க முடிவு செய்திருக்க வேண்டும்.

நான்கு கலிதைத் தொகுதிகளீல், ஒன்று அவர் தமிழில் எழுதியுள்ள கலிதைகள் சிலவற்றின் மொழி பெயர்ப்பு. எனவே மூல நூல்களான மூன்று தொகுதிகளீலும், மரணம் பற்றிய சிந்தனைகள் முக்கியமான இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. பிறப்பு எவ்வளவு இயற்கையோ, அவ்வளவு இயற்கை இறப்பு. முன்னதைப் பற்றி, அது நீகழ்வதற்கு முன் சிந்திக்கும் வாய்ப்பில்லை. நீகழ்ந்த பின், அதைப்பற்றி நாம் நீணக்கும் அளவிற்கு மன வளர்ச்சி பெற்ற பின் சிந்திக்கிறோம். இறப்பைப் பொருத்தவரை அது நீகழ முன் சிந்திக்கிறோம்: நீகழ்ந்த பின் சிந்திக்கும் வாய்ப்பு நமக்கில்லை. மரணம் பற்றி ஆங்காங்கு கலிஞர்கள் பாடியிருக்கிறார்கள். ஆனால் மனத வாழ்வில் தவிர்க்க இயலாததும், நமது விருப்பம், முயற்சி இவற்றுள் எதையும் எதிர்பார்க்காது நீகழ்வது மான ஒரு அம்சம் ஒரு கலிஞரின் படைப்புகளீல் அவரது கவனத்தை இந்த அளவிற்கு ஏன் ஏற்கக் வேண்டும்.

பிறவிக்கு நன்றி
பெற்றோருக்கு
வளர்ச்சிக்கு நன்றி
அவர்களுக்கே
கல்விக்கு நன்றி
ஆசானுக்கு
கலவீக்கு நன்றி
மனைவிக்கு

பதவிக்கு நன்றி
 அரசுக்கு
 பாசுத்தீர்கு நன்றி
 உடன் பிறப்புக்கு
 நட்புக்கு நன்றி
 நண்பனுக்கு
 அருளுக்கு நன்றி
 இறைவனுக்கு
 கொள்ளிக்கு நன்றி
 குழந்தைக்கு
 மிருத்துயுவுக்கு நன்றி - என்று கூறியவர்
 கேள்விக்குறியில் கலிதையை முடிக்கிறார் (நீல. பத்மநாபன்
 கலிதைகள்)

தாம் கடன் பட்ட அனைவருக்கும் நன்றி கூறுகிறார்.
 அது முறையென்று கொள்ளலாம். மரணம் வரப்போகும் ஒன்று.
 அவர் விரும்பாலிட்டாலும், வேண்டா மென்றாலும் வரப்போகும்
 ஒன்று. பொதுவாக மனிதன் அனுபவிக்க விரும்பாத ஒன்றுக்கு
 நன்றி தெரிவிப்பது எதற்கு? அதைப் பற்றி ஏன் கேள்வி
 எழுப்புகிறார். நன்றி தெரிவிக்க வேண்டிய அனுபவமா அது?
 இப்படியும் ஓர் ஆராய்ச்சியா? இப்படியும்ஓர் தேடலா? - என்ற
 கேள்வி எழுகிறது. மரணத்துக்கு யாருக்கு நன்றி சொல்வது
 என்பது கலிஞர் கவலை: போயும் போயும் இவர் மரணத்தீர்காக
 நன்றி சொல்ல வேண்டும் என ஏன் நீணக்கிறார் என்ற
 கேள்வி ஒரு புதிதாக நீற்கிறது.

விரக கானம்: நாள் எண்ணி: முன்னும் பின்னும்: மிருத்யு;
 நோய்ப் படுக்கை; தூக்கம்; சரணாகதி; அசரீரி, போன்ற பல
 கலிதைகளில் மரணம், வாழ்க்கையின் முடிவு போன்ற அம்சங்கள்
 கலிதைக் கருவாகின்றன. 'பெயரிலென்ன' கலிதைத்
 தொகுப்புக்கு அணிந்துரை அளித்துள்ள பேராசிரியர் கி.
 நாச்சிமுத்து பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

“இறப்பின் தழுவலுக்கு ஏங்கும் சாவு வேட்கைத் தத்துவம் தமிழுக்குச் சற்றுப் புதிதாகவே தோன்றுகிறது. இத்தகைய இறப்புணர்வு - சாவு வேட்கை சமகால மலையாளக் கலைதையில் சற்றுத் தூக்கலான பொருளாக உள்ளதாகத் திறனாய்வாளர்கள் கூறுவார்கள். நீல. பத்மநாபனின் இச் சாவு வேட்கைத் தத்துவத்தின் ஊற்றுக் கண்ணை மலையாளக் கலைதையில் தான் தேட வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது.”

நீல. பத்மநாபன் எழுத்துவகீல் எதிர் நீச்சல் போடுபவர். புறக்கணிப்புகளால் தளர்ந்து விடாது எடுத்த எழுத்தாணியைக் கீழே வைக்காது களத்தில் நிற்பவர். சலிப்புத் தேங்னினாலும் தளராது செய்லபடுபவர். விரக்தியின் ரேகைகள் படிந்தாலும் அவற்றால் வெஸ்லப்படாதவாறு இறப்பை வெஸ்லா விட்டாலும், மாணிடம் தனது ஆயுளைக் கணிசமாக வருகிற நூற்றாண்டில் நீட்டிக்கும் என நம்பும் அறிவியலாளர் உலகைச் சார்ந்தவர். அவர் கலைதைகளில் சாவு பற்றிய எண்ணங்கள், அதை எதிர்பார்ப்பது போன்ற சாயல் சற்று இனம் புரியாத கூறுபாடு ஆகும். ஒருக்கால், இவ்வுலகீல் இன்று பரவலாக இடம் பெற்று ஆதிக்கம் செலுத்தும் வன்முறை. வன்மையர் ஆட்சி போலி நடிப்பு துரோகம், பிணித் துன்பங்கள், ஏமாற்றங்கள் போன்ற வற்றிலிருந்து விடுதலை தரக் கூடிய ஒரே சக்தி சாவு, என்ற அணுகு முறையிலும் அதை யொத்த பார்வையிலும் அவர் கலைதைகள் சில உருவும் பெற்றிருக்குமோ எனத் தோன்றுகிறது. இது ஆராய்ப்பட வேண்டிய கூறுபாடு.

“பல மொழிகளில் எழுதப்பட்டாலும் இந்திய இலக்கியம் என்பது ஒன்று தான்’ எனக் கூறுகிறார் தத்துவ அறிஞர் டாக்டர் ராதா கிருஷ்ணன். பல மொழிகளிலும் எழுதப்பட்டிருக்கும் இலக்கியம் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுப் பரவலாகப் படிக்கப்பட்டால் தான் ‘இந்திய இலக்கியம் ஒன்று தான்’ என்பது உண்மையாகும். தீவிரமான மொழி பெயர்ப்புப் பணி

மேற் கொள்ளப்படவில்லை. கலிஞர் நீல. பத்மநாபன் முத்திரை பெற்ற மலையாளக் கலிஞர்கள் சிலவரைத் தமிழ் உலகிற்கு அறிமுகப் படுத்தியிருக்கிறார். ஸ்ரீ நாராயண குரு சுவாமிகள் கேரள மண்ணில் அமைதியான, ஆனால் பரவலானாதும், ஆழமானதுமான சமுதாயப் புரட்சியை நடத்தி வெற்றி கண்டவர். அவரது பாடல்களில் நூறு பாடல்களைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கலிதை வடிவில் தமிழில் தந்திருப்பது ஒரு சிறந்த பங்களிப்பாகும். பண்டைச் சேர நாட்டில் வாழுந்து கொண்டு தமிழில் இலக்கீயம் படைக்கும் நீல. பத்மநாபன் தமிழ் இலக்கீய உலகிற்கும், மலையாள உலகிற்கும் பாலமாக விளங்குகிறார். இதனாலேயே இவரைத் தமிழ் எழுத்தாளர்களில் ஒருவராகப் பார்க்கத் தவறி விடுகிறோமோ என்ற ஜயமும் எழுகிறது.

திரு. நீல. பத்மநாபன் ஒரு புதிய பின்னணியிலிருந்து தமிழ் இலக்கீய உலகில் நுழைந்தவர். புதிய பரீமாணங்களைத் தமிழ் இலக்கீய உலகிற்குச் சேர்த்தவர். புதினம், சிறுகதை, கலிதை, கட்டுரை போன்ற ஒவ்வொரு இலக்கீய வடிவத்திலும் பங்களிப்பைச் செய்தவர்: பல மொழிகளிலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட எழுத்தின் மூலம் பரவலாக அறிமுகமானவர். படிப்பவர் உலகில் அங்கீகாரம் பெற்றவர். தாம் பார்த்த உலகை, கண்ட நடைமுறைகளை, சமுதாயத்தின் கோபுரங்களை, குப்பைமேடுகளை, பொதுவாழ்வில் காணும் இருளின் கருமையை, ஒளியின் பிரகாச்த்தை, மனச் சான்றிற்கு வஞ்சகம் செய்யாது இலக்கீய வடிவில் விமர்சித்தவர். பொது மக்கள் அங்கீகாரம் பெற்ற இவர் படைப்பு, அரசு சார்ந்த நிறுவனங்களின் அங்கீகார முத்திரையைக் கையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் 'புரவலர்கள்' பார்வை பெறவில்லையே என்ற ஏக்கம் ஆங்காங்கு தொனிக்கிறது. அதை நம்மால் புரிந்து கொள்ளவும் முடிகிறது - அது நியாயமானது என்பதால் என்னைப் பொருத்த வரை வாழ்வின் சில விழுமியங்களில்

அசையாத நம்பிக்கை உண்டு. தரமும் தகுதியும், எங்கிருப்பினும், எவரிடம் மலரினும் மறைக்கப்பட இயலாதலை; நீரந்தரமாக மறைக்கப்பட்டதீல்லை. புலன்களிலிருந்து சில நாள் தப்பலாம்: புறக்கணிப்புக்கும் சிலநாள் ஆளாகலாம். இவை காலையில் சில சமயங்களில் படரும் பனி மூட்டம் போன்றவை: அதீகமாகப் போனால் பருவகால மேகக் கூட்டம் போன்றவை. இவை பகவை இரவாக்குவதீல்லை, சுருக்கமாகக் கூறுவதானால் பொழுதை மூடுவதற்குப் போர்வையில்லை.

வகைப்பாடு: கலிதைத் திறனாய்வு

வெளியீடு: காலையா பதிப்பகம், பெங்களூர்-38 (1999)

வினா நினோம்

திரு. செந்தமிழ்ச் சௌக்கலன்

செந்தமிழ்ச் சௌக்கலன் எனும் இனிய பெயரை ஏற்றிருக்கும் நண்பர் திரு. நூ. பாதர்சமால் அவர்கள், தாம் எழுதியுள்ள 'அருள் அதிகாரம்' எனும் பெருங்காப்பியத்திற்கு முன்னுரை எழுத வேண்டும் எனக் கேட்ட பொழுது நான் உண்மையிலேயே மிகவும் தயங்கினேன். அவருடைய தமிழ்ப்பற்று - இன்னும் பெருத்தமாகக் கூறுவதானால் அவரை ஆட்கொண்டிருக்கும் தமிழ் உணர்வு - முன்னுரை வேண்டப்படும் நூல் முன்று காண்டஸ்கள், 34 காதைகள், 1038 பாக்கள் கொண்ட பெருங்காப்பியம் எனும் உண்மை, பெருங்காப்பியத்திற்குத் தண்டியலங்காரம் கூறும் அத்தனை கூறுபாடுகளையும் கொண்டது எனும் சிறப்பு, இவற்றைக் கருதும் பொழுது இதற்கு முன்னுரை எழுத என் தகுதி பற்றிய தயக்கம் என் உள்ளத்தில் மேலோங்கி நின்றது. இலக்கிய, இலக்கணப் புலமையில் சிறந்த, நடைற்க தமிழ் அறிஞர் ஒருவரை அவர் நாடியிருக்கலாமே என எண்ணினேன். அவர் இப்படைப்புக்கு எடுத்திருக்கும் முயற்சி, பயன்படுத்திய காலம், இந்நாலில் இடம்

பெற்றிருக்கும் பெருமைக்குத் தேவையான, இலக்கியம் சார்ந்த, தத்துவம் சார்ந்த, அறிவியல் சார்ந்த உண்மைகளைச் சேகரீக்க அவர் படித்திருக்கக் கூடிய நூல்கள், அவரது நெடு நாள் உழைப்பு, ஆகீயன பற்றி எண்ணும் பொழுது, இத்தகைய ஒரு தமிழ் மகனை ஊக்குவிப்பதற்கும் மேலான கடமை ஒன்று இல்லை என்ற எண்ணமே என் நெஞ்சில் மேலிட்டது. இந்நாலுக்கு முன்னுரை எழுத நான் துணிந்தது, என் கல்வித் தகுதி பற்றியதன்று; கடமையுணர்வின் பால் பட்டதேயாகும்.

தீரு. பாதர் சமால் அவர்கட்கு ஒரு பெருங்காப்பியம் எழுத வேண்டும் எனும் ஆசை ஒரு புறம் இருக்க, இந்த அளவில் அதை உருவாக்க முனைவதற்கு ஒர் அசாதாரணமான துணிவும் வேண்டும். பத்து வரீகட்கு மேல் கலிதைகள் இருந்தால் இன்றைய இலக்கியச் சுவைஞர்கள் படிக்க மாட்டார்களென்று பல கலிஞர்கள், கலிதையில் புதுமை படைப்பவர்கள், தமிழ்க் கலிதைக்குப் புத்துயிர் ஊட்டுவதற்காகவே எழுது கோல் பிடிக்கும் தவத்தை மேற் கொண்டிருப்பதாகக் கூறுபவர்கள், பத்து வரீவட்கும் குறைவாகவும், சில வரீகளில் ஒரு சொல், அல்லது இரு சொல்லுக்கு மேற்படாமல் - ஓரெழுத்துக் கொண்ட வரீகளும் இடம் பெற - எழுதிக் கொண்டிருக்கும் இந்தக் கால கட்டத்தில், மரபு வழுவாது, தண்டியலங்காரம் காட்டும் தடத்தில் நடந்து, பசீகத்தில் தொடங்கி, தன்னிகர் இவாத் தலைவன். மலை, கடல், காடு, நகர் வருணனைகள் நன்மணம் புரிதல், காதலில் களித்தல், கலவியில் தினைத்தல், சிறுவரைப் பெறுதல் எனத் தொடர்ந்த, நாற்பொருள் பயக்கும் நடையுடைத்தாய் ஒரு காப்பியத்தை இயற்ற எண்ணுவதும், எண்ணிய எண்ணியவாறு செய்து முடித்திருப்பதும் அரிய பணியேயாகும்.

சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை ஆகீய இரு பழந்தமிழுக் காப்பியங்களில் அவர் கொண்ட ஈடுபாடுதான் அவற்றின் அடிப்படையில் இந்தக் காலத்துக்கேற்ப மூல நூலாக ஒரு பெருங்காப்பியம் படைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை, ஆவலை, அவருக்கு உருவாக்கியிருக்கிறது. இரண்டாவதாக

இக்காப்பியத்தில் வரும் பாத்தீரங்கள் பெறும்பாலாக, சிலப்பதீகார, மணிமேகலைப் பாத்தீரங்களின் மறு பிறப்பாக அவர் கட்டியிருக்கிறார் எனினும், காப்பியத்தில் இடம் பெறும் கதை நிகழ்ச்சிகள் அவற்றைத் தழுவியன அல்ல. காப்பியம் அதற்கென அமைந்த கதை ஒட்டமும், நிகழ்ச்சிகளும் கொண்டது. இருபதாம் நூற்றாண்டில் இடம் பெறுபவை. பேரளவு இயற்கைக்கு ஒத்து நடைபெறுபவை. காப்பியத்தின் ஆரம்பத்தில் கதையைச் சுருக்கமாக ஆசிரியர் கூறியுள்ளார் எனினும் இம் முன்னுரையில் பின் குறிப்பிடப்படும் பகுதிகளைப் புரிந்து கொள்வதற்காக மிகச் சுருக்கமாகக் கதையைக் கூறுவது தவிர்க்க இயலாத்தாகிறது.

1980 - இல் மதுரையில் நடந்த உலகத் தமிழ் மாநாட்டிற்கு வந்திருந்த சில அறிஞர்கள் சுற்றுவா மேற் கொண்டு கண்ணியாகுமரி சௌல்ல, அங்கு பலராலும் போற்றப்படும் ஒருவரீன் தீருவுருவப்படத்தைப் பார்த்து, அவர் யாரென வினவ, நாரணன் எனும் அந்தணன் பதில் கூறுவதாகக் கதை தொடர்க்கிறது. சாத்தப்பன் எனும் பாடலிபுர வணிகக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர் பெரன்னன், அவர், அவர்தம் மனைவி பெரன்னி இவர்களீருவரும், வணிகம் மேற்கொண்டு கைத்தொழிற் கூடம், தொழிலாளர் குடியிருப்பு அமைக்கின்றனர். அவற்றைக் காசியிலிருந்து அழைத்து வரப்பட்ட கங்கன் என்பவர் தீறந்து வைக்கிறார். சாதி வேறுபாடு பாராட்டாத பெரன்னன் தம்பதியினர், சாதி ஆசாரத்தைக் கடைப்பிடிக்காத அந்தணரான நாரணனுக்கு வைத்திக்குத்தைக் காக்க விரும்பும் அவரது எதிரீகளினின்றும் பாதுகாப்பு அளிக்கின்றனர். பெரன்னன் தம்பதியினரின் மகன் மணியன் எனும் மணிவண்ணன் பல கலைகளும் பயின்று தேருகிறான்.

சாதி மத வெறியர்கள் பெரன்னனின் தொழிற்கூடம். குடியிருப்பு இவற்றிற்குத் தீ வைத்து அழிக்க முயல்கின்றனர். பெரன்னன் தம்பதியினர் மகனுடன் தென்னகம் தீரும்பிச் சென்னையில் தஸ்குகின்றனர். மணியன் மருத்துவம் கற்கிறான்.

மருத்துவக் கல்லூரி விழுவில் அவனுக்குப் பரீசு வழங்க வந்த தமிழ்க்குமரி, அவனைத் தனது மகன் பேரவ எண்ணீ வீட்டுக்கு அழைக்கிறார். அவர் வீட்டில் மணியன் தான் முன்பு கடற்கரையில் அலைகளின்றும் காப்பாற்றிய செல்லியை அடிக்கடி கண்டுகிறது. காதல் வயப்பட்ட இருவருக்கும் பெற்றோர் திருமணம் செய்து வைக்கின்றனர்.

மணியன் தம்பதீயினர் கண்ணன் எனும் மகனைப் பெற்றெடுக்கின்றனர். ஒர் இரவு நீலவெளியில் மாடியில் இருந்த பொழுது மறைந்திருந்து கள்வனீன் வாள் வீச்சால் செல்லி மடிகிறாள். வாழ்வின் நிலையாமை கருதிய மணியன் நண்பர்களுடன் கண்ணியாகுமரி நோக்கிப் பயணம் மேற்கொள்கிறான். வழியில் பல ஊர்களில் சமரச சன்மார்க்கத் தத்துவத்தைப் பேரதிக்கிறான். அவன் பணி சிறுக்க மக்கள் நிதியுதவி தருகின்றனர்.

கண்ணியாகுமரியில் மணியன் 'பொதுக் குடில்' அமைக்கிறான். பின்னர் பாரிசில் நடந்த சர்வ சமய மாநாடு சென்று சொற்பொழுவாற்றுகிறான். மாநாட்டில் பேராளர் கேட்ட பல கேள்விகளுக்கும் பதில் கூறி. அஞ்சே பொருளெண் நிறுவுகிறான். பின்னர் உலகச் சுற்றுப் பயணம் மேற்கொள்கிறான். திரும்பி வந்த மணியன் தனது சன்மார்க்கப் பணியைத் தொடர்கிறான். தனது தாத்தன் பின்னர் பெற்றோர் அடுத்தடுத்து இயற்கையைய்த மணியன் மனம் வருந்திக் கடலில் உள்ளபாறை மீதமர்ந்து, மழை வெயில், புயல் பாராட்டாது. ஆழந்த தீயானத்தை மேற் கொண்டு, அந்நிலையிலேயே பேரின்ப நிலையடைகிறான்.

கதை தொடக்கம் முதல் ஏறத்தாழ இயற்கை யொடியைந்த நிகழ்வுகளாகவே செல்கிறது. ஆனால் காலியத்தலைவன் மணியனின் முடிவில் புராணத் தன்மை கலந்து விடுகிறது. பெருங்காப்பியம், அறம் பெருள் இன்பத்துடன் வீடும் பயக்கும் தன்மையது என்ற இலக்கண மரபிற்கியைந்த வாறு அமைய

வேண்டும் என்பதால் காலியத் தலைவன் முடிவு. இறைத் தன்மை கலந்ததாக இருக்க வேண்டும் என ஆசீரியர் கருதியிருக்கலாம். எனவே.

பெரன்னன் சிறுவர்; பெரன்னியின் செல்வா
என்னும் குரலினை இருசெலி யற்றான்
சுற்றும் முற்றும் சுறுசுறுப் பாக
உற்றவன் நோக்கியும் ஒன்றையும் காணான்
(பேரின்பமாலை 183 -186)

ஏனைனின் ஆண்டவன் அசீரியாகப் பேசுகிறார். பின்னர் மணியன் ஞானக்கண் பெற்று இறைவனின் திருவுருவைக் கண்டு தொழுகிறான். இறைவன் அவனுக்கு முற்பிறலி பற்றிய மாசாத்துவனே சாத்தன் என்றும் கோவலனே பெரன்னன்: கண்ணகீயே பெரன்னி; மாதலீயே தழிழுக் குமரி என்றும் மணியன் முற்பிற்பில் மணிமேகலை என்றும், கங்கன் அறவணன் என்றும் நாரணன் மாடவன் என்றும் உணர்த்துகிறார். தியானத்தில் உட்கார்ந்த நிலையில் ஆவி பிரீகிறது.

அமர்ந்த நிலையில், ஜூன், அருளோரன்
மணியுருக் கண்டார்: மற்றுயிர் காணார்
இறையடி யற்றான் எழில் மணி
(பேரின்பமாலை: 408-418)

என மணியினின் மறைவைப் பாடுகிறார்.

பெருங்காப்பியம் என்பது இலக்கியத்தின் ஓர் அங்கம். இலக்கியம் என்றால் என்ன? அதன் நோக்கம் யாது? என்பது பேரங்ற கேள்விகள் இலக்கியம் தோன்றிய காலத்திலேயே தோன்றியன. இலக்கியம் என்ற சொல் சங்க கால வழக்கிலும், பின்னர் நீண்ட காலமும் இடம் பெறவில்லை செய்யுள், நூல் பேரங்ற சொற்கள் பயன் படுத்தப்பட்டு வந்திருக்கின்றன தழிழுர் தம் இலக்கிய மரபிற்கு நீண்ட பாரம்பரியம் உண்டு. இலக்கியத்திற்குக் குறிக்கோள் உண்டு; குறிக்கோள் இருக்க வேண்டும் என்பதே தழிழு மரபு.

அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறங்கூற்றாவதும்
உனரசால் பத்தினிக்கு உயர்ந்தோர் ஏற்றவும்
ஹழினை உருத்து வந்து ஊட்டும் என்பதும்
குழலினைச் சிலம்பு காரணமாக
சிலப்பதிகாரம் என்னும் பெயரில்
நாட்டுதும் யாம் ஒரு பாட்டுடைச் செய்யுள்
எனத் தெளிவாக இளங்கோ அடிகள் கூறுகிறார். கலை
கலைக்காகவே; அதில் பயன் தேடக் கூடாது என்போர் இன்று
இருப்பினும். அது பரவவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட
அணுகுமுறை அன்று.

நமக்குத் தொழில் கலிதை
நாட்டுக் குழைத்தல்
என்று கூறிய பாரதி
பாட்டுத்தீறுத்தாலே, வையத்தைப்
பாலித்திட வேணும்
என்கிறார். பயன் கருதாதவற்றால் எதையும் பாலித்திட
இயலாது. அருளத்திகாரம் எழுதியுள்ள செந்தமிழுச் செல்வன்,
ஆரம்பம் முதல், கடைசி வரை, தாம் படைத்த பாத்திரங்கள்
வாயிலாகப் பல விழுமிய கருத்துகளை இனிய தமிழில், எழில்
பொங்கும் நடையில் எடுத்து வைக்கிறார்.

பண்டை மரபை ஒன்றி நீண்டாலும் பல புதிய அம்சங்களைச்
சேர்த்திருக்கிறார். பழைய படைப்பாளர்கள் கடவுள் வாழ்த்து
என்று வரும் பெருமது பெரும்பாலும் தாம் வழிபடு கடவுளை
வணங்கினர். இந்தூல் ஆசீரியர் 'பல்சமய வாழ்த்து' என்ற
தலைப்பைச் சேர்த்து எல்லாச் சமயங்களும் அஞ்சலி
செய்கிறார். இறுதியாக:

சங்கரனை மத்துவனை இராமா நுசனை
சாற்று புகழ் ஆழ்வாரை, நாயன் மார்களை
ஜங்கரனை, ஆறுமுகனை, இராமன், கண்ணன்

ஆனந்தமாக் வழிகள் சொல்லும் பரம ஹம்சனை
எங்கும் சென்றே அருள் பரப்பும் இராமலிங்கனை
எம்மதமும் சம்மதமே என்னும் காந்தியைப்
பொங்கும் இன்பம் எங்கும் தங்கச் சமரசத்தினைப்
பும் யெங்கும் போற்று வேராறுப் போற்றுவோமே

(பாடலிக் காண்டம் - பல்சமய வாழ்த்து)

எங்கீரார், சாதி, சமயச் சமூக்குகள் ஒழிந்த, சமரச சன்மார்க்கம் மலர்ந்த, புதிய உலகைக் காண வேண்டும் என்ற கருத்து உணவில் உப்பும் சர்க்கரையும் போல, உடலில் குருதிபோல,
காப்பியம் முழுவதும் விரலி நீற்கிறது. இருபதாம் நூற்றாண்டு,
அறிவியலும், பகுத்தறிவும் ஆட்சீ செயும் காலப் பகுதி என்னும்,
சாதி, சமயம், இனம், நாடு பேரன்று மனீதத்தைப் பிரிக்கும் சக்திகளின் ஆட்சீ அணுவளவும் குறைந்ததற்கான அடையாளம் இல்லை. எனவே இக்காப்பியத்தின் ஆன்மாவாக விரலி நீற்கும் கருத்துகள் இன்றும் தேவையானவை. எவ்விதமான ஊடகங்களிலும் (Media) இடம் பெற வேண்டியவை.

தமிழர்கள் உலகின் எப்பகுதியில் வாழினும், தமிழ்ப் பண்பு தழுவிய நின்று வாழ வேண்டு மெனில் அவர்கள் தமிழ மொழியோடு தொடர்பு கொண்டு வாழ வேண்டும். தமிழ் கற்க வசதி உருவாக்க வேண்டும்.

தென்றிசை நின்றும் போந்துள வணிகர்
தம் குலமக்கள் தமிழ்க் கலை பயில

.....

.....

கல்லூரியமைக்கக் கருதுதும் யாமே

(அறவேர்க் களித்த காலை 102-108)

என நன்கொடை தீரட்டுவார் பற்றிப் பாடுகீரார். பார் முழுதும் பரவி வாழும் தமிழனம் தன் தனித்தன்மையை, கலைகளை,
நாகரிகத்தைக் காத்துக் கொள்ளத் தேவையான சிந்தனை.

மதவெறி பற்றிப் பேசவந்து, காலியத் தலைவனின் தந்தை
பொன்னன் பல வழிகளும் அதன் தீமையை எடுத்துக் கூறி,
அரியோர், அருளோர் அவரையும் கொல்லும்
அந்தணன் பேரூம் இவரையும் கொல்லும்
பெரியோர் பலரையும் பிய்த்துக் குதறும்
பிறவோர் தமையும் பிடித்துக் கடிதம்
வெறிநாயகீய மதவெறி

(அந்தண ரோம்பிய காடை: 241 - 245)

என்கிறார். இன்று நாம் அவ்வெறியின் முழு உருவத்தையும்
பல இடங்களில் காண்கிறோம்.

பாரத நாடு. விடுதலை பெற்றுக் குடியரசானதைப் பற்றி
இத்தரைத் தீவகமாய் இலங்கும் பாரதம்
குடிகளே குடிகளைக் குடிகளால் தேர்ந்து
குடிகளுக்காகக் குலவிடும் நன்மை
குடிகளின் குடிகள் புரிந்திடக் கொற்றக்
குடியரசாயது கொழும் புலிக்கண்ணே

(துறவோர்க்கு எதிர்ந்த காடை: 245-249)

என மெய்மறந்து பாடுகிறார்.

காப்பியமாதவின் வர்ணனைகள் ஆஸ்காங்கு நிறைந்து
நிற்கின்றன. மலை வளம், மழை வளம், நாட்டு வளம், நகர்
வளம், பேரன்றன பெருந்தும் வகையில் பரவலாக இடம்
பெறுகின்றன. நாட்டு வர்ணனையில்:

உமையெனப் பசுமை எங்கும் எங்கும்
உமையின் பதியெனச் செம்மலர் எங்கும்
கண்ணன் பேரவுக் கயமெலாம் குவளை
கார்வணன் துணையெனத் தடமெலாம் மரையே
வேலவன் விழுபோல் வியக்கும் விழுகள்

விழிகணப் பேவல விரைவுறு கயல்கள்
 கயலினைத் தேடும் கஞ்சவெண் கொக்குகள்
 கொக்கினைப் பேவலும் குளிர்வெண் தாமரை
 தாமரை அமர்ந்தருள் வாலையின் யாழிசை
 யாழிசை இயைய இயர்தரும் வண்டிசை
 வண்டிசை முழங்கும் வளர்கள எண்டிசை
 எண்டிசை தோறும் ஏழிசை முழங்க

(விருந்தெதிர் கேட்ற காலை: 35-46)

நீற்கும் மகதம் பற்றி பேசுகிறார். பழைய உவமைகள் தான்: பழைய பாதைான். உயர்வு நவீற்சீக்கும் குறைவில்லை. எனினும் தமிழ் ஒசையும் ஓட்டமும் இனிக்கின்றன. கலிஞர் சொற் பஞ்சமறியாதவர்: நீரில் ஓடிக், குதித்து, எழுந்து விழுந்து திணைக்கும் மீன்பேவல அவர் செய்யுள் உலகில் சிறகடித்துப் பறக்கிறார்.

பெரன்னன் தொடஸ்கிய இமயப் பண்ணையில் சாதி, மத வேறுபாடு கருதாது. எவ்வேரையும் வேலைக்கமர்த்துகிறார். தான் அமைத்த குடியிருப்பில் அவர்கட்டு இடம் கொடுக்கிறார். இது பெராத வைத்திகர்கள் கலகம் விணைக்கின்றனர் அவர்கள் பெரன்னன் மகன் மணியனைப் பார்த்து, தலைமுறை, தலைமுறையாக வரும் மரபுகளை எதிர்த்து, ஒருவன் என்ன செய்ய முடியும் என்று கேட்க, மணியன் பதிலாக ஆசிரியர் கூற்று, ஆழந்து கருத்தக்கது.

வெற்புகள் பேவல விளங்கிடும் வைக்கோல்
 அற்பச் சிறுதீப் பெருரியால் அழியும்
 ஒங்கிய பாறை ஒருவன் தன்கை
 வாங்கிய சிற்றுளி வைத்திடத் தகரும்
 பண்ணமர அளவுக்குப் பரவிய உப்பின்
 அணையது பொழுமழை அதிலே கரையும்

படப்பே வெறியெனின் சமரசம் சிறுபொறி

பாறை வெறியெனின் சமரசம் சிற்றுளி

(நன்நூற்று உரைத்த காலை 153 - 159)

என அவர்கட்டு எடுத்துரைக்கிறான். பொதுவாக இந்த உலகில் தீயையை ஒப்பாதவர்கள் அதை எதிர்த்து நிற்பதில்லை: ஒதுங்கி நிற்கிறார்கள். 'நல்வன்' இயற்கையாகவே வலியுடையன. அவற்றைத் தாங்கப் பெரும் சூட்டம் தேவையில்லை: ஒரு சிலர் போதும், காந்தியடிகள் பேரன்ற ஒரு வர் போதும். இதைத் தான் மணியன் வாயிலாகக் காப்பிய ஆசிரியர் நிலை நாட்டுகிறார்.

வெறியர் முன் விவாதங்கள் வெவ்வதில்லை: பகையை உணர்வைத் தொடர்ந்து வளர்த்தவர்கள். ஒரு நாள் பண்ணைக்குத் தீவைத்தனர். பண்ணை எரிவதைப் பொன்னானும் மணியானும் காண்கின்ற கோரக் காட்சி பற்றிச் சில வரீகள்:

வான் வெளியில் கரு முகில் போல் புகை மறைக்கக் கண்டார்

காண்வளீயில் தீ நாக்கு மிகத் தெரியக் கண்டார்
பண்ணையிலே கணவிலரீயக் கண்டார்
சாவோவாம் போவரவம் சார்ந் தொலிக்கக் கண்டார்.

(கனற்படு காலை: 6,7)

தீவாய்ப்பட்ட பண்ணை மக்களின் அவல நிலையை ஆசிரியர் படம் பிடிக்கிறார்.

வெந்தீ தனை விடுத்து வெளிவந்து நீன்ற வணம் நொந்து வயிறுவைத்து நோகின்றார் சில மாந்தர் நோவார்தம் நெஞ்சம் போல் நொசியுமவர் குடியிருப்பே செந்தீ தனைவிடுத்துச் சிறைப்புறமே நீன்ற வண்ணம் 'மந்தீ எவன்' என்றே மாழுகுகின்றார். சில மாந்தர் மாழுகுவர் தம் நெஞ்சம் போல் மடியுமவர் குடியிருப்பே

(கனற்படு காலை: 8,9)

பெரு நகர்ஸ்களில் குடிசைப் பகுதிகள் கயவர்கள் செயலால் தீப்பட்டு அழியும் காட்சியும், குடிசைவாழ் மக்கள் பதறும் கோரக் காட்சியும் இங்கு நம் கண் முன் வருகின்றன.

இந்திகழுச்சிக்குப் பின் பொன்னன், மனைவி, மகனுடன் தென்னகம் திரும்புகிறார்: சென்னையில் குடும்பம் தஸ்குகிறது. சென்னை நகரையும் அதற்கு அண்மையிலுள்ள சுற்றுலாத் தலங்களையும் காணக்கின்றனர். பண்டை இலக்கிய மரபின் வழி இதை நகர் காண்காதை ஆக்குகிறார். இருபதாம் நூற்றாண்டின் பெரும் நகரம் ஒன்றை, அதன் ஒவ்வொரு அம்சங்களையும் கருதி வருணிப்பதற்கு இந்தால் பேரன்று வேறு உதாரணம் இருக்குமா என்பது கேள்விக்குறியே யாகும். அருங்காட்சியகம், பாம்புப் பூங்கா, முதலைப் பண்ணை என ஒவ்வொரு பகுதியாகக் காணகின்றனர். மரமல்லபுரம், சிறபக்கலையின் கருவுலம். அதில் எல்லோருடைய கவனத்தையும் ஈர்க்கும் சிற்பம். தனது துணைக்குப் பேன் பார்க்கும் குரங்கு: அதைப் பொன்னன் குடும்பமும் பார்த்து மகிழுத் தவறவில்லை. இதைக் கவிஞர்

நான் முகன், வாணி, வேணி, நாயகன், நீலி, கங்கை
தேன் தமிழ் ஆழ்வார் பாவில் தினைத் தருள் புரியும் மாலாம்
வான்மறை காணாத் தூயன் வனிதையர் உருவும் ஆங்கே
பேன்தனை எடுத்துக் குத்தும் பெண் குரங்கதையும் காண்க

(நகர்காண் காதை: 27-30)

என வர்ணிக்கிறார்.

நகர்ச் சாலைகளில் ஊர்திகட்டு வழி காட்டும் சின்னங்களை:
மேரனத்து மெரழியினிலே சீடர்க்கு ஞானம்
மெரழி கின்ற குருவெனவே சந்திப்பில் நீன்று
ஊனனத்தை ஒழிலித்து வழிகாட்டும் கைகள்
ஊனர்வற்று நீற்பதனை எல்லாரும் காண்மின்

(நகர்காண் காதை: 48-51)

எனப்படுகிறார்; புதிய உவமை.

மணியன் மருத்துவக் கல்வி பயில்கின்றான். மருத்துவச் சாலை, மருத்துவக் கல்வியின் கூறுபாடுகள் பற்றிக் கல்லை வாயிலாக ஆசீரியர் வருணிப்பது நம்மை உண்மையிலேயே திகைக்க வைக்கிறது.

வேற்கொண்டு சுரப்பியையும் வியன் சிறு நீர்ச் சுரப்பியையும்
போர்வை யெனும் தோலினையும் போந்த வெள்ளை
என்பினையும்

.....

.....

ஊனுடற்கே அரசாகி உடனுடனே செயலாற்றும்
மானுடற்கே மூளைகளீன் மாண்புறு நல் விதங்களையும்
இன்னபல உடற் சூற்றின் ஏற்றுமிகு திறங்களையும்
(கல்விக் காலை: 31-34)

அவர் வருணிக்கும் பாங்கு போற்றத்தக்கது. குருசியின்
பல்வகைப் பிரீவுகள் வரை கல்லை வரீகளில் விளக்குகிறார்
அழகான தமிழ், இனிய கல்லை வரீகள்.

சென்னைக் காண்டத்தில் 'முத்தமிழ் வரி' என்ற தலைப்பில்
அவர் பட்டியன்றும், பாவலர் மன்றம். அன்றியும் இசை மன்றம்
பற்றியும் தமிழ்சை பற்றியும், இசைக் கருவிகள் பற்றியும்
எழுதியிருப்பன அவருக்கு இவற்றில் இருக்கும் ஞானத்தீர்க்குச்
சான்று பகருகின்றன.

ஒன்பது சுவைகளை விளக்க வந்தவர். 'இளைவரல்
சுவைக்குச் சான்று காட்டக் கண்ணகி, பாண்டியன் முன்
கூறுவதாக அமைந்துள்ள பாடங்கள் அவர் கல்லைத் திறனுக்குச்
சான்று பகர்வன:

கறவையினை முறைசெய்த காவலனை அறியாயோ
புறவிற்காகத்

குறையறவே தசையரிந்த கொற்றவனை அறியாயோ

கொற்கை ஆனால்

அறை கழுவேங்கி! சிதறுவன் அருமணிகள் அறியாயோ
ஆராயாமல்

முறை தவறி என் கொழுநன் வாழ்வதனை முடித்தாயே
முறையோ சௌல்வாய!

(கல்விக் காதை: முத்தமிழ் வரி; 89)

மணியன், தன் நண்பர்களுடன் சுற்றுவாச் சௌல்வதாக
'உண்டாட்டுக் காதை' என்ற தலைப்பில் ஒரு காதை அமைத்து,
காஞ்சி, வேலூர், பெங்களூர், சீரங்கப் பட்டணம், பிருந்தாவனம்,
யைகூர், சாமுண்டிக் குன்று, குருவாயூர், கொச்சி பற்றி
எழுதியிருப்பன இன்றைய நகரங்களைப் பற்றிச் சுவையொரு
மரவு வழியிலும் பாட இயலும் என்பதற்கு எடுத்துக்
காட்டுகளாக நிற்கின்றன. பல கலைக் கலைஞர்கள் மனத்தில்
நிற்கத் தக்கவை.

மணியனும், சௌல்வியம் நீலகிரி சென்று, எழில் பெருங்கும்
காட்சிகள் கண்டு களிப்பதாக அமைத்திருக்கும் தேனீவெக்
காதையில் குறிஞ்சிப் பாட்டில் கலைர் குறித்துள்ள பூக்கள்
அனைத்தையும் வேலைகளில் பாடலாக வரித்திருப்பது அருமை.

நல்லவர்கள் என்பவர்கள், நன்மை செய்பவர்கள். தீமை
செய்யாதவர்கள் என்பது மட்டுமன்று: அவர்கள் தீமையை
எதிர்க்க வேண்டும்.

கண்முன்னே நடக்கின்ற தீமையைக் கண்டு
காண்மல் போகின்ற ஒரு மனம் இன்று
மண்தன்னில் பரவலாய் வளர்வதை அறிவேன்
மனிதனின் மனத்திலே நமக்கென்ன என்ற
புன்குணச் சுயநலம் மேலேங்கீ விட்டால்
புழியில் உயிர்க் கொலை களவுகள் மலியும்

(தேனீவெக் காதை: 175-178)

டாக்டர் வா.செ. குழந்தைசாமி அணிந்துரைகள் என்கிறான் மணியன். இது இன்று நாம் காணும் நிலை. இது மாற வேண்டும்.

இல் வாழ்வில் இன்புற்றிருந்த மணியன் தம்பதியினர் ஆண்மகவு பெறுகின்றனர். கண்ணன் எனப் பெயரிட்டு வளர்க்கின்றனர். மணியனும் செல்லியம் ஒர் இரவு மாடியில் இருந்த பொழுது, மறைந்திருந்து ஒரு கள்வன் லீசிய வாளரவு செல்லி மடிகிறார். வாழ்வின் பந்தங்களைத் துறந்து பொதுப்பணி மேற்கொள்ள எண்ணீய மணியன் குமரி நோக்கி, நண்பர்களுடன் பயணம் மேற்கொள்கிறான். போகும் வழியில் பல ஊர்களில் தங்குகிறான். ஓவ்வொரு ஊர் பற்றியும் நூலில் வரும் விபரங்கள், மணியன் செல்லப் பாதை வகுத்த ஆசிரியர் தாமே அவ்வூர்கள் வழி பயணம் மேற் கொண்டு தகவல் சேகரித்தது போல் தேர்ந்தெடுத்து. மேலும் பயணத்தின் போது தங்கிய ஊர்களில், பல்வகைச் சமயம் பற்றிய, வேதம் பற்றிய, உபநிடதம் பற்றிய சொற் பொழிவுகளாக இடம் பெற்றுள்ள பாடல்கள் ஆசிரியரின் கல்வியறிவின் பரப்பையும், ஆழத்தையும் காட்டுகின்றன.

குமரி சென்ற மணியன் பொதுக்குடில் அமைக்கிறான். அது சர்வ சமயமும் சங்கமம் ஆகும் புனீத இடம். இந்து சமய வாயில், இசுலாமிய சமயவாயில், கிறித்துவ சமயவாயில், சீக்கியர் வாயில், புத்த சமய வாயில், அருக சமய வாயில் என ஆறுவாயில்கள் கொண்டது. அங்கு பள்ளிகள், வினையாட்டுத் தீடல், குடியிருப்பு மனைகள், மருத்துவமனை, தொழிற்பீரவுகள், குழந்தைகள் காப்பகம், முதியவர் உறைவிடம், விருத்தினர் இல்லம் போன்றவற்றை அமைக்கிறான். பெற்றோரும் வந்து உடனிருந்து உதவுகின்றனர். அங்கு பல சமயம், பல்தத்துவங்கள் பற்றிய சொற்பொழிவுகள் நீகழ்கின்றன.

மணியன், பல மகத்தலைவர்கள் உரைகளைக் கேட்கவும், தனது கருத்தை எடுத்துரைக்கவும், சுலப மகத் தலைவர்கள் மாநாட்டில் பங்கு பெறப் பாரிக் செல்கிறான். இது பெரும்பாலும் விவேகானந்தர் சிகாகோ மாநாட்டுக்குச் சென்றதை முன்மாதிரியாக வைத்து அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

அந்த மாநாட்டில் நடக்கும் விவாதங்களாக, விளக்கங்களாக 56 மதங்களைப் பற்றிய சார்யாக ஒவ்வொன்றாக ஆசிரியர் உரைத்திருப்பது அவர் அவையணைத்தையும் எவ்வளவு முயன்று கற்றிருப்பார் என நம்மைத் தீரைக்க வைக்கிறது. அவை மதங்கள், அவ்வது மதப்பிரீவுகள். எனினும் இத்தனை பிரீவுகளைப் பற்றி, அறிவது ஒருபுறமிருக்க, ஒரு சிலரே கேள்விப்பட்டிருப்பர். பின்னர் உலகீன் பல நாடுகளும் சென்று திரும்பிய மணியன் பொதுக் குடிலில் தனது சமரச சன்மார்க்கப் பணியைத் தொடர்க்கிறான்.

தாத்தனும் பின்னர் பெற்றோரும் ஒருவர் பின் ஒருவராக இயற்கை எய்துகின்றனர். மனங்கலங்கி நின்ற மணியனுக்கு இறைவன் குரல் அசரீரியாகக் கேட்கிறது.

சுற்றும் முற்றும் சுறு சுறுப்பாக
உற்றவண் நோக்கியும் ஒன்றையும் காணான்

.....

..... ஆனால்

என்றுமே இன்றி இப்பெரு முழுக்கம்
வருவ தெங்கன மென வாடும் மணியா,
அருவதென்றுரைக்கும் அன்பா யானும்
தருவங் தாகீய ஞானக் கண்ணால்
உருவீங் தென்றன் உருவினைப் பாராய்
என்றே இயம்பிய இனிய நல் வேண
குன்றாப் பேரோளி தன்கண் புகுந்து
நின்றது கண்டான் நேரீயன் மணியன்

(பேரின்ப மாலை : 185 - 218)

ஞானக்கண் பெற்ற மணியனுக்கு இறைவன் முப்பிறப்புப் பற்றிய உண்மைகளை உணர்த்துகிறார். இறுதியாக.

..... அருளதீகாரம்

டாக்டர் வா.செ. குழந்தைசாமி அணிந்துரைகள்
மண்ணகம் நாட்டிய மகனே வா எனச்
சொன்னவனங்கச் சோதியன் அழைக்க
மன்னவன் பின்னே மணியன் சென்றஙன்

(பேரின்ப மாலை: 353 - 356)

என்பதுடன் காப்பியம் முடிவுறுகிறது. பின்னர் தியான
நிலையில் உயிர்பீரிந்து அமர்ந்திருந்த உடல் மீது.

மலர்னைத் தூவியும் மல்கிய விழியின்
மண்டுறு புனலினைச் சிந்திச் சிந்தியும்
சென்றிடு வண்ணமாய் இருந்தனர்

.

திருமேனி தனையே சுற்றிச் சுற்றிச்
கருங்கற்களாலே சுவரினை எழுப்பிக்
கல்வறைகட்டினர். கல்வறை மீதில்
பளிங்குக் கற்களைப் பதித்துப் பின்னர்
மலர்களை எல்லாம் பரப்பினர் ஆங்கே

(பேரின்பமாலை: 453-442)

சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை பேரன்ற காப்பியங்கள்
படைக்கப்பட்டு நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின் பெருங்காப்பிய
இலக்கண மரபு வழுவாது. மூல நூலாக மூன்று காண்டங்களும்
1038 பாக்களும் கொண்டு ஒரு காப்பியத்தை எழுதும் பெரு
முயற்சியை மேற் கொண்டு திரு. நூ. பாதர்சமால், செந்தமிழ்ச்
செல்வன் என்ற இனிய புனை பெயரில் 'அருளதிகாரம்' எனும்
இக்காப்பியத்தைப் படைத்திருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட ஒரு
மகத்தான பணியை மேற்கொண்டதே பாராட்டுதற்குரியது.
தமது காப்பியப் பாத்திரங்களை முந்தைய காப்பியப்
பாத்திரங்களின் மறு பிறவி என அவர் கொண்டாலும்,
இந்துவின் கதையமைப்பு தனித்தன்மையுடையது. நீதி கூறும்
வரிகளும் நூறு வகுக்கும் உரைகளும் விரவி வருகின்றன: அவை

பெரும்பாலும் தம் அடையாளம் இழந்து. நாம் முன்பே கூறியது போல உணவில் கலந்து விட்ட உப்புப் போன்றவையேயன்றிக், குவித்து வைத்திருக்கும் உப்புக் குவியல் போன்றவை அன்று. எடுத்த பொருளின் நோக்கத்தோடு இயந்து நிற்கின்றன. நீண்ட காப்பியத்தில் வரும் ஒவ்வொரு வரியும் குறையாது மாற்றுடைய 'கலிதை' யாக மீளிர்வதில்லை. அவை கலிதையும் செய்யுஞ்சும், கலந்தவையாகும். அருள்திகாரத்தில் கலிதைச் சுவையுடைய வரிகளும் உள்ளன: கதையை முன்னெடுத்துச் செல்லும், கருத்தைக் கூறும், அழகிய செய்யுள்களும் உள்ளன.

காப்பியத்தின் நோக்கமான, சாதி, மதம், இனம் போன்ற வேறுபாடுகள் தாண்டிய சமரச சன்மார்க்க வாழ்வு மனிதத்தை உயர்த்துவது: மனிதத்திற்கு மாண்பு சேர்ப்பது. இன்றைய சமுதாயத்தின் அவசரத் தேவை.

அருள்திகாரம் தந்த காப்பிய ஆசிரியர் பாதர்சமால் பாராட்டுக்குரியவர். அவருக்குத் தமிழ் இலக்கிய உலகம் மனதிறைவைடு நன்றி கூற வேண்டும். நன்றி கூறும் என்பதில் ஐயமில்லை.

1.3.98

வா.செ. குழந்தைசாமி

சென்னை

வகைப்பாடு: காப்பியம்

வெளியீடு:

கலைஞர் கா. வேழவேந்தன் குடும்பம்

ஏதாகுப்பு: கலைஞர் மணி திடுக் குழு

“கலைஞர் கா. வேழவேந்தன் ஒரு பாட்டருவி” எனும் இவ்வினிய நூல், தமிழகத்தின் பல துறையினர்; தலைவர், தொண்டர், எழுத்தாளர், வசகர், கலிஞர், ரசிகர் எனப் பல தரத்தினர், பல கோணங்களில் அவரைப் பற்றி அவரது எழுத்தை அரசியல் சமுதாய வாழ்வைப் பற்றி அவரவர் கருத்தைப் பதித்து வைத்திருக்கும் கருவுலம், பலர் சேர்ந்து படைத்திருக்கும் வாழ்க்கைச் சரிதை. வியர்சனப் பூக்களை, வாழ்க்கை நிகழ்வுகள் எனும் இழை கொண்டு தொடுத்த எழில் மாலை. சுருக்கமாகச் சொல்வதானால் இது ஒரு ‘வேழவேந்தன் களஞ்சியம்’ [Vezhavendhan Encyclopaedia].

நூலைப் படித்து முடித்தபின் நம் முன் நீற்கும் கலைஞரின் பரீமாணங்கள் பல. அவர் ஏற்றிருக்கும் பாத்திரங்கள் பல ஒரு தனி நபர்; இயக்கத் தொண்டர்; அரசியல்வாதி; அமைச்சர்; அனைத்தினும் சிகரமாக, ‘கலிஞர்’. அவரை நான் அவ்வளவாக அறிந்தவன் அல்ல. எனவே, அவரை, அவருடன் பயின்றவர்கள், இணைந்து

பணிபுரிந்தவர்கள், அவரை அடி முதல் நூலீ வரை அறிந்த நண்பர்கள், அவர் சார்ந்த இயக்கத் தலைவர்கள், படைப்புலகப் பிரதிநிதிகள் ஆகியோர் கருத்துக் குவியலாக அமைந்திருக்கும் இப் 'பாட்டருவி' நூல் வழி அறிந்து கொள்ள முயன்றிருக்கிறேன்.

'கனிவும் பணிவும் கொண்டவர், குறிக்கோளில் இடையறாப் பற்று நிறைந்தவர்' என்பது கலைஞர் அவர்களீன் மதிப்பீடு. அளந்து பேசும் அரசியல்வாதி என்பார் கலிஞர் சுரதா.

..... நல்லோர்

வரையறுத்த நல்வாழ்க்கை ஒழுக்கம் என்றே
வாழ்வங்கு வாழ்கின்ற பண்பின் சீலர்

* * * *

இனிதாகப் பேசுகின்ற பண்புக்காரர்
எல்லோர்க்கும் இனியிருந்த தன்மைக்காரர்
கனிமரமே நடுஷூரீல் பழுத்தாற் போல
காலிரிபோல் பயணளிக்கும் நன்மைக்காரர்

* * * *

அடக்கத்தில் இமயம்: தமிழ்க் கணம் அன்றித்
தலைக்கணம் இல்லாத் தன்மையைவர்
என்பது அவரை நன்கு அறிந்தவர்கள், பலநாட் பழகியவர்கள்
பசுத்திருக்கும் தீர்ப்பு. எனவே தனி நபர் என்ற வகையில்
அவர் 'சான்றோர்' வரிசையில் இடம் பெறும் தகைமையாளராக
நம் கண் முன் நிற்கிறார்.

கல்லூரி நாட்களிலிருந்து, தொடர்ந்து பொது வாழ்வில் இருப்பவர். தமக்குப் 'புது வாழ்வு' தேடிக் கொள்ளாத ஒரு சில, மிகச் சில, 'பொது வாழ்வினரீல்' ஒருவராக உயர்ந்து நிற்கிறார். அவர் பாதை தெளிவானது. பயணம் திசை திரும்பாதது.

பகுத்தறிவைப் பாடுவதும், பக்திக்கு மாறுவதும்
தகுதிகளை எண்ணாயல் தரக் குறைவாய்ச் சாடுவதும்
வைதாரர்க் கைதொழுது வணங்குவதும் வாழ்த்துவதும்
செய்தறியாப் பண்பாட்டுச் சீர் இயயச் சிகரம்
என்பது பார்வையாளர், தொண்டர் படையினர் ஆகீயோர்
தம் ஒரு மிக்க தீர்ப்பு. தமிழகத்தின் பொது வாழ்வு சற்று.
விந்தையானது. வேதனை தருவதும் கூட.

. . . . சமயத்திற் கேற்றவாறு
மாலையில் கொள்கை ஒன்று; கடும் பகல் கொள்கை
ஒன்று!

மாலையில் கொள்கை ஒன்றாய் மாறுவர்

* * * * *

மண்ணில்

களையினில் களையாய் நீற்பர்; கழனியில் கதிர்
விளைந்து

விளையும் நாள் அங்கும் நீற்பர்; விலை கொடுத்தவரை
வாங்க

வருவரேல் அவர் பால் நீன்று வணிகமும் செய்வார்.
என்ற நிலைக்கு இந்நாட்டு அரசியல் தாழ்ந்து விட்ட நிலையில்,
வாரணம் நடந்த தன்ன, மலையைழுந் தசைந்த தன்ன,
அடிப்படை ஆடாது. ஆசையாது கொள்கைப் பாதையில்
பெருமிதம் குன்றாது பீடு நடை போட்டு வந்த, போட்டு வரும்
தொண்டரை,

அண்ணாவின் நெறியினிலே,
ஐயாவின் வழியினிலே
ஆரூரர் காட்டும் தசையில்
எந்நாளும் நடை போடும் ஏந்தல்
எனத்தக்க கட்சிக்காரரை இந்நால் அடையாளம் காட்டுகிறது.
அரசியல்வாதி, அமைச்சர் என்ற அளவில் தூய்மையும்,
புனிதமும் தோய்ந்த அரசியல் வாழ்வுக்குச் சொந்தக்காரர் என்ற

தோற்றும் நூலில் சுடர் விடுகிறது. கரை போட்ட வேட்டிக்காரர் ஆனாலும்.

கறையறியாப் பொது வாழ்வுப் புனீதர்
உரைகல்லில் தேய்த்தாலும் சொக்கப் பெரண்ணாய்
ஒளிருபவர்

என்ற புகழுக்கும்

வேழும் பேஷ் எவருக்கும் வணங்கிடாத
வேந்தரீவர்

என்னும் பெருமைக்கும் உரீயவராக நம்முன் தோற்றுமளிக்கிறார். தேர்தல் முடிந்த பின் அடுத்த தேர்தல் வரை, தன் தொகுதியை மறந்து விடும் அரசியல்வாதி அன்று இவர்.

சட்ட மன்றம் அனுப்பி வைத்த தொகுதியாளர்
சங்கடத்தைத் தீர்த்து வைத்த பெருமையாளர்
ஆக விளங்கியிருக்கிறார். 'தொகுதியில் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின் வசதி, கல்வி வசதி, போக்குவரத்துச் சாலை வசதி ஆகிய பல பணிகளால் பொதுத் தொண்டாற்றியவர், எனப் பேசுகிறது. 'பாட்டஞானி' பனுவல்.

கலைஞர் அமைச்சரவையில் தொழில்துறை அமைச்சராக அவர் பணியாற்றிய பொழுது தன் 'மே தீனம்' விடுமுறை நாளாகச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. விடுமுறை நாளாக, தமிழகத்தில் மே தீன விழா எடுக்கும் பொழுது எல்லாம் வேழவேந்தன் அங்கு நினைவுக்கு வருவார். தொழிலாளர் நல நிதிச் சட்டம், தொழிலாளர் குடும்ப ஊட்ட உணவுத் திட்டம் என இவர் தொழில் நலன் நாடிச் செய்தன, காலம் கடந்து நிற்கும் தன்மை வாய்ந்தவை.

அவருடைய பரீமாணங்கள் பல எனினும் அவர் இயயும் போன்று உயர்ந்து நிற்பதும் தமிழக வரலாற்றில் இடம் பெறப்போவதும் கலைஞர் என்ற தகுதியால் தான். ஆனால் நாம் மேலே கூறிய மனீத நேய உணர்வு, இனம், மொழிப் பற்று, உயர்வு தேடும் உள்ளம் ஆகியவற்றின் ஆழமான தாக்கமே

அவர் கலிதைக்கு ஊற்றாக அமைகிறது. அவர் படைப்புகளைப் படிக்கும் பொழுது ஆரம்பம் முதல் கடைசி வரை நம்மை ஈர்ப்பது, லியப்பில் ஆழ்த்துவது முதலாவதாக அவரது சொல்லாற்றல். சொற் பஞ்சம் அறியாத மொழி வளம் அவர் முயன்று பெற்றது. அந்த வளத்தை அவர் பயன்படுத்தும் திறன் அவருக்கு இயற்கை தந்தது. பயிற்சியால் பண்பட்டது. வைதீக மொழியில் சொல்வதானால், தாய்த் தமிழை நோக்கித் தவழிருந்து, வண்ஸ்கிய அவருக்கு வரமாக அன்னை தன்னையே முழுமையாகத் தந்த பின் கலிதை எழுதத் தொடர்ச்சியது போல அவர் எழுது கேளில் தமிழ் அருவியாக வருகிறது. மரபுக் கலிதை எழுதுபவர்கள் ஏதோ எதுகைக்கும் மேரனைக்கும் இடர்ப்பட்டுத் தலிப்பதாகக் கற்பனை செய்து கொண்டு புதுமை படைப்பவர்கள் கலிவேந்தரீன் தொகுப்புகளை ஒரு முறை பர்க்க வேண்டும்.

வருந்தியே எதுகை மேரனை வருவதென்றெவரே சொன்னார்?

பொருந்துவ தொடுப்ப தீண்பம்: பொருத்துதல் கலிஞர் இல்லை

என்பான் ஒரு கலிஞன். அவருக்குச் சொற்கள், ஒரு தலைவனுக்கு மாலை போட ஒருவரை ஒருவர் தள்ளிக் கொண்டுவரும் தொண்டர்கள் போல வருகின்றன. கலிதையைப் பொருத்தவரை, ஒரு கருத்தை இங்கு கூற வேண்டும். சொற்கள் வெள்ளம் போல வரலாம். ஆனால் அமரத்துவம் பெறத்தக்க கருத்துகள் கேணி நீர் போல ஊறித்தான் வருகின்றன.

கயலாடும் காலிரீயில் செழுமை ஆடும்
கண்ணாடும் பருவத்தால் காதல் ஆடும்
வயலாடும் நெற்கதிரால் வளமை ஆடும்
வண்டாடும் சேஷலையினால் அழகே ஆடும்!

கடல் தாண்டி, மலை தாண்டிக் கண்டம் தாண்டி
கட்டுப்பா டெல்லையியனும் கட்டம் தாண்டி
இடம் தேடி ஒடி வரும் பறவைக் கூட்டம்
எல்லாமே எல்லார்க்கும் என்னும் வண்ணம்
நடை முறையில் சமதரும் எழில் மாநாட்டை
நடத்து கீன்ற ஐ.நா. தான் வேடந்தாங்கல்!

இங்கு எதுகையும், மேரனையும், இசையும் நாத வெள்ளமாக
நடமிடுவதைப் பார்க்கிறோம். இந்தக் கூறுபாடு, அவருடைய
பாக்கள் தோறும் மிரீர்கிறது. நூலின் பக்கம் தோறும்
ஒளீர்கிறது. வேடந்தாங்கல் பறவைகளின் ஐ.நா. என்ற
பட்பிடிப்பும் கருத்துச் செறிவில் கணமானது.

பாடு பெராருள் என்று வரும்பொழுது கவிவேந்தர் கா.
வேழவேந்தன் காளமேகமாகக் காட்சியளிக்கிறார். எத்தலைப்பும்
எனக்குக் கவிதைப் பெராருளே: கருப் பெராருளே என்கிறது
அவரது கவிதைத் தொகுப்பு. வாயில், முகப்பு, வானம், மானம்,
கட்டில், தொட்டில், கல்லி, கவிதை, செங்கை, மின்னல் இப்படி
எண்ணற்ற தலைப்புகள்; எல்லாம் பெராருள் பெராதிந்த
கவிதைகள். அவருடைய கவிதைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்
பொழுது, இனிய தழிழ்ச் சொற்கள், 'அருவியின் வீழ்ச்சி என
ஒசை எழுப்பிப் பாய்ந்து, வீழ்ந்து, பட்டுத் தெறித்து' ஒடுக்கின்றன
என்கிறார் நாவலர். கவிவேந்தரின் கவிதை, 'குற்றாலத்தையே
நம் முன்னால் கொண்டு வந்த நிறுத்துகிறது என்கிறார்
கவைஞர்.

கவிஞரின் ஆசைகள் பெரியவை: கனவுகள்
மகத்தானவை. சிறியன தேடாத அவரது நெஞ்சின் ஆசைகள்
விகவரூபம் எடுத்து நிற்கின்றன.

கப்பலுடன் அயல் நாட்டார் வந்தே நந்தம்
கடவேராம் பெராருள்களுக்கே ஏங்கு வாரா?
என அவர் உள்ளம் ஏங்குகிறது. அயல் நாட்டினர் நம் பெராருள்
நாடி வந்தால் போதாது. கடவேராம் காத்திருந்து, எதிர் பார்த்து
ஏங்க வேண்டுமாயா?

..... குறள் தான் இந்தத்
தொல்லுவகின் பொதுச் சட்டம் ஆயிற்றென்ற
சுவைச்செய்தி வராதா

* * * *

ஆற்றல் மிக அறிவியலில் உயர்ந்தோர் என்றே
அகிலத்தார் நமைப் பாடம் கேட்டு டரா?
எனும் கவிஞரின் ஏக்கத்தின் தாக்கம் நம்மையும் பாதிக்கிறது.
இவையே பேராசைகள். ஆனால் இவை அனைத்தையும்
அடைந்தாலும் இவர் நெஞ்சம் நிறைவுறும் என்று
தோன்றவில்லை.

மேதினீயில் நம் நாடே முதலில் என்ற
மிக இனிய சொல்வந்து சொலி வீழாதா?
என அவரது விழைவுகள் விண்ணைத் தொடுகின்றன.
'எல்லாம் வல்லதொன்றிருப்பின், உன்னினம்
அவ்வால் மற்றதை யார் இவண் கண்டார்?'
..... நெஞ்சம் உள்ளும் அளவு நீ
பெரியவன்'

என்பான் மாணிடத்தை நோக்கி ஒரு கவிஞன். என்னைத்தின்
உயரத்திற் கேற்ப ஏற்றம் பெறுபவன் மனிதன். உயர்ந்த
ஆசைகளைத் தாங்கும் உள்ளம் அந்த ஆசைகளாலேயே உயர்வு
பெறுகிறது.

அவரது கவலைகள் தமிழினத்தோடு, இந்திய
எல்லையையும் நின்று விடவில்லை. கண்களுக்கு
எல்லையுண்டு. கருத்துக்கு எல்லை இல்லை. கவிஞரின்
உள்ளக் கணவுகட்கும் எல்லையில்லை. கவிவேந்தரின் எதிர்
பார்ப்புகள், ஏக்கங்கள் மாணிடம் தழுவி நீற்கின்றன அவர்.

கவிஞருள் மாக் கவிஞர் மட்டுமல்ல
மனிதரில் மனிதநேயம் மிக்க மாமனிதர்
என்பது அவரை நன்கு அறிந்த நண்பர்கள் 'பாட்டருவீ'யில்
பதித்திருக்கும் செய்தி.

..... பாசம் என்னும்
 பந்த நன்றீர் ஊற்றுங்கன், நலிவடைந்தோர்
 படும் துயரைத் தேற்றுங்கள்: படைப்பில் எல்லாம்
 சொந்த மென்றே சாற்றுங்கள்
 என்பது 'வேழவேந்தப் பிரகடனம்'.

பறக்கின்ற சிட்டுகளோ, கடலின் மீனோ
 பசியாலே செத்த தென்ற சேதி உண்டா?
 இறக்கின்றார் உணவின்றி மனிதர் மட்டும்
 ஏன் இன்னும் இழு நிலையை?
 என்று கேட்கும் அவர் உள்ளம் ஒரு முடிவையும் காண்கிறது.
 வறுமையே போ என்று கூவிக் கூவி
 வாய்வலிக்கப் பேசுவதால் ஒழுந்தா போகும்?
 அறிவாயு தத்தாலே உலகில் ஒவ்வொர்
 அங்குலமும் பயன்படுத்தத் திட்டங் காண்போம்!
 என நம்பிக்கையைடு, 'மனத்திட்பமைடு' சமுதாயத்தை
 அழைக்கிறார்.

'சிந்தையும் தோனும் சேர்ந்தது மனிதம்' என்பது ஒரு
 கலிஞன் சூற்று. வினை என்று வரும் பெருமது 'அறிந்தாற்றிச்
 செய்கிற்பார்' என்பார் வள்ளுவர். ஒரு வினையைச் செய்ய,
 அதை அறிதல் வேண்டும். அறிந்ததைச் செயல்படுத்த
 ஆற்றுதல் வேண்டும். காட்டனீன் கடக்க வேண்டும்.
 நதியெனின் நீந்த வேண்டும்: மலையெனின் ஏற வேண்டும்.
 இதை உணர்ந்த கலிவேந்தர்.

பாய்போட்டு உறங்குவதால் பஞ்சம் போமோ?
 என்று வினா எழுப்பி,
 காய்கின்ற கதிர்ப்பரிதி ஒளியைக் கொண்டு
 கண்ணான மின்சக்தி படைப்போம்! சீரிப்
 பாய்கின்ற சூறையெலாம் பிடித்து வைத்துப்
 பக்குவமாய் நமக்கேவல் செய்ய வைப்போம்!

பகுத்தறிவால் இயற்கை யினை மாற்றி வாழ்வோம்! என மனீத சமுதாயம் முழுவதையுமே அறிவியல் - தொழில் நுட்ப யுகத்திற்கு அழைக்கிறார்.

இந்துலீல் பண்டைய தமிழ் மரபையும், இன்றைய அறிவியலையும் இணைத்து நீற்கும் பாலமங்கள் ஒரு பாவலரைப் பார்க்கிறோம். பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழுவல என்பதை ஏற்றால் மட்டும் போதாது. தேவைக்கேற்பப் புதியன புகுத்தப்பட வேண்டும். பழையன கழிக்கப்பட வேண்டும் எனும் வேகம் நிறைந்த, ஆனால் நிதானம் தவறாத, சீர்திருத்த வாதியைப் பார்க்கிறோம். மக்கள் தொண்டே மகசேன் தொண்டு எனும் தத்துவ வழி நீற்கும் அரசியல்வாதியைக் காண்கிறோம். வையகம் எனது தேயம்: மாணிக்ர் என் இனத்தர் என்று பாசம் பொங்கப் பார்க்கும் மனீத நேய உணர்வினரைப் பார்க்கிறோம். அனைத்தினும் மேலாகச் சங்க காலம் தொட்டு அல்லது அதையும் தரண்டி மூவாயிரம் ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து, அகன்றும், ஆழந்தும், புதுவன ஏற்றும் பொருள் பல கூட்டியும், உயிர்ப்புடன், ஓட்டத்துடன், மாறியும், மேம்பட்டும் வளர்ந்தும் வரும் தமிழ் இலக்கிய உலகிற்குப் பங்களித்த படைப்பாளர்களீல் இந்த நூற்றாண்டின் ஏற்றம்மிகு பிரதிநிதி ஒருவரைக் காண்கிறோம்.

கவிவேந்தருக்கு நம் மனம் நிறைந்த வாழ்த்துகள்!
சென்னை

வா.செ. குழந்தைசாமி

வகைப்பாடு: வாழ்க்கை வரலாறு

வெளியீடு: வெந்தர் பதிப்பகம், சென்னை-4 (1998)

பாளிக்குவிகள் ஒடு பாங்கடல்

திரு. ஏந் ஆறுமுகம்

காவல் பணி: காக்கீச் சீருடை: இவை நம் கண்முன், கருத்தின் முன் நிறுத்துவது காலை, நண்பகல், மாலை இவை கடந்த நள்ளிரவில் கூட கடமை முடிந்ததென்று கருத இயலாத சூழ்நிலையில் பணிபுரியும் ஓர் அரசுத் துறையேயாகும். இத்துறையில் உயர்மட்ட அதிகாரியாக வேறு இருந்துவிட்டால் கேட்க வேண்டுவதில்லை: என்ன பிரச்சினை எந்தப் பகுதியில், எந்த உருவத்தில், எந்த நேரத்தில் எழுமோ என்ற, அடையாளம் தெரியாத, ஆதங்கம் அடிமணத்தில் சாம்பல் பூத்த தண்ண் பேரால் கண்று கொண்டே இருப்பதைத் தங்கள் பணியின் பண்பு என ஏற்றுச் செயல் புரிவது காவல் துறையின் 'கடமை மரபு' ஆகிலிட்டது. காவல் துறையினர் தங்கட்டுக் கிடைக்கும் ஒய்வையும், ஒழுவையும் விடையாட்டு. இதயத்திற்கு இதும் தரும் பெருமூலு பேரக்கு, சிறுக்கை, புதினம், கவிதை பேரங்கள் இலக்கிய ஈடுபாடு இவற்றில் கழிப்பது எதிர்பார்க்கத்தக்கது. அவ்வாறன்றி, சமகால அளவில் உலகில் விற்பனையில் சாதனை படைத்த நூல்கள் ஒவ்வொன்றையும் வாஸ்கிப் படிப்பதையே

ஒழிவு நேரத்தில் உவகை தரும் பணியாகக் கொண்டிருப்பது ஒரு வியப்புக்குறிய ஈடுபாடேயாகும். அப்படிப்பட்டவர்களை நாம் அங்கு மிஸ்கும் எனக் கூடச் சந்திப்பதில்லை: நான் சந்தித்ததில்லை. திரு. ரவி ஆறுமுகம் அப்படிப்பட்ட ஒரு புது மனிதர். அவர் கற்ற கல்வியில் பொறியாளர்: கடமையில் காவல் துறைத் தலைவர்: அவர் படித்து, பின்னர் யான் பெற்ற பேறு பெருக இவ்வையகம் என அவர் கட்டுரையாகத் தருவதற்கு அடிப்படையாக அமைந்த நூல்கள் அனைத்தும் புரிந்த கொள்வதற்குச் சற்றுப் புதிர் போன்றவை. வேதம் உபநிடதம் போன்று இன்னொருவர் விளக்கிச் சொல்ல வேண்டியவை. ஒருவரை மிஞ்சி ஒருவர் கருத்துவகின் ஆழத்தில், அடி மனத்தின் கர்ப்பப் ரீடுத்தின் தேடலில் தினைக்கும் சிந்தனையாளர்களாகப் பொறுக்கி எடுத்து, அவர்களுடைய நூல்களைப் படித்து. நுண்ணிதின் நுண்ணிதாய், நுழைவதற்கு அரிதாய் அமைந்துள்ள கருத்துகளை உள்வாஸ்கி, செரியானம் செய்து, தமக்குள் தெளிவு கண்டு, பின்னர் ஆங்கிலத்தில் படித்ததைத் தமிழில், முழுநூலை, ஒரு கட்டுரையாக அல்லது ஒரு சில கட்டுரைகளாகச் சுருக்கி பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்காகவும், சாதாரண பத்திரிகை வாசகர்களுக்காகவும் படித்துப் பயன் அவர்கள் பெற எளிய வகையில் எழுதும் ஓர் இயாலயச் சாதனையை மேற்கொண்டு, அதில் பராட்டத்தக்க வெற்றியும் பெற்றிருக்கிறார் திரு. ரவி ஆறுமுகம்.

“புத்தம்புதிய கலைகள், பஞ்ச
புதச் செய்வகளீன் நுட்பங்கள் கூறும்
மெத்த வளருது மேற்கே அந்த
மேன்மைக் கலைகள் தமிழினில் இல்லை”

என்ற பாரதி

சென்றிடுவீர் எட்டுத்திக்கும்: கலைச்
செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர்

என்றார். மேலை நாட்டார் ஆய்வும், தேவூம் இன்று பஞ்ச பூதச் செயல்களின் நுட்பங்கள் கூறுவதோடு நீற்கலில்லை. எண்ணற்ற கருவிகளைப் படைத்து அவற்றின் துணை கொண்டு புற உலகை ஆய்ந்த மேலை நாட்டினர். அந்தக் கருவிகளின் துணையுடன் தங்கள் கருத்தின் துணையையும் இணைத்து ஒரு புறம் எல்லையற்று வீரியும் பிரபஞ்சத்தை, அதன்நேற்றைய நிகழ்வுகளை, இன்றைய நிலையை, நாளைய போக்கைப் பற்றிய தேவூலில் ஈடுபட்டிருப்பது மட்டு மன்றி, மனீதன் என்ற பெயரில் எண்சாண் அளவில் இயங்கும் இந்தப் படைப்பை, அவனது அக உலகை, விசுவரூபத்தைத் தன்னுள் அடக்கியிருக்கும் மனமெனும் வாய்மனனை, உடல் என்பதை, உயிர் என்பதை ஆன்மா என்பதை ஆயத் தொடர்ச்சி இருக்கிறார்கள். கண்ணும், அதற்குத் துணையான கருவியும் காணும் எல்லை கடந்த பின் அருவத்திலும் அருவமாய சூட்சமப் பொருளான சிந்தையின் துணை கொண்டு உண்மைகளைத் தேடத் தொடர்ச்சியிருக்கிறார்கள்.

கருவி வேண்டிலும்: கண்களை முடிய
இருளீல் எம்பார்வை எல்லையற்றது
பாதையும் முடியும் பயனும் காணும்
மேதையை கருவியின் வீரிவீனில் இல்லை
காலம் கடந்து கருவி காணுமோ
ஞன வாழ்வினில் நாளை என்பதைக்
கருவி காட்டுமோ: கருத்தின்சூட்சம
அருவம் யாவையும் ஆயும் தகையது
ஆடியும், ஓடியும் அவைந்தும் பல்வழி
தேடியும் கண்டனம், சிந்தையே தெய்வம்
மண்ணும் அதனுள்; வாரியும் அதனுள்
வீண்ணும் அதனுள்: வெளியும் அதனுள்
தேவர்கள் அசரர்கள் தெய்வப் பிறவிகள்
யாவரும் யாவதும் யாத்தது எம் உள்ளம்

என்பான் கவிஞர். நமது முன்னேர்களில் மாமுனிவர்கள் காடு சென்று, கடுந்தவம் மேற்கொண்டு, நோன்புகள் நோற்று, உடலை வருத்தி, உள்ளத்தைச் சிதறாது தாம் கருதிய பெருள் மீது குவித்து, உடல், உயிர் ஆன்மா பற்றிய தேடலில் ஈடுபட்டனர். பூதுப் பெருள்களின் ஆய்வில் தொடங்கிய மேலை நாட்டினர், அங்கு கண்டவற்றை அடிப்படை ஆக்கி, அதற்காகப் படைத்த கருவிகளோடு தமது கருத்தின் அகவத்தையும் ஆழத்தையும் இணைத்து. அறிவியல் உலகையும் ஆன்மிக உலகையும் இணைக்கும் பணியில், அவ்வது அறிவியல் உலகின் எவ்வையில் நின்று ஆன்மிக உலகை அறியும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கின்றனர். அவர்களது ஆய்வின் விளைவுகள் நூல் வடிவம் பெற்றிருக்கின்றன. அவை மேலெழுந்த வாரியாகப் படிக்கத்தக்கன அல்ல: வேதம், உபநிடதங்கள் போல விளக்க நூல்கள், விளக்க உரைகள் தேவைப்படுபவை. தீரு. ரவி ஆறுமுகம் அவர்கள் ஒரு அதிசய மனிதர். ஆசீரமத்து வாசிகளும் தொடுவதற்கு அஞ்சம் இந்த வகை நூல்களை, அவற்றுள் உலகின் எண்ணற்ற சிந்தனையாளர்களின் பாராட்டை, அங்கீகாரத்தைப் பெற்றவற்றை, ஏறத்தாழ ஓன்று விடாது படித்திருக்கிறார். படித்துப் புரிந்து கொள்வதே முதலில் கடினம்: நாம் ஒரளவு புரிந்து கொண்டதாகச் சில சமயங்களில் நினைத்துக் கொண்டாலும் அதை மற்றுவர்கட்டுப் புரியுமாறு சொல்வது கடினம். அதுவும் ஆங்கிலத்தில் படித்து, எண்ணற்ற புதிய வார்த்தைகட்குத் தமிழில் கலைச் சொல் கண்டு தமிழில் எழுதுவது இமாலயச் சாதனை. ‘பனித்துளீக்குள் ஒரு பாற்கடல்’ ஆசீரியர் அந்தச் சாதனையைச் செய்திருக்கிறார். வியக்கும் வகையில் வெற்றிகரமாகச் செய்திருக்கிறார்.

சென்றிடுவீர் எட்டுத்தீக்கும் கலைச்

செல்வங்கள் யாவும் கொண்டந்திங்கு சேர்ப்பீர்
என்ற பாரதியின் கட்டளைப்படி ஒரு புதிய சுரங்கத்தில்
நுழைந்து, புதிய செல்வங்களைத் தமிழுக்குத் தந்திருக்கிறார்.

பாரதீயின் வாக்கிலேயே சௌவானாவல், 'இது உண்மை, வெறும் புகழ்ச்சியில்லை'.

பொதுவாக நம் நாட்டவர்க்கட்டுப் படிக்கும் வழக்கம் குறைவு. வெளியில் நாம் சௌல்லும் இடங்களில் காண்பவற்றில் நூல் நிலையம் முக்கீயமானது தன்று. வீட்டில் நாம் சேர்க்கும் பொருள்களில் புத்தங்கள் போற்றப்படுபவை யல்ல. அப்படிப்பட்ட இந்தச் சமுதாயம் பல நூறு பக்கங்களைச் சொல்வத்து, செரியானம் செய்து, சுருக்கி ஒவ்வொரு கட்டுரையாக ஒரு சில பக்கங்களில் கொடுத்தவாவது படித்துப் பயன் பெற்றும் என்ற உள்ளத்துடன் பெரிய கல்வீச் சேவை புரிந்திருக்கிறார். இந்தக் காலை துறைத் தலைவர்

போற்றுவதும் தருந்தவரைப் புகழ்வதும் நம்
பொறுப்பென்னும் நெறியுடை யேம்

என்பான் கவிஞன். திரு. ரவி ஆறுமுகம் அவர்களில் இந்தக் கல்வீப் பணி போற்றுகற்கிறார்கள். புகழ்தற்கிறார்கள்.

பணித்துளீக்குள் அவர் நுழைத்திருக்கும் பாற் கடலில் எதைக் குறிப்பிடுவது, எதை விடுவது? முடிவு செய்வது எளிதில் முடிந்ததாய் இல்லை. அங்கும் இங்குமாகக் குறிப்பிட்டால் கூட அது ஒரு சிறு நூல் ஆகிலிடும். அறிஞர் ஃபிரிட்ஜ் கேப்ரா எழுதிய The TAO of Physics ஒரு அற்புதமான படைப்பு. ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பில்லாதது போல் தோன்றும் கீழை நாடுகளின் மெஞ்ஞானத்தையும் இன்றைய இயற்பியலையும் இணைத்துப் பார்க்க அவர் செய்யும் முயற்சியின் மூலம் மெய்ஞ்ஞானத்தீற்கும், விஞ்ஞானத்தீற்கும் இடையே ஒரு பாலம் அமைக்கிறார். அதைத் தொடர்ந்து அவர் எழுதிய திருப்புமுனை (The Turning Point) என்ற நூலையும் அரிய அறிவு (Uncommon wisdom) என்ற நூலையும் தொடர்ந்த Choas, order out of Choas பேரன்ற அவருடைய நூல்களையும் ஆசிரியர் அறிமுகப்படுத்துகிறார்.

அறிவியலும் தொழில் நுட்பமும் இன்று வளரும் அசர வேகத்தில் அடுத்த 50 ஆண்டுகளைப் பற்றி எண்ணுவதே சுற்றுக் கடினம். ஆனால் Adrian Berry என்பவர் துணிந்து The next 500 years என்ற நூலை எழுதியிருக்கிறார். அறிவுள்ள இயந்திர மனிதர்கள் உதவியுடன் கடல்களிலும் சமுத்திரஸ்களின் அடையளவுகளை ஆழங்களிலும் மனித இனம் வேளாண்மை செய்து கடலினடியில் ஒரு விவசாயப் புரட்சியைச் செய்யும் என அவர் ஆருடம் சொல்கிறார். மேலை நாடுகள் கீழை நாடுகளைக் காலனி ஆதிக்கத்திற்குக் கொண்டு வந்தது பேரவ் மனிதன் சந்திரனையும், செவ்வாய் கிரகத்தையும் தன் வயப்படுத்திப் பூமியின் காலனிகளாக ஆதிக்கம் செய்வான் என்பதும் அவரது சோதிடத்தில் ஒன்று.

Theodors, Zeldin என்பவர் எழுதியுள்ள (1994) An Intimate History of Humanity என்ற நூலை ஆசிரியர் ஆறுமுகம் ஆயிரம் புத்தங்களின் தொகுப்பு என்கிறார். இது வழக்கமான வரலாற்று நூல் அன்று. மனிதர்கள் எதிர்கொள்ளும் பெருவான உணர்வுப் பிரச்சினைகள். அவற்றிற்கான உளவியல் காரணங்கள். சிக்கல்களை மனித நாகரிகங்கள் எதிர் கொண்டது, எதிர்கொள்ளத் தவறியது பேரன்றவை நூலின் கருவாக அமைகின்றன. இத மனிதர்களின் வரலாறு அன்று: மாணிடத்தின் வரலாறு. போக்குவரத்துப் புரட்சியின் அடையாளம் காண்டு 14-ஆவது நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த இப்பெட்டா அந்தக் காலத்தில் 73000 மைல்கள் சுற்றுவாச் சென்றார் என்பது பயண உலகில் அசர சாதனை.

சோதிடம், ஜாதகம், ஆவிகள்: சூரியம், சூரியக்காரி, குட்டிச் சாத்தான் பேரன்றவை மனித சமுதாயத்தில் உலகு முழுவதும் ஆட்சிசெய்து வரும் சக்திகளாகும். இன்றும் அவை பழைய கதை அன்று. அறிவியலின் அசாதாரண வளர்ச்சி அவற்றின் ஆதிக்கத்தைக் குறைத்திருந்தாலும் அவற்றின் நடமாட்டம் தடைப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. 1975 - ஆம்

ஆண்டில் 132 லிங்கானிகளும் நோபல் பரீசு பெற்ற அறிஞர்களும் சேதிடக் கலையின் பெருகிலரம் தாக்கம் பற்றிக் கவலை தெரிவித்ததாக ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். ஆலிகள் பற்றிய மூட நம்பிக்கைகள் பற்றிய, போலிச் சமயங்கள் பற்றிய கருத்துகளைச் சுற்று விரிவாகவே ஆசிரியர் பேசுகிறார். படிக்கச் சுலையூட்டுபவை.

எல்லாம் எண்கள் மயம் என்று தொடர்ந்தி, நான்கு கட்டுரைகளில் கணிப்பொறி உலகின் அசாதாரண சாதனங்களையும் அதன் எதிர்காலச் சாத்தியக் கூறுகள் பற்றியும் இத்துறையில் சில சிந்தனையாளர்கள் கண்ட மாபெரும் வெற்றிகள் பற்றியும் விரிவாகக் கூறுகிறார். கணிப்பொறியின் ஆயுதங்கள் 0,1, என்ற இரண்டு எண்கள். அது செய்யத்தக்க பணி கூட்டல், கழுத்தல், கொடுத்த இரண்டில் ஒன்றைத் தேர்தல் (Choice). இதைக் கொண்டு, இக்கருவி செய்திருக்கும், செய்தவரும் புரட்சி வரலாறு காணாதது. அதன் ஆற்றலின் அரம்பப்படவத்தில் தான் நாம் இருக்கிறோம். 'இனியிருப்பன இன்னும் சிறந்தன' என்பது தான் கணிப்பொறி பற்றிய இன்றைய கணிப்பு.

நீறங்கள் பற்றித் தொடர்ந்து 16 முதல் 26 - ஆவது அத்தியாயம் வரை 11 அத்தியாயங்களில் பேசுகிறார். அவருக்கு அதற்க அடிப்படை அமைத்துக் கொடுத்திருப்பது Derek Jarman எழுதியுள்ள Chroma, A Book of colour என்ற நூலாகும். நாம் பூதப் பெராகுள் கட்டுத்தான். நீறம் உண்டு என நம்புகிறோம். கண்களாலும் பார்க்கிறோம். அணால் காதலின் நீறம் சிலப்பு, பொறாமையின் நீறம் பச்சை, அனுபவத்தின் நீறம் சாம்பல், கற்பின் நீறம் நீலம், சினத்தின் நீறம் கருப்பு, என அவர் கட்டுரைகள் தொடரும் போது நாம் ஒரு புது உலகத்திற்குள் நுழைகிறோம். - படிக்க வேண்டிய கட்டுரைகள்.

காந்தியடிகள், மகாகலி தாஸர் பேரன்றவர்கள் இயந்தீர வளர்ச்சியின் அடிப்படையில் அமைந்த பெராகுளாதாரப் புனரமைப்பை அவ்வளவாக வரவேற்கவில்லை.

இன்று உலகில் காணப்படும் பெரிய தொழில் நிறுவனங்களில் எனக்கு நம்பிக்கையில்லை அவை குருரமாக இருப்பதே படைப்பிற்கு முரண்ணவை என்பதைக் காட்டுகிறது.

இயற்கையின் மகத்தான சக்தியானது பயங்கரத்தில் தோற்றுமளிப்பதில்லை அழகிலே காட்சி தருகின்றது. இயந்திர நாகரிகமானது இன்பத்தைப் பலியிட்டுப் பணத்தைத் திரட்டுகிறது

என்றார் மகாகவி தாகூர். ஆனால் காந்தியடிகளே, மகாகவி தாகூரே இயந்திரங்கள் உயிர் பெற்ற பொருள்கள் பேரவ மனிதனோடு உண்மையிலேயே போட்டியிடும்: மனித இனத்தை வென்று ஒர் இயந்திரப் பேராசை உலகில் அமைக்கும் என்று கனவிலும் கருதியதில்லை: அஞ்சியதில்லை.

கெவின் வார்விக் (Kevin Warwick) எழுதிய March of the Machines என்ற நூலை 27 - ஆவது அத்தியாயத்தில் இயந்திரங்களின் பயணம் என்ற தலைப்பில் அறிமுகப்படுத்துகிறார். அதைத் தொடர்ந்து Roger Penroge எழுதிய The Emperor's New World, H;ப் Michael Connors எழுதிய The Race to the Intelligent State, என்ற இரு நூல்களையும், தொடர்புள்ள மற்ற சில நூல்களையும் அறிமுகப்படுத்துகிறார்.

இயந்திரங்களின் பிரமாண்டமான வளர்ச்சியின் காரணமாக, இயந்திரங்கள் மனித குலத்தையே அடிமைப்படுத்தி விடுமோ என்ற அச்சத்தை வார்விக் தனது நூலில் எழுப்பியுள்ளார். Deep Blue என்ற கணிப்பொறி. சதுரங்கத்தின் தலை சிறந்த விற்பனர்களையும் வென்றதை அடிப்படையாக வைத்து, மேலும் இயந்திர வளர்ச்சி பற்றி வீரிவாக விவரத்து

கி.பி. 2050 - ஆம் ஆண்டு உலகமே இயந்திரங்களின் பிடியிலும் இயந்திர மனிதர்களின் ஆட்சியிலும் சிக்கியிருக்கும்

*

*

*

..... நம்மைக் காட்டிலும் அறிவாற்றலிலே நம்மை விஞ்சிட்ட இயந்திர மனிதர்கள் நம்மை நானை சிறை பிடிக்க மாட்டார்கள் என்பதற்கு என்ன நிச்சம்

எனக் கேட்கிறார் வார்ஹிக்.

ஆனால் Roger Penroge செயற்கை அறிவு எத்துணை சிகரத்தை அடைந்தாலும் அதனால் மனித முனையின் அறிவாற்றலுக்கு இணையாக முடியாது என எடுத்தியம்புகிறார். பொதுவாக இயந்திரம் VS மனிதன் பற்றிய மூன்று கட்டுரைகளும் மிகச் சுவையானவை. பல நூல்களில் இடம் பெற்றுள்ள கருத்துகளை ஆசிரியர் வியக்கத்தக்க வகையில் தொகுத்துள்திருக்கிறார்.

'சாலின் சந்திதானத்தில்' என்ற தலைப்பில் (அத்தியாயம் 30) Nigal Barley - இன் Dancing on the Grove பற்றிய நூலில் தொடங்கி 'உயிர் மீட்சீ' என்ற அத்தியாயம் (34) வரை இறப்பு, அதற்கான காரணங்கள் பற்றிப் பல நாட்டினர் நம்பிக்கை. பல நாட்டில் வழங்கி வரும் கதைகள். அமரத்துவம் போன்றவை பற்றி எழுதுகிறார். மனிதனுக்குச் சாவு தவிர்க்க முடியாததாக ஆகிலிட்டதற்கான காரணங்கள் பற்றித் தான் உலகில் எத்தனை கற்பனைகள், எத்தனை கதைகள், படிக்கப் படிக்கச் சுவைக்கீனர்ன. மேலை நாடுகளில் முறை சாராப் பல்கலைக் கழகங்களில் சாவைத் தொடர்ந்த எவ்வாறு வருந்துவது என்பதற்கும். இரங்கலை எப்படி நவீனமாகத் தெரிவிப்பது என்பதற்கும் பாடத்திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டுப் பாடங்கள் நடத்தப்படுகின்றன என ஆசிரியர் குறிப்பிட்டிருப்பதைப் படிக்கும் பொழுது நாம் எந்த அளவிற்கு வாழ்வில்

செயற்கையைப் புகுத்துகிறோம்: அதையே நாகரீகம் என எண்ணுகிறோம் என எண்ணி வியக்கிறோம். இது வருந்தக் கூடிய பேர்க்குமாகும்.

Stephen Hawking எழுதியுள்ள காலத்தின் வரலாறு (A Brief History of Time) (அத்தியாயம் 35) என்பதில் தொடர்ச்சி பிரபஞ்சங்கள், பிஞ்சுப் பிரபஞ்சங்கள், கருங்குழிகள் பற்றி எழுதப்பட்டுள்ள கட்டுரைகள் பொருண்மையில் அழுத்தமானவை. படிப்பதற்குக் கணமானவை. இயன்ற வரை எளிமைப்படுத்தி வாசகர் முன் வைக்க ஆசிரியர் பெரு முயற்சி செய்திருக்கிறார். இவ்வுலகின், இப்பிரபஞ்சத்தின் தொடக்கம் பற்றி எதிர் காலம் பற்றி, சிந்தனையாளர்கள், அறிவியாளர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்து கொள்ள விரும்புவர்கட்டு இக்கட்டுரைகள் விருந்து எனவாம். திருமழுசை ஆழ்வாரிலிருந்து ஆசிரியர் காட்டியிருக்கும் மேற்கோள்கள் அவர் தமிழ் நூல்களில் அதுவும் சமயம் தொடர்பான நூல்களில் கொண்டுள்ள ஆர்வம் ஒளிவிடுகிறது. பின்னர் வருகிற அத்தியாயங்களில் திருமூலர் திருமந்திரம். இளங்கோவடிகளின் சிலப்பதீகாரம். சில சங்க நூல்கள் இவற்றில் இருந்தும் மேற்கோள் காட்டுவது அவர் ஆழந்து படிப்பது அண்மைக் காலங்களில் வந்த ஆஸ்கீல் நூல்கள் மட்டுமல்ல: தமிழ் நூல்கள் அதுவும் பழந்தமிழ் நூல்கள் ஆகியனவும் அவரது பாடப்புத்தகங்களில் இடம் பெற்றவை என்பதை அறியும் பொழுது அவரது நூல் ஆர்வத்தில், கற்பதில், புதியன பற்றி அறிதலில் அவருக்கிருக்கும் தாகத்தின் பரிமாணங்கள் புலனாகின்றன. தமிழ் இனத்தின் இசைப் பாரம்பரியம் பற்றிய கட்டுரை சிறப்பாகவே அமைந்துள்ளது.

இந்நூல் ஒரு அசாதாரணமான தொகுப்பு: அற்புதமான படைப்பு இத்தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ள நூல்கள் அனைத்தையும் பெறப்பலருக்கு இயலாது பெற்றாலும் அனைத்தையும் படிப்பது என்பதும் எளிதான் செயலன்று.

பரந்து அடர்ந்த மலர்களுடில் தேர்ந்தெடுத்த மலர்களீனின்றும் மட்டும் தேனைச் சேகரிக்கும் ஒரு புது வகைத் தேனி போல இந்நூலாசிரியர் அண்மைக் காலத்தில் வெளி வந்த அறிஞர் உலகின் கவனத்தை ஏற்கு, பொருண்மையில் சிறந்த பல்வகைத் துறை நூல்களை முயன்று படித்து, இனிய தமிழில் எனிய நடையில் 52 அத்தியாயங்களாகத் தந்திருக்கிறார். புதிய சிந்தனைகளீன் அடிப்படையில் அமைந்த, கடினமான கோட்பாடுகளை உள்ளடக்கிய பல ஆங்கிலச் சொற்கட்டுத் தமிழ்ச் சொற்கள் உருவாக்கியிருக்கிறார். அவ்வகையில் பல கலைச் சொற்களைத் தமிழுக்குச் சேர்த்திருக்கிறார். மொத்தத்தில் இந்நூல் தமிழுக்கு ஒரு புது வகையான பங்களீப்பு. மிகுதியும் வரவேற்கத்தக்க பங்களீப்பு. பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒன்று. தமிழ் மக்கள் பெரிதும் வரவேற்க வேண்டும் என விஷைகிறோம். வரவேற்பார்கள் என நம்புகிறோம்.

30.10.1998
சென்னை

வா.செ. குழந்தைசாமி

வகைப்பாடு: பொதுக் கட்டுரை

வெளியீடு:

நன்மைகள் - புதிய உருவு

திரு. ஆசார்ய மகா ராமக்
புலவர் ம.கி. ராமணன்
முனைவர் மா. சோஷிர்தாஜன்

பொதுவாக இன்றைய கல்வி, மனிதரின் அரசியல், சமுதாய, பொருளாதார வரும்வு பற்றியதாகவே அமைந்திருக்கிறது: தனி மனிதனின், சமுதாயத்தின் புற வரும்வு பற்றிய பிரச்சினைகட்குத் தீர்வு காண்பதற்கான வழிகளைப் பற்றிய கருத்துகளும், ஆய்வு முயற்சிகளும் தான் பெரிய அளவில் இடம் பெறுகின்றன. உணவும், உடையும், உறைவிடமும் கூடி வரும்தலும், முறையான ஆட்சி அமைப்பும் மனித வரும்வுக்குத் தேவையென்றாலும் இவையனைத்தும் புறத் தேவைகள். மனித வரும்வின் வெற்றியும் தோல்வியும் உயிரையும் உடலையும் பாதுகாப்பதில் மட்டும் இல்லை.

இழைப்பதுவே வரும்க்கையல்: புழுக்களுக்கும் இறப்புண்டு: தம்மினத்தின் பெருக்க முண்டு என்பான் கவிஞர். எனவே மனித வரும்வின் உன்னதமான குறிக்கோள் என்பது அவன் பெறும் மகிழ்ச்சி (Happiness) மன நிறைவு, மன அமைதி, செய்யும் பணியில் திருப்தி; அன்றாட

வாழ்வில் கடைப்பிடிக்கும் விழுமியஸ்கள் (values) இவற்றைப் பொருத்தே அமைகின்றது. இதற்குத் துணை பரீவது, முக்கீயமாக மனிதனுடைய புற வாழ்வு அன்று: அது அவனுடைய அகவாழ்வு தான்.

அகவாழ்வைப் பண்படுத்தி, அதை வளம் மிக்கதாக, பயன் மிக்கதாக, நீறைவு தருவதா அமைப்பது எப்படி என்பது நமது முன்னேர்கள் ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுக்கு முன் எழுப்பிய கேள்வி: அது அவர்கள் தேடிய பொருள்: அவர்கள் செய்த நீண்ட சிந்தனைப் பயணத்தின் குறிக்கேள்ள. அதனடிப்படையில் அவர்கள் உலகுக்குவிட்டு வைத்துப் போனது மாபெரும் சொத்து. அதை இன்று நாமும் அறியவில்லை: உலகுக்கு எடுத்துச் சொல்லும் வல்லமையும் இல்லை. இருப்பினும் இந்த ஆன்மிக ஊற்று, அடியோடு வற்றிலை வில்லை. பரந்த கடலில் சிறு தீவு போல, பரவை வனத்தின் சோலை போல. அவ்வப்பொழுது, ஆங்காங்கு இந்த மண்ணில் மகான்கள் தோன்றுகிறார்கள். அவர்களைத் தோற்றுவிப்பது தான் இந்த மண்ணின் வளம்: இந்த மண்ணின் வலிமை. அப்படிப்பட்ட மாபெரும் சான்றோர்களின் கருத்தை வடித்துத் தந்திருப்பவர் ஆசார்ய மகா பிரக்ய. அவர் இந்தியில் ஆற்றிய சொற்பொழுவு, ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புப் பெற்று, அதிலிருந்து தமிழ் வடிவம் பெற்றிருக்கிறது.

‘புதிய மனிதன்: புதிய உலகம்’ என்ற தலைப்பில் வெளிவந்துள்ள இந்துஸ் 21 அத்தியாயஸ்களைக் கொண்டது. ஆசார்ய மகா பிரக்ய செய்திருப்பது ஒரு நீண்ட பயணம். அது ஒரு புதிய உலகை நோக்கியது: புதிய மனதினைக் காண முயல்வது. இப்பயணம் ஏணிகளின் படியில் கால்வைத்து ஏறி, படிப்படியாக நம் நிலையை உயர்த்தி இறுதியாக நாம் அடைய விரும்பும் குறிகேள்ள என்னும் உயர்தளத்திற்கு நம்மை இட்டுச் செல்வது. இருபத் தோராவது அத்தியாயத்தில் நாம் காணும் உயர் தளம் ‘புதிய வாழ்வு: புதிய மனிதன்’ உண்மை

என்ன வெனின் இப்புதிய வாழ்வு உண்மையில் இந்தியச் சிந்தனைக்குப் புதியதன்று. இந்தப் பாதை நாம் இப்பொழுது புதிதாகக் கண்டு பிடிப்பது மன்று. அது நமது நீண்ட பாரம் பரியத்தின் ஒரு பகுதி. ஆசார்ய மகா பிரக்ய லீன் பணி, மறந்ததை நினைவுக்குக் கொண்டு வருவதாகும். தவறீலீட்டே பொருளை உரிய இடத்தில் சேர்ப்பதாகும். உரிமையாளர்களாகப் பங்கு பெற உலகத்தை அழைப்பதாகும்.

தெளிந்த ஒடை போன்ற கருத் தொளிர்வும், பெருக்கெடுக்கும் வெள்ளம் போன்ற சிந்தனைப் பிரவாகமும் கொண்டு விளங்கும் இந் நூல் பல அரிய கருத்துகளை, இன்னும் சொல்லப் போனால் இன்றைய இந்திய சமுதாயச் சூழ்நிலையில், புரட்சிகரமான பிரகடனங்களைக் கொண்டதாகும்.

மனிதனுடைய பண்பு, தொட்டில் முதல் சுடுகாடுவரை மாற்ற இயலாததாகப் பிறவியில் அமைந்தது அன்று. அது மாறக்கூடியது. மாற்றுவது இயலும் என்கிறார் ஆசிரியர்.

'பண்பு நலனை மாற்ற வேண்டும் என்றால்
நீண்ட நாட்களுக்கு மிகுந்த கூடுபாட்டுடன்
தொடர்ந்து பயிற்சி செய் என்று மகரிஷி
பதஞ்சலி அவர்கள் கூறியது மிகவும் சரியே,
இப்படிப்பட்ட'

செய்முறைப் பயிற்சியின் மூலம் கொடுரைக் குணத்தையும் கரைத்து கருணைக் குணத்தை மீண்டும் நிலைப்படுத்த முடியும் (பக். 10).

என்பது அவர் பிரகடனம். இது புது வகையான வேதியியல் (Chemistry). நாம் கற்கும் அறிவியலும் தொழிலில் நுட்பமும் காரத, காண முயலாத மாற்றம் (Transformation). சான்றாண்மை என்பது ஒரு சிலர் மட்டுமே அடையும் உச்ச நிலை அன்று. அது எவ்வோர்க்கும் இயலும் என்பது எவ்வளவு புரட்சிகரமான பிரகடனம்: நம்பிக்கையுட்டும் உத்தரவாதம்.

ஒரு சமுதாயம் என்பது தனி மனிதர்களீன் தொகுப்பு அன்று. அது குடும்பத்தின் தொகுப்பு. எனவே சமுதாயத்தின் ஆரோக்கியம் குடும்ப வாழ்வின் ஆரோக்கியத்தைப் பொருத்திருக்கிறது. தொடர்ந்து முன்னேற விரும்பும் மனிதன் தனது வளர்ச்சிக்காகச் சேர்ந்தெடுத்த அமைப்புத் தான் குடும்பம். அதன் அடித்தளம் பரஸ்பர நம்பிக்கை. இதன் மேல் தான் சமுதாயம் எனும் வானுயர் கட்டடம் எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவருக்கொருவர் நம்பிக்கை, ஒருவருக்கொருவர் ஒத்துப் போதல்; ஒத்துப் போவதற்கத் தேவையான தீயாக உணர்வு இவற்றின் வலிமை தான் குடும்ப வலிமை: அதன் வலிமைதான் சமுதாய வலிமை. இந்த அடிப்படையில் வீரிசல் தோன்றுமானால், தன்னவத்தின் ஆட்சி, ஒத்துப் போகும் தீயாக உணர்வைச் சிறைக்குமானால், குடும்பம் வலுவிழுக்கும்: கூடவே சமுதாயமும் வலிமை குன்றும்.

நமது சமுதாயம் விதியை நம்பும் சமுதாயம், எழுதியதை அழித்து எழுத இயலாது என்பது பரவலான எண்ணம். வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லால், கோடி தொகுத்தார்க்கும் துய்த்தலரிது என்பது பெரும்பாலானோர் நம்பிக்கை. ஆனால் இந்த இருளீல், அடி வானத்தில் கீள்மீ ஆகாயம் முழுவதும் ஒளி பரப்பும் மின்னல் போல, கீழ்க்கண்டவாறு உறுதியளிக்கிறார்:

தலைவிதி மாற்றக் கூடியதே: முயற்சியின்
மூலம் தலைவிதியை மாற்றி அமைக்க முடியும்
என்பது சமண சாதனை முறையில் ஏற்றுக்
கொள்ளப்பட்ட முக்கிய தத்துவம் ஆகும் (பக்.28)

இங்கு, 'ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர்: உலைவின்றித் தாழாது ஊனுற்றுபவர்' என்ற வள்ளுவப் பிரகடனம் எதிரொலிக்கிறது.

மனித இயற்கையில் மாற்றத்தைக் கொண்ரவதற்கான முக்கியமான சாதனம் துவக்கக் கல்லி (40) என்பதும், 'கற்பித்தல் (Teaching) என்பது வேறு, பயிற்சி (Training) என்பது வேறு:

கல்லிக்கும் பயிற்சிக்கும் மிகுந்த வேறுபாடு உண்டு (பக.51) என்பதும் கல்லியாளர்கள் ஆழ்ந்து எண்ண வேண்டிய சிந்தனைகள்.

வரலாறு தெரிந்த காலத்தில் இருந்து மனித சமுதாயத்தில் 'போதை' தரும் பொருள்களை விரும்புவது தொடர்கிறது. அதை ஒழிக்கச் செய்த முயற்சிகள் பயன்தரவில்லை.

கல்லாதார் என்பதிலை: ஒழுக்கப் பாதை
காணாதார் என்பதிலை: பதவி செல்வம்
இல்லாதார் என்பதிலை: போதை வாழ்வில்
எல்லோரும் உள்ள: விலக்கிஸ் கெதுவுமில்லை
- குலோத்துங்கன்: விண்சமைப்போர் வருக
பரதி பதிப்பகம், சென்னை
என்பதைக் காணும் கலீஞன் நெஞ்சில் ஒரு பெரிய ஜயம்
தேங்குறுகிறது.

தெளிவுடைய சிந்தை நிலை தீறும்பும் இன்பம்
தேடுவதேன் மாணிடம்: சூர் மயங்கி நிற்கும்
களீ நிலைமை நாடுவதேன்: உண்மையற்ற
கனவுலகச் சஞ்சரீப்பில் காமம் ஏன், நம்
உள்ளத்தின் ஆழத்தில் கண்கள் காணா
உலகுளதோ: இன்பத்தின் ஊற்றங்கள் குண்டோ
- குலோத்துங்கன்: விண்சமைப்போர் வருக
பரதி பதிப்பகம், சென்னை

என்ற கேள்வியை எழுப்புகிறான். ஆசார்ய மகா பிரக்ய
அதற்காண காரணத்தைத் தெளிவாக விளக்குகிறார்.

போதையை விரும்புவது ஏன்? காரணம்
ஒன்று தான். அதாவது அவர்கள் அமைதியை
விரும்புகின்றனர். துன்பங்களை விட்டு
விலகி, ஆத்திரத்தை மறந்து எந்த ஒரு
இடையூறும் இல்லாத உலகில் சஞ்சரீக்க

விரும்புகிறார் அந்த மனீதர். ஒரு சீல கால கட்டஸ்களில் எல்.எஸ்.டி அதிகம் பயன்படுத்தப்பட்டது. அதைப் பயன்படுத்தும் பொழுது மதி மயங்குகிறது. இதைவிடச் சிறந்த இன்பம் வேறு இல்லை என்று எண்ணுகிற அளவுக்குப் போதை தலைக் கேறியதும் ஒரு விசித்திர உலகம் கண் முன்னே தோன்றுகிறது. செர்க்கம் போன்ற இன்பத்தைப் பற்றிய மதிமயக்கம் தான் மனீதனைப் போதைப் பழக்கத்திற்கு இட்டுச் செல்கிறது, (பக. 66)

“உடலின் எந்த ஒரு உறுப்பையும் கெடுக்காத, சிதைக்காத ஒரு போதைப் பொருள் உலகில் இல்லவே இல்லை” என்று அறுதியிட்டுக் கூறும் அவர் அப்பழக்கத்தினின்றும் விடுபடுவதற்கான பயிற்சியையும் விளக்குகிறார்.

இன்றைய சமுதாயத்தில் உயர் மட்டத்தில் இருக்கும் பலரையும் ரீதித்திருக்கும் பின்னி மன இறுக்கம் (Tension). இன்று உடல் நலம் பற்றிப் பேசுகின்றன. மன இறுக்கத்தைத் தவிர்ப்பதற்கான, குறைப்பதற்கான வழி முறைகள் பற்றி ஏழாவது அத்தியாத்தில் பேசுகிறார். எட்டாவது அத்தியாயத்தில் அவர் வலியுறுத்தும் காலம் தவறாமை நமது மக்கட்கு மிகவும் தேவைப்படும் பாடம் என்பதில் ஜயமில்லை. இங்கு அவர் கூறும் ஒரு கருத்து ஆழ்ந்து எண்ணத்தக்கது. கடைப் பிடிக்கத்தக்கது.

மறுக்கத் தெரியாதவனால் காலத்தைச் சரியாகத் திட்டமிட்டுச் செயல்பட முடியாது எவன் ‘இல்லை’ என்று சொல்லத் தெரிந்து வைத்திருக்கிறானோ. எவனிடம் மறுத்துக் கூறும் தீரன் இருக்கிறதோ அவனே காலத்தைச் சரியாகத் திட்டமிடத் தெரிந்தவன்

(பக. 109)

மன நலத்திற்கு (அத்.11) அவர் கூறும் இலக்கணம் அருமையானது. எனிமையானதும் கூட. செயல்படுத்துவது தான் கடினம்.

ஆரோக்கிய மாண மன நலன் உள்ளவன்
ஒவ்வொரு நிலையைச் சுகித்துக் கொள்கிறான்
ஆரோக்கிய மற்ற மனமுள்ளவன்
எதையும் தாங்கிக் கொள்ள முடிவது இல்லை.
மன நலனுக்கு உரைகல்லாக விளங்குவது
சுகிப்புத் தன்மைதான் (பக்.149)

'ஹரேக்ஷா' தீயானத்தின் தோற்றும் பற்றிய கட்டுரை ஆழ்ந்து படிக்கத்தக்கது.

ஒவ்வொரு மனிதனிடத்திலும் சக்தி இருக்கிறது ஆனால் அந்தச் சக்தியை விழித்தெழுச் செய்கின்றவர் வேண்டும் (பக்.207)

சக்திக்கு மகத்துவம் உண்டு. ஆனால் அதைவிடக் கூடுதல் மகத்துவம் அதை விழித் தெழுச் செய்பவருக்கே உண்டு (பக்.208)

இவை குருவின் மகத்துவம் கூறும் குறள் வரிகள்.

ஆன்மிகத் தலைவர்களாயினும், அறிவியல் நிபுணர்களாயினும் இரு தரத்தினருமே உண்மையைத் தேடுபவர்கள் தாம். ஆனால், தங்கள் தேடலில் அவர்கள் பயன்படுத்தும் கருவிகள் வேறு. ஆன்மிக வாதீயின் உபகரணங்கள் அவனுள்ளேயே உள்ளன. இதை ஆசிரியர் அழகாக எடுத்துக் கூறுகிறார்.

"உன்னுடைய சீத்தத்தில், உணர்வில் வளர்ச்சி காண்பதற்குரிய அளவற்ற சாத்தியக் கூறுகள் உள்ளன. அவற்றை வளர்த்துக் கொள். அப்பொழுது நுண்பெருக்கிக் கருவியின் உதவி இல்லாமலேயே நுண்மையான உண்மைகளையும், மிகத் தெரவைவில் உள்ள உண்மைகளையும் மறைக்கப் பட்டுள்ள உண்மைகளையும் நீ அறிந்து கொள்ள முடியும்"

(பக்.209)

இங்கு கீழ் வரும் கல்லை வரிகளை நீணவு கெள்வது பொருந்தும்:

விண்ணின் உயர்ந்தது: வெளியின் வீர்ந்தது
நுண்ணிய யாவினும் நுண்ணிதாய், நுண்ணிதாய்
அஃகுல காணும் ஆற்றல் பெற்றது
மனமுடும் வரமனன் வரையெதும் காண்கிலம்

- குலேகத்துங்கன்: அணையாத் தீபம்:

அடியும் முடியும் - பரதி பதிப்பகம் சென்னை
அறிவியலும் தொழில் நுட்பமும் ஆட்சி செயும் இந்த
யுகத்தில் அறிவியலும் ஆன்மிகமும் எதோ ஒன்றுக் கொன்று
முரண்படுவது போன்ற தோற்றுத்தைச் சிலர் உருவாக்குகின்றனர்.

ஆசிரியரின் கீழ்க்கண்ட வரிகள் உண்மை நிலையை
உணர்த்துபவை.

ஒவ்வொரு மாணவனும் வெறும் அறிவியல்
வல்லுநர் மட்டுமல்ல: அவன் ஆன்மிக அறிவியலில்
வல்லுநராகவும் மாற வேண்டும்: அது போல
எந்த மத அமைப்பைச் சார்ந்தவனாக
இருந்தாலும், வெறும் ஆன்மிகவாதியாக
மட்டும் இருந்து விடாமல், அறிவியல்
கண்ணேர்த்தமும் உள்ளவனாக இருக்க
வேண்டியது அவசியமாகும். இவை
இரண்டும் இணைவதே இன்றைய
பிரச்சினைகட்டுத் தீர்வு ஆகும் (பக்.219)

இந்ஹால் ஒரு கருத்துச் சுருள்கம்: சிந்தனைக் களஞ்சியம்.
"பூரண ஞானம் பெளிந்த நன்னாடு பரத நாடு
பழும் பெரு நாடு" என்று பெருமை பெருகப் பாடினார் பரதி.
அன்று பெளிந்த ஞானத்தின் ஓர் அம்சத்தை, ஓரளவு இன்றைய
மொழியில் வடித்துத் தந்திருக்கிறார் ஆசார்ய மகா பிரக்ய,
புலவர் மா.கி. ரமணன் முனைவர் மா. கேளிந்தராஜன்
ஆகியோர் மொழி பெயர்ப்பு இனிய தமிழில், எனிய நடையில்,

சிற்பபாக அமைந்துள்ளது என்று கூறினால் அதில் உயர்வு நவீற்சியில்லை. மனம் தீற்று பாராட்டப் பட வேண்டிய பணி. 'நல்வறிஞர் சாத்தீரங்கள் தமிழ் மொழியில் பெயர்த்தல் வேண்டும்' என்ற பாரதியின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றும் பணி என அளவிடும் தகுதியுடைய பங்களிப்பு.

பயனுள்ள நூல்: தமிழகம் பயன் பெறும்.

சென்னை

வா.செ. குழந்தைசாமி

25.03.1999

வகைப்பாடு: சமயம்

வெளியீடு:

காலனிக் குறைப் பட்ட தாவுதை அக்டோபர்

திரு. மணிகால முசுநிலா

“உலக உயிர்களில் கருவிகளை உருவாக்கும் ஆற்றல் பெற்றவன் மனிதன் மட்டுமே”, என்று கூறினார் ஆஸ்டிப்பெரெட் வாலேஸ் (Alfred Wallace) என்ற அறிவியல் அறிஞர். பரீணாம வளர்ச்சித் தத்துவத்தை உருவாக்கியதில் டார்வினுக்கு உள்ள பங்கு இவருக்கு உண்டு. மனித வளர்ச்சியின் வரலாற்றைச் சுற்று ஆழமாக ஆய்வேங்கானால், மனித சமுதாயத்தின் ஒவ்வொரு முன்னேற்றத்துக்கும் ஒரு கருவி காரணமாய் அமைந்திருக்கிறது என்பது புலனாகும்.

ஏற்கும் 8000 ஆண்டுக்கு முன் அடையாளம் தெரியாத ஒரு மேதை கண்டுபிடித்த கலப்பை தான் வேளங்கிய நாகரிகத்தை உருவாக்கியது. பதினான்காவது நூற்றாண்டு வரை, அறிவுத் துறைகளில், ஆய்வுகளில் கீழை நாடுகள் முன்னணியில் இருந்தன. மேலை நாட்டினர், உயர்கல்லி பெற எகிப்து, பாலஸ்தீனம் பேரன்று கீழுக்கு நாடுக்கு வந்து கொண்டிருந்தனர். பதினைந்தாவது நூற்றாண்டில் குட்டன்பர்க் (Gutenberg) அச்சயந்திரத்தைக்

கண்டு பிடித்தார். அதன் பின்னர் அபபொழுது நம்மை முந்தெடுத்தே தொடர்ச்சிய மேல் நாட்டினர் தொடர்ந்து முன்னணியில் நிற்கின்றனர். பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் உருவாக்கப்பட்ட நீராலையந்தீரம் தொழிற் புரட்சியைத் தோற்றுவித்தது. இந்த நூற்றாண்டின் மையப் பகுதியில் உருவான கணிப்பொறி (Computer) இந்த நூற்றாண்டின் மாபெரும் புரட்சிக்குத் துணை நின்று, கல்வியுக்ததை (Age of Knowledge) உருவாக்கி இருக்கிறது.

நாகரிக காலம் தொடர்ச்சி, மனிதன் எண்ணைற்ற கருவிகளைப் படைத்திருக்கிறான் என்னும் கணிப்பொறி இவை அனைத்தினும் அடிப்படையில் வேறானது: தனித்தன்மை வாய்ந்தது. மற்ற கருவிகள் மனிதனின் தசை வலியின், ஜம்புவன்களை ஆற்றலைப் பெருக்க உதவினா. ஆனால் அவன் தனது சிந்தனையின் அடிப்படையில் செய்யும் பணிகளை, விரிவு படுத்தும், விரைவுபடுத்தும் ஆற்றல் அவற்றிற்கில்லை. சிந்தனையின் அடிப்படையில் மனிதன் மேற்கொள்ளும் பணிகளுக்கு மாபெரும் துணையாக நிற்கும் தீரன், எண்ணைற்ற பணிகளை அவன் வகுந்த பாதையில் தானே மேற்கொள்ளும் தீரன் கொண்டது கணிப்பொறி. கருவிகளில் இதன் தன்மையும் வேறு: தரமும் வேறு. இன்று கணிப்பொறியைப் பயன்படுத்தாத வாழ்க்கைத் துறைகள் எவையுமே இல்லை என்னும் அளவிற்கு அது அங்கிஸ்கணாதபடி எங்கும் பரவி விசுவருபம் எடுத்து நிற்கிறது.

அறிவியல்: தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியின் எந்த ஒரு கூறுபாட்டின் பயனும் மக்களைச் சேர வேண்டுமானால் அது பற்றிய கல்வி அறிவு மக்களை எட்ட வேண்டும். மக்கள் மொழியில் இல்லாத ஒன்று சமுதாயத்தில் பரவலாக இடம் பெற இயலாது. இன்று மேலை நாடுகளில் கணிப்பொறிக் கல்வி ஆரம்பப் பள்ளி வகுப்பு வரை எடுத்துச் செல்லப்பட்டிருக்கிறது. தமிழக அரசு இப்பணியில்

முன்னோடியாக விளங்குகிறது. இந்தப் பயணம் வெற்றி பெறுவதற்குச் சிறியதும், பெரியதுமாகப் பல நூல்கள் கணிப்போற் பற்றி வெளி வர வேண்டும்.

அறிவியல் துறைகளில் நூல்கள் எனப்படும் கட்டடத்திற்கு, அது சிறிதாயினும் பெரிதாயினும், செங்கல்லாக, கதவாக, பலகணியாகப் பயன்படுவன (Building Blocks) கலைச் சொற்கள். இந்த அடிப்படை உறுப்புகளை வைத்து மீது தான் எந்த மாஸிகையும் உருவாக வேண்டும். அந்த உறுப்புகளை உருவாக்கீக் கொடுக்கும் பணியைத் தான் நண்பர் மணவை முற்றபா 'கணினிக் கலைச் சொல் அகராதி' என்ற இந்த நூல் மூலம் நிறை வேற்றியிருக்கிறார்.

கணிப்பொறித் துறையில் ஆங்காங்கு சிறு, சிறு கலைச் சொல் தொகுப்புகள் வந்திருக்கின்றன. இந்த நூல் அவற்றினின்னும் கணிசமாக வேறுபட்டது. இந்த அளவிற்கு முழுமையான தொகுப்பு நான்றிந்த வரை இது வரை வரவில்லை. இரண்டாவதாக இது கணிப்பொறிச் சொற்களின் பொருள்: அச்சொல் குறிக்கும் பொருள் பற்றிய விளக்கம் இரண்டின் இணைப்பு. இதன் ஒரு கூறுபாடு கணிப்பொறி அகராதி: இன்னொரு கூறுபாடு கணிப்பொறியின் உறுப்புகள், அம்சங்கள், செய்லபாடுகள் பற்றிய விளக்கம் அதாவது. அகராதி - களுக்கியம் இவற்றின் தொகுப்பு. இந்த ஏற்பாட்டினால், நூலின் பயன்பண்மட்டங்கு அடிகரிக்கிறது.

நண்பர் மணவை முஸ்தபா கணிப்பொறித் துறையினர் அவ்வர் அவரது கல்லூரிப் படிப்பும் துறை வேறு. இந்த நூலை அவர் என்னிடம் தந்த பொழுது நான் சற்று வியந்தேன். அவருடைய லின்னணியில் இப்படி ஒரு நூலை எவ்வாறு எழுத முடிந்தது என நான் வினவிய பொழுது இதற்காக உட்கார்ந்து இரவும் பகலுமாகப் படித்துத் தன்னை அணியமாக்கீக் கொண்டு இப்பணியைத் துவங்கியதாகக் கூறினால். என் மனத்திற்குப் பட்ட அளவில் கலைச் சொல்லாக்கப் பணியில் அவருக்குத்

துணை நீற்கும். வலுவான பின்னணி ஒன்று உண்டு. அது அவர் ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து UNESCO நிறுவனம் முப்பது மொழிகளில் நடத்தும் Courier என்ற தீங்கள் இதழின் ஆசிரியராக இருப்பது தான்.

சூரியர் இதழ்: மாதம் ஒரு பதிப்பு; கல்வியலகீல், பண்டைக்காலம் தொட்டு நானை மலர் இருக்கும் நூற்றாண்டு வரை என்னென்ன தலைப்புகள் இடம் பெற முடியுமோ அத்தனை தலைப்புகளையும் இந்த இதழ் தாங்கி வந்திருக்கிறது. அதீல் ஆங்கிலத்தில் வரும் கட்டுரைகளை, கால் நூற்றாண்டுக்கும் அதீகமாகத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துத் தொடர்ந்து, தொய்வின்றி, உருவினும் கருவினும் சிறப்பாக வெளியிட்டு வருகிறார். இது ஓர் இமாலயப் பயிற்சி. விலை கொடுத்துப் பெற முடியாத அறிவுகை அனுபவம். அதன் ஒளி தான் அவருக்குக் கலைச் சொல் உலகின் நெடுஞ்சாலை மட்டுமன்றி, சந்து பெரந்துகளில் நுழையவும் கரடு, முரடான பாதைகளில் தடைகளைத் தாண்டவும் துணை செய்திருக்கிறது.

கலைச் சொல்லாக்கம் கூட்டல், கழுத்தல் போன்று வரையறுக்கப்பட்ட வழியைக் கொண்ட தன்று. பல உத்திகள் தேவைப்படும் பணி. 1985 - இல் 'அறிவியல் தமிழ்' என்ற தலைப்பில் நான் எழுதிய நூலில் கலைச் சொல்லாக்கப் பணியின் பரீமாணங்கள் பற்றியும் சில உத்திகள் பற்றியும் விவரித்திருக்கிறேன். நண்பர் மண்ணை முஸ்தபா இந்தப் பிரச்சினையை முப்பதாண்டுக்கட்கும் மேலாகச் சந்தித்திருக்கிறார். தேவைக்கேற்ப அவ்வப்பொழுது தீர்வு கண்டிருக்கிறார். அந்த நீண்ட அனுபவத்தின் தொகுப்பு. அவருக்கு இந்தப் பணியில் கை கொடுத்திருக்கிறது.

இயன்ற அளவில் தமிழ்ச் சொற்கள் கண்டிருக்கிறார். ஆனால் எல்லாவற்றிற்கும் தமிழ்ச் சொல் என்ற அனுகுமுறையை அவர் பின்பற்றவில்லை. உலக வழக்கை ஏற்று, ஆங்காங்கு ஒலி பெயர்த்திருக்கிறார். தேவைக்கேற்ப,

இயல்வது, இயலாத்து தெளிந்து, புதிய சொற்கள் படைப்பதையோ, மொழி பெயர்ப்பதையோ, ஒலிபெயர்ப்பதையே ஹிமோழிச் சொற்களைக் கடன் வாங்குவதையோ மேற்கொண்டிருக்கிறார். இறுக்கமான அணுகுமுறையைத் (Rigid Approach) தவிர்த்து, எடுத்த பணிக்குப் பழுது வராத இளக்கத்தைக் (Flexibility) கடைப்பிடித்திருக்கிறார். தமிழறிவும், அறிவியல் அணுகுமுறையும் இணைந்து துணை செய்திருக்கின்றன.

பரவலாகவும், மிகவும் விரைவாகவும் வளர்ந்து வரும் முக்கியமான ஒர் அறிவுத் துறையில், தமிழ் மொழியில் இன்றியமையாது தேவைப்படுகின்ற, கற்போர், கற்பிப்போர், கணிப்பொறி பற்றி எழுதுவோர், கணிப்பொறியைக் கையாள்வோர் அனைவருக்கும் பயன்படுகின்ற ஒரு தரவு நூல் தொகுப்பைத் தந்திருக்கிறார் திரு. முஸ்தபா. தமிழ் மொழிக்குக் காலத்தால் செய்த பணி சிறிதன்று, பெரிதும் கூட நண்பர் மணவை முஸ்தபா அவர்கட்டுத் தமிழகம் தவறாது நன்றி கூறும். எனது மனம் நிறைந்த வாழ்த்துகள்.

சென்னை

வா.செ. குழந்தைசாமி

25.10.1999

வகைப்பாடு: அகராதியியல்

வெளியீடு: மணவை பதிப்பகம், சென்னை-40 (1999)

தமிழ்நாடு முனிஸிபாலிடீட் போட்டிகள்

காலை முறைக்கூடு

புலவர் ப. தீர்மணி

தமிழ்நார்கள் நீண்ட காலமாக வள்ளுவர் தம் திருக்குறளை ஒரு நீதி நூல் என்ற நிலையிலேயே பரார்த்து வந்தனர். பள்ளியில் பாடம் சொன்னோரும், மேடைச் சொற்பொழிவு நீகழ்த்தோரும் அந்த அணுகு முறையையே பெரிதும் கையாண்டனர். சங்க இலக்கியங்களுள் ஒன்றான திருக்குறள், இலக்கிய உலகிலேயே எழுதப்பட்டும், பேசப்பட்டும் வந்தது. திருக்குறளைக் கற்க நேர்ந்த மேலை நாட்டினர் சிலர் மற்றும், சில தமிழ்நார்கள், நீதி நூலினும் மிஞ்சிய பரிணாமம் கொண்டதாகப் பார்த்தனர். வைய வாழ்வின் பல கூறுபாடுகளையும் மனத்திற் கொண்டு, சமுதாயம், அரசியல், பொருளாதாரம் ஆகியவற்றைச் சார்ந்துள்ள சூழ்நிலையில் வாழ்வின் பல பொறுப்புகளை வகீக்கும் தனி மனிதனின் வாழ்க்கைத் தத்துவம் பற்றிய பார்வையும் உள்ளடக்கிய ஒர் வாழ்வியல் இலக்கியமாகச் சிலர் பார்க்கத் தொடங்கினர்.

சமயத் தலைவர்கள், மேலை நாட்டு மத போதகர்கள், தமிழ்ப் புலவர்கள் ஆகியோர், உலகினைத் தாண்டி, அறிவியல்,

பொருளாதாரம், அரசியல், சமுதாயம், தத்துவம் போன்ற துறைகள் சார்ந்த அறிஞர்கள் திருக்குறளில் ஆர்வம் காட்டத் தொடர்ச்சிய லின்னர் தான் திருக்குறள் பற்றிய பர்வை முழுமை பெறத் தொடர்ச்சியது. வள்ளுவர் காட்டும் அரசியல், வள்ளுவர் காட்டும் பொருளாதாரம், வள்ளுவர் காலச் சமுதாயம், வள்ளுவரின் வாழ்க்கைத் தத்துவம் வள்ளுவரின் அறிவியல் பர்வை போன்ற பல தலைப்புகளில் ஆய்வாளர்கள் எழுதுத் தொடர்ச்சினர். நான் புரிந்து கொண்ட அளவில் வள்ளுவத்தின் முழு பரீமாணத்தையும் அறியும் முயற்சியின் ஆரம்ப கட்டத்தில் நாம் இருக்கிறோம். ‘அறிதொறும் அறியாமை கண்டற்றால்’ என்று வேறொரு சூழ்நிலையில் அவரே கூறுவது போல, நீதி நூல் என்ற எல்லைக்கு வெளியே வந்து நோக்கும் பொழுது தான், தமிழில் சொல்லாக்கத்திற்குத் துணை புரிவது முதல், வள்ளுவர் காலத் தமிழகத்தின் நாகரிக வளர்ச்சி, அன்றைய வாழ்வியல் சிந்தனைகள், விழுமியங்கள் பற்றிய அலகுகள், உலகியலுக்கு அடிப்படையான சக்திகள் பற்றிய வள்ளுவரின் பர்வை, எனப் பல ஆய்வுக்களாக்கள் கருத்தின் மூன் வருகின்றன. இதில் யாரும் எதிர்பார்த்திராத வகையில். ‘வள்ளுவத்தின் இயங்கியல் ஞானக் கூறுபாடுகள்’ என்ற ஆய்வை நண்பர் புவவர் ப. வீரமணி அவர்கள் மேற் கொண்டிருக்கிறார். இது வரை யாரும் எண்ணிப் பார்க்காத, யாரும் தொடரத் தலைப்பு என்றே கருதுகிறேன்.

பண்டைய நூல்களில், தற்கால வளர்ச்சி நிலைகளான அறிவியல் பர்வை, பொதுவுடையை அணுகுமுறை, மேலாண்மைக் கொள்கை (Management Principle), குடியரசுக் கொள்கை போன்றவற்றைக் காணும் பொழுது, அவை இன்றைய வளர்ச்சிக்கேற்ற இலக்கண அமைத்தியோடு இடம் பெற்றிருப்பதாக எண்ணக் கூடாது. நூலின் ஆரம்பத்திலேயே இதை நூலாசிரியர் தெளிவ படுத்துகிறார்.

“இயங்கியலையும், வள்ளுவரையும் இணைத்து ஆயும் பொழுது, வள்ளுவர் இயங்கியல் தத்துவத்தை முழுவதுமாக உணர்ந்திருந்தார் எனக் கூற முடியாது. கூரிய உள்ளுணர் வினாவும் ஆழந்த அனுபவத்தினாலும் உலக மாற்றங்களை வள்ளுவர் உணர்ந்திருந்ததால் இயங்கியல் கூறுகள் திருக்குறளில் இடம் பெற்றிருக்கலாம்.”

இது ஆசிரியர் கூற்று, இதற்கு ஆதாரமாக ‘வாழும் வள்ளுவம்’ என்ற நூலில் டாக்டர் வா.செ. குழந்தைசாமி கூறியுள்ள ஒரு கருத்தையும் பொருத்தமாக மேற்கோள் காட்டுகிறார். பொதுவாகப் புதிய தத்துவத்தை ஒருவர் கண்டு பிடித்தார், உருவாக்கினார் எனக் கூறும் பொழுது ஏதோ அவர் தன் அதை ‘அ’ முதல் ‘ன்’ வரை படைத்தார் என்பது போன்ற எண்ணம் நிலைவுகிறது. இது பெரும்பாலும் தவறான கருத்து ஆகும். சான்றாக, ஈர்ப்புச் சக்தியை (Gravitational Force) எடுத்துக் கொள்வோம். அதை நியூட்டன் இது ஏன் கீழே விழுகிறது எனச் சிந்தித்தார். அதனடிப் படையில் ஈர்ப்புச் சக்தி பற்றிய விதிகளை நியூட்டன் தன் கண்டு பிடித்தார் என்றும், அதுவும் ஒரு மரத்தில் இருந்து ஆப்ளிஸ் பழம் விழுவதைப் பார்த்து நியூட்டன் கண்டு பிடித்தார் என்றும் கூறப்படுகிறது. இது யாருடைய கற்பண்யாலோ விளைந்த அபத்தமான கதை, இது பள்ளிகளில் பாடப் புத்தகங்களிலும் இடம் பெற்றிருப்பது மிகுதியும் வருந்துத்தக்கது. ஈர்ப்புச் சக்தி பற்றி நியூட்டனுக்கு முன்பும், நியூட்டன் காலத்திலும் பல அறிவியல் அறிஞர்கள் அறிந்திருந்தனர். சிந்தித்துள்ளனர்:எழுதியுள்ளனர். ஆனால் அது பற்றி விரிவாக ஆய்ந்து அதன் வலிமை பற்றித் துல்லியமாகக் கணக்கீடும் வகையில் ஈர்ப்பு விதிகளை (Laws of Gravitation) உருவாக்கீக் கொடுத்தவர் நியூட்டன். எனவே அவை நியூட்டனின் ஈர்ப்பு விதிகள் என வழங்கப்படுகின்றன. பெரும்பாலும் இயற்கையின்

விதிகள் ஒவ்வொன்றும் படிப்படியாக, பலருடைய ஆய்வில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வெளிச்சம் பட்டு, இறுதியில் ஒரு மேதையின் பங்களீப்பால் ஒர் வரையறுத்த உருவும் பெறுகிறது அவர் பெயரால் அது வழங்கப்படுகிறது.

ஹெக்லால் (Hegel) உருவாக்கப்பட்டு, மார்க்ஸ் - எங்கவல்ஸ் ஆகியோரால் முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட்டு, முரண்ற முழு உருவும் பெற்ற இயங்கியல் வாதத்தின் கூறுபாடுகள் கிரேக்க சிந்தனையாளர்களைதேயே, புத்தமதத்தில், ஒளிக்கதீர்கள் பேரவ (Rays) இடம் பெற்றிருந்தன என்பது ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட உண்மையாயினும், அது ஹெக்லின் முக்கியத்துவத்தையோ, மார்க்ஸ் - எங்கவல்ஸ் ஆகியோரின் பங்களீப்பையோ குறைத்து விடுவதில்லை.

மாற்றம் என்பது உலக இயற்கை, பொருள்கள் மாறுகின்றன சமுதாயம் மாறுகிறது.

சத்தியம் வளரும்: மாறும்
தருமங்கள் மாறும்: வாழ்வில்
உத்திமற் றொழுக்கம்: மாறும்
உயர்ந்தவை என்று கண்ட
தத்துவம் வளரும்: மாறும்
சவனமும் மாற்றமும் தான்
நித்தியம்

(குலோத்துங்கன்: வாயில் தீர்க்கட்டும்)

இன்று இது விவாதத்திற்குரிய தல்ல. இயக்கமும் மாற்றமும் தொடர்ந்து நடைபெறுபவை. வள்ளுவர் எந்தக் குறளீனும் ஒரு தத்துவமாக இதைக் கூறாவிட்டாலும் இந்த உண்மையைத் தெளிவாக உணர்ந்த வராக, ஏற்றவராகத் தனது வாழ்வியல் தத்துவத்தை அமைத்திருக்கிறார். இதற்கு ஆசீரியர்:
எவ்வது உறைவது உலகம்: உலகத்தோடு
அவ்வது உறைவது அறிவு

என்ற குறளை மேற்கோள் காட்டுகிறார். உலகம் மாறாது உறையும் ஒன்றாக இருக்குமாயின் அதன் கூறுபாடுகளை வரிசைப்படுத்தி, பட்டியலிட்டு அவற்றிற்கேற்ப நடந்து கொள்க எனக், கூறியிருப்பார். அது மாறும் தன்மையுடைய தாகலீன், ஓவ்வொரு குறிப்பிட்ட கால கட்டத்திலும் உலகம் எவ்வாறு நடக்கிறதோ, அதற்கேற்ப நாமும் நடந்து கொள்வதே அறிவுடைய என்கிறார். இதே கருத்தில் தான், ஒழுக்கமுடையை பற்றிய அதிகாரத்தில் 10 குறள்களீலும் எது ஒழுக்கம் என அவர் வரையறுக்கவில்லை. ஏனையில் அது மாறும் தன்மையுடையது. எனவே, ஒழுக்கம் என்பதைப் பொதுமைப்படுத்தி.

உலகத்தோ டெட்ட ஒழுகல்: பல கற்றும்
கல்வார் அறிவிலாதார்

என்று கூறிவைத்தார். மாற்றம் என்பது உலகத்தின் ஓவ்வொரு அணுவிலும் நிறைந்துள்ளது. உயிருள்ளவை, உயிரில்லாதவை எவ்வாவற்றையுமே இவ்விதி சூழ்ந்துள்ளது. மாற்றம் என்பது சிந்தனையிலும் நிகழ்ந்து கொண்டேயிருக்கிறது. இதனால் அறம் சார்ந்த விதிகளும் மாறுகின்றன.

உலகம் என்பது தமிழ் மரபில் உயர்ந்தோர். அதாவது அறிஞர், சான்றோரைக் குறிக்கும். எனவே அவ்வக் காலத்துக்கு ஏற்பச் சான்றோர் எதை ஒழுக்கம் என்று கருதுகின்றார்களோ அதன் வழி நடக்க வேண்டும் எனக் கூறும் வள்ளுவ தொடர்ந்து நடைபெறும் மாற்றத்திற்கு இடமளிக்கிறார். இக்கருத்தை ஆசிரியர் தெளிவாக நூலில் விளக்கியுள்ளார். மேலும் வள்ளுவர் மாற்றம் உலகை இயற்கை என்பதை மனத்திற் கொண்டு செயல் பட்டிருக்கிறார் என்பதற்குச் சான்றுகளாக:

எப்பொருள் யார்யார் வாய்க்கேட்டினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு
எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு

என்ற குறப்பாக்களையும் ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார்.

எனக் கூறுகிறார் (பக்). இக்குறப்பாக்கள் அறிவியல் பரவைக்குச் சான்றுகளாகவாம். ஆனால் இயங்கியல் தத்துவத்திற்கு இதில் ஆதாரம் தேடுவது சற்று வலிந்து பொருள் கொள்வது போலத் தோன்றலாம்: எனினும் ஆசிரியரின் வாதத்தில் வலிமை இல்லாது போய்விட வில்லை.

உயிர்பொருள்கையினும், உயிரற்ற பொருள் ஆயினும் உலகில் மாற்றம் தொடர்ந்து நடைபெறும் ஒன்று என்பதை வள்ளுவர் தம் அணுகுமுறையில் தெளிவாகக் காணலாம் என்பதை விரிவாகவும், காய்தல், உவத்தல் அகற்றிப் பார்ப்போர் ஏற்கத்தக்க வகையிலும் பல சான்றுகளுடன் விளக்கியுள்ளார். செய்த பணியைச் செவ்வனே செய்திருக்கிறார்.

இயங்கீயலில் முரண்பாடு ஒரு முக்கீயமான சூறுபாடு ஆகும்.

எல்லாப் பொருட்களிலும் நிலை நிறுத்தும் ஆற்றலும் நிலை மறுக்கும் ஆற்றலும் பேரராடிக் கொண்டே இருக்கின்றன.

நிலை நிறுத்துவதற்கும் (Affirmation)

நிலை மறுப்பதற்கும் (Negation)

இடையே இருப்பது தான் முரண்பாடு

இம்முரண்பாடு இயங்கியவில்

മുക്കിയമൻ വിചിയഗകുമ്മ

(୪୫)

என்று கூறிய ஆசிரியர் வள்ளுவர் இதனை உணர்ந்திருந்தார் என்பதற்கான ஆதாரங்களைக் காட்ட முயல்கிறார்.

அவ்விய நெஞ்சத்துள் ஆக்கமும் செவ்வியான் கேடும் நினைக்கப்படும்

என்ற குறளை முரண்பாடு பற்றி வள்ளுவர் சிந்தித்திருக்கிறார் என்பதற்குச் சம்மதாக முன் வைக்கிறார் ஆசீரியர் கூற்றும் பின் வருமாறு :

"அவர் வாழ்ந்த சமுதாயச் சூழலில் இருந்த பொருளியல் ஏற்றத் தாழ்வுகளால் பலர் பெருந்துண்பம் உற்றிருந்தனர் அச்சமுதாயத்தில் நல்லவர்கள் துண்புற்று வாழ்ந்ததையும் அல்லவர்கள் இன்புற்று வாழ்ந்ததையும் கண்டு பெரிதும் வருந்தியுள்ளார். அச்சமுதாய முரண்பாட்டிற்குத் தீர்வு ஏற்பட வேண்டுமென அவர் எண்ணியுள்ளார்

..... ஊழைக் காட்டிலும்
 சமுதாய முரண்பாடே நல்வவர்கள்
 துன்புறுவதற்கும் அல்வவர்கள் இன்பற்றுத்
 தலை நீமிர்ந்து வாழ்வதற்கும் பெருங்
 காரணமாக உள்ளதென நம்பியுள்ளார்.

அதனாற்றங்கள் அதனை 'நினைக்கப்படும் என்றார்' (பக்

நாம் மேலே பர்த்து ஆசிரியர் கொடுக்கும் விளக்கம். இங்கு ஒரு முரண்பாடு இருக்கிறது என்பது உண்மை. ஆனால் இந்த முரண்பாடும் இயங்கியல் தக்துவம் பேசும் முரண்பாடு எனும் சூறுபாடும் ஒரே தன்மையுடையதா? இரண்டும் ஒன்று

தானா என்ற கேள்வி எழுகிறது. இயங்கியல் தத்துவத்தில் துறைபோய் வல்லுநர்கள் மேலும் ஆராய வேண்டும்.

வள்ளுவர் விதியை நம்பியவர்: அதன் வலிமையை வலியுறுத்தியவர்.

ஊழிற் பெருவலியாவுள்: மற்றொன்று
சூழினும் தான் முந்துறும்
வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லால் கோடி
தொகுத்தார்க்கும் துய்த்தல் அரிது
என்று ஏறத்தாழ அறுதியிட்டுக் கூறியவர்: ஆனால் அவரே
ஆள்வினையுடையை எனும் அத்தியாயத்தில்:

தெய்வத்தான் ஆகாது எனினும் முயற்சிதன்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும்
ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர்: உலைவின்றித்
தாழாது உஞ்சற்றுபவர்
எனக் கூறுகிறார். இதனைப்படையில், நூலாசிரியர்:
எல்லாச் சமயங்களும் நம்பிய விதியையும்
பிற சிந்தனைகளையும் கால நடப்புகளோடு
சிந்தித்துச் சீர் தூக்கிச் சமுதாய
முரண்பாடுகளையும் அதன் மாற்றங்களையும்
நன்கு உணர்ந்ததால் தான் ஊழுக்கு
எதிரானதான் ஆள்வினை யுடையையை
வள்ளுவர் வகுத்தார் எனவாம் : ஆள்வினை
யுடையையை அவர் வகுத்ததற்கு
இயங்கியல் வழிப்பட்ட
பார்வையே காரணமாகும்
எனத் தீர்ப்புக் கூறுகிறார். ஆசிரியருடைய இந்த முடிவும்,
அவர் எடுத்து வைக்கும் வாதங்களும் மேலும்
ஆராயப்படுத்தக்கண.

வள்ளுவத்தில் தலை சிறந்து நீற்பது அவரது பொதுமை நோக்கு, வாழும் வள்ளுவம் எனும் டாக்டர் வா.செ. குழந்தைசாமி

அவர்கள் நூலில் வள்ளுவரீன் பொதுமை நோக்கு, அவரது கருத்துகள் அமரத்துவம் பெற்று நீற்பதற்குப் பெரிதும் துணை புரிந்தது என்பதைச் சற்று வீரிவாகவே விளக்கியுள்ளார். அதை மேற்கோள் காட்டும் ஆசீரியர் அக்கருத்தை ஒரு படி மேலெடுத்துச் செல்கிறார்.

வள்ளுவர் இவ்வாறு மாறுதலை நன்கு உணர்ந்து எக்காலத்திற்கும் பொருந்தும் வகையில் கூறும் முறையை தீரு. வா.செ. குழந்தைசாமி அவர்களும் மிகச் சிறப்பாக ஆய்ந்து அதனைப் பொதுமைநோக்கு என விளக்குகிறார். பொதுவகையான் அவர் அதனைப் பொதுமை நோக்கு எனக் குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் தத்துவ வகையான் சிறப்பாகக் குறிப்பிடவேண்டுமாயின் அஃது இயங்கியல் தத்துவ ஞானக் கண்ணோட்டமே யாகும்.

என்பது ஆசீரியர் முடிவு. வள்ளுவர் வாழ்ந்த காலம் அரசர்களை மக்கள் கடவுளீன் பிரதி நீதியாகக் கருதிய காலம் : அவனை வணங்க வேண்டும். அவனீடும் குறை காணக் கூடாது. அவனைப் பழிப்பது தெய்வத்தைப் பழிப்பதாகும் என்ற கருத்துகள் பரவியிருந்த காலம் : ஆனால் அந்தக் காலத்திலேயே வள்ளுவர்.

முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்டு(அ)

இறையென்று வைக்கப் படும்

எனக் கூறியிருக்கிறார்: அதாவது 'முறை செய்து நேர்மை தவறாமல் ஆண்டால் மட்டுமே அரசன் மக்கட்கு இறை யென்று போற்றப்படுவான்: பிறப்பால் அன்று' எனக் கூறியிருக்கிறார். இதை யொத்த கருத்துகளீன் அடிப்படையில்

குறிப்பாக அவர் மன்னனைப் பற்றி எவ்வாறு சிந்தித்துள்ளார் என்பதை ஆழ்ந்து நோக்கினால் இயங்கியலின் அடிப்படை அவர்டத்தில் எப்படிக்

கருக்கொண்டிருந்தது என்பதையும் அவரின் மக்கள் சார்புக் கொள்கையையும் தெளிவாக உணரவாம்.

மன்னனின் மரபு வழி அரசுரிமையை மறுத்தும் அவனின் கொடுங்கோண்மையை எதிர்த்தும் “குடிதழீஇக் கோலோச்சும் மாநில மன்ன்” னாக அரசன் விளங்குதல் வேண்டுமென வள்ளுவர் கூறியதும் இயங்கியல் வழிப்பட்டவையாகும்.

என ஆசிரியர் முடிவு கூறுகிறார். இந்துஸ் வள்ளுவம் பற்றிய சில புதிய சிந்தனைகளைத் துவக்கிவைக்கிறது. ஆசிரியர் பல முறைமேற்கோள் காட்டும் ‘வாழும் வள்ளுவம்’ என்ற நூலில் இடம்பெற்றுள்ள கருத்துகளையும், வாதங்களையும், உள்வாங்கி, அந்த நூல் விட்ட இடத்திலிருந்து நீண்ட தூரம் முழுவதும் புதிய தான ஒரு தடத்தை அமைத்துக் கொண்டு புலவர் வீரமணி அவர்கள் மேற்சென்றிருக்கிறார். இது ஒரு வெற்றிப் பயணம் என்பது மிகையன்று.

இந்துலில் இடம் பெற்றுள்ள பல கருத்துகள் விவாதமின்றி ஏற்கத் தக்கன. சில ‘இயங்கியல் துறை’ அறிஞர்களும், தமிழ் அறிஞர்களும் ஆழந்து ஆராய வேண்டியன. மொத்தத்தில் அறிஞருலகும், ஆய்வுலகும் வரவேற்கத்தக்க முயற்சி. மேலும் பல முயற்சிகளுக்கு இது அடித்தளம் அமைத்துக் கொடுக்கும் ஆசிரியர்க்கு நமது மனம் நிறைந்த பாராட்டுதல்கள்.

தமிழுலகு மனமுவந்து வரவேற்க வேண்டும் என்பது நம் வேண்டுகோள். வரவேற்கும் என்பது நம் நம்பிக்கை.

சென்னை

டாக்டர் வா.செ. குழந்தைசாமி

30.10.1999

வகைப்பாடு: இலக்கியத் திறனாய்வு

வெளியீடு: சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை-4 (1999)

புரீயாத புதிர்கள்

திரு. ஜான் ஹாய்

‘புரீயாத புதிர்கள்’ சற்று வித்தியாசமான நூல், அதற்கு முன்னுரை எழுதுவதும் சீக்கல் நிறைந்தது தான். ஆசீரியர் இளமையில் தொடர்க்கை தனது தேடலின் அனுபவங்களை நம்முடன் பகிர்ந்து கொள்வதாக, அல்லது தனது தேடல் பயணத்தில் தான் சென்ற இடங்களைக் கொண்டு நம்மையும் அழைத்துச் செல்வதாக முன் கூறிப்பில் கூறுகிறார்.

தேடுவதும் இன்பமடா; சிந்திப்பதின்பமடா;

ஊடிருவி உள் நுழைந்து, உண்மை யெனும் உண்ணத்தைக்

காணுவதை ஒத்ததோரு களீப்பில்லை: காட்சியிலை என்பது கவிஞர் கூற்று* எனவே ஆசீரியர் ஒரு இன்பப் பயணத்தில் தான் நம்மையும் இட்டுச் செல்கிறார். ஒரு பயணம் இன்பமாக இருப்பதும், இன்னல் நிறைந்ததாக அமைவதும்

* வாயிற் தீற்க்கட்டும்: குலோத்துங்கன்

முதல் பதிப்பு: பக் 85, பாரதி பதிப்பகம், சென்னை

பயணத்தில் இல்லை. பயணத்தின் குறிக்கோளிலும், பயணியின் ஆவலிலும் ஆர்வத்திலும் அது இருக்கிறது. அவருடைய பயணமும், பரதையும் எனக்கும் ஏற்படுத்தே. எனவே நூலுக்கு முன்னுரை எழுதும் இந்தப் பணியை மகிழ்ச்சியொடு செய்கிறேன்.

தமது பயணத்தில் கண்டவை அனைத்தையும் அவர் அறிந்து கொண்டது ஆங்கில மொழி வழியாகத் தான். தாம் தெரிந்து கொண்டவை, தாம் சிந்தித்தவை ஆகியவற்றை அவர் தம்மொடு தொடரும் நமக்குத் தமிழில் விளக்க வேண்டுவது தவிர்க்க முடியாததாகிறது. புதிய பொருள்கள், புதிய கருத்துகள், புதிய அளவைகள் — தமிழில் அவ்வளவாக எழுதப்படாத தகவல்கள்: விவாதிக்கப்படாத சிந்தனைகள் — இவற்றைத் தமிழில் சொல்வது பெரிய சாதனை: மாபெரும் சாதனை என்பது மிகை படக் கூறுவது அன்று. அந்தப் பணியைச் சிறப்பாகச் செய்திருக்கிறார் என்பதை நான் முதலில் பதிவு செய்ய வேண்டும். நல்ல தமிழ்: நீணவில் நிற்கத்தக்க நல்லநடை, எளியம், தெளிவு இரண்டும் நூலின் முதல் பக்கத்திலிருந்து முடிவு வரை இணைந்தே நிற்கின்றன.

இந்நால் இரண்டு பகுதிகளைக் கொண்டது

- i. வெளிப் புறத்தேடல் (Outer Quest)
- ii. உட்புறத் தேடல் (Inner Quest)

முதற்பகுதியில் பூமி தட்டையானது என்றும் கீழுக்கில் தோன்றி, மேற்கில் மறையும் சூரியன் பூமியைச் சுற்றி வருகிறது என்றும் மனிதன் நம்பிய காலத்தில் தொடங்கி, படிப்படியாகப் பல ஆய்வாளர்கள், குறிப்பாக கோபர்நிகஸ் (Copernicus) டைக்கோ ப்ராஹே (Tycho Brahe), கெப்ளர் (Kepler) பேரன்றவர்களின் பங்களிப்பைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். இவை வானவியல் துறை வளர்ச்சியில் ஆரம்பக் கட்டம் பற்றிய அறிமுகம்.

அடுத்து ‘அண்டப் பெருவளி’, ‘பிரபஞ்சத்தின் தோற்றமும் முடிவும்’ ‘சூரியக் குடும்பம்’, பேரன்ற தலைப்புகளில்

பல செய்திகளை விவரிக்கின்றார். பொதுவாக வானவியல் நூல்கள் தமிழில் அதீகம் இல்லை. இந்தப் ரீபஞ்சத்தின் தோற்றும் பற்றிய யூகஸ்கள். அதன் முடிவு பற்றிய அனுமானங்கள். அருடங்கள் பற்றிப் பெரும்பாலும் ஆங்கில நூல்களிலேயே பெறுத்தக்க பல விபரங்களை ஆழ்ந்து, கற்று, உள்வாங்கி, செரியானம் செய்து, ஒரு சராசரி வாசகரும் பூர்ந்து கொள்ளும் வகையில் வகைப்படுத்தி, வரிசைப்படுத்தி அவர் படைத்திருப்பது மனந் தீற்று பாராட்டுத்தக்கது ஆகும்.

ஆண்டும் என்று வரும் பெருமது இரண்டு அம்சங்கள் நம் கவனத்தை ஏற்ககின்றன. முதலாவது அதன் தோற்றும் இரண்டாவது அதன் ரீமாண்டமான பரீமாணம். இவற்றைப் பற்றிய கருத்துகள் அனைத்தும் யூகஸ்கள் தான் : அனுமானங்கள் தான். அறிவியலர் நீண்ட ஆய்வுடன், தங்களது கற்பணை உள்ளத்தின், யூகத்தின அடிப்படையில், அனுமானத்தின் அடிப்படையில் ரீபஞ்சத்தின் தோற்றும் பற்றிய ஒரு விளக்கத்தை அளித் திருக்கின்றனர் :

பல்வாயிரங்கோடி ஆண்டுக்கட்டு முன்னர், கற்பணை செய்ய முடியாத கால கட்டத்தில், பல கோடி அணு குண்டுகள் ஒரு சேர வெடித்தால், ஆயிரங்கோடி குரியன்களுடைய ஒளி வெள்ளப் பெருக்கிடைய ரீமாண்டமான வெடிப்பு ஒன்றில் இந்தப் ரீபஞ்சம் ஹிப்பெடுத்து. இதற்கு ஆங்கிலத்தில் Big Bang Theory என்று பெயர். (பக்ஷ7)

இது விண்வெளி அறிஞர்கள் கூறும் அனுமானம். இதில் 'கற்பணை செய்ய முடியாத காலகட்டம்'

'பல கோடி அணுகுண்டுகள் ஒரு சேர வெடித்தல்'

'ஆயிரங்கோடி குரியன்களுடைய ஒளி வெள்ளம்'

ஆகியன நம் கருத்தில் அடங்குவன அல்ல. ரீபஞ்சமும், காலமும் ஒன்றாகத் தொடர்க்கியதாகவும் அனுமானிக்கப்படுகிறது. அப்படியாயின் காலமில்லாத ஒரு காலம் எப்படியிருக்கும்?

ஆதியில்லாத ஒரு பொருளுக்கு ஆரம்பத்தை எப்படி மனத்தில் புரிந்து கொள்வது? எவ்வள இல்லாத பொருளுக்கு எவ்வாறு 'விளீம்பை' அனுமானிப்பது? சிந்திக்கச் சிந்திக்கத் தெளிவு பிறப்பதற்குப் பதிலாக நம் தலை சுற்றுகிறது.

இந்தப் 'ஹிபஞ்சத்தை அது இப்பொழுதிருக்கும் நிலையிலேயே கடவுள் படைத்தார்' என்று நம்புபவர்கள், இப்படிப்பட்ட எண்ணற்ற கேள்விகளில் இருந்து விடுதலை பெறுகிறார்கள். அவர்கள் மனம் இப்படிப்பட்ட ஹிப்சினைகளைப் பொருத்தவரை, அவைகள் அனைத்தும் ஓய்ந்து போன கடல் பரப்பு மாதிரி அமைதியாக இருக்கிறது. எவ்வாகக் கேள்விகட்கும் ஒரே பதில் : "அது கடவுள் செயல் அவ்வது கடவுளுக்குத் தான் தெரியும்". இவர்களைப் பொருத்த வரை பதில் தெரியாத கேள்விகள் இல்லை. கர்த்தா (Creator) வில்லாத படைப்புகள் இல்லை. பகுத்தறிவாளர்கட்கும், நம்பிக்கையாளர்கட்கும் ஒரு வேற்றுமை உண்டு. பகுத்தறிவாளர்கள் காலமெல்லாம் ஹிபஞ்சம் பற்றிய உண்மையைத் தேடுகிறார்கள். இது வரை கண்டதில்லை. அனுமானமும், யூகமும் உண்மை யாகா. நம்பிக்கையாளர்கள் எவ்வா உண்மையும் தெரிந்து விட்டதாக எண்ணி நிம்மதியாக இருக்கிறார்கள்.

இரண்டாவதாக இந்தப் ஹிபஞ்சத்தின் அளவு : பரிமாணம். இதுவும் எண்ணத்தைத் தாண்டியே நிற்கிறது.

- வளி (Gas), புழுதி (Dust), நட்சத்திரங்கள் (Stars) இவை சேர்ந்தது: நட்சத்திர மண்டலம் (Galaxy) இவை எண்ணற்றவை : அண்ட வெளியில் ஆயிரம் ஆயிரம் கோடி Galaxy - கள்.
- ஒவ்வொரு Galaxy - இலும் பல கோடி நட்சத்திரங்கள்: நூற்றுயிரம் கோடி : அதற்கு மேலும் இருக்கலாம்.

- சூரியக் குடும்பம் பால் வெளி - Milky Way – என்றழைக்கப்படும் ஒரு நட்சத்திர மண்டலத்தில் ஒரு சிறு அங்கம்.
- இந்த மண்டலத்தின் ஏதோ ஒரு மூலையில், மையத்திலிருந்து சுமார் எட்டாயிரம் கோடி ஓளி ஆண்டுகள் தொலைவில் நாம் இருக்கின்றோம்.

இவை, நாம் இளையப் பருவத்தில் படித்த புராணக் கதைகளை மின்சுகின்றன. ஆனால் இவை அறிவியல் உலகைச் சார்ந்தவை. ஆய்வு என்னும் நீண்ட தேடல் பயணத்தில் ஆங்காங்கு, உண்மை பாதி, ஊகம் பாதி எனக் கண்டவை. அங்கு கதை சொல்லும் பாகவதர்கள் பின்னணி வேறு. இங்கு கதை சொல்லும் பாகவதர்கள் பின்னணி வேறு.

இங்கு நாம் பெருவியப்புடன் குறிப்பிடத்தக்கது ஒன்று உண்டு. இந்தச் செய்திகள் அனைத்தையும், தெளிவின் ஒளியுடன், பெராருண்மையில் இறுக்கத்துடன், நடையில் எளிமையுடன். தனித்துவம் குறையாத தமிழ் நடையில் நண்பர் ஜான் ஹாயி சூரியிருக்கிறார் என்பது தான். மேலும் அவர் நாம் சிந்திக்க வேண்டிய, ஆழமான பல கேள்விகளை முன் வைக்கிறார். பிரம்மாண்டமான இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் அடையாளம் காண முடியாத துகளீலும் சிறிய துகள் பேரங்கு எங்கோ ஒரு மூலையில் மிதந்து கொண்டிருக்கும் உலகம் எனும் கோளில் வாழ்பவன் மனிதன் என்று நமது 'எளிமையை' விளக்குகிறார். இது உண்மை எனினும் மனிதனுக்கு. அவன் மனத்தின் துணை கொண்டு 'வீசுவ சூபம்' எடுக்கும் தீரன் உண்டு. இவ்வளவு பிரம்மாண்டமான. எவ்வையற்ற, ஆதீயை அறிய இயலாத, அந்தம் பற்றிய தெளிவும் இல்லாத பிரபஞ்சம் என்பது அவன் படைபோய்கும். அவனான்றி எந்த அணுவும் உற்பத்தியாவதில்லை. அண்டமைனும் இந்தப் பிரம்மாண்டத்தில் ஆயிரம் ஆயிரம் கோடி நட்சத்திர மண்டலங்களும், சூரியன்களும், கோள்களும் இருக்கின்றன. இதில் எத்தனையோ

கோள்களில் உயிர்கள் இருக்கலாம். மனீதர்கள், மனீதர்களினும் உயர்ந்த படைப்புகள் இருக்கலாம். உண்மைக்கு வரம்புண்டு : ஊகத்தீற்கு வரம்பில்லை. ஆனால் இன்று வரை நாம் அறிந்த உயிர்ப் பொருள், உயிர்ப் பொருளின் சிகரம் மனீதன் தான். அவன் அமர்ந்திருக்கும் சிம்மாதனத்தீற்கு இன்று வரை போட்டியில்லை.

. வையகம்

தோன்றிய நான் முதல் தொடர்ந்து மேற் சௌல
ஊன்றிய கால்கள் உள்ளூர் உரவேஙன்
எண்ணறு சமயமும் எழுதுதற் கீயவா
விண்ணவர், தேவர், விஞ்ஞாயர் கூட்டமும்
ஆக்கிய தீற்தீன் ஆசான் : பின்னலை
நீக்கிய அறிவியல் நெறியின் தந்தை. . .
நன்றோ தீதோ யாதீன் வினைவே஗
என்றோ ஏனோ இப் புலி தோன்றிய
தறியே஗ம், ஆயினும் அறிந்த நாள்முதல்
நெறியும் வழியும் நிலையும் வகுத்து
வளர்வது மாணிடம்

என்பது கவிஞன் மதிப்பீடு*. இந்த நிலை இன்று வரை தொடர்கிறது. நானை மாறலாம். மாறினால் நமது கருத்தை நாமும் மாற்றிக் கொள்கிறோம். நாமும் நமது தனிமையைப் போக்க, உறவு கொள்ள உயர் குலம் வாழும் இன்னொரு கோள் கிடைக்காதா எனத் தேடிக் கொண்டு தான் இருக்கிறோம். புதிர் தொடர்கிறது.

இந் நூலின் இரண்டாவது பகுதியான உட்புறத் தேடல் நம்மை இன்காண இயலாத உலகத்தில் இருந்து, கால்கள் வலுவாக ஊன்றி நீற்கத்தக்க தரைக்குக் கொண்டு வருகிறது.

* வாயிற் தீற்க்கட்டும்: குலோத்துங்கன் முதல் பதிப்பு: பக் 85, பாரதி பதிப்பகம், சென்னை

நாம் பிறந்து வளர்ந்த மண்ணீன் மேல், நாம் இளமை தொட்டுப் பர்த்து மகிழ்ந்த வானத்தின் கீழ் நின்று பிரச்சினைகளை எதிர் கொள்கிறோம். நமக்குத் தெரிந்த மொழி : நாம் கணிக்கத்தக்க அளவுகோல், தெரிந்த களத்தில் ஆய்வு நடத்துகிறோம். ஆனால் முடிவில் இங்கும் முடிச்சலிழக்க இயலாத புதிர் தான்.

ஆசிரியர் முதலில் உயிர் அணுக்களைப் (Cells) பற்றிப் பேசுகிறார். ஒவ்வொரு மனித உடலிலும் 66 மில்லியன் செல்கள் இருப்பதாகவும் ஒவ்வொரு செல்லும் தனித்தனியே முழுமனிதனை உருவாக்கும் சக்தி வாய்ந்தது எனவும் கூறப்படும் செய்தி நம்மை மெய்சிலிர்க்க வைக்கிறது என்கிறார். அடுத்து மரபு அணுக்களைப் பற்றிப் பேசுகிறார். ஒவ்வொரு மரபு அணுவும் ஒரு தகவல் சேமிப்புக் கீடங்கு. மரபு அணுக்கட்டு மரணமில்லை. அவை ஒவ்வொரு சந்ததியினருக்கும் உயிரியலின் செயல்பாட்டின் படி முடிவு இல்லாமல் பகிர்ந்தளீக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு உயிரும் பிறப்பெடுக்கும் போது அந்தப் புதுப் பிறவிக்கு மரபு அணுக்கள் போய்ச் சேர்கின்றன. மரபு அணுக்கள் என்றுமே இறப்பதில்லை. பிறக்கின்ற ஒவ்வொரு குழந்தையும் நம்மை, நம் எண்ணற்ற முன்னோர்களீன் குணாதிசயங்களை அனுபவங்களை மரபு அணுக்கள் வழி கூறந்து செல்கிறது.

வாழ்வின் பதிவேடுகள் என்ற இரகசியத்தை இந்த நூற்றாண்டில் மனிதன் கண்டு பிடித்தான் என்பதை ஆசிரியர் தெளிவாக விளக்குகிறார். அவருடைய எதிர் பர்ப்பு, நம்பிக்கை பின் வருமாறு :

“நம் உடல் எவ்வாறு இயங்குகிறது. நாம் மற்ற மனிதர்களீடுமிருந்து எந்தெந்த வகையில் மாறுபட்டிருக்கிறோம்? நோய்கள் எப்படி ஏற்படுகின்றன? நோய்க்கு மூல காரணம் எவை? நாம் எவ்வாறு முதுமை அடைகிறோம்? மரணம் ஏன், எப்படி சம்பவிக்கின்றது? இதற்கான வீரிவான செய்திகள்

நமது மரபு அணுக்களில் தெளிவாகவே பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றை உயிரியல் அறிவியலர் படித்துப் பார்த்து அதனைப் புரிந்து கொண்டு நமக்குப் பொருள் விளக்குவார்கள். பல சிக்கல்களை, முடிச்சுக்களை முழுமையாகப் படித்திட, உணர்ந்திட, பல நூற்றாண்டு காலம் ஆகவாம். ஆனால் “அவற்றை முற்றிலுமாகப் புரிந்த கொண்டால், ஒரு இயந்திரத்தின் செயற்பாடுகளை அறிந்து கொள்ள, பிறகு அதனைப் பழுது பார்க்க. சீர்திருத்த, உரு மாற்றம் செய்ய நமக்கு ஏற்படும் எல்லா அனுபவங்களும் இந்தத் துறையின் ஆய்விலும் ஏற்படும்”. (பக. 105)

அடுத்து ஆசிரியர் பாலியல் உறவு பற்றிய சில முக்கியமான செய்திகளைக் கூறிச் செல்கிறார்.

‘முளை - ஒரு வியப்பு’ என்பது அடுத்த தலைப்பு. ஒரு மணல் அளவே உள்ள முளையின் மிகச் சிறிய பரப்பில் நூறு ஆயிரம் நீரங்களும். இருபது வட்சம் ஆக்சான்களும், நூறு கேடி இணைப்புகளும் (Synapses) ஓன்றோட்டோன்று தொடர்பு கொண்டு இணங்குகின்றன என்பதைப் படிக்கும் பொழுது இயற்கைப் படைப்பின் கற்பனை செய்ய இயலாத பரிமாணங்கள் புரிகின்றன. குறிப்பிடத்தக்கதாக அவர் கூறும் செய்தி, மனித முளையும் டார்வினின் தத்துவப்படிப் பரிணாம வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிறது என்பது தான். பரிணாம வளர்ச்சியில் முளைப் பகுதி அறிவியலர் கூற்றும் படி முன்று கால கட்டங்களைக் காட்டும். முன்று பகுதிகளைக் கொண்டது.

- i. R – Complex
- ii. Mammalian brain
- iii. Cerebral Cortex

பல கோடி ஆண்டுக்கட்டு முன்பு நமது Reptilian முன்னோர்கள் வாழ்ந்த காலத்தின் பதிவுகள் முதலாவது பகுதியில் இருக்கின்றன. R – Complex பகுதியைச் சுற்றி

உள்ளது இரண்டாவதான மாஸ்டிக் பல கோடி ஆண்டுக்கு முன் பால் தரும் மிருகங்களாக வாழ்ந்த காலத்தின் பதிவுகளைக் கொண்டிருக்கிறது. முன்றாவது பகுதி மூன்றையின் பறப்பில் முன்றில் இரண்டு பகுதியை ஆக்கிரமித்துள்ளது. இந்தப் பகுதியில் தான் அறிவு, அறிதல், consciousness பிறப்பெடுக்கிறது. “சிந்தனைக்குப் பிறப்பிடமாகவும் ஆய்வுத் திறன்களின் நிலைக்கணங்களும் நமது வெளிப்புற, உட்புறத் தேவைகளின் உந்துச் சக்தியங்களும் தீகழ்கிறது”.

மூன்றையின் பரீணாம வளர்ச்சியில் மூன்றை அமைப்பின் பலகட்ட வளர்ச்சியையும் கண்ண முடிகிறது. எந்தப் படிவமும் முற்றிலுமாக அழிந்து விடுவதில்லை என்பது சுவையான செய்தி.

நாம் மூன்று தீசைகளில் இருந்த அனுபவச் செல்வங்களைத் தீர்ட்டுகிறோம். மரபு அணுக்கள் வழி நமது உறவினர் விட்டுச் சென்ற கூறுபாடுகள். நமது மூன்றை வழி வாழ்வில் நாம் பெறும் அனுபவங்கள். நூல்கள் வழி நமது முன்னோர்கள் விட்டுச் செல்லும் நீண்ட கால அனுபவங்கள். இவற்றின் தாக்கத்திலிருந்து தான் நமது அணுகுமுறைகள் : உருவும் உள்ளம், குணாதியங்கள் விழுமியங்கள் உருவாகின்றன. நாம் தனி மரமல்லர்.

மனித மூன்றையின் செயல்பாடுகள் பற்றி எண்ணற்ற ஆய்வுகள் நடந்திருக்கின்றன.

மூன்றையின் பல்வேறு பகுதிகள், மனித உடல் உறுப்புகளின் செயல்பாட்டிற்கும் மூன்றையின் சில பாகங்களுக்கும் உள்ள தொடர்புகள் நாடறிந்தவை. ஆனால் மனித மனத்தின் ஆழம் கருவிகொண்டு அளக்கம் தன்மையை தன்று. தர்க்கமும் அறிவியலும் விளக்க இயலாத எண்ணற்ற சக்திகள் சிலருக்கு இருப்பதைப் பார்க்கிறோம்.

கருவி வேண்டிலும் கண்களை முடிய
இருளில் எம் பார்வை எல்லை யற்றது

வீண்ணீன் உயர்ந்து : வெளியின் வீரிந்தது
நுண்ணீய யாலிலும் நுண்ணீதாய் நுண்ணீதாய்

அஃகுவ காணும் ஆற்றல் பெற்றது
மன மெனும் வாயனன் வரையெயதும் காண் கீலம்*
என்பது கலிஞன் கணிப்பு

ஆசிரியர் ஜான் ஹாயி,
ஆன்மீக, அனுபவங்களையும், தியான
உணர்வுகளையும், ஊக்குவிக்கும்
நாம்பு மண்டல மையம் நமது
மூன்றையில் பரிணாம வளர்ச்சியில் ஏற்பட்டுள்ளதா ?

என்ற கேள்வியை எழுப்பி, அதற்கான பதில் தேடுவதற்குத் தர்க்க ரீதியான பாதைகள் பற்றித் தீர்ம்பட வாதித்திருக்கிறார்.

இன்றைய நிலையின் மனீதன் இந்தப் பிரபஞ்சத்தோடு கலந்து நிற்பவன். அவனது உடல், உள்ளம் : மனம், ஆழமனம், ஆகியன நமது எதிர்காலத் தேவையில் முக்கியமான இடம் பெறுத்தக்கன.

நூலின் இறுதியில் ஆசிரியர் மனீத இயற்கை பற்றிய சில முக்கியமான கேள்விகளை எழுப்புகிறார். 'எனக்குள் ஒரு மிருகம்' என்ற தலைப்பின் கீழ் வரும் 27 பக்கங்கள் இந்த நூலின் முக்கியமான பகுதி. அதன் ஆத்மா போன்றது எனினும் பொருந்தும். மனீதனின் ஆசைகள், கனவுகள், நம்பிக்கைகள், விழுமியங்கள் (Values), கொள்கைகள் போன்றவை பற்றி ஆழமாக விவாதிக்கிறார். மிகவும் பயனுள்ள பகுதி. பல கருத்துகளை முன் வைக்கிறார் எனினும் மனீதனீடும் மேலோங்கி நிற்பன தீய கணங்களே என்பது தான் அவர் முடிவு என்ற தோற்றுமே முன் நிற்கிறது. கீழ்க் காணும்

* ஆணையாத தீபம்: குலோத்துங்கன், முதல் பதிப்பு, பக். 101
பாரதி பதிப்பகம், சென்னை

கருத்துகள் அவரது கணிப்பைப் பிரதிபலிப்பது போலத் தேரன்றுகின்றன.

மனிதர்கள் வாழ்வில் நல்லதைவிட, தீயைகளே மேலோங்கி இருப்பதைக் கண முடிகிறது இதற்கு என்ன காரணம். மனித இயல்பே தீயது தானா? (பக்.164)

* * * *

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுகளில் மனிதன் மிருகத்திலிருந்து வேறுபட்டவன்; மாறு பட்டவன்: பகுத்தறியும் ஆற்றல் கற்றவன் என்று கருதப்பட்டான். ஆனால் மனிதன் எப்போதுமே சுயமாகச்

சிந்திக்கும் குணமுடையவன் அவ்வன் என்பது இப்போது அறியப்பட்டுள்ளது. (பக்.164)

* * * *

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுகளில் மனிதன் மிருகத்திலிருந்து வேறுபட்டவன்: மாறு பட்டவன்: பகுத்தறியும் ஆற்றல் கற்றவன் என்று கருதப்பட்டான். ஆனால் மனிதன் எப்போதுமே சுயமாகச்

சிந்திக்கும் குணமுடையவன் அவ்வன் என்பது இப்போது அறியப்பட்டுள்ளது. (பக்.164)

* * * *

பல கோடி ஆண்டுகள் காடுகளில் மிருகங்களோடு மிருகமாய் வாழ்ந்த மனிதனின் பாரம் பரீயத்தை மறுக்க முடியாது. அவனது மரபு அணுக்களிலும், மூனையின் படிவங்களிலும் மிருக இச்சைகளும், உணர்வுகளும், பதிந்திருக்கின்றன. (பக்.165)

* * * *

சட்ட வரைமுறைகட்டுப் பயந்து நடப்பவர்களைக் காட்டிலும்

சமுதாய நெற்முறைகளை மீறுபவர்களைக் கண்டு, நம்மை

யறியாமலேயே ஆமோதிக்கிறோம். நம்மில் பலர் நல்லவர்களாக இருப்பது தப்புச் செய்யத் துணிலின்மையாலும், தப்புச் செய்ய வாய்ப்பு இல்லாமலையாலும் தான். (பக்.169)

தனி மனிதனைப் பற்றிய இந்தக் கருத்துச் சற்று கடுமையான தென்பதே என் மதிப்பீடு.

மனிதனின் மிஞ்சிய தேவனை இது வரை வையகம் கண்டதில்லை - அட
மனிதனின் கீழ் எனும் புழுவோ புச்சியோ மண்ணீர் பிறந்ததில்லை*

* * * *

மண் குடையும் புழுவோடும் வதிவோம் : பின்னர் வானத்துத் தேவரினும் உயர்வோம் நாஸ்கள் : பண்புடையை எம் பெருமை : கயமை என்னும் பழியுடையை எம் சிறுமை : பகுத்துப் பார்க்கின்

மண்ணோடு பின்னாந்தவர்யாம்: சுவர்கள் கட்டி வரம்புகளை வளர்ப்பவர்யாம்: ஊர்தியேற் விண்ணோடும் வெளியோடும் இணைவோமேனும் வீதிகளின் சகதிக்கே மீஞ்சுவோம் யாம்**

* விதியே, விதியே தமிழுச் சாதியை..... குலோத்துங்கன் பாரதி பதிப்பகம், சென்னை - 1995

** விண்சமைப்போர் வருக: குலோத்துங்கன்: பக். முதற் பதிப்பு. பாரதி பதிப்பகம், சென்னை 1984

மேற்கண்டவை எனது கலீதை வரீகளில் சில வருகும். பெரும் பாலும் நண்பர் ஜான் ஹாயி அவர்களின் கருத்தோடு இணைந்தவை எனினும் இருண்ட வானில் இமைக்கும் நேர மின்னல் பேரவை ஒரு பிரகாசமான நம்பிக்கை ரேதை என் சிந்தையில் தோன்றி மறைகிறது. தொடர்ந்து நீகழும் பரீணாம வளர்ச்சியில், அறிவிலும், ஆற்றலிலும் வளரும் மனிதன், பண்பிலும். சமுதாய உணர்விலும் உயர்நிலை காண ஊர்ந்து செல்லக் கூடும். விழுமியஸ்களிலும் (values) மனிதச் சமுதாயம் உயர்நிலை நோக்கிப் பரீணாம வளர்ச்சி பெறக் கூடும். பெறும் என்பது என் அசையாத நம்பிக்கை. இங்கு கருத்து வேற்றுமை இருப்பது எதிர் பார்க்கக் கூடியதே.

திரு. ஜான் ஹாயி அவர்களின் இந்தத் தேடல் புனிதமானது : போற்றத்தக்கது : இன்றியமையாதது : எனினும் பலர் கூடுபடாதது. அவர் இப்பணியைத் தொடர வேண்டும். மனிதன் வனவிலங்குகளின் வாரிசாகவே தொடருவானா, அவ்வது வையகம் கண்ட எண்ணற்ற மாமனிதர்களின் தாக்கத்தால் மனிதத் தன்மையில் தொடர்ந்து உயர்வானா என்ற பிரச்சினையை அவர் கேள்விக் குறியாகவே வைத்துத் தனது தேடலைத் தொடர வேண்டும் என்பது என் வேண்டுகோள்.

அவருடைய இந்நால் பயனுள்ளது. பாராட்டத்தக்கது. தமிழகம் வரவேற்க வேண்டும், வரவேற்கும்.

சென்னை
6.5.2000

வா.செ. குழந்தைசாமி

வகைப்பாடு: கட்டுரைகள்

வெளியீடு:

**வினாக்கள் மற்று நோக்குப்பாடுகள்
ஏம்முறை அரசாங்க விதிவிளையாட்டு**

முகவை முத்து கண்ணப்பர்

ஸக்டர் தி. முத்துக்கண்ணப்பர் அவர்களை நான் கவல் நூற்றாண்டுக் காலமாக அறிவேன். நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பு. கருத்துப் பரிமாற்றங்கட்கள் சூழ்நிலை, இனைந்து செயல்படும் தேவைகள் போன்றன எங்கள் நட்பு வளர்த் துணை செய்தன. அவரைப் பொறுத்தவரை நான்கு சூறுபாடுகள் கோடிட்டுக் காட்டத்தக்கன.

1. நட்புணர்வு
2. தமிழ்ப் பற்று
3. ஆள்வினையுடையை
4. பொது நல ஈடுபாடு

கோவை அரசினர் பொறியியல் கல்லூரியில் உதவி விரிவுரையாளராக எனது பணி வாழ்வைத் தொடங்கிய நாள் முதல், தொழில் நுட்ப கல்வி இயக்குநர், பல்கலைக்கழகங்களின் துணை வேந்தர் போன்ற பதவிகளில் இருந்து ஓய்வு பெற்ற நாள் வரை, நான் அறிந்தவர்கள் பலர்: பழகியவர்கள் பலர்; மாநில அளவில்; தேசிய அளவில் என்னொடு பணி புரிந்தவர்கள்

பலர். ஆனால் நான் நண்பர்கள் என்று கூறத் தக்கவர்கள் சிலர் தான். விரல் விட்டு எண்ணைக் கூடியவர்கள் என்றால் மிகையாகாது. எனது இயல்பு காரணமாகவோ, அல்லது "ஏடுபட்டுள்ள தொழிலே எவ்வாறு' என்பது போன்ற எனது அனுஙு முறை காரணமாகவோ, எனது நண்பர்கள் வட்டம் குறுகியதாக, மிகக் குறுகியதாகவே நின்றுவிட்டது. நண்பர்கள் குழுவில் முக்கியமானவர் டாக்டர் தீரு. முத்து கண்ணப்ர. தமிழர்களைப் போல நட்புக்கு முன்னிடம் தந்த இனம், நட்பை மதித்த இனம் உலகில் வேறொன்றில்லை.

**பெயக் கண்டும் நஞ்சண்டமையவர்: நயத்தக்க
நாகரீகம் வேண்டுபவர்
நட்டோர் கொடுப்பின்
நஞ்சம் உண்பர் நனி நாகரீகர்**

என்பது தமிழர் நட்புக்கு வகுத்த இலக்கணம். இவற்றை யொத்த வரிகளை, நட்புக்கு வகுக்கப்பட்ட இலக்கணத்தை இன்னொரு மொழியில் காண்பது அரிது. இது தமிழர் பண்டில் நட்புப் பெற்றுள்ள இடம். நான்றிந்த அளவில் தமிழரின் இந்தச் தலையாய் பண்டின் பிரதி நிதியாக நிற்பவர் டாக்டர் முத்து கண்ணப்பர்.

பொதுவாகத் தமிழகத்தில், மொழிப்பற்று உயர்த்திப் பிடிக்கப்படும் உயர் குணங்களில் ஒன்று. தன் நாடு, தன் மொழி இவற்றின் மீது பற்று இருப்பது இயற்கை. மற்ற நாடுகளில் பெரும்பாலும் இது ஒரு பாராட்டத்தக்க தனி மனிதர் பண்பாக அவ்வளவு பரவலாகப் பேசப்படுவதில்லை என்பது உண்மை. எனினும் தமிழ்நாட்டைப் பொருத்தவரை தமிழ்ப் பற்று என்பது, தமிழ் இனப் பாதுகாப்புப் போன்ற பல கூறுபாடுகளை உள்ளடக்கிய ஒன்றாக இருக்கிறது. தமிழ்ப் பற்றாளர்கள் பல தரத்தினர்; பல நிறத்தினர். தமிழை வளர்ப்போருளர்; தமிழால் வளர்வோருளர். தமிழை வைத்து அரசியல் நடத்துவதும் இன்றைய நடைமுறை, இந்தக் கலங்கிய

சூழ்நிலையில் கள்ளக்கமிலாத தமிழ்ப் பற்றாளர்; நம்புவதைப் பேசுவார்: பேசுவதை நடைமுறைப்படுத்த விரும்புவார். வீடோருவகம்; மேடை ஒருவகைஞும் நாடகத்தின் நிழலுமறியாவதவர் டாக்டர் முத்து கண்ணப்பர்.

தமிழ் ஆட்சி மொழி என 1956 - இல் அறிவிக்கப்பட்டது. இது முழுமையாகச் செயல்படுத்தப்பட வேண்டுமென 1959 - இல் மேலவையில் தீர்மானம் கொண்டு வந்தார். அதற்குப் பின் 1963 - இல் மேலவையில் இதை மீண்டும் வலியுறுத்தியவர். நாம் சார்ந்திருந்த கட்சியின் விருப்பு, வெறுப்புகளைப் பற்றிக் கவலைப்பட்டது கடமையைச் செய்தவர்.

நமது மொழிப் பிரச்சினை, நாம் நினைப்பதை விடச் சிக்கலானது. ஒவ்வொருவரும் ஒரு விதமான கோணத்தில் அணுகுகின்றனர். இன்று, மாநில ஆட்சி மொழிகள் ஒரு புறம்; இன்னொரு புறம் தேசிய ஆட்சி மொழி; இவற்றை விடுத்துச் தற்காலிகமாகத் தொடரும் ஆங்கிலமும் நீரந்தரமாக ஆட்சி மொழியாக வேண்டும் எனும் கோரிக்கை ஒரு புறம்; மாநில மொழிகள் அனைத்தும் தேசிய ஆட்சி மொழிகளாக வேண்டும் எனும் கோரிக்கை ஒருபுறம். தமிழகத்திலுள்ள பல்வேறு கட்சித் தலைவர்களீடையே கூட ஒர் ஒத்த கருத்தில்லை. இந்தப் பின்னணியில் மொழிப் பிரச்சினை பற்றிய தெளிவு உள்ளவர் டாக்டர் முத்து கண்ணப்பர். தீர்க்க தரிசனப் பார்வையுள்ளவர். பிழையற்ற தமிழ் எழுதுவதையும், பேசுவதையும், ஊக்குவிக்க, அதற்கு உதவ அவர் நூல்கள் வழியாகவும், வானோலி போன்ற சாதனங்கள் வழியாகவும் செய்து வரும் தொண்டு மகத்தானது. எழுத்துச் சீரமைப்பைத் துணிந்து ஆதரித்து வரும் சிந்தனையாளர் அவர்.

தமிழில் வித்துவான் சான்றிதழுடன் தொடங்கிய அவரது கல்வித் தகுதி முன்னேற்றம். எண்ணி யெண்ணி வியக்கத்துக்கது. இன்று பலர் தொலை நிலைக் கல்விச் சாதனங்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு கல்வியில்

முன்னேறுகின்றனர். அந்த வசதி எதுவும் இல்லாத காலத்தில் அவர், B.A., M.A., Ph.D. என ஒவ்வொரு கட்டமாகத் தனிப்பட்ட மாணவராக, பணி செய்யும் பொழுதே படித்து முன்னேறியவர். பொன்னேரீ பேரன்று ஆய்வுக்கான நூல் நிலைய வசதிகள் எவையும் இல்லாத ஊரில் அரசினர் கல்லூரியில் பணி புரிந்து கொண்டு டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர். அப்பட்டத்திற்கான ஆய்வேட்டை முதன் முதலில் தமிழில் எழுதியவர். அமைதியாக, ஆரவாரம் இன்றிப் புரட்சி செய்யும் இயல்பினர். உரத்துப் பேசாதவர்; ஆனால் உறுதியனாவர். பாதை பற்றிய தெளிவுள்ளவர்; பயணம் பற்றி உறுதியுள்ளவர். 1958 - 1964 முதல் 1964 வரை மேல்வை உறுப்பினராக இருந்தவர்; உறுப்பினராக இருந்த அந்தக் காலப்பகுதியிலேயே, வீட்டில் படித்து அவரது மேல்வை உறுப்பினர் பதவி முடிந்த இரண்டு மாதத்திற்குள் தேர்வு எழுதி M.A. பட்டம் பெற்றவர். இன்றும், தொடர்ந்து கற்பவர். மாணவப் பருவம் மறையாதவர்.

நான் மேலே கூறியவை அனைத்தினும் பாசியில் இழை போல, உடம்பில் நாம்பு போலப் பரவி நிற்பது அவரது பொது நல உணர்வு. தமிழ்ப் பண்பாட்டில் நட்பின் இடம் பற்றி முன்பு குறிப்பிட்டேன். அதைப் போலவே, அவ்வது அதனினும் மேலாகத் தமிழர்கள் புகழ் சேர்ந்த வாழ்வை மதித்தவர்கள்.

புகழுணின் உயிரும் கொடுக்குவர்

பழையனின் உலகுடன் பெற்றும் கொள்ளவர்
என்று பாடிய பாண்டிய மன்னன்

தனக்கென வாழுப் பிறர்க்குரீயாளர்
உண்மை யானை

இவ்வுலகம் 'உண்டாலும்' என்கிறான். தமிழ்ப் பண்பாட்டில் ஈடுபாடுள்ள டாக்டர் தி. முத்துகண்ணப்பர் ஆழ்ந்த பொது நல ஆர்வம் கொண்டவர். அந்த ஆர்வம் காரணமாகத் தான் அவர் இளநிலை வீரிவரையாளராக ஓர் அரசினர் கல்லூரியில் பணி புரிந்த காலத்திலேயே அவரை மேல்வை

உறுப்பினர் பதவி தேடி வந்தது. Dr. A.L. முதலியார், Dr. P.V. செரீயன், திருமதி. கீஸ்வாலங்கூடேவு, பேள்ள பெரு மக்கள் அப்பொழுது அம்மன்றத்தின் உறுப்பினர்களாக இருந்தனர். அங்கு இளைஞர்கள் இவர் இடம் பெற்றார். அம்மன்றத்தில் இருந்து 1964 - இல் ஓய்வுப் பெற்ற அவர் இன்னும், மேலவை ஓய்வுப் பெற்ற உறுப்பினர்கள் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்து வருகிறார். பொது நலத் தொடர்புடைய எத்தனையோ நிறுவனங்களில் உறுப்பினராகவும், தலைவராகவும் இருந்து பணிபுரிந்து வருகிறார். திரு. அவினாசிலிங்கம் செட்டியார் அவர்கள் நிறுவிய தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தில் இன்றும் செயற்குழு, பொதுக் குழு உறுப்பினராக இருந்து அதற்கு ஒரு தூண் போன்று துணை நிற்கிறார். முத்தமிழ்க் காவலர் கி.ஆ.பெ. அவர்கள் மறைவிற்குப் பின், அவர் விருப்பத்திற்கேற்பத் தமிழகப் புலவர் குழுவின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றார். அவருக்கே உரீய உற்சாகத் தோடும், ஊக்கத்தோடும், எண்பதைத் தாண்டிய வயதிலும் பணிபுரிந்தார். ஒரு கட்டத்தில், உறுப்பினர்கள் சிலருடைய அணுகுமுறையைடு இணைந்து செல்ல இயலவில்லை என்பது தெரிந்தவுடன் மற்றவர்க்கு வழி விடுத்து விலகிக் கொண்டார். பலமுறை அவர் விலக நினைத்த பொழுது நான் தடுத்திருக்கிறேன். பாரம்பரீயம் உள்ள நிறுவனம் முத்து அறிஞர்கள் தலைமையில் இயங்க வேண்டும் என்பது என் கருத்து. ஆனால் அவர் எந்தப் பதவியையும் இறுக்கிப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தவரல்லர். எதிர்ப்புத் தோன்று முன் இறங்கி நடந்தவர். வருந்தி அழைக்கப்பட்டால் மட்டுமே பதவிகளை ஏற்க வந்தவர். சிம்மாசன மின்றியும் சேவை செய்யலாம் என்ற தத்துவ உலகத்தினர். திரும்பிப் பார்த்தால் மன நிறைவு தரும் வாழ்க்கை சிலருக்கு மட்டுமே அமைகிறது. டாக்டர் தி. முத்து கண்ணப்பர் மன நிறைவேடு, பெருமித்தோடு கூட, தாம் நடந்து வந்த பாதையைத் திரும்பிப்

பர்க்கலாம். அது இனைய தலைமுறை லின் பற்றக்கூடிய பாதை. எதிரீயும் பராட்டும் பாதை.

டாக்டர் வா.செ. குழந்தைசாமி

வகைப்பாடு: வாழ்க்கை வரலாறு

வெளியீடு: ஒள்வையகம், சென்னை-20. (2000)

போகுப்பு அடிகாலி இதர தமிழ்க் கோட்டும் | கட்டும் ||

வினாகுப்பு: திரு. ஏஃக் கார்மாஜ்

மனீத சமுதாயம் பெறும் அறிவு என்பது வாழையூடு வாழையெனத் தலைமுறை தலைமுறையாக வாழ்ந்து மறைந்த அறிஞர் பெரு மக்களின் அனுபவங்களின் தொகுப்பு மூலம் பெறப்படுவதுதான். தமது அனுபவங்களை அவர்கள் பல வடிவங்களில் விட்டுச் செல்கிறார்கள். கலைதயாக, காலியமாக, புனைந்த கதையாக, சிந்தனைத் தொகுப்பாக, கட்டுரையாக, வாழ்க்கை வரலாறாக நமக்கு விட்டுச் செல்கிறார்கள். எவ்வடியில் இடம் பெற்றாலும் அவை வாழ்க்கை நீகழ்வுகளின் தொகுப்புகள் ஆகும். மலர்களின், அவற்றைடு சேர்ந்த காம்புகளின் இடையிடையே இலைகளின் தொகுப்பில் அமைந்த மாலை பேரன்று பல்வகையான நீகழ்வுகளின் தொகுப்பே வாழ்க்கையாகும். இந்த நூலில் ஆசிரியர் பலருடைய மனங்களில் மறக்க இயலாத அளவிற்குப் பதிந்துவிட்ட நீணவுகளைத் தொகுத்திருக்கிறார்.

மறப்பது மனீத இயல்பு, “கடவுள் மனீத சமுதாயத்திற்கு அளித்த வரங்களில் ஞாபகத்தை விட மறதியே உண்ணுமானது”

என்று கூறுவதுண்டு. இது முழுமையான உண்மை. வாழ்வில் ஏற்படும் சோகங்கள், ஏமாற்றங்கள், கவலைகள் அனைத்தும் பசுமையாக நிற்குமாயின் மனீத இதயம் தாங்க இயலாது. தழுவிலனத் தீய்த்தலைக் கூட, காலப்போக்கீல் தணிவதால்தான் வாழ்க்கை நடக்கிறது. இயற்கையாக நிகழும் மறதியை வென்று மன ஏட்டில் பதிந்துவிட்ட நினைவுகளீலிருந்து அவரவர்க்கு முக்கீயமானதாகப் பட்டதை ஒவ்வொரு வரும் பதிவு செய்துள்ளனர். ஒவ்வொன்றிலும் படிப்பவர்கள் பயன்பெறும் ஒரு பாடம், அல்லது செய்தி பெரும்பாலும் இடம் பெற்றிருக்கிறது - - மாதுளம் பழுத்தைப் பிரித்தால் ஒவ்வொரு கண்ணில் இருந்தும் ஒரு மணி இருப்பது போல என்று கூறினால் மிகையாகாது.

கலைஞரின் நட்புணர்வு, தங்கட்குக் கொடுத்த தீன்பண்டத்தைத் தட்டில் வைத்து, கொடுத்த விருந்தினர்க்கே பரீமாற வந்த கலைவாணர் என்.எஸ்.கே யின் வாரிசுகள், தமது நாட்டுக் குடிமகன் நிலவில் கால் வைத்த அந்த நாளிலும் விடுமுறை பற்றிய எண்ணமே இல்லாது வேலைக்குச் சென்ற அமெரிக்க மக்கள் பற்றிய செய்தி. மகனைப் படிப்பதற்குப் பட்டணத்திற்கு அனுப்ப, 75 கி.மீ. தூரம் மிதிவண்டியில் ஏற்றிச் சென்ற தந்தையின் அர்ப்பணீப்பு உணர்வு, வில்லுப்பாட்டுக் கேட்டு மனம் திருந்திய மகன், பேரன்றன மனத்திற் பதிக்கும் உணர்வுகளை நாமும் அனுபவித்துப் பயன் பெறுவோம்.

செருப்புத் தைக்கும் தொழிலாளி: அவரது சமயம் தெரியவில்லை: பெரும்பாலும் இந்து. உறுதியாக இசுலாமியர் அல்லர். காலையில் வேலைக்குப் போகும் பொழுதெல்லாம் அவர் தாண்டிச் செல்ல வேண்டிய மகுதி முன் நின்று, செருப்புகளைக் கழற்றி விட்டு பயபக்தியொடு தொழுகிறார். இது மகுதியாயிற்றே என்று கூறியவரிடம் அதனால் என்னங்க, “இதுவும் சாமி கேளவில் தானுங்களே” என்கிறார். இது சாதாரணமான சங்கதி அன்று. அசாதாரணமான ஒற்றுமை

கட்டதும்!!

உணர்வின் பிரதிபலிப்பு: எம் மதுத்தையும் சமயங்க, இறைவனை அடையும் பாதை என்று, விளக்கம் கூறாமல் தன்னுள்ளே உணர்ந்துள்ள தன்மை. அவர் படியாதவர். இந்த ஞானம் ஒரு ஏடு கற்று வந்ததல்ல. ஒரு மூவாயிரம் ஆண்டுப் பண்பாட்டின் பிரதிபலிப்பு. இந்த நாட்டின் ஆன்மிகச் செல்வம். இப்படிப்பட்ட பெரியவர்கள் பலரை, படிக்காத முதியவர்களை, முதாட்டிகளை கீராமங்களில் கண்ணாலும். பாகுபாடு அனைத்தும் படித்தவர்கள் பங்களிப்பு.

இவஸ்கை தாய்லாந்து, ஃபிரான்ஸ் பேரன்ற நாடுகளிலிருந்து சில பிரமுகர்கள், இந்தியாவிலிருந்து பல துறைகளிலும் அனுபவம் மிக்கவர்கள் முயன்று முன்னேறியவர்கள், பல துறையினர் பல பின்னணியைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்த நூலின் பக்கங்களில் நம்மோடு தங்கள் அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள். நூல் ஆசிரியர் தீரு. தங்க காமராஜ் அவர்களின் இந்த முயற்சி சற்றுப் புதுமையானது. வரவேவற்கத்தக்கது. அவருக்கு நமது பாராட்டுதல்கள்.

சென்னை

டாக்டர் வா.செ. குழந்தைசாமி

31.08.2000

வகைப்பாடு: கட்டுரைகள்

வெளியீடு: நவமை பதிப்பகம், சென்னை-04 (2000)

தலைமுறை, முனியும், காந்தியும்

திரு. குமரி

நண்பர் குயிலன் அவர்கள் பன்மொழிப் பரிச்சயம் உடையவர். தீராவீடு மொழிகள் மற்ற இந்திய மொழிகளில் பல அவர் சற்று நெருக்கமாகவே அறிந்துள்ள மொழிகள் ஆகும். மொழியறிவு மட்டுமின்றி, மொழியியல் பார்வையும் உடையவர். அவர் எழுதியுள்ள 'ஒலியும், வரியும், மொழியும்' என்ற நூலை முன்னுரைக்கு அனுப்பியிருந்தார். அதை முதலில் மெலெழுந்தவாரியாகப் படித்துப் பார்த்தபோன் அதற்கு முன்னுரை எழுதும் தகுதி எனக்கு இல்லை என்பதை உணர்ந்தேன். ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இந்திய மொழிகளில் ஈடுபாடும், ஓரளவு மொழியியல் தேர்ச்சியும் உள்ளவர்கள்தான் முறையாக அவர் நூலுக்கு முன்னுரை எழுத இயலும் என்று தேர்ந்தெடுத்து. எனது நிலையினை விளக்கி அவருக்கு எழுதினேன். அவர் என் இயலாமையை ஏற்பதாக இல்லை. இயலாமை என்ற பெயரில் நான் முன்னுரை எழுதுவதைத் தவிர்க்கிறேன் என அவர் ஜயப்படுகிறாரோ என்ற கவலையும் எனக்கு ஏற்பட்டது. ஒரு

முன்னேற்றக் கொள்கையில் ஆழ்ந்த பிடிப்பும், அதற்கெனத் தமது நேரத்தையும், நீண்வையும் செலவிடும் மனமும் உள்ளவர்களின் வேண்டுகோள் எவ்வாறாயினும் மதிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. எனவே இப்பணியை ஏற்றுக்கொண்டேன். இது இத்துறை பற்றிய அறிவுத் தகுதியால் செய்யும் பணி அன்று. அன்றின் காரணமாகச் செய்யப்படுவது. இதற்கு நண்பர் டாக்டர் கொடுமுடி சண்முகன் அவர்களின் உதவியையும் பெற்றுக் கொண்டேன்.

நண்பர் குயிலன் அவர்கட்கும் எனக்கும் ஒரு முக்கியமான கருத்து ஒற்றுமை உண்டு. அதன் அடிப்படைகள் பின் வருமாறு;

- ஒரு மொழிக்கு அடிப்படையானது 'ஒலி வடிவம்' தான்.
- வரீ வடிவம் என்பது ஒலிகட்காக நாம் அமைத்துக் கொண்ட குறியீடு. அது காலத்தீற்குக் காலம் மாறவாம், மாறியிருக்கிறது.
- தமிழ் வரீவடிவம் எளிமைப் படுத்தப்படவேண்டும். எளிமைப் படுத்துவது எளிது.
- தமிழுக்கு ரோமன் வரீவடிவத்தை முறையான உச்சரிப்புத் தரப்படுத்தலுடன் துணை வரீவடிவமாகப் பயன் படுத்தலாம். இப்பொழுதும் ஆவணங்களில் ஊர்ப்பெயர்களை, தனிப்பட்டவர் பெயர்களை ரோமன் வரீவடிவத்தில் எழுதி வருகிறோம்.
- ஒரு பொது வரீ வடிவம் இந்தியவின் மொழிப் பிரச்சினை தீர்வதற்குப் பேருதலியாக இருக்கும்.

இக்கருத்துகளைத் தமிழூப் பொருத்தவரையில் நான் தொடர்ந்து வலியறுத்தி வருகிறேன். மேலே கூறப்பட்ட சிந்தனை புதிய தன்று. இதற்கு நீண்ட வரலாறு உண்டு. செயல்படுத்தும் முடிவுடன் தமிழகத்தில் 1933 - இல் பெரியார்

அவர்கள் முன் வைத்த கருத்து. தமது கருத்தைப் பெரியார் சில வரீவடிவங்களைப் பொருத்தவரை செயல்படுத்தினார். மற்றவற்றை எதிர்கால முயற்சிக்கு, முறையான சீர்திருத்தத்திற்கு விட்டு வைத்தார்.

அவர் செயல்படுத்திய சீர்திருத்தம், பின்னர் தமிழக அரசால் அவரது நூற்றாண்டின் பொழுது, சிறு மாற்றத்துடன் செயல்படுத்தப்பட்டது. அவர் விட்டுச் சென்றது இன்னும் விடுபட்டே நிற்கிறது. காங்கிரஸ் அரசு, கழக அரசு இரண்டும் வரீவடிச் சீரமைப்புக் குழுக்களை அமைத்தன. அக்குழுக்களும் வரீவடிவச் சீரமைப்பைப் பரிந்துரைத்தன. ஆனால் அரசுகள் செயல்படுத்த முன் வரவில்லை.

வரீவடிவச் சீரமைப்பைப் பொருத்தவரை அரசுகளீன் செயலின்மை புரிந்து கொள்ள இயலாத்தாகும். நாமறிந்த அளவில் கணிசமான எதிர்ப்பும் இல்லை. இனைய தலைமுறை ஏற்கிறது. தமிழறிஞர்களீல் நான் அறிந்த வரை பெரும் பாலோர் ஏற்கிறார்கள். ஒரு சில வைதீகர்கள் (Fundamentalists) எதிர்க்கிறார்கள். வைதீகக் குழுவினிடமிருந்து மாற்றத்திற்கு, அது எப்படிப்பட்ட மாற்றமானாலும் எதிர்ப்பு வரும்.

தமிழ் வரீவடிவத்தினை எளிமைப்படுத்துவது தேவை என்பதை ஏற்கும் தமிழறிஞர்கள் பலர் அதை முன் வைத்து எழுதவும், பேசவும் தயங்குகிறார்கள். எழுதியும், பேசியும் வந்த சிலரும், நமது அரசுகள் கொள்கை அளவில் ஏற்றாலும் இதைச் சலிப்படைந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். நான் நம்பிக்கை இழுக்க வில்லை. சிங்கப்பூரில் நடந்த தமிழ் இணையம் 2000 மாநாட்டில் ஒர் அமர்வில் எழுத்துச் சீரமைப்பு விவாதிக்கப்பட்டது. அங்கு குழுமியிருந்தவர்கள் பலரும் இவ்வளவு எளிய, ஆனால் தேவையான, சீரமைப்பு ஏன் செயல் படுத்தப்படாமல் எழுபது ஆண்டுகளாகத் தேவை நிற்கிறது எனக் கேள்வி எழுப்பினார்கள். மாநாட்டின் இறுதியில் சிங்கப்பூர்

மாநாட்டுத் தீர்மானங்களில் ஒன்றாக எழுத்துச் சீரமைப்பு ஏகமணதாகப் பரிந்துரைக்கப்பட்டது. எழுத்துச் சீரமைப்பு முயற்சியில் ஏதோ ஒரு தொய்வு இருப்பது பேரன்ற சூழ்நிலையில் நண்பர் குயிலன் அவர்களைன் இந்த நூல் வெளிவருவது மிகுதியும் வரவேற்கத்தக்கது ஆகும்.

நண்பர் குயிலன் இந்தீய மொழிகள் பலவற்றின் வரி வடிவங்களையற்றுவர். பழையங்களை மொழிகளில் தொடர்ந்து ஏற்பட்டு வந்த வரிவடிவமாற்றங்களை அறிந்தவர். அதன் விளைவுகளை உணர்ந்தவர். அவருடைய இந்தப் பங்களீப்பு முக்கியமானது.

வரிவடிவச் சீரமைப்பு என்று கூறும் பெருமுது எங்கே தொடங்குவது, எங்கே முடிப்பது என்ற கேள்வி எழுகின்றது. ஒவ்வொருவரும் அவரவர் அணுகுமுறைக் கேற்பச் சில பரிந்துரைகளை முன் வைத்துள்ளனர்.

மொழி என்பது உணர்வு பற்றிய ஒன்று. முழுமையும் பகுத்தறிவு அடிப்படையில் அணுகும் தன்மையையக் கொண்டதன்று. ‘ஐ, ஒள்’ என்ற இரண்டு உயிர் எழுத்துகளையும் ‘அய், அவ்’ என்று எழுதுவார்கள்: அவ்வழக்கு இருக்கிறது என்று கூறினாலும் ‘உயிர் எழுத்துகளைக் கைவிடுவதா?’ என்ற உணர்ச்சியினடிப்படையில் அமைந்த கேள்வி, தமிழக அரசு தனது ஆணையை மாற்ற வேண்டிய கட்டாயத்தை உருவாக்கியது. எனவே, ‘ஙு’ வரிசை முக்கியமானதா? ‘ஞு’ வரிசை முக்கியமானதா பேரன்ற கேள்விகள் பயன் தருவன அல்ல. தமிழ் நெடுஞ் கணக்கில் உள்ள 247 ஒலியெழுத்துகளைக் குறைக்கும் முயற்சியும் ஏற்புப்பெறாது. இது வரிவடிவச் சீரமைப்பை எதிர்ப்பவர்கட்டுகே ஆயுதமாகிவிடும். எனவே

• தமிழ் நெடுஞ்கணக்கிலுள்ள 247

ஒலியெழுத்துகளில் ஒரு இம்மியும் குறையாது.

என்பதை நாம் எழுத்துச் சீரமைப்பின் அடிப்படைப் பிரகடனங்களாகக் கொள்வது இம் முயற்சிக்கு வலுச் சேர்க்கும். இந்த வரம்பைக் குயிலன் அவர்கள் ஏற்பார் என நம்புகிறேன். அடுத்ததாக

“எழுத்து எனப் படுப
அகரம் முதல் னகர இறுவாய்
முப்பால்து எனப்”

என்பது தொல்காப்பியம். எனவே உயிர் நெடில்களை அர, இர, உர, எர, ஒர, எனக் கால் வாஸ்கி எழுதலாம் எனினும், முப்பது எழுத்துக்கட்கும் தனித்தனி வரிவடிவம் இருப்பதையும், இன்றைய நிலையில் ஏற்கலாம். இதில் மாற்றம் செய்வதை எதிர்காலத் தலைமுறைக்கு விட்டுவிடலாம். இன்றைய நிலையில் உயிர்மைய் இகரம், உயிர்மைய் கைரம், உயிர்மைய் உகரம், உயிர்மைய் ஊகரம் இவற்றைச் சீரமைப்படுத்தினாலே 72 குறியீடுகள் குறைந்து விடும். தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 247 ஒலி எழுத்துக்கட்கும் 39 குறியீடுகள் போதுமானனவே. இப்படி ஒரு கருத்தை அடிப்படையாக வைத்து எழுத்துச் சீரமைப்பை ஒர் இயக்கமாக்க வேண்டும். இந்நாலில் குயிலன் அவர்கள் இந்தீய மொழிகள், அவற்றின் வரிவடிவம், மொழி அமைப்பு, அதில் உள்ள ஒற்றுமை, வேற்றுமை பற்றி விரிவாக எழுதியுள்ளார். அவற்றைப் பற்றிக் கருத்துக் கூறும் பின்னணி எனக்கில்லை. ஒவ்வொரு மொழிக்கும் வரிவடிவம் கையெழுத்தில் (Hand Written) கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அச்சிற்கு வரும்பொழுது (கணிப்பொறி வழியாக) எழுத்துகள் நன்றாக அமையுமாறு பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

கீரந்த எழுத்துகள் தமிழர்களீன் படைப்பு. வடமொழி நூல்களை எழுத தேவநாகரி வரிவடிவத்தைப் பயன்படுத்தாமல் தமிழர்கள், தங்கள் வரிவடிவத்தில் சில மாற்றங்கள் செய்து உருவாக்கிக் கொண்ட வரிவடிவமே கீரந்தம். கீரந்த எழுத்துகள் பற்றி திரு. குயிலன் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் செய்தி

தமிழகத்தில் கிரந்தம் பற்றி இருக்கும் மயக்கத்திற்கு மருந்தாக அமையத்தக்கது.

இந்திய மொழிகளின் எழுத்து வடிவங்கள் அனைத்தையும் கலீஞர் குயிலன் அவர்கள் இந்த நூலில் சேர்ந்திருப்பது அரிய முயற்சி. அவரது பன் மொழிப் புலமையும், மொழி பெயர்ப்பு ஆற்றலும் இதற்கு உறுதுணையாக இருந்தனன.

இந்திய மொழிகளின் எண்ணிக்கைப் பெருக்கத்தை, ஏதாவதோரு வகையில் சுருக்க இயலுமா என்ற முயற்சி குயிலன் அவர்களை ரேமன் வரீவடிவை அணுகத் தூண்டியுள்ளது. வடமொழி, தமிழ் அறிஞர்கள் பலர் ரேமன் வரீவடிவை மாற்றாகக் கொள்ளாமல், துணையாகக் கொண்டுள்ளனர். கல்வெட்டுகள் இன்றும் ரேமன் வரீவடிவில் மைய அரசால் பதிப்பிக்கப் படுகின்றது.

தமிழுக்கு ரேமன் வரீவடிவைப் பயன்படுத்த இரண்டு நடைமுறைகள் உள்ளன. ஒன்று மையத் தொல்லியல் துறை, சென்னைப் பேருநியூபிள்ளை பேரவையில் கையாளப்படும் கூடுதல் அடையாள முறை (diacritical marks), a e i o u என்பவற்றில் தலைக்கோடு இட்டால் நெடில் ஆகும். வ ஸ் ட் என்பவற்றின் கீழே புள்ளியும் கோடும் இட்டு வேறு படுத்தும் முறை: ர, ற, ன, ன, ந ஆகியவை இவ்வாறே வேறுபடுத்தப்படுகின்றன.

இன்னொரு முறை தற்காலக் கணிப்பொறியாளர் பயன்படுத்துவது. அது உயிர்க் குறிலுக்குச் சிற்றெழுத்தும் நெடிலுக்குப் பெரிய எழுத்தும் பயன்படுத்துவதாகும்.

முதலில் கூறிய முறை ஏற்கனவே தரப் படுத்தப்பட்டுப் பலராலும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இரண்டாவது முறை இன்னும் தரப்படுத்தப்படவில்லை. அறிஞருக்கம் இதில் தலையிட வேண்டியுள்ளது. தமிழுக்கு ரேமன் வரீவடிவதைப் பயன்படுத்துவதற்கு அறிஞருக்கும், அரசும் ஏற்றுக்

கொள்ளத்தக்க ஒரு முறையைத் தரப்படுத்துவது அவசரமான தேவையாகும்.

கலிஞர் குயிலன் அவர்கள் ஒரு வகையில் தமிழ் மொழிக்கும் வட மொழிக்கும் ரோமன் எழுத்துகளை இணைப்படுத்தியுள்ளார். சிந்திக்கத் தகுந்த முன் மொழிவு.

கலிஞர் குயிலன் அவர்கள், தம் நீண்ட நெடிய அனுபவத்தில் கண்டு, கேட்டு, உணர்ந்து அறிந்தவைகளை இந்ஹாலில் தந்துள்ளார். தம் தெளிவடையாத இடங்களில் இடர்களைக் கண்ணயச் சில ஆலோசனைகளையும் கூறுகிறார். இது மக்களைச் சிந்திக்கத் தூண்டும் நூல். அவரது கருத்துகள் ஆராயத்தக்கன என்பதில் ஐயமில்லை.

நண்பர் குயிலன் அவர்கள், தம் இந்ஹாலில் 'எனக்கு 80 வயது ஆகிலிட்டது', 'நான் இருக்க மாட்டேன்', என்பது போன்ற கருத்துகள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. இது போன்ற அணுகுமுறை எனக்குச் சம்மதமில்லை. தொண்ணாற்று ஐந்தைத் தொடும் திசையில் நடைபோட்டுக் கொண்டிருந்த போதுகூட, பெரியாரும், ராஜாஜீயும் இந்தச் சமுதாயத்தை, இந்த நாட்டு அரசியலை மாற்றுவோம் என்ற நம்பிக்கையுடன்தான் கடைசி நிமிடம் வரை பேசினார்கள். எழுதினார்கள்.

தமிழில் வரிவடிவச் சீரமைப்பு நடந்தே தீரும். அதற்கு நாளைகலாம். நல்ல தலையை வாய்த்தால் நாளையேகூட நடை பெறலாம். தமிழ் வரிவடிவச் சீரமைப்பு, முதிர்ந்து, மரத்தில் இருக்கும் கணி போன்ற நிலையை எட்டி இருக்கிறது. அரசோ, அல்லது அரசின் அனுதாபம் பெற்ற இயக்கமோ சற்று வலிமையுடன் அசைத்தால்கூட மடியில் வந்து விழுந்து விடும்.

பேசும் படம் முதல், பத்திரிகை உலகம் வரை பரந்த தொடர்புள்ள நண்பர் குயிலன் அவர்கள் எழுத்துச் சீரமைப்பு முயற்சியை இயக்கமாக்க முயற்சிக்க வேண்டும்.

'ஒலியும், வரீயும், மொழியும்', என்ற தலைப்பில் ஒரு நல்ல படைப்பைக் குயிலன் அவர்கள் தமிழகத்திற்குத் தந்துள்ளார். தமிழகம் வரலேவற்கும் என நம்புகிறேன். அவருக்கு நமது பாராட்டுதல்கள்.

தேதி: 26.09.2001

வர.செ. குழந்தைசாமி

வகைப்பாடு: மொழியியல் ஆய்வு

வெளியீடு: பாரதி பதிப்பகம், சென்னை-17 (2001)

நாமத்து வாய்மூல பார்த்துப் படி

திரு. குப்புராஜ்

இந்தியத் துணைக் கண்டத்தைப் பொருத்த வரை மனீத சமுதாயம் தனக்குள் ஏற்படுத்திக் கொண்டுள்ள ஏற்றத் தாழ்வுகளை விட, இயற்கையில் அமைந்திருக்கும் ஏற்றத் தாழ்வுகள் பராதாரமானவை. நீர்வளம், கனிமவளம் போன்றவை நாட்டின் சில பகுதிகளில் குவிந்துகிடக்கின்றன. கனிமவளங்கள், எண்ணெய் வளங்கள் போன்றவை ஏற்றுமதி, இறக்குமதி மூலம் சமன் செய்யக்கூடியவை. அவ்வளவாக ஏற்றுமதி, இறக்குமதிப் பொருளாதாரத்தில் இது வரை இடம் பெறாதது நீர்வளம்.

நமது நாட்டின் நீர் வளத்தில் 32 சதவீகிதம் பிரம்மபுத்ரர், பாரக் (Barak) நதிகளில் ஒடுக்கின்றது. இன்னொரு 28 சதவீகிதம் கங்கை நதியில் ஒடுக்கிறது. நாட்டின் ஒரு புறத்தில் ஆண்டு தோறும் வெள்ளத்தில் அளவிறந்த பொருட் சேதங்கள், உயிர்ச் சேதங்கள் ஏற்படுகின்றன. நாட்டின் இன்னொரு பகுதியில் ஆண்டு தோறும் மக்களும், மற்றும் ஆடு, மாடுகள் போன்ற விலங்கினங்களும், அனல்பறக்கும் வறட்சியில் நலிகின்றன.

ராஜஸ்தான், குஜராத், ஆந்திரப் பில் பகுதிகள், கர்நாடகம், தமிழ் நாடு பேரன்றவை வறட்சியின் பிடியில் வாடும் மாநிலங்கள் ஆகும்.

நமது மக்கட் தொகை 2001-இல் 100 கோடி. டாக்டர் அப்துல்கலாம் அவர்கள் ஜிமிதிகீசி நிறுவனத்தின் மூலம் செய்த கணிப்பின் படி 2020-இல் நமது மக்கட் தொகை 130 கோடியைத் தொட்டு விடும். நமது உணவு உற்பத்தி 2000-இல் 200 மில்லியன் டன். 2020-இல் ஓரளவு வளர்ந்த நாட்டு நிலையை நாம் அடையும் பொழுது நமது உணவுப் பொருளின் தேவை TIFAC கணிப்புப்படி 343.0 மில்லியன் டன் ஆக இருக்கும். இதை அடைய நாம் உணவு உற்பத்தித் திறனைப் (Productivity) பெருக்குவதுடன் வேளாண்மைக்கு உகந்த நிலப்பரப்பு முழுவதையும் முறையான வகையில் வேளாண்மைக்குக் கொண்டு வர வேண்டும். இதற்கெல்லாம் தேவைப்படுவது தண்ணீர்.

வருகிற 2025-ஆம் ஆண்டு பேல, நமது நீர்த் தேவை கீழ்க்கண்டவறு இருக்கும் எனக் கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வேளாண்மை	770	km3
மின்சக்தி	71	km3
தொழில்	120	km3
குடும்பத் தேவை	52	km3
மற்றவை	37	km3

இக்கணிப்பின் படி மொத்தத் தேவை 1050 km3. நமது நாட்டில் பயன்படுத்தக்கூரகக் கருதப்படும் மொத்த நீர்வளம் 1140 km3. எனவே 2025-ஆம் ஆண்டு பேல நாம் நமது நீர் வளத்தை முழுமையாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். இயற்கை அமைப்பில் நாட்டின் சில பகுதிகளில் குவிந்து கீடக்கும் நீர்வளத்தை அது இருக்கும் இடத்தில் முழுமையாகப் பயன்படுத்த முடியாது. பயன்படுத்த வேண்டிய பகுதிகளில்

அந்த நீர் இல்லை. எனவே நீர் உபரியாக இருக்கும் நதிப்படுகைகளில் இருந்து, பற்றாக்குறை நதிப் படுகைகள்கு நீரைக் கொண்டு வர வேண்டும். அவ்வாறு கொண்டு வந்தால் தான் நாம் நமது நீர்வளத்தை முழுமையாகப் பயன்படுத்த முடியும். இந்தியாவைப் பொருத்தவரை இது தவிர்க்க இயலாதது.

நதிப் படுகை நீர்ப் பரிமாற்றம் (Inter basin transfer of water) அப்படி ஒன்றும் புதிதானது அல்ல. உலகின் பல பகுதிகளில் நடந்திருக்கிறது. கேரளாவில் மேற்கே போகும் நதிகளின் நீரைக் குதைக்க கால்வாய்கள் வழியாகத் தமிழகத்திற்கு மின் சக்திக்காகவும் வேளாண்மைக் காகவும் திருப்புவிட்டிருக்கிறோம்.

படுகை நீர்ப்பரிமாற்றம் இன்று நினைத்தால் நானை செய்யக் கூடியது அன்று. திட்டத்தின் அளவைப் பொருத்து, சில ஆண்டுகளோ அல்லது பல ஆண்டுகளோ தேவைப்படலாம். பெரிய அளவில் திட்டமிடுவதானால் குறைந்தது பத்து அல்லது பதினைந்து ஆண்டுகள் போலத் தேவைப்படலாம்.

அவர்கள் பல ஆண்டுகளாக இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகள்படு பற்றித் தீவிரமாக எண்ணியும், எழுதியும் வருகிறார். அவர் பல கருத்தரஸ்களையும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். நாம் இன்று எதிர்கொள்ளும், எதிர் காலத்தில் சந்திக்க இருக்கும் நீர்ப் பரிச்சினைகளைத் தீர்க்கும் திட்டங்களை ஆய்வதையும், அவற்றைப் பற்றி எழுதுவதையும் ஒரு வேள்வியாகவே மேற்கொண்டு திரு.குப்புராஜ் செயல்பட்டு வருகிறார்.

இந்திய நதிகளைப் போக்கு வரத்துக்காக முன்னரும், வேளாண்மை, மற்ற தேவைக்காகப் பின்னரும் இணைப்பது பற்றிச் செய்யப்பட்ட முயற்சிகள் அனைத்தையும் திரு.குப்புராஜ் வரீசையாக விவரிக்கிறார். சர் ஆர்தர் காட்டன், சர்.எம்.விசுவேஷரய்யா போன்றவர்களீன் பங்களிப்பை நன்றி

இந்திய நதிகளை இணைப்புத் திட்டம் கஷ்ணை, காலீர் இணைப்பில் தொடர்ச்சி, கார்வண்ட் கெனால் திட்டமாக உருவெடுத்து, இறுதியாக இப்பொழுது மூன்று பிரிவுகள் கொண்ட திட்டமாக இறுதி வாழும் பெற்றிருப்பதை திருக்குப்புராஜ் குறிப்பிடுகிறார்.

1. கஷ்ணை, பிரம்மபுத்திரா பாரக் போன்ற இமாலய நதிகள் பகுதி

2. மகாநதி, கோதாவரி, கிருஷ்ணா, பெண்ணாறு, காலீர் தொடர்பான தீபகற்ப நதிகள் பகுதி

3. தீபகற்பப் பகுதியில் மேற்கு நோக்கி ஒடும் ஆறுகள் பகுதி

இவற்றின் முக்கியமான கூறுபாடுகளையும், குறிப்பாகத் தீபகற்ப (Peninsular) நதிகள் இணைப்பையும் பற்றி விரிவாக ஆசீரியர் இந்நாலில் எழுதியுள்ளார்.

கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளாகத் தீராத பிரச்சினையாக இருந்து வரும் சென்னைக் குடி நீர்ப் பிரச்சினையை ஆய்வதுடன் சில தீர்வுகளும் கண்ண முயற்சிக்கிறார். வீரங்கள் திட்டத்தின் நிறை, குறைகள் பற்றிய அவரது கருக்கு ஆழந்த ஆய்வுக்குரியது.

ஈரோடு நகருக்குப் பக்கத்தில், பள்ளி பாளையத்தில் காலீரியிலிருந்து 517 கி.மீ. கால்வாய் வழியாகச் சென்னைக்குத் தண்ணீர் கொண்டு வரலாம் என்பது அவர் தீர்வு. இது எண்ணத்தக்கது.

ஏற்கதாமு சாக்கடைகள் ஆகி விட்ட பக்கிஸ்காம் கால்வாய், அடையாறு, கூவம் இவற்றைத் தூய்மைப் படுத்திப் பயன்படுத்துவது பற்றிய சிந்தனைகளும் இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

நதிகளை உபரி நீரைப் பயன் படுத்துவதற்காக நதிகளை இணைப்பதற்கு, அவற்றைத் தேசிய வளம் என அறிவிக்க வேண்டும் என்பது பலர் கருத்து. அது தலைர்க்க முடியாத தேவையா என்பது பற்றி திரு.குப்புராஜ் அவர்கள் கூறும் அனுகு முறை சற்று விவரத்திற்குரியது. ஆழ்ந்து ஆராயத்தக்கது.

அரசியல் அமைப்பில் மூன்று பட்டியல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. அவை மி. மையப் பட்டியல் (Central list), II. மாநிலப் பட்டியல் State list), III. பொதுப் பட்டியல் (Concurrent list) இவற்றில் நதிகள் மாநில அரசுப் பட்டியலில் இடம் பெற்றுள்ளன. எனவே மாநில அரசுகள் நதிகட்குச் சௌந்தம் கொண்டாடுகின்றன. மாநில அரசுகளை அனுமதியின்றி நதிகளை இணைப்புச் சாத்தியமில்லை ஆதலின் நதிகளை தேசிய வளமாக அறிவிக்க வேண்டும் என்ற கருத்துப் பற்றி முன்பே குறிப்பிட்டோம். இது தலைர்க்க முடியாத தேவை அல்ல என்று திரு.குப்புராஜ் கருதுகிறார். அவருடைய வாதம் பற்றிப் பார்ப்போம்.

இங்கு நமக்கு முக்கியமானவை, அரசியல் அமைப்பில் இடம் பெற்றுள்ள மூன்று அம்சங்கள் அவை பின் வருமாறு

1. அரசியலமைப்பு : சரத்து 262

262. Adjudication of dispute relating to waters of inter State rivers or river valleys.

i. Parliaments may by Law provide for the adjudication of any dispute or complaint with respect to the use, distribution or control of the waters of or in, any inter-State river or river valley.

2. Seventh schedule: List – I. Union List.

Entry 56: Regulation and development of inter-State rivers and river valleys to the extent to which such regulation and development under the control of the Union is declared by Parlia-

ment by Law to be expedient in the public interest.

3. Seventh Schedule: List II. State List

Entry 17: Water, that is to say, water supplies, irrigation and canals, drainage and embankments, water storage and water power subject to the provision of entry 56 in List I.

சரத்து 262-இன் அடிப்படையில் தான் 1988 இல் தேசிய நீர்வள அமைப்பு (National Water Resources Council) ஏற்படுத்தப்பட்டது. இதனாடிப்படையில் தான் மைய அரசு நடவடிக்கை (Tribunal) அமைக்கிறது. பிடிவாதமாக ஒத்துழைக்க மறுக்கும் ஒரு மாநிலத்தைச் சட்ட ரீதியாக இந்த சரத்தின் அடிப்படையில், மேலும் குறிப்பு 56 - இன் அடிப்படையில் எந்த அளவிற்கு மைய அரசு வழிக்குக் கொண்டு வர இயலும் என்பது ஆராய வேண்டிய ஒன்று.

சுற்றுப் புறத் தூய்மை வகுக்கள், மேலை நாட்டவரீன் சீல தவறங்கள் பிரச்சாரங்களுக்கு அடிமைப்பட்டுச், சுற்றுப்புறத்தைக் காப்பதாக எண்ணி வளரும் நாடுகளீன் மேம்பாட்டுத் திட்டங்களுக்கு குறுக்கே நீண்டு, தாமதப் படுத்தும், தடைப்படுத்தும் கொடுமை பற்றிய அவரது கருத்துகள் பொன்னைமுத்துகளீல் பொறிக்கத் தக்கவை. நர்மதா நதித்திட்டத்தை இங்கு அவர் குறிப்பிடுவது முற்றிலும் பொருத்தமானதாகும்.

தேசிய அளவில் முக்கியமான சீல திட்டங்களைப் பற்றித் தெளிவாக விளக்கியிருக்கிறார். அவை தொடர்பான அரசியல், பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளையும் விவாதித்திருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட ஒரு நூலை எழுதும் பின்னணியும் அனுபவமும், ஆர்வமும் அவருக்கு இருக்கிறது. அவற்றின் விளைவு தான் இவ்வரீய நூல் - இதனை யொத்த நூல்கள் தமிழில்

டாக்டர் வா.செ. குழந்தைசாமி அணிந்துறைகள் இல்லையென்றே கூறி விடலாம். தமிழகம் இப்படைப்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என விடையிருக்கிறேன். பயன்படுத்திக் கொள்ளும் என உறுதியாக நம்புகிறேன். ஆசிரியருக்கு எனது மனம் நிறைந்த பராட்டுதல்கள்.

ஜூலை 2002

வா.செ. குழந்தைசாமி

சென்னை

வகைப்பாடு: ஆய்வுக் கட்டுரைகள்

வெளியீடு: கொரட்டூர் சாம்பசிவ முதலியர்-ராஜாத்தி அம்மாள் அறக்கட்டளை, சென்னை-28 (2002)

கால்வாய் பாக்காப் போன்ற நாம்குறகு பாதிகள்

சுக்ரீ ஏ. இராசாராமண்

ஆர்க்காடு சகோதரர்கள் உண்மையிலேயே அபுர்வப் பிறவியினர். நாம் அறிந்தவரை மனித வரலாற்றில் இரட்டையர் இருவர் இவர்களையொத்த நீண்ட வாழ்வும், நிறைந்த புகழும், ஒப்பிலாத் தீற்றும், உலகு ஏத்தும் உயர்வும் பெற்றதற்கான சான்றுகள் இல்லை. அப்படி இருப்பின் நாம் அறிந்தது இல்லை. இது உண்மை. வெறும் புகழ்ச்சியில்லை. 1986-87 இல் இணையற்ற இத்தலப் புதல்வர்கள் தம் நூற்றாண்டை நாடு கொண்டாடுகிறது. ஒரு நாட்டின் தரம் அதன் மக்களின் தகுதியைப் பொருத்தது. அதன் எதிர் காலமும் ஏற்றமும் அது உருவாக்கும் தலைவர்களின் உயர்வைப் பொருத்தது.

வசையிலா வண்பயன் குன்றும், இசையிலா
யாக்கை பொறுத்த நிலம்.

என்றார் வள்ளுவர். இசையிலா யாக்கை பொறுத்த நிலமாகத் தமிழகம் இல்லாது, புகழேஷாடு தோன்றும் மாயனிதர்களை அன்றும் சரி இன்றும் சரி, உருவாக்கும் நிலமாகவே இருந்து வருகிறது என்பதற்கு ஆர்க்காடு இரட்டையர் சான்றாகத் திகழ்கின்றனர்.

தொன்றுதொட்டு எவ்வார நாட்டிலும், எவ்வாச் சமுதாயத்திலும் மருத்துவமும் சட்டமும் பெருமையும் வரவேற்பும் பெற்ற தொழில்களாகவே இருந்து வந்திருக்கின்றன. ஆர்க்காடு சகோதரர்கள் டாக்டர் ஏ. இராமசாமி முதலியார் அவர்களும், டாக்டர் ஏ. இலட்சமணசாமி முதலியார் அவர்களும் சட்டத் துறையிலும், மருத்துவத் துறையிலும் தஸ்கள் வாழ்வினைத் துவக்கினர். துறைகள் வேறாயினும் இருவரும் பல பொதுவான சாதனைகளை மாநில அளவிலும், தேசிய அளவிலும் உலக அளவிலும் படைத்துவர்கள். அவர்களது நூற்றாண்டு விழுங்கில் அவர்களுக்குச் செய்யும் சிறப்புகள் அனைத்தினும் சிறந்தது, நல்ல முறையில் அவர்களது வாழ்க்கை வரலாற்று நூலைப் படைப்பது ஆகும்.

ஒரு சமுதாயத்துக்கு, பொதுவாக இளம் தலைமுறையினர்க்கு முக்கியமாகத் தேவைப்படுவது நாம் முன் மாதிரியாக எடுத்துக் காட்டக் கூடிய பெருமக்கள். இன்றைய தலைமுறையிலிருந்து முன் மாதிரி காட்டுவது, இயலாத்து அன்று; எனினும், எளிதானாக இல்லை. எனவே நாம் அண்மைத் தலைமுறைக்குச் செல்லும் பெருமது ஆர்க்காடு சகோதரர்கள் எடு இணையற்ற முன் மாதிரியாக இளைஞர் தலைமுறைக்குக் காட்சி அளிக்கிறார்கள்.

ஒரு சாதாரண நடுத்தரக் குடும்பத்தில் பிறந்த அவர்களது வாழ்க்கையின் பாதை நெடிது: அவர்கள் மேற்கொண்ட பயணம் பெரிது; எனினும் தொடர்ச்சிய பயணத்தைத் தளர்வின்றி, தேவைகளு, திரும்பிப் பாராது முன்னேற்றம் அன்றி எதுவும் அறியாத ஒரு முழு வெற்றியுடன் நடை போட்டவர்கள். இயற்கையில் வாழ்க்கை, ஏற்றம் தாழ்வு இரண்டும் கொண்டது.. வெற்றி தோல்வி இரண்டும் சேர்ந்தது. இந்த விதிக்கு ஆர்க்காடு சகோதரர்கள் விவக்கானவர்கள். வாழ்க்கை எனும் அவர்களது நாணயம், ஏற்றம் என்னும் ஒரு பக்கத்தை மட்டுமே கொண்டது. அவர்களது வாழ்க்கை வானில் வளர்பிறை ஒன்றே உண்டு; நாள் தோறும் முழுமையடையும் நாளுக்கு நாள் வளரும், ஒளிமிகும் நிலை மட்டுமே கண்டவர்கள். அவர்களது வெற்றியும் வளர்ச்சியும், வானினின்று மழை போல வந்தது அல்ல. எவ்ரோ தந்து அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டதும் அல்ல.

'உள்ளுவதெல்லாம் உயர்வு உள்ளே' 'அருமை உடைத்து என்று அயராது', 'செய்வன திருந்தச் செய்து', 'வையத்து வாழ்வாஸ்கு வாழ்ந்து'. அதன் பலனாகப் பெற்ற உயர்வுக்குச் சொந்தக்காரர்கள். அவர்களது வாழ்க்கை வரலாற்றைப் படிக்கும் ஒவ்வொரு உள்ளத்திலும் எழுச்சி பிறக்கும்; நம்பிக்கை உதயமாகும்; ஆசைகள் மலரும். தொட்ட பணியைத் தொடர்ந்து முடிக்காது விட்டு அகல விழையாத நெஞ்சம் கொண்டவர்கள். எந்த மலையில் ஏறத் தொடங்கினாலும் சிகரத்தைச் சேரும் முன்பு திரும்பிப் பார்க்காதவர்கள்; தயங்காதவர்கள்; எங்கும் இளைப்பாறத் தங்காதவர்கள், முன்மாதிரியாகச் சொல்வதற்கு முதன்மையான தலைவர்கள்.

இந்த நாடு விடுதலை பெறுவதற்கு முன்பு ஆஸ்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்திலும் சரி, அதற்குப் பின்னர் விடுதலை பெற்ற சுதந்திர இந்தியாவிலும் சரி, இந்திய வர்னீல் இருவரும் சுடர் விட்டுப் பிரகாசித்தனர். முத்தவர் வழக்கறிஞர்; அரசியல்வாதி; இளையவர் மருத்துவர்; கல்வி நிபுணர். இருவர் தொண்டும் இணையற்றது; பல துறைகளில் இணைந்து நின்றது. பிறப்பில்தான் இரட்டையர்கள் என்பதில்லை; பெற்ற பெருமைகளிலும் இரட்டையரே;

- இருவரும் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் மட்டுமன்றி, வெளி நாடுகளிலும் பல பல்கலைக்கழகங்களில் பட்டங்கள் கொடுத்துச் சிறப்பிக்கப்பட்டவர்கள். அவர்கள் பெற்ற பட்டங்களின் வரிசை நீண்டது.
- இருவரும் ஆஸ்கிலேயர் ஆட்சியில் 'சர்' (Sir) விருது பெற்றுப் பெருமை அடைந்தவர்கள். சுதந்திர இந்தியாவில் 'பாரத ரத்னாவுக்கு' அடுத்த உயர்ந்த விருதான "பத்மலிபுஷன்" விருது மூலம் கௌரவிக்கப்பட்டவர்கள்.
- இருவரும் பல்கலைக்கழகத் துணை வேந்தர்களாகக் கல்விப் பணியாற்றியவர்கள்.
- இருவரும் உலகின் பல பகுதிகள்கு, பல மாநாடுகள்கு, பல அவைகள்கு இந்தியக் குழுவின் தலைவர்களாய், இந்திய அரசின் பிரதிநிதிகளாய்க் கென்று இந்த நாட்டுக்குப் பெருமை தேடியவர்கள்.

- டாக்டர் வா.செ. குழந்தைசாமி அணிந்துரைகள்
- இருவரும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட உலக அவைக்குத் தலைவர்களாகத் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டவர்கள். டாக்டர் ஏ. இராமசாமி முதலியார் ஐக்கிய நாடுகள் அவையில் பொருளாதாரச் சமூகக் குழுவின் [Economic and Social Council] முதல் தலைவர்; தலைமையேற்ற முதல் இந்திய பெருமகன் மட்டுமின்றி முதல் ஆசியப் பெருமகனுமாவர். அப்பதியை இரு தடவை வகீத்தவர். அகில உலக சிலீல் சர்வீஸ் ஆலோசனைக் குழு [International Civil Service Advisory Board] என்ற ஐக்கிய நாடுகள் குழுவிற்கு நீண்ட காலம் தலைவராக இருந்தவர். அகில உலகத் தொழிலாளர் நலக் குழுவில் [ILO] தலைவராக இருந்தவர். டாக்டர் ஏ. இலட்சமணசாமி முதலியார் உலக சுகாதார நிறுவனத்தின் [WHO] ஆட்சிக் குழுவிற்குத் தலைவராக இருந்தவர். அதனுடைய, நீர்வாக, நீதி, குழுவில் [Standing Committee on Administration and Finance] தலைவராகவும் இருந்தார். UNESCO என்ற ஐக்கிய நாடுகள் அவை நிறுவனத்தின் ஆட்சிக் குழுவிற்குத் தலைவராக இருந்தவர்.
 - இருவருமே சட்டசபையில் இடம் பெற்றவர்கள். குறிப்பாக விடுதலை பெற்ற இந்தியாவின் கொள்கைகளை உருவாக்க உதவியவர்கள். டாக்டர் ஏ. இலட்சமணசாமி முதலியார் மாநில மேலவையில் எதிர்க் கட்சித் தலைவராகவும் இருந்தவர். டாக்டர் ஏ. இராமசாமி முதலியார் மாநில மேலவை, மையத்திலுள்ள மாநிலங்கள் அவை, அதற்குப் பின்னர் சுதந்திர இந்தியாவில் ராஜ்யசபா ஆசியவற்றில் உறுப்பினராக இருந்தவர்.

- இருவருமே நலிந்த மக்கள் தம் நலனில் நாட்டும் உடையவர்கள். கல்வி, பதவி வாய்ப்புகள், பரவலாக ஆக்கப்பட வேண்டுமென்று நம்பியவர்கள். நம்பியதைத் தங்கட்கு வாய்ப்பு வந்த பொழுது செயற்படுத்தியவர்கள்.

டாக்டர் ஏ. இராமசாமி முதலியார் கல்வித் துறைக்கு, அந்த நாட்களிலேயே அடித்தள்ளுகள் அமைத்துக் கொடுத்தவர். 1920 - இல் உருவாகிய சென்னைக் கல்வி மசோதா [Madras Education Act of 1920] அவரது கை வண்ணத்தால் உருவானது. 1923 - இல் நிறைவேற்றப்பட்ட சென்னைப் பல்கலைக்கழக மசோதா [Madras University Act of 1923] அவரால் வடிவம் பெற்றது. 1920 வேயே கல்விக்கு நீங்கா நிழல் பேரவை நீளத் தொடர்ந்து வரும் நீதிப் பற்றாக்குறையை எண்ணி அதற்குச் சில வழிகளை வகுத்து இருக்கிறார். இன்று பலரும் பல்கலைக்கழகங்களில் தன்னாட்சி [Autonomy] பற்றி எழுதுகிறார்கள். பேசுகிறார்கள். 1923 - இல் உருவான சென்னைப் பல்கலைக்கழக மசோதா தன்னாட்சிக்குச் சிறந்த அடிப்படையை அமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறது. அதன் பல பகுதிகள் இன்றும் இந்தியப் பல்கலைக்கழக அமைப்புக்கு அடிக்கற்களாகப் பயன்பட்டுவருகின்றன.

நமது நாடு விடுதலைப் பெறுவதற்கு முன்பே அதன் எதிர்காலம் அறிவியல் தொழில் நுட்பத் துறையில் நாம் அடையும் முன்னேற்றத்தைப் பொருத்திருக்கிறது என்பதை உணர்ந்த டாக்டர் ஏ. இராமசாமி முதலியார் அவர்கள் CSIR என்ற “அறிவியல் தொழில் நுட்ப ஆராய்ச்சிக் கழகம்” உருவாக்க காரணமாக இருந்தார். அதன் முதல் தலைவராகவும் செயல்பட்டார். அன்றே ஆய்வும் தொழில் வளர்ச்சியும் தோன்றாடு தோன் சேர்ந்து நடைபோட வேண்டிய தேவையைத் தமது ஆய்வறிக்கையில் வற்புறுத்தினார். சுதந்திரத்திற்குப் போராடிச் சிறை செல்வதே தேசப் பற்று என்று நினைக்கப்பட்ட காலத்தில், எதிர்காலம் பற்றிய தொலைநோக்குப் பெற்றிருந்த மகாகலி பாரதி தொழில்களை உருவாக்குபவர்களும் நாட்டின் செல்வத்தைப் பெருக்குபவர்களும் சிறந்த தேசபக்தர்களே என்று கூறினார். அந்த அளவுகோலை

வைத்துப் பார்க்கும் பொழுது, விடுதலைக்கு முன்பும் விடுதலைக்குப் பின்பும் தொழில் வளர்ச்சிக்கு டாக்டர் ஏ. இராமசாமி முதலியார் அவர்கள் செய்த தொண்டிற்கு அவரை எடு இணையற்ற தேசபக்தர் என்ற சீம்மாசனத்தில் ஏற்றுகிறோம்.

டாக்டர் ஏ. இலட்சமணசாமி முதலியார் அவர்களின் தொண்டும், சாதனைகளும் அவரது தமையனார் தொண்டிற்கும், சாதனைகட்கும் எல்லா வகையிலும் இணையானவையே. மருத்துவத் துறையில் உயர் கல்விக்கும் ஆராய்ச்சிக்கும் அடிக்கல் நாட்டியவர். மருத்துவத் துறைக்கு வழியும் நெறியும் வகுத்தவர். வெள்ளையர் மட்டுமே அமர்ந்திருந்த பதவிகட்குத் தன்னைத் தகுதியாக்கிக் கொண்டு அங்கு முதல் இந்தியாகத் தான் அமர்ந்தவர்.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் துணை வேந்தராகப் பதவி ஏற்று 27 ஆண்டு காலம் அப்பதவியை வகீத்தபோது, இந்திய துணைக் கண்டத்தின் உயர் கல்விக்கும் ஆராய்ச்சிக்கும், அதன் வாழ்விற்கும் வளர்ச்சிக்கும் அத்துறையில் பழையன கழிவுதற்கும் புதியன புகுவுதற்கும் அமைதியாக, ஆனால் அதே சமயத்தில் அழுத்தமாக வழி வகுத்தவர். இந்தியக் கல்வி வாழ்வில் அவர் முத்திரை பதிக்காத இடம் எதுவும் இல்லை.

80 வயதைக் கடந்த நிலையிலும் இருவரும் சறுகறுப்போடு சேர்வு அடையாது வாழ்ந்தவர்கள். காலத்தின் அருமையைக் காலம் முழுவதும் கருதி, பயன் உள்ள வழியில், தங்கள் நேரத்தையும் நினைவையும் செலவு செய்தவர்கள். செய்வது எதுவாயினும் அதில் திறமையின் விளையைப் பட்டிப் பார்த்தவர்கள்.

அவர்களது வாழ்க்கையைப் பற்றி நினைப்பது நம் உள்ளத்திற்கு உறுதி அளிப்பதாகும். அவர்களது சாதனைகளைப் பற்றி எண்ணுவது நமக்கு நம்பிக்கை அளிப்பதாகும். அவர்களது வாழ்க்கைப் பயணத்தின் வரவாற்றைப் படிப்பது எல்லாப் பருவத்தினர் உள்ளத்திலும், மலையையனில் ஏறி, நதியைனில் நீந்தி, காட்டனில் நடந்து காரியத்தைச் சாதிக்கும் எழுச்சி ஊட்டுவதாகும்.

பேராசிரியர் பெ. இராசாராமன் எழுதியுள்ள இவ்வாழ்க்கை வரலாறு மிகவும் தேவைப்படும் ஒன்று. இதுவரை இல்லாத, ஆனால் இன்றியமையாத ஒரு பொருளை நமக்கு வழங்குகிறார். இம்முயற்சியை அவர் மேற்கொண்டது பாராட்டத்தக்கது. எனிய நடையில், எழுதியிருக்கிறார். ஆர்க்காடு இரட்டையர் வாழ்க்கை ஒரு நல்ல ஆராய்ச்சியின் அடிப்படையில், செம்மையான காலியம் போன்று கருதப்பட்டு எழுதப்பட வேண்டிய ஒன்று; நூலை முதல் முயற்சியாகவே எண்ணுகிறேன். சற்று அவசரத்தில் எழுதப்பட்டதற்கான அடையாளங்கள் தெரிகின்றன. பேராசிரியர் இராசாராமன் அவர்கள் இதைத் தொடர்ந்து, ஆஸ்காஸ்கு இதில் கணப்படும் குறைகளை, பிழைகளைக் கணந்து பெரியவர், இளைஞர் அனைவரும் சேர்ந்த பொழுதெல்லாம் துணிவு பெற எடுத்துப் படிக்கும் ஒரு நூலாக இல்லிரட்டையர் வாழ்க்கையை உருவாக்குவார் என்று நம்புகிறேன். அவரது முயற்சிக்கு எனது பாராட்டுதல்கள்.

சென்னை

வா.சி. குழந்தைசாமி

12.10.1987

வகைப்பாடு: வாழ்க்கை வரலாறு

வெளியீடு: ஆர்க்காடு இராமசாமி முதலியார்
பொறுப்பாண்மைக் குழு, சென்னை - 600 006.

பாரிய புக்காலம் பாரிய புக்காலம்

திரு. நா. முகம்மது சௌப்

பனிப்புக்களும் பஞ்சப்புக்களும்

நூலின் தலைப்பே கவர்ச்சிகரமாக அமைந்துள்ளது. பரக்கும் பெருமது, புத்தகங்களின் வகைகளில் ஒரு புதிய வகையை உருவாக்கியிருக்கிறார் நண்பர் திரு. முகம்மது சௌப் என்பதைக் காண்கிறோம். ஒருபுறம் இந்நூலில் அவரது சேரீயத் வாழ்க்கையின் அனுபவமாகத் தோன்றுகிறது. இன்னொருபுறம் அவரது இனப்பற்று, மொழிப்பற்று. அந்த எடுபாடுகளில் அவரது ஆசைகள், கணவுகள், எதிர்பார்ப்புகள், ஏக்கங்கள் இவற்றின் பிரதிபலிப்பாகவும் ஒளிர்கிறது. மொத்தத்தில் கையில் எடுத்தபின், கடைசிப் பக்கம் வரை, காலம் பேரவது தெரியாது, தொய்வின்றித் தொடர்ந்து படித்து முடிக்கக் கூடிய ஒரு நூலை திரு. சௌப் அவர்கள் எழுதி முடித்திருக்கிறார். பராட்டப்படவேண்டிய சாதனை. எனவே மனம் தீர்ந்து முழு நிறைவுடன் எனது பராட்டுதல்களைத் தெரிவிப்பதில் மகிழ்கிறேன்.

செய்திகள், தலைப்புகள் என்று வரும்பெருமது, தனி ஒருவரின் அனுபவங்களின் தொகுப்பு என்றாலும், இந்நூல்

என்னைக் கவர்வதற்கான காரணம் உணர்வுகளில் உள்ள ஒற்றுமைதான்.

நண்பர் செரீபு மாஸ்கோ மண்ணை மிதிக்கிறார், சுங்கப் பிரீவில் இருக்கும் புண்ணியவரன் சில கேள்விகளைக் கேட்கிறார். புகழ்பெற்ற இந்தீய எழுத்தாளர்கள் சிலர் பெயரைக் குறிப்பிட்டு “அவர்களைச் சந்தித்ததுண்டா; எப்படியிருக்கிறார்கள்,” என்று விசாரிக்கிறார். இவருக்கு ஒரு பெரிய கவலை மனத்தைச் சுமையாக அழுத்துகிறது. இந்த அதிகாரிக்குத் தமிழ் எழுத்தாளர், கவிஞர் எவரையும் தெரிந்திருக்கவில்லையே, அவர்களைப் பற்றிக் கேட்கவில்லையே என்பது அவர் கவலைக்குக் காரணம், இதையொத்த கவலைகளால் பல நேரங்களில் உள்ளத்துள்ளேயே அழுபவன் நான். எனவே அவரது எழுத்துகள் என் உள்ளத்தைத் தொடுகின்றன. வேறு சிலர் இவையொத்த எவ்விதப் பாதிப்பும் இன்றிப் படிக்கக்கூடும்.

யார்கும் தலைமை நாமே எய்திட

ஏங்குபவனை நெஞ்சே, இயலுவதொன்றோ:

* * * *

அழகியர் அணியெனின் அரசியும் தமிழ் மகள்:

பழகு நுண் கலை எனின் படைத்ததும் தமிழ்நிலம்:

மேதையர் வரிசையில் மேலவர் தமிழரே

சாதனை யாவினும் தமிழனே தலை என,

யார்கும் தலைமை நாமே யெய்திட

ஏங்குவை நெஞ்சே: இயலுவ தொன்றோ*

யார்கும் தலைமை நமக்கில்லை யெனினும், சம இடமாவது உண்டா என்று எங்கும் மனநிலை இல்லாதவர்கள் புண்ணியும் செய்தவர்கள். அவர்கள் நிம்மதி கெடுவதில்லை.

மாஸ்கோவில் ‘பனோரமா’ பார்க்கச் சென்றிருந்தபொழுது ஒரு வாடிகன் [Vatican] பாதிரியாரைச் சந்திக்கிறார். அவர் “Are you a Christian” என்று கேட்கிறார். நண்பர் திரு. செரீபு “No, I am a Muslim” என்று பதில் சொல்லவில்லை. “I am an

* குலோத்துங்கன், வளர்க தமிழ், பாரதி பதிப்பகம் 1982

Indian" என்கிறார். "நாடு, மொழி, பின்னர் மதம்" இதுதான் நமது வரிசை; அவரிடம் அதே அணுகுமுறையைக் காணும் பொழுது நமது பிணைப்புத் தானாக வலப்பெறுகிறது.

இற நாடுகளின் அனுபவம் பல சமயங்களில் நமக்குப் பயன்படும். அடிப்படையில் மனீத சமுதாயத்தின் பிரச்சினைகள் ஒற்றுமையுடையவை. எனவே பல பிரச்சினைகள் ஒற்றுமையுடையவை. எனவே பல பிரச்சினைகளில் ஒருவர் அனுபவம், தேவையான மறுபாடுகளுடன் மற்றவர்கட்கும் பயன்படும், இந்தீய மொழிகள் 14 என்பதைப் பார்த்தே மலைத்து நிற்கும் நமக்கு, ஒலிபரப்பு எழுபத்தீ ஒரு மொழிகளிலும் நடைபெறுகிறது என்பதை அறியும் பொழுது, நமது பிரச்சினை அவ்வளவு பெரிதவும் என்பதும், மொழிப் பிரச்சினைக்குள் சிக்கல்கள், பெருவரியானவர் பேசும் மொழிக் குடும்பத்தினர் சுற்றுக் கற்பண்யோடும் மற்றவர் உணர்வு பற்றிய கவலையோடும் தேசிய இனங்களின் உரிமைகள் பற்றிய கவலையோடும் தேசிய இனங்களின் உரிமைகள் பற்றிய தெளிவோடும் நடந்து கொண்டால் தீர்க்கத் தக்கவையே என்பது புலனாகும்.

அந்தீய நாட்டின் பெயர்கள், அவற்றின் சொந்த மொழிகளில் வழங்குவது பேரன்றே, வேறு மொழிகளிலும் வழங்கப்படுவது பல சமயங்களில் சாத்தியமில்லை. சான்றாக இங்கிலாந்து, 'ஆங்கிலியா' என்றும் ஹங்கீரி 'வெங்காரியா' என்றும் ஐப்பான் 'யப்பானியா' என்றும் குஷ்ய மொழியில் வழங்கப்படுவதை ஆசிரியர் சான்றுகாட்டியிருக்கிறார், ஒவ்வொரு மொழியின் இயல்புக்கேற்ப சில மாற்றங்களுடன் தான் மற்ற மொழிப் பெயர்களை ஒலி பெயர்க்க இயலும். எவ்வாற் பெயர்களையும் அந்தந்த மொழிகளில் ஒலிக்கப்படுவது போலவே தமிழில் எழுத வேண்டுமென்போர் கவனிக்க வேண்டியன மேலே கொடுத்துள்ள சான்றுகள். அதற்காக மூலத்தின் ஒலியை இயன்றவரை காக்க வேண்டும் என்ற வாதத்தைப் புறக்கணிக்கவும் கூடாது.

"நண்பர்களின் சங்கமம்" என்ற அத்தியாயம் சுவையான ஒன்று. தமிழகத்திலிருந்து யார் மாஸ்கோ வந்தாலும், வருவது தெரிந்தால் விருந்தோம்பலில் பண்டை இலக்கியம் காட்டும்

“செல்விருந்தோம்பி, வருவிருந்து பார்த்திருக்கும்” தமிழராகவே காட்சியளிக்கிறார் நண்பர் திரு. சௌப். தாம் சந்தித்த நண்பர்களின் குணநலன், ஏடுபாடு போன்றவை, ஆஸ்காஸ்கு சிலரின் குறைகள் ஆகியன பண்பு குறையாது கூறப் படுகின்றன. ஆசிரியரின் எளிமை, வெள்ளை உள்ளம், நட்புக்கு அவர் கொடுக்கும் முக்கியத்துவம் ஆகியன ஆஸ்காஸ்கே ஒளி விடுவதைக் காணலாம்.

சேவியத் தூண்றியத்தின் கடந்த கால வரலாறு, வளர்ச்சி தற்காலப் போக்கு ஆகியவற்றில் ஆழ்ந்த கவனம் செலுத்தியிருக்கிறார். மணவிலக்கு [Divorce], அதனால் குடும்பம் பாதிக்கப்படுவது, குழந்தைகளின் எதிர்காலம் பாழுவது, பண்டு தொட்டுவரும் குடும்பம் என்ற நிறுவனத்தின் நிலை பற்றி எண்ணும் ஆசிரியருக்கு சேவியத் நாட்டின் இன்றைய போக்கு நிறைவு தரவில்லை.

பொதுவடையை, நாத்திகத்தையும் அடிப்படையில் ஏற்கும் தச்துவம்; ஆனால் பொதுவடையை நாட்டின் ஒரு புதிய தீருப்பம் அவர் கருத்தைக் கவர்கிறது. அதை அவர் கீழ்க்கண்டவாறு விவரிக்கிறார்.

“சேவியத் மக்கள் ஆண்டவனை நம்பாதவர்கள்: நாத்திகர்கள் என்று உலகெங்கும் பேசப்படுகிறது. அது போலவே இது காலம் வரை சர்ச்சுகள் ‘ஏயோட்டிக்’ கொண்டிருந்தன. ஆனால் இப்போது என்ன ஆயிற்றோ தெரியவில்லை. பல நிகழ்ச்சிகள் புதியனவாக புதிரானவையாகத் தோற்றமளிக்கத் தொடங்கியிருக்கின்றன. ஈஸ்டர் பண்டிகையின் இரவு வருணானையாக ஒளிபரப்பியது. ருஷ்யாவில் கீறிஸ்தவ சமயம் கால் கொண்ட ஆயிரமாவது ஆண்டுகளும் மிகச்சிறப்பாக நடைபெறுகிறது. ருஷ்ய வைதீகத் திருச்சபையின் தலைவர் அடிக்கடி தொலைக்காட்சியில் தென்படுகிறார்.

“என்ன ஆயிற்று அங்கே! “மதம் ஓர் அபின்” என்று குறிப்பிட்ட மார்க்சிசுத்திலிருந்து விலகி, கடவுளின் திருவடிகளுக்கு “அன்னை ருஷ்யா” விலகிச் செல்கிறதா? “மண்ணில் சொர்க்கம்” படைக்க வந்த போல்ஷ்விக்குக்களை

"விண்ணுலக செய்திக்கம்" வெற்றி கொண்டுவிட்டதா என எண்ணும்படியான நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன.

"காது வளையத்திலும் கழுத்துச் சங்கிலிகளிலும் சிலுவைக் குறியிட்ட சின்னங்களை ஆர்வத்தோடு அணிந்து கொள்வதைக் கண்பது இன்று சாதாரணமாகி விட்டது".

மனிதனுக்குத் தன் சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட, தன் அறிவின் பர்வைக்கு எட்டாத ஒன்றின் மீது நம்பிக்கை வைப்பதும், அந்தச் சக்தி நமது வாழ்வைக் கண்காணிக்கும் ஒன்றென நம்புவதும் அதனீட்டத்தில் தனது முழுச்சமையையும் இறக்கி வைத்து அவ்வப்பொழுது ஆறுதல் தேடுவதும் தலைர்க்க முடியாத தேவை போல் தேர்ந்தெடுத்து.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பே வள்ளுவர், ஒரு பணிக்கு ஏற்ற ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு இலக்கணம் கூறினார்.

"அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பார்க்கு அவ்வால், வினைதான் சிறந்தான் என்ற ஏவற்பாற்றன்று".

ஒரு வினையைச் செய்வதற்கு "அறிதல் வேண்டும்: ஆற்றுதல் வேண்டும்", அது இல்லாதவர்களை நம்மிடம் அன்புடையார் அவ்வது நமக்கு வேண்டியவர் என்பதற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கக்கூடாது. இந்த எளிய பாடத்தை நாம் இன்றும் கற்கவில்லை. நண்பர் செரீபு சேஷனியத் துட்டில் நடந்த இந்தியக் கலை நிகழ்ச்சியில் பங்கு கொண்ட கலைஞர்கள் சிலரைப் பற்றிக் கூறுகிறார். அவர் பெருமுச்ச விடுவதைக் கீழ்க்கண்ட வரிகளில் காணலாம்.

"... கூட்டத்தோடு கும்பலாக, எந்தவிதப் பயிற்சியும் இல்லாதவர்கள்கூட சிபாரிசுகளின் பேரில் அங்கு வந்து தங்களது நிகழ்ச்சிகளை அரஸ்கேற்றும் செய்தார்கள் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. . . . சில நேரங்களில் மாணம் கப்பலேறவில்லை. ராக்கட்டுகளிலேயே ஏறிச் சென்றது."

இப்படி எத்தனையோ கூறுபாடுகளை நுட்பமாக நோக்கி, அழுமாக எண்ணி வர்த்தத்தைகளாக வடிக்கிறார். தமிழ் வளர்ச்சி பற்றி எண்ணிய பாரதி, அதற்கான படிகள் சிலவற்றை வரிசைப்படுத்துகிறார். அவற்றுள் ஒன்றாக அவர் கூறியது.

"ஹநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்தீரஸ்கள் தமிழ் மொழியில் பெய்ரத்தல் வேண்டும்" என்பதாகும். இன்று உலக அரசுகில் தனது முக்கியத்துவத்தை தொடர்ந்து உயர்த்தி வரும் மொழி "ருஷ் மொழி". அதில் மொழியைக் கற்று, அந்த மொழியறிவைத் தமிழின், தமிழர் வாழ்வின் பெருமைக்கும் வளர்ச்சிக்கும் பயன்படுத்துவது ஒரு சிலருக்கே இன்று இயலும் என்ற நிலை உள்ளது. அந்த ஒரு சிலர் வரிசையில் இடம் பெறுகிறார் நண்பர் செரீபு. அவரது தமிழ்த் தொண்டு சிறப்பானது. பாராட்டுக்குரியது, அவரது எழுத்துகள் கருத்திலும் தரத்திலும் தனித்தன்மை உடையன. அவரது பின்னணி தமிழுக்கு அவர் இன்னும் பல நூல்கள் படைக்கத் துணை செய்யும். தமிழ் வாசகர் உலகம், தமிழ் எழுத்தாளர் உலகம் அவரை ஊக்குவிக்க வேண்டும். படைத்த ஆசிரியருக்கும் பதிப்பகத்தினருக்கும் நமது மனம் நிறைந்த பாராட்டுதல்கள்.

நாள்: 1988

வா.செ. குழந்தைசாமி

வகைப்பாடு: பயணம்

வெளியீடு: வைதேகி பதிப்பகம், கண்ணர் தெரு, மங்கமதுரை - 623 606.

தெரியும் நீதி

கரூர் மாவட்டம் வாங்கலாம் பாளையம் என்ற சிற்றூரில் பிறந்தவர். இந்தியா, ஜெர்மனி, அமெரிக்காவில் கல்வி பயின்றவர். நீர்வளத் துறையில் டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர்.

நீர்வளத் துறைப் பேராசிரியர்; தமிழகத் தொழில்நுட்பக் கல்வி இயக்குநர்; **UNESCO ஆலோசகர்**; மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம், அண்ணா பல்கலைக் கழகம், இந்திராகாந்தி தேசியத் திறந்த நிலைப் பல்கலைக் கழகம் ஆகியவற்றின் துணைவேந்தர் போன்ற பொறுப்புகளை வகித்தவர்.

நீர்வளத் துறையில் இவரது பங்களிப்பு **Kulandaiswamy Model** என்ற பெயரில் அத்துறை இலக்கியத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது. உலக அளவில் நீர்வளத் துறை அறிஞர்களால் மதிக்கப்படுவார்.

பல்கலைக் கழக மாணியக் குழுமம் (U.G.C.), அனைத்திந்தியத் தொழில் நுட்பத் கல்விக் கழகம் (AICTE), அனைத்திந்தியத் தொழில் பயிற்சிக் கல்விக் குழு, தமிழகத் திட்டக் குழுமம் போன்ற பல நிறுவனங்களில் உறுப்பினராக இருந்தவர். சர்வ தேசியத் தொலை நிலைக் கல்விக் கழகத்தில் (ICDE) ஆசியாவின் துணைத் தலைவராகவும், காமன் வெல்த் நாடுகளின்

பல்கலைக் கழகக் குழுவின் (Association of Commonwealth Universities, London) தலைவராகவும், இந்தியப் பல்கலைக் கழகங்கள் குழுவின் (Association of Indian Universities) தலைவராகவும், இந்தியத் தொழில் நுட்பக் கல்விக் கழகத்தின் [ISTE] தலைவராகவும் பணியாற்றியவர்.

ஆர்வம் காட்டும் மற்ற துறைகள்: தமிழ் வளர்ச்சி, தமிழ் இலக்கியம், தமிழ் எழுத்துச் சீரமைப்பு. 'பொன்னி' இதழ் 1948-இல் பாரதிதாசன் பரம்பரையில் அறிமுகப்படுத்தியது. 'குலோத்துங்கன்' என்ற புனை பெயரில் இவருடைய கவிதைகள் ஏழு தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. இவருடைய உரைநடை நூல்கள் பல பல்கலைக் கழகங்களில் பாட நூல்களாக இடம் பெற்றன. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம் 1980-இல் கெளாவ D.Litt., பட்டம் கொடுத்துச் சிறப்பித்தது. கெளாவ டாக்டர் பட்டம் வழங்கியுள்ள மற்ற பல்கலைக் கழகங்கள்: அழகப்பா பல்கலைக்கழகம், D.Sc., (1997); பாண்டிச்சேரி பல்கலைக் கழகம், D.Litt., (1997); ஜவகர்லால் நேரு தொழில் நுட்பப் பல்கலைக்கழகம், Ph.D., (1999); இந்திராகாந்தி தேசியத் திறந்த நிலைப் பல்கலைக்கழகம், D.Litt., (2000); கர்நாடகா திறந்த நிலைப் பல்கலைக் கழகம், மைசூர், D.Litt., (2002). Dr. B.R. அம்பேத்கார் திறந்த நிலைப் பல்கலைக் கழகம் D. Litt., (2002).

பெற்றுள்ள விருதுகளில் சில: 'வாழும் வள்ளுவும்' என்ற நூலுக்கு 'சாகித்ய அகாதெமி' விருது (1988); இந்திராகாந்தி தேசிய ஒருமைப்பாடு விருது (1988); கல்விக்காக U.G.C. விருது (1990); மைய வேளாண்மை வாரியத்தின் வைர விழாச் சிறப்பு விருது (1991); தமிழக அரசின் திருவள்ளுவர் விருது (1999); இந்தியப் பொறியியலாளர் நிறுவனம், இந்தியாவின் சிறந்த பொறியியல் வல்லுநர்களில் ஒருவராக அறிவித்தது (1991). வான்கூவர் (கனடா)

காமன்வெல்த் கல்வி நிறுவனம் (COT) அதன் கௌரவ உறுப்பினராக ஆக்கிப் பெருமைப்படுத்தியது (1999).

குடியரசுத் தலைவர், கல்வி - அறிவியல் துறையில் இவர் செய்த சேவைகளுக்காக 1992 - இல் 'பத்ம ஸ்ரீ' விருதும், அறிவியல் - தொழில் நுட்பத் துறையில் இவர் செய்த சேவை, படைத்த சாதனைகளுக்காக 2002 - இல் 'பத்ம பூஷண்' விருதும் கொடுத்துக் கொள்வித்தார்.

செவ்வியல் மொழி எனும் சிறப்புக்குழுத் தகுதியுள்ள மொழிகளைப் பரிந்துரைக்க மைய அரசின் உள்நாட்டு அமைச்சகம் அமைத்துள்ள மொழியியல் வல்லுநர் குழுவில் உறுப்பினர்.

மைய அரசின் மனித வளத்துறை நிறுவியுள்ள தமிழ் மொழி மேம்பாட்டு வாரியத்தின் தலைவர்.

தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத் தலைவர், Dr. உ.வே.சா. நூலகக் குழுவின் தலைவர், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் (I.A.T.R.) துணைத் தலைவர், தமிழ் இணையப் பல்கலைக் கழகத்தின் நிறுவனத் தலைவர் போன்ற பல பொறுப்புகளை வகித்து வருகிறார்.

பேராசிரியர் வா.செ.கு.வைப் பொறுத்த வரையில் எதையும் ஓப்புக்குச் செய்வது என்பது மருந்துக்குக் கூடக்கிடையாது; நன்கு திட்டமிட்டு, தொலை நோக்குப் பார்வையோடு, எதையும் செய்வன திருந்தச் செய்வதே வா.செ.கு.வின் வழக்கம்; வாடிக்கை; ஏன், அவரது ஆளுமைப் பண்பு என்றுகூடச் சொல்லலாம். அவரது அணிந்துரை களும் அதற்கு விதிவிலக்கு அல்ல. ஒரு நாலுக்கு அணிந்துரை எழுத ஓப்புக் கொள்வதற்கு முன்பே தமக்கு அதற்குத் தகுதி இருக்கிறதா என்று பாப்பதும், ஓப்புக்கொண்ட பிறகு நூலினை முழுவதும் படித்துப் பார்த்து, அறிவியல் கண்ணோட்டத்துடனும் நடுவுநிலைமையோடும் அந்நாலுக்கு அணிந்துரை எழுதுவதும் வா.செ.கு. வின் தனித்தன்மை ஆகும்.

— பேரா. இரா. மோகன்